

Hystorya Klássтera Sedleckého/ Řádu Swatého Cystercyenského.

Sepsaná a wydaná Prácy

K. Symeona Ewstachya Kapihorského/ téhož Řádu Cystercyenského/ na ten čas Děkana Panstwj Chlumeckého.

Wytisstěná w Starém Městě Pražském/ v Pawla Sessya/ Léta Páně: 1630.

Lwe Znamenj ſýli Czeſké/
Braň mne od Záwiſti Lidſké.

Neb gſem Czech zůſtanu Czechem/
Tě chcy ochrânce mjt we wſſem.

Wyſoce Důſtogném u Pre=látu/ a Nábožném u Otcy/ Kněžy Giřjmu Urattowi/

Kláſſtera Zbraſlawſkého, Řádu S. Cyſtercyenſkého, Oppatu: A téhož / w Cžechách/ Morawě / Slézſku / a Lužicých / Wizytatoru: Panu Otcy/ a Pattonu ke mně wpřjmné nacHylnému.

Zdrawj/ Sſtěſtj/ Božſkého Požehnánj/ dlauhého žiwobytj / a giného wſſeho neylepſſjho dobrého / wpřjmně winſſuge a žádá

MNozý, a gako řjkage, téměř wſſickni, kteřj koliw bud z Pobožnoſti/ neb náhodau Kláſſter Blahoſlawené Panny Marye/ ginák Matky Boží Sedlce nawſſtěwugj, neb ſpatřugj/ welikoſti/ rozkoſſnoſti/ a nádhernoſti geho omráčenj/ kdyby, a od koho Založen byl/ a gakym ſpůſobem k ſkáze ſwé přiſſel, ſe wyptáwagj: Wyſoce Důſtogný Můži/ a mně w Kryſtu Pánu milý Otče. Mnozý prawjm/ a gako řjkage/ téměř wſſickni welikoſti geho podiwenj/ coby tuto, neb onde bylo/ coby toto, neb onono Stawenj wyznamenáwalo / čehoby tyto, neb ony zřjceniny znamenjm pozůſtáwali, ſe wyptáwagj / ſkaumagj / a wſſeligak wyzwěděti ſe ſnažugj. A ſlusſně/ nebo gak pěkná / chwalitebná / a Lidem přjgemná wěc geſt/ o Založenj, wzdělánj, a zwelebenj Wlaſti ſwé zwěděti / tak mnohém pěkněgſſj, o wzdělánj Wjry Křeſtianſké, rozwedenj nábožnoſti Lidſké ſlyſſeti.

Země owſſem tato Cžeſká/ a Wlaſt naſſe milá / od Cžecha a Lecha Bratřj Charwátům Léta 644. nalezená / a Lidem doſti ſkrownym, oſazená byla. Wjra Křeſtianſká Léta 894. ſkrze Bořiwoge nj w Morawě ozdobeného, rozmáhati ſe počala.

Pobožnoſt pak Lidſká Cžeſká, hned od té chwjle, a od toho Léta, počátky ſwé, [illegible] wjce a wjce rozſſiřowala/ a w nich až do Léta 1414. trwagjc/ Bohu milá/ Swatým přjgemná/ a wſſem Národům diwná zůſtáwala.

Z té Pobožnoſti, gako někakého Stromku, wypučili ſe wětwičky/ a ſemotam Ratoleſti ſwé rozložjc/ dobré a chwalitebné Owotce z ſebe wydáwali. Z něhož gako někakého Sadýrka

Klášter Blahoslawené Panny Marye / gináč Matky Božj Sedlce possel, a wyssel. Poněwadž, gak se w příběžých Cžeských nacházý / a gako wedlé nĕgaké Genealogiæ wyprawuge.

Bořiwog (prý) přigeda z Morawy Léta 894. poručil Kostel w Hradcy ku Poctiwosti Swatého Klimenta založiti.

Léta 898. Ku Poctiwosti Blahoslawené Panny Marye před Teynem.

Léta 899. Na Zdetazy Swatých Petra Pawla. Téhož Léta / Swatého Klimenta na Wyssehradě. Léta 909. swatého Jana w Skale. Léta 910. Swatého Michala v Tětina.

Spitihněw pak Syn geho Léta 905. Ku Poctiwosti swatých Swateho Petra a Pawla na Buči.

Wratislaw pak Léta 912. Swateho Giřj na Swinském Hořke. Léta 915. Swatých Swateho Crhy a Strachoty, w Boleslawi.

Swatý Wáclaw pak Syn Wratislawůw Léta 925. S. Wjta w Praze. Léta 926. Swatého Antonina v Ssárecké Bránny. Léta 927. Swatého Petra na Strauze. Tehož Léta / Swatého Wawřince w Staré Praze. S. Swatých Kozmy a Damiána / mezy Prahau / a Wyssehradem. Téhož Léta / Swateho Michala pod Petřjnem.

Boleslaw pak Swatého Wáclawa Bratr / ačkoliw zůřiwý / Kostel Swatého Wjta stawěl / a Biskupa do něho vwesti vsylowal.

Boleslaw pak milostiwý / Syn Boleslawa zůřiwého / 20. Kostelůw založil, wystawěl / Důchody opatřil / a Prwnjho Biskupa do Cžech vwedl.

Z těch prawjm Pobožnosti Katolesti Owotce / gako z nĕgakého Jadýrka od Miroslawa / totižto, wznesseného / a s Knjžaty Cžeskými zpřjzněného Muže / Klásster Sedlecký Léta 1143. založen / wystawen / a obohacen gsa / k welikosti, nádhernosti, a rozložitosti té přissel / kterážto tehdegssjm Křesťianům k podiwenj / nynĕgssjm pak k žalosti gest, a býti může.

A nebezpřjčiny / poněwadž Bratřj Řádu Swatého Cystercyenského, Cžechům gesstě nepowědomj, z Klásstera Woltsachtzen nazwaného / neyprwé do Cžech wedenj, takowau Pobožnostj, horliwostj, a bedliwostj, Služby Pánu Bohu powinnowaté, wykonáwali / gakau wssecka Srdce Křesťianská, a Náružiwosti lidské, gako nĕgakými Prowázky, k sobě přitahowali.

Přitahowali Knjžata Cžeská / že gim Privilegia na Lysty a Fundaci gegich dáwali. Přitahowali Biskupy Řjmský a Praž-

ſký/ že Koſtely gegich Indulgencými a Odpuſtky ozdobowali. Přitahowali Krále Cžeſký/ že Oppaty gegich za Kmotry ſobě wywokowali.

Přitahowali Cýſaře Ržjmſký/ že Privilegia a Obdarowánj od Knjžat a Králůw gim vdělená, potwrzowali.

Přitahowali Měſta y Měſtečka/ Hornjky/ Hawýře/ Preyſýře/ Mincýře/ y giné wſſeligaké Ržemeſlnjky/ že w Bratrſtwu Sepulchri Domini, Hrobu Páně zůſtáwati wyhledáwali.

Ano ať gednjm Slowem powjm: Přitahowali Knjžata/ Hrabata/ Pány/ a wſſeligakeho Stawu a Důſtogenſtwj Lidj/ že ſobě Pohřby při Koſteljch gegich wywokowali/ a za ſſtiaſtné ſebe když při Službách gegich žiwi býti/ a Mrtwj při Koſteljch ležeti mohli, pokládali.

O tom tedy tak někdy Wzneſſeném / nynj pak zpuſſtěném Kláſſteře / aby wſſeligakého Stawu a Důſtogenſtwj, Lidé nėgakau wědomoſt mjti mohli / a podobnau Starým náchylnoſtí k němu plápolati, a hořeti/ a tudy k něgakému zroſtu napomáhati přjčinu měli: Tuto kratičkau Spráwu ſwau o něm gſem ſepſal/ a na Swětlo wydal/ z kterėž ſe y některé wěcy Paměti hodné / kteréž ſe před mnoha Lety / ano y těchto naſſjch Baukliwých čaſům zběhli/ ku potěſſenj Wěrnym a vpřjmným Cžechům, hoditi mocy budau.

Kteréžto ačkoliwby obſſjrněgſſjho Wypſánj, a giné Diſpozycy potřebowali/ wſſak že těchto nepokogných čaſůw, Důkladůw ſe nedoſtáwá / a Lidj, kteřjby na Knihy nakládali, málo ſe nacházý: Můg pak z vpřjmně, w Cýrkwi Swaté Katolické práce pocházegjcý vžitek, k tomu ſtačiti nemůže: Gako y že Léta nynj práwě přewrácená/ a wſſemi neřeſtmi naplněná (kteráž Bůh ſám naprawiti rač) gſau/ přinucen gſem od obſſjrněgſſjho Wypſánj vpuſtiti / a z krátka některých wěcy gen toliko podotknauti.

Pochybugjc pak/ a na myſli ſwé rozdržitoſt magjc / komubych tuto Prácy ſwau neypřjhodněgſſj připſati měl / Wyſoce Důſtognoſt twau neyhodněgſſj k tomu gſem wynaſſel / poněwadž, gak Řádu/ tak y Kláſſtera toho Wrchnjm Inſpectorem býti račj.

Z té tedy, a giných mnohých přjčin/ wſſechnu tuto Prácy ſwau Wyſoce Důſtognoſti twé Připiſugi/ Offěrugi/ a Dedycyrugi: Žádagjc/ že gi Wyſoce Důſtognoſt twá wděčně přigjti/ a mně ſobě, gakožto ſwého poſluſſného Syna, poručeneho mjti račj. Kteraužto/ geſtliby kdo (o čemž nepochybugi) drbati/ ſſkubati/ ſſpincowati / natahowati / a walchowati chtěl / nechť

předně lepšij vděka/nevmjli, pomlčj. A potom do Propowědě-nj Plinia nahljdne / kterýž prawj : Ze žádná neni tak špatná Kniha/ z kteréž by se Cžlowěk něčemu naučiti nemohl.
Vmjli Vtrhač wšechno / nechť toho, kterey nevmj, w nj se wertowati zanechá.

A tak Wysoce Důstognost twau w ochranu Pána Boha Wšemohaucýho poraučjm.

Wysoce Důstognosti twé

Poslussný Syn

Kněz Symeon.

Autho-

AUTHORES

Kterýchž gsem při Spisowánj této Knihy vžjwal:

Kněh Zápisnjch.	Klássteru Sedleckého.
Privilegij.	
Listůw rozdjlných	
Register.	

Sleydana.
Suria.
Mercuria Gallobelgica
Wáclawa Hágka
Bartholoměge Paprockého
Jana Holomauckého Biskupa
M. Wawřince z Březowé.
Simeona Partlicia.
Symona Lomnického
Apologie Cžeských.
M. Danyele z Weleslawjna Kalendáře wětssjho.

A giných mnohých Manualu a Paměti Lidj hodnowěrných/ gako y swého očitého spatřenj.

Approbatio Libri

Vidi et perlegi hanc Historiam Positis ponendis poteſt imprimi. Actum Sedlicij 3. Septem: Anno 1629.

F. Christophorus Methudius, Abbas Sedlicensis & Skalicensis.

Hyſtorye

Kláſſtera Sedleckého/Řzádu S. Cyſtercyenſkého:

Kapitola Prwnj:

O

Založenj Kláſſtera Sedleckého.

ACžkoliw wěku ſeſſloſti, mnohými a rozličnými roztržitoſtmi vſtawičně / agako tjkage, bez vmenſſenj trwagjcými Wálkami / takowá gakáby ſluſſela a náležela / tak aby nic zatageného a zamlčeného nebylo / ale wſſe wygeweno bylo / o Založenj, ſtáže, a zwegſſenj Kláſſtera Sedleckého, ſpráwa dati ſe nemůže Wſſak na wětſſjm djle / co ſe z kněh Zápiſnjch, Regiſter, Privilegium, a kronykářůw Czeſkých, wynagiti mohlo / bez vmenſſenj, bedliwoſtj a pilnoſtj, k prawému a patrnému poznánj gakchoby Předkowe naſſi mjlj, obzwláſſtně pak Kraganowé mogj Páni Hornjcy Náboženſtwj byli / a gakby w něm a Pobožnoſtj / (gegjchž ſe wſſudy patrna Znamenj ſpatřugj a nacházegj) proſpjwali / bedliwě a pečliwě tyto wěcy, a kratičkau tuto ſpráwu gſem ſhledal, a w Spis tento vwedl / aby odpadloſti od Předkůw ſwých, pobožnoſtj zahanbenj gſauce / a to, že netakowé tých̃ čaſůw / kterých gim Pán Bůh žehnal / Náboženſtwj bylo, patrně poznagjce, Stezkám prawým ſe připogili / a Spaſenj Duſſj ſwých wyhledáwagjce, prawau Wjru na ſebe přigali / a kacyřſtwj opuſtiwſſe, w Lůně Cýrkwe wſſeobecné zůſtáwati, a ſetrwati ſe ſnažowali.

Létha tedy Páně 1143. Za Kralowánj dobré a Swaté Paměti Wladiſlawa Krále Czeſkého, a Pobožné Manželky geho Kedruty / Miroſlaw négaký, z Slawné Panůw Czeſkých krwe poſſlý / a pobožnoſti Předkůw ſwých náſledugjcý / wnuknutjm Božjm napomenut gſa / a Spaſenj ſwé Duſſe pilnégj wyhledáwati chtége / Kláſſter ke cti a Sláwě Božj, a pře Blahoſlawené Panny Marye Matky geho / na mjſtě, kterýž ſlaulo Sedlec, založil / nádherně wyſtawěl / a Bratřj Řzádu Swatého Cyſtercyenſkého, obzwláſſtnj tehdáž pobožnoſtj ſe ſtkwěgjce / od Gerláka Oppata Kláſſtera Wolkſachſen řečeného, wyproſyw, pořádně / a wedlé Obyčege Cyrkewnjho / s potwrzenjm Ottona Pražſkého, a Gindřicha Olomauckého Biſkupůw vwedl / a Hořiſlawa, wedlé Prawidla Klaſſterſkého, za Oppata, s dowolenjm, ſchwálenjm, a s důſtognénjm wſſech gemu připogených Bratřj, wyſtawil.

Že pak ſluſſná a ſprawedliwá wěc byla / aby Obydljm opatřenj, y wyžiwenjm ſluſſným a náležitým vgiſſtěnj byli / tak aby Služby Božj tjm horliwěgj wykonáwáti / a po ſpaſenj duſſj lidſkých dychtěti / gako y Regulí a wyměřenj ſwé-

mu Kláſſterſkému, za doſti činiti mohli / dobrým, ſwobodným a nepřinuceným rozwážženjm, njže gmenowané Weſnice gim darowal, a k vžjwánj gegich oběrowal : Solnice Měſto, ſewſſjm k němu přjſluſſenſtwjm : Hotowice / Podolany / ſewſſjm k njm přjſluſſenſtwjmi : Hradiſſtě / ſ Leſy, Lukami a Wodami ; Zdebudice / Pobor / Odolany / Bylany / Malyn / Lybenice / Hlizow, a Kačinę / ſewſſjm k njm přjſluſſenſtwjm / až k potůčku, okolo Leſa Bor nazwanýho, tekaucýmu.

Aby pak dobré předſewzetj lepſſj a chwalitebněgſſj konec a proſpěch náſledowati mohl / wſſeligak, a wſſj ſwau pilnoſtj Miroſlaw o to ſe ſnažowal / a nicmo ta ſwrchu gmenowaná Nadánj, takto Kláſſter od ſebe wyzdwjžený opatřil : Tak aby Syn geho / kdyby bez Potomka, a zanechaného po ſobě Dědice Mužſkého Pohlawj vmřel / aneb potomně / kdykoliw po wygitj Lynye Mužſké, bezewſſeho odporu Přátel a Přjbuzných / takowé Statky a Zbožj / mohowité y nemohowité, k Kláſſteru Sedleckému připadli. Cžjmž ſe y Drzyſlaw Miroſlawa Wnuk, nemagjce žádného Syna, zawázal.

K widu Pobožný Král Wladiſlaw / Otto Pražſký / a Gindřich Ollomucký Biſkupj, takowau Miroſlawa horliwoſt / a k rozmnoženj Pobožnoſtj Křeſtianſké náchylnoſt, geho Swaté předſewzetj takto ſtwrdili :

Confirmatio Fundationis.

My Wladiſlaw Cžeſký Král / ꝛc. Otto Pražſký / a Gindřich Ollomucky Biſkupj : Z rozwážliwého vſauzenj ſwého / z ſwobodné, dobré, a nepřinucené wůle, nařizugeme, a přikazugeme : Aby žádný, ani kdo koliw / a gakým koliw wymyſſleným ſpůſobem / nepokauſſeli ſe z předgmenowaného Kláſſtera, mjſto obtěžowati / geho Statky, Přjſluſſenſtwj a Důchody odcyzowati / menſſiti / ztenčowati / a neb, gakým koliw ſpůſobem, plundrowati a ohyzditi. Ale aby wſſecko zcela, zauplna a neporuſſeně, zachowáno bylo / netoliko ſamé Kláſſtera mjſto / ale také Statcy, Důchodowé, Přjſluſſenſtwj, a wſſecko, což hned od počátku ten Dům Božj ſwobodně vžjwal / a neb na potomnj čaſy, s dowolenjm Swatoſti Papežſké / vdělenj Knjžetcýho / odkázanj wěrných a Pobožných Křeſtianůw / aneb, gakým koliw ſprawedliwým wſſak ſpůſobem doſtane, aneb doſtati mocy bude. Geſtliby tedy která koliw / buď Swětſká, neb Duchownj Oſoba, na potomnj čaſy, ſwrchu gmenowaný Kláſſter, Statky, Důchody, a přjſluſſenſtwj geho obtěžowala, ginačila, tenčila, zmenſſowala / gednau, po druhé, y po třetj napomenutá / kdyby od zlého předſewzetj ſwého vpuſtiti nechtěla / a ſluſſným za doſti činěnjm ſe nepolepſſila / aby winnau ſe býti hrozného Božjho Saudu, pro ſpáchanau neſprawedlnoſt poznala. Wſſem pak z předgmenowaný Kláſſter / aneb Statky geho obhagugjcým / Budiž pokog Pána naſſeho Gežjſſe Kryſta / tak aby y onj vžitků z dobrých činůw ſe přegſſtjcýho, pocegtili / a od přjſného Saudce, mzdy wěčného Blahoſlawenſtwj doſáhli / Amen.

To geſt

To geſt ſtwrzenj Fundacý, Nadánj a zlepſſenj Kláſſtera Sedleckého/ kterémuž kdoby ſe na proti ſtawěl/ aneb geſſtě ſkutečně ſtawj/ a Statků̊w geho nepořádně od něho odcyzených w držený geſt/ gakým Swědomjm toho vžjwá/ nechť ſám na Srdcy ſwém to wſſe bedliwěgi vwážj.

A ačkoliw Wáclaw Hágek pjſſe/ žeby Kláſſter Sedlecký od Danyele Pražſkýho Biſkupa založen a wyzdwjžen býti měl/ zdá ſe/ že proti Fundacý a Mageſtátu Kláſſtera ſwrchu doloženého čelj/ poněwadž ſe w něm žádné zmjnky nikdež o Danyelowi nečinj/ a Kláſſter giž ſſeſt Let před tjm, nežli ſe Danyelowi Fundacý geho připiſuge/ za Biſkupa Ottu od Miroſlawa založen byl.

Nicméně/ wſſak do konce ſe pochybowati nemůže/ aby buď Otto/ neb někdo z Předků̊w geho Biſkupů̊w Pražſkých/ Kaplj̇čky/ kteráž na ſpůſob Sedla, wyſtawená byla/ a od nj ſe mjſto Sedlec nazýwalo, založiti neměl/ poněwadž před založenjm Kláſſtera, mjſto to giž ſe Sedlcem gmenowalo/ gak z Fundacý Miroſlawowý patrno. Že ſe pak ſſeſt Let pozděgi po Fundacý Miróſlawowé zmjnka o Biſkupu Pražſkém děge/ může w Létě a gménu pochybeno býti.

Diw, kterým ſe Danyel (ponendo certum pro incerto) k wyſtawenj Kaply, neb Koſtela pohnut býti prawj, geſt takowý:

Danyel Biſkup geda z Holomauce od Gindřicha Biſkupa/ a do Prahy ſe nawracugjce/ při Ceſtě od Cžáſlawě k Malj̇nu běžjcý/ welikau dřjmotau ſkrápený/ vhnul ſe něco s ceſty/ a w gednom Leſe welmi huſtém/ odſedlawſſi Koně/ na Pláſſtjch, od Služebnjků̊w na Zemi proſtřených, ſe položiw/ a Sedlo pod Hlawu, mjſto Polſſtáře poſtawiw/ takowým diwem nawſſtjwen byl: Že Ptáček bjlý maličký, od Služebnjků̊w bdjcých ſpatřený, do vſt geho wletěl/ a w njch malau chwjlku pobuda, zaſe wyletěl. Pročež y hned gak procegtil/ mjſto pilně znamenati poručil/ a na Koně zaſe wſedna/ Sen, a Widěnj ſwé na ceſtě Služebnjků̊m wyprawowal/ prawě/ žeby ſobě od Boha ſkrze Anděla/ gehož ten maličký Ptáček, Zlatá Křjdla magjcý, wyznamenáwal/ poručeno měl/ aby na tom mjſtě Kláſſter wyſtawěl/ a do něho Bratřj Řádu Swatého Cyſtercyenſkého vwedl.

To geſt ten Diw/ geyž Wáclaw Hágek w kronyce ſwé pokládá/ a njm Danyelowi napomenutýmu, založenj Kláſſtera Sedleckýho připiſuge. Nic méně/ wſſak giſtau ſprawu a wědomoſt o založenj geho, z Mageſtátu magjce toho/ který kolim toho čaſu byl Biſkupa (poněwadž Danyel býti nemohl) k wyſtawenj kapličky Sedlo wypodobňugjcý/ Miroſlawa pak k Koſtela a Kláſſtera wyzdwjženj připauſſtjme.

Ten tedy wzáctný a wzneſſený, a nádherně wyſtawený Kláſſter, tak weliče w malých Letech zroſtl/ a po wſſem, gako řjkage, Swětě ſe rozneſl/ že w celé Europě, ſobě rowného a podobného/ gak na Stawenj/ tak y (bez pochyby) na Bohatſtwj, Pobožnoſt, a žiwota Swatoſt, nenacházel. A ten byl prwnj Kláſſter Řádu S. Cyſtercyenſkého/ (kterýž ſe začal Léta 1098. za Cyſařowánj Gindřicha čtwrtého, toho Gména Cýſaře Řjmſkého/ a Krále Franckýho, Filipa, toho gména prwnjho/ od Roberta Moliſmenſkého Oppata Fránkreychu) w Královſtwj Cžeſkém/ a Matka giných téhož Řádu w též Cžeſké Zemi, potomně wyſtawených Kláſſterů̊w/ kteřjž z nj neginač než gako z Matky Synowé wýgdauc, pobožnoſtj ſwau Královſtwj Cžeſké ozdobili.

Mluwj ſe wůbec / žeby toliko třidceti Leth w podſtatě a celoſti ſwé ſtatí měl / to mi ſe zdá (ač možné) k wjře nepodobné býti / poněwadž Léta 1143. založený a tak hlučně ſtawen gſa / teprwa Léta 1420. gak ſe o tom dále obſſjrněgi pſáti bude, ſkažen byl. A tak by ſe 300. bez dwadcýti let, doſtalo gey ſtawěti / což ſe zdá wjře odpjrati / poněwadž ſe za 30. 50. 60. let, weliké Stawenj wyſtawj. Anobrž Koſtel, neb Chrám Dianæ Epheſiæ, genž ſe mezy ſedmi Diwy Swěta pokládá / dwě Stě a dwadceti let / toliko od celý Azye, s welikým a neſčjſlným nákladem, ſtawen byl.

Nechtě pak gak chce, dlauho w ſwé podſtatě a celoſti zůſtáwal / welikým owſſem Obdarowánjm / gak od Papežůw / Králůw / Biſkupůw / Cýſařuw / ꝛc. tak také od ſamého Boha ozdoben byl / gak toho ſám Rchow, Koſtnice, a Hrob w Kaple Swatých Filipa a Jakuba / geſtli nic gincho, doſtatečně dotwrditi může.

Ale gakým ſpůſobem ozwe ſe někdo: Welikoſtj / genu odpowjdám: Nebo / proč geſt tak welký Rchow při něm wyſtawen, gedině proto:

Neyprwé / že Země geho Zemi Swaté nápodobné aučinky z ſebe wydáwala / to geſt, we dwadcýti čtyrech hodinách, celé Tělo pohřbené, ztrawila / koſti pak neporuſſitedlné / a gako křjda zbělawé, zachowala: Gak ſe každý na množſtwj a kráſu gegich w koſtnicy pěkně ſpořádaných, s podiwenjm podjwati může.

Potom proto / tak welký Rchow při něm wyſtawen geſt / že Lidé od Stawu, y jnad dálegj mjl, do Kláſſtera Putugjcý / a tu w nemalém počtu, pobožnoſtj ſwé wykonáwagjcy, žiwotůw ſwých zbawenj / nikdež ginde / než na tom mjſtě (za weliké ſſtěſtj a miloſt ſobě pokládagice / když při těmž Kláſſteře pochowáni býti mohli) pohřbenj býti nechtěli: Gak ſe až poſawád ſpatřuge / že ſe wjce pod Zemj, nežli w koſtnicy (ač gich tam přjliš doſti) koſtj nacházelo a nacházý.

Ale proč ſe tak mnoho, a tak z dalekých kragin, k tomu Kláſſteru Lidu ſcházelo: Proto / že od mnohých Biſkupůw Řjmſkých / Pražſkých y giných / Hrob w koſtele Swatých Filipa a Jakuba / blíž Zákryſtyé wyzdwjžený / w němž ſe vſtawičně Monſtrancyé, s Welebnau Oltářnj Swátoſtj chowala / takowými Odpuſtky / aneb Jndulgencými ozdoben byl / že kdo koliw k němu pobožně přiſtaupil / a giſté Modlitby ſkrauſſeným Srdcem řjkal / takowé, gako v Božjho Hrobu w Geruzalémě Odpuſtky doſahowal. Pročež ſe také Sepulchrum Domini, Hrob Páně gmenowal. Gakož y Bratrſtwo potomně, gedno Sepulchri Domini, a druhé Corporis Chriſti, wzeſſlo / a s welikau pobožnoſtj, a lidu množſtwjm ſe rozmáhalo: Gako y od Papeže Bonyffacya, toho gména dewátého, ſchwáleno a ſtwrzeno bylo / gak toho Prywilegiá neporuſſená Papežſká y Biſkupſká, patrně dokazugj.

Odpuſtky Jana Arcybiſkupa Pražſkého / Putugjcým k Hrobu Božjmu, do Sedlce vdělený.

JAN z Božj miloſti Sv. Koſtela Pražſkého ArcyBiſkup / Stolice Apoſſtolſké Legát / ꝛc. Wſſem w Kryſta wěřjcým pozdrawenj.

Poněwádž pak gakž gſme wyrozuměli / a pobožně o tom ſnegſſjme / že w Ohradě Kláſſtera Sedleckého / Arcybiſkupſtwj naſſeho Pražſkého / w Koſtele a na Oltáři na ſpůſob Hrobu Božjho wyſtaweným / něgaká Monſtrancý s Božjm drahým Tělem geſt wyſtawená / k njžto lidé z obzwláſſtnj pobožnoſtj přicházeti / a gj wſſeligakau vctiwoſtj prokazowati přiwykli. My chwa-

litebným

litebným přjkładem k tomu přiwedenj/ a spasenj dussj Lidských/ Pastýřskau péčj nassj zýskati vsylugjcý/ wssem w Krysta wěřjcým, pobožně Swátosti S. pokánj obmytým/ kteřjby koliw před swrchu gmenowanau Monstrancý/ a Božjm drahým Tělem na Kolena kleksſi/ pětkrát Otčenáš/ a pětkrát Zdráwas Maryá pobožně se pomodliti/ a neb toliko na Božj Drahé Tělo skraussenym Srdcem pohleděli/ a za pokog w Králowstwj Cžeském poprosyli/ z milosrdenstwj Boha wssemohaucýho/ a Blahoslawených Apostolůw Petra a Pawla/ na gegichž se zásluhy a přjmluwy spoljháme/ čtyřidceti dnj w vloženem gjm pokánj polehčenj vkládáme. Cžehož wsseho pro lepssj důwěrnost, Psanj toto nasse Pečetj Arcybiskupstwj nasseho stwrzugeme: Gemuž gest dátum w Praze/ Létha 1389. 4. Novemb:

List Jana Arcy Biskupa Pražského/ na Bratrstwj Sepulchri Domini, ginák Hrobu Božjho w Sedlcy.

JAN z Božj milosti S. Kostela Pražského Arcybiskup Stolice Apostolské Legát/ ꝛc.

Ozdobili gsme onehdá Kapličku Hrobu Božjho při Bráně Kláſſtera Sedleckého postawenau/ Odpustky a Judulgencými/ gak se wjše w Psanj nassem na takowé Odpustky od nás daném obssjrněgi spatřuge. Že pak ctj a Sláwy Božj rozmnoženj/ a lidské pobožnosti rozssjřenj/ tak gakž powinnj gsme/ wyhledáwáme spolu s welebným a Nábožným Mužem, a Bratrem nassjm Wáclawem Nykopolenským Biskupem/ gako y Bratry nassjmi tělesnymi/ a giným w Krysta wěřjcými Bratrstwo Hrobu Božjho/ gakožto prwnj Fundatores a Zakladatelowé w Kláſſteře Sedleckém zakládáme a wyzdwihugeme/ nařizugjce/ aby každýho týhodne Mše swaté, pro zwegssenj a spasenj pobožných Křesťianůw w tom Bratrstwj zůstáwagjcých, njže položené se držely. Totižto/ každau Neděli De Resurrectione, každý čtwrtek De Corpore Christi, každý Pátek De S. Cruce, et Pasione Domini. A to na časy budaucý a wěčný. A do toho Bratrstwj každému pobožnému a wěrnému křesťianu wstaupiti/ a vžitků geho požjwati dowolugeme. Nadto weyš nařizugeme a poraučjme/ aby každému sprředgmenowaného Bratrstwa prostředkem smrti wyſſlému za Dusſi geho Mše swatá vdělená byla. A připomjnánj neb Commemorationes Anniversales Bratřjch S. Hrobu Božjho Bratrstwa, w Pánu odpočjwagjcých, aby se dáli. Ku potwrzenj toho/ Pečet nassj Arcybiskupskau přiwěsyti gsme dali/ Léta 1399. 10. dne Mage.

Odpuſſtky

Jana Arcybiſkupa Pražſkého / chodjcým na Proceſſý / když ſe s Monſtrancý a Božjm Tělem w Klásſteře Sedleckém chodj, vdělené.

JAN z Božj milosti Arcybiſkup Pražſký / Stolice Apoſſtolſké Legát / wſſem w Kryſta wěřjcým pozdrawenj / zč.
Odtud hned gak předůſtogná a přewelebná Těla a Krwe Pána Gežjſſe Swátoſt mzdau wykaupenj naſſeho včiněná byla / má nadewſſecko giné od w Kryſta wěřjcých, w vctiwoſti držána býti. My tedy chtěgjce / aby pobožnj Křeſtiané tjm horliwěgj tam ſe vtjkali / kde ty předůſtogné Swátoſti wſſeligaká čeſt a počeſtnoſt ſe v děluge. Protož z miloſrdenſtwj Boha Wſſemohaucýho, a Blahoſlawených Apoſſtolůw Petra a Pawla / gegichž ſe záſluhám a přjmluwám důwěřugeme / wſſem kteřjby ſe koliw, pobožně, ſkrauſſeně a horliwě z hřjchůw ſwých wyznali / a gich vpřnliwým ſrdcem želeli / a na Proceſſý, kterábv ſe buď na Welikau Noc / neb kterého koliw čaſu s Welebnau Oltářnj Swátoſtj, z Kaply a Hrobu Božjho w Obradě Klásſtera Sedleckého wyzdwjženého držela, wy, a doprowodil / čtyřidceti dnj polehčenj w vloženém gim pokánj vkládáme. Dátum na Horách Kutnách / Léta 1395. 17. dne Měſýce Března.

Liſt Wáclawa Patryarchy Antrochenſkého / na Odpuſſtky Kaplicy Hrobu Božjho daný.

WÁclaw z Božj a Apoſſtolſké miloſti / Patryarcha Antyochenſký / Cýſaře Kžjmſkého a Krále Cžeſkého Kanclýř / zč. Wſſem w Kryſta wěřjcým pozdrawenj w Pánu.
Přiſwědčuge Wſſeobecná Cýrkew Katolická Matka naſſe miloſtiwá / že neni diw / když někdo čaſné wěcy pobožně rozſewage / může z vdělenj a miloſti Neywyžſſjho dárce, Duchownj žjti / a tak ſkrze dobré a chwalitebné ſkutky / kteréžto w tomto žiwotě z láſky, pomocý a miloſtj Božj koná, žiwota wěčného zaſlaužiti. Poněwádž pak gak gſme wyrozuměli / a pobožně o tom ſnegſſjme / že w zawřetj Klásſtera Sedleckého / Arcybiſkupſtwj Pražſkého w Koſtele a na Oltaři, na ſpůſob Hrobu Božjho wyſtaweném, nějaká Monſtrancý s Welebnau Oltářnj ſwátoſtj geſt wyſtawená / k njžto Lidé z obzwláſſtnj pobožnoſti přicházeti / a gj wſſeligak zu vctiwoſtj prokazowati přiwykli. My chwalitebným přjkladem k tomu přiwedenj / a ſpaſenj Duſſj Lidſkých Paſtýřſkau péčj naſſj zegſkati vſylugjcy / wſſem w Kryſta wěřjcým, pobožně ſwátoſti

coſtj S. pokánj obmytým, kteřjby koliw před ſwrchu gmenowanau Monſtrancý, a Božjm Drahým Tělem na kolena klekſſi / pět krát Otče náſs / a pětkrát Zdráwas Marya, pobožně ſe pomodlili / a neb toliko na Božj drahé Tělo ſkrauſſeným ſrdcem pohleděli / a za pokog w Králowſtwj Czeſkém poproſyli / z miloſrdenſtwj Boha wſſemohaucýho, a Blahoſlawených Apoſſtolůw, Petra a Pawla / gegichžto Záſluhám a přjmluwám ſe důwěřugeme / čtyřidcetj dnj polehčenj w wloženém gjm pokánj wkládáme / wſſak pokudž w tom wůle a powolenj Arcybiſkupa Pražſkého na odpor ſe ſtawěti nebude. A pro lepſſj wſſeho giſtotu / Pečetj naſſj tento Liſt ſtwrzugeme. Gehož geſt Dátum na Wyſſehradě / Léta 1398. prwnjho Dne Rǰjgna.

Liſt Papeže Bonyffacyá / toho gména Dewátého / obſahugjc w ſobě Odpuſtky Hrobu Božjmu w Kláſſteře Sedleckém wděleně.

Bonyffacyus Biſkup, Služebnjk ſlužebnjkůw Božjch / wſſem w Kryſta wěřjcým / kteřjby do Pjſanj tohoto nahljdli / pozdrawenj a Apoſſtolſké požehnánj.

Ačkoliw ten, z kteréhož Daru pocházý / aby ſe gemu od wěřjcých a pobožných Křeſtianůw ſluſſně a chwalitebně ſlaužilo / z hognoſti pobožnoſtj ſwé / kteráž záſluhy proſýcých přewyſſuge / a žádoſt pobožně ſlaužjcým mnohem wětſſj wděluge / nežliby zaſlaužiti mohli, nás kewſſemu dobrýmu ponaukáá. Wſſak nic méně žádoſtiwj gſauce / a o to wſſeligak pečugjce / aby Lid Bohu wděčněgſſj a k dobrým ſkutkům chwátawěgſſj Byl / wſſecky w Kryſta wěřjcy, k zaljbenj geho gako něgakými chlácholjcými Dary, Odpuſtky a Indulgencými, zuweme a nabjzýme / tak aby potomně hodněgſſj a ſchopněgſſj k nabytj miloſtj Božj wčiněnj Byli. Žádoſtiwj tedy gſauce / aby Kapla ſwatých Filipa a Jakuba Apoſſtolůw při Bráně Kláſſtera Sedleckého / Řádu Cyſtercyenſkého / a Arcybiſkupſtwj Pražſkého, wyſtawená: W kteréžto, gakž ſe nám zpráwa dáwá / Welebná Oltářnj Swátoſt, w gakéſy Arſſe a mjſtě Hrobem Božjm nazwaným, wctiwě s welikau pobožnoſtj ſe chowá.

K kterémužto z weliké pobožnoſtj, každého Dne weliké množſtwj Lidu přicházý a putuge / náležitými poctami nawſſtěwowána / a w týž wctiwoſtj zachowána Byla / a aby w Kryſta wěřjcý tjm pobožněgj a chtiwěgj do nj přicházeli / a k gegjmu zachowánj, ſſtědřegj a miloſtiwěgj Ruce otwjrali / čjm hogněgj Nebeſkau a Božſkau miloſtj wznáwagj ſe Býti občerſtwenj. Z miloſrdenſtwj Boha Wſſemohaucýho, a Blahoſlawených Petra a Pawla Apoſſtolůw gego mocý, wgiſſtěnj / wſſem práwě a ſprawedliwě pokánj čjnjcým a

a Spowědj

a Spowědj swatau očisstěným / kteřjž swrchu gmenowanau Kaplu na den Božjho Těla / od prwnjho Nesspor až do druhého, týž Slawnostj, y přes Ochtáb gegj, pobožně nawsstěwowati budau / a k zachowánj pocty gegj, Ruce sstědré a nápomocné otewrau / neb něgakau, wedlé možnostj swé, Almužnu včinj / toho polehčenj a odpusstěnj hřjchůw propůgčugeme / kterého w Benátkách v swatého Marka Kastellánského Biskupstwj na Den Božjho Wstaupenj od prwnjho až do druhého Nesspor, téhož Swátku, každoročně na wstěwugjcý, gakýmkoliw spůsobem dosáhagj. Chceme pak / aby (gestli někdy prwé něgaké Indulgency nawsstěwugjcým tu Kaplu / aneb k zachowánj a sprawowánj gegj Almužnu činjcym, na čas gesstě newysslí, neb na wěčnost od nás propůgčené gsau) w žádné platnostj a mocy wjce nebyli. Dátum w Řjmě v swatého Petra.

To gsau Indulgency a Obdarowánj Kostela Sedleckého / a Hrobu Božjho w něm wystaweného / gako y gina mnohá / gež pro dlauhost, a dálssj zaměstknanj pomjgjm a wypausstjm / a zase je k předsewzetj swému nawracugi.

Proč gest pak ta Kostnice s Kapličkau a Wjžkami wystawena? Proto / že pobožnj Předkowé nassj Pjsmem Swatým tomu wywčenj gsauce / že Modlitby zmrlým / a s tjmto Swětem rozlaučeným Křesťianům, welice prospjwagj / Služby Božj a Msse Swaté každodenně w njch / za Dusse w Pánu odpočjwagjcý, wykonáwati měli / a pobožným Dussjm w mukách Očistcowých zůstáwagjcým, wěrně a bedliwě z njch pomáhati.

Wjžky pak proto byli / že gsau na njch stáli weliké dwě Lampy, Mistrowský a řemeslně včiněný; Kteréž we dne y w Nocy hořjcý, Lidem pobožným od mnoha mjl putugjcým / a pro husté Lesy, njmiž Klásster obklýčen byl / cesty newědaucým, to Swaté mjsto zgewowali / neginác než gako Wěž na Ostrowě Pharo, od Ptolomea wystawená / kteráž vstawičně w wrssku oheň magjcý / Plawcům, obzwlásstně pak Nočnjho času, cestu zgewowala / a ge, neginač než gako Hwězda Mořská, kam chtěli, wedla.

Potom y za Mrtwé w Pánu odpočjwagjcý, takowé Swětla se dáli / gakož gesstě až posawad mezy Pobožnými Katolyky ten chwalitebný obyčeg se nachází / že na Weyročnj Den, neb Dussiček / ano y gindy, Swjčky na hroby lepj, a rozswěcowati dáwagj, neb poraučegj / aby tjm zewnitřnjm Swětlem, aumysl a wůli swau wygewili / že wěčného, a nikdý nepomjgegjcýho Swětla Dussičkám w Pánu odpočjwagjcým, vpřjmnym a skrausseným Srdcem žádagj.

Co gsau pak dwa Kostelowé hlawnj byli? Byli dwa. Geden owssem weliký / tak Mistrowský a nákladně wystawený (na kterýž každý pobožný Křesťian / na bezbožnost Bohaprázdných lidj wzpomenuw, hleděc / od pláče a wyléwánj slz, zdržeti se nemůže) do něhož žádný Člowěk Swětský, obogjho Pohlawj, nikdý nepřicházel / než toliko samj Mnissj, Služby Božj nábožně wykonáwagjce / Řády a Vstanowenj swá (kterýchž nenj potřebj w přjtomnostj Swětských Lidj wykonáwati) wyřizowali. Obyčeg owssem Řádu Swatého Cystercyenského byl / že žádný z Swětských Lidj do Kostela téhož Řádu nechodil.

Druhý pak, genž se gesstě spatřuge / a w kterým se Služby Božj až posawád děgj / ke cti a Slawě Swatým, Filipa a Jakuba wystawený pro Lid Obecnj a Swětský wyzdwjžen byl / w němž geden z Bratřj k tomu nařjzený, Služby

Božj

Božj wykonáwal / Křtil, Kázal, pochowáwal / a co giného potřebj bylo, wykonáwal / až potomně wedlé časůw a proměny gegjch / gako y skrze Dispensacý Papežské, y na Farách Bratřj téhož Řádu zůstáwati / a Lidem Slowem Božjm posluhowati sobě dowoleno měli.

Gaká gest pak to Kaplička tomu Kostelu připogená? Gest ku poctiwosti S. Ondřege Apoštola / Léta 1267. za sprawowánj Oppata Krystyána / od gednoho Měštiana Kautimského gménem Rembo nazwaného / a Manželky geho Mehaldy / pro Spasenj Dussj gegjch založená, wystawená, ozdobená a nadaná. W kteréžto aby Služby Božj za Dusse gegjch, přátel y přjbuzných gegjch konané byli / a potřebné wěcy na Oltář, a k předgmenowaným Službám Božjm se kupowali / půl Přjtoky, bljž Hory Kuttny ležjcý / od téhož Měštiana Klássteru Sedleckýmu dáno gest,

Můželi se pak wěděti / gaká to mjsta byli / kde se ty řjzeniny spatřugj ? Poněkud / ale ne do konce / nebo za Oltářem Welkého Kostela k Wýchodu bylo Oppátstwj. Na hoře Stawenj k Kostelijku podobné, byla Kapla Oppatowa. Na prawé pak ruce za Sstjtenj k Polednj, byl Konwent, Ambjt / a táhl se až k Přjkopu přes ty Lauky / njmž od Páchu ohražené gsau.

Na lewé straně k Půl Nocy, byl Plac / njmž se mimo Kostel do Oppatstwj gezdilo. Wedlé něho Zahrada / kteráž se až posawád spatřuge / na njž nic giného, nez Pssenicy, k pečenj Oplatkůw, nesýwali. Podál od Zahrady, wedlé Kostela nynégssjho / proti druhý Bráně / genž se nynj Kaplau S. Bartholoměge gmenuge / byla Kaplička ku Poctiwosti Swatým Kozmy a Damiánowi / od Albjka Arcybiskupa Pražského založená, wystawená, ozdobená, Důchody opatřená, a Indulgencými njže položenými okrássená.

Odpustkowé Albjka ArcyBiskupa Pražského / Kaple Swatých Kozmy a Damiána od sebe wystawené, propůgčený.

Albjk z Božj milosti S. Kostela Pražského Arcybiskup / stolice Apostolské Legát / ⁊c. Wssem, a gednomu každému obzwlásstně / kdo koliw toto Psanj, z w Krysta wěřjcých čjsti bude, pozdrawenj w Pánu.

Boha Wssemohaucýho / a Syna geho neymilegssjho, wěřjme býti k nám milostiwého / gestli že čest a chwálu Swatým geho / kteřjž Krew swau w běhu Mučedlnickém, pro Gméno geho hogně wylili, a žiwoty swé na smrt wydali, rozmnožowati / a Lid k službám gjm náležegicým, wzbuzowati snažowati se budeme.

Chtěgjce tedy / aby Kapla Swatých Mučedlnjkůw, Kozmy a Damiána w Klásstefe Blahoslawené Panny Marye, Sedleckém, Řádu swatého Cystercyenského / a Arcybiskupstwj nasseho Pražského od nás založená, wystawená, a gistými Pláty obdařená / ku poctiwosti a počestnosti týchž Swatých Mučedlnjkůw / s tjm wětssj pobožnostj a horliwostj od Lidů nawsstěwowána byla / wssem w Krysta wěřjcým, hřjchůw swých želegjcým, a Swátosti pokánj Swatého obmytým / kteřjby koliw Kapličku swrchu gmenowaných Mučedlnjkůw Kozmy a Damiána / z pobožnosti,

z ponj-

z ponjženosti a pokory/ kdykoliw/ a kolikrátkoliw nawsstjwili/ a třikrát Modlitbu Páně/ a Pozdrawenj Andělské, poklekna na kolena, zřjkali/ z milosrdenstwj Boha Wssemohaucýho, a Blahoslawených Apossstolůw Petra a Pawla/ gegichž se Záslnhám a Přjmluwám důwěřugeme/ Cžtyřideeti dnj polehčenj w vloženém gjm pokánj vkládáme.

A pro lepssj wsseho gistotu/ List tento včiniti/ a Pečeti nassj stwrditi gsme poručili. Gehož gest Dátum w Praze/ 28. Dne Cžerwna/ Létha Božjho 1412.

Co gest pak proti Dweřjm Welikýho Kostela bylo? Byl neyprwe Piwowár s Spilkau a s Seypkami, pro Slady. Tu kde Rybnjk/ byli Sklepowé: Wedlé Rybnjku byl Sspitál/ w němž se tak mnoho Chudých wždycky, a každeho času, s nemalau Klásstera záhubau wychowáwati musyli. A tjm Prwnj Kapitolu zawjrám.

Kapitola Druhá.

Poslaupnost Oppatůw Klásstera Sedleckého/ před skázau geho obsahugjcý/ a wěcý Památky hodné/ kteréž se za sprawowánj gegjch zběhly, wyprawugjcý.

Hořisslaw.

GEn tedy Slawný, a po wssem Swětě rozhlássený Klásster/ Pobožný, Bohabogný, a hrubě včený Muž Hořisslaw Oppat 26. Let, s welikau pochwalau, Pobožnostj a Swatostj sprawowal/ Léta 1169. Žiwot swůg w Pánu dokonal/ a w Kostele Hlawnjm, poctiwě pohřben byl. Za sprawowánj geho Léta 1143. založen byl Klásster téhož Řádu w Hradissti.

Léta 1144. Ewgenyus toho Gména třetj, Biskupem Řjmským včiněn byl. Kterýž od S. Bernarda do Řádu Cystercyenského přigat gsa/ w něm w krátkých Letech tak prospěl/ že Auřadu Neywyžssjho Biskupa dosáhnauti zaslaužil/ gako y w počet Swatých wložen býti.

Léta 1145. Založen Klásster Řádu Cystercyenského na Plasých. Téhož Léta/ Gindřich Biskup Holomaucký rozkázal krásný Kostel nad Lytomyssljí/ tu kde nynj Zámek, wystawěti/ nadati/ a do něho Bratry Řádu Premonstrátenského vwesti/ a dal mu gméno Hůra Olywetská.

Léta 1146. Kedruta Kněžna, rozkázala Klásster postawiti w Teplicy/ a dala do něho vwesti Panny, Řádu S. Benedykta: A když byl dostawen/ kázala na klénoty a ozdoby Kostelnj dáti Tisýc Hřjwen Střjbra/ a tři Sta Hřjwen Zlata. Táž Kněžna Kedruta, založila Klásster w Dokzanech/ a Panny Řádu Premonstrátenského do něho vwedauc, bohatě nadala Léta 1144.

1147. Gindř

1147. Gindřicha Biskupa Morawského, oblaupil Knjže Kunrád Moravský, když mnoho peněz s sebau wzal, a do Řjma geti chtěl.

1148. Otto Biskup Pražský vmřel, w klássteře Zderazském pochowán, a Danyel Syn Zdislawůw Kanownjk Kostela Pražského na mjsto geho wolen.

1149. Wladislaw Knjže Cžeský, táhl s swými Cžechy k Geruzalému, a zastaw bitwu mezy Králem Geruzalémským a Babilonským, zmužile se w nj chowal, tak že se wssickni Národowé vdatnému Cžeskému Srdcy, dosti nadiwiti nemohli. W té Biwě zůstalo Křestianůw, okolo Sta a padesáti Osob, Pohanůw pak Padesáte Tisýc.

1150. Wladislaw z wogny Geruzalémské se nawracowaw, Spitihněwa Stregce swého, nedaleko od Prahy gal, a do Wězenj wsaditi poručil.

1151. Kedruta Manželka Wladislawowa, genž byla Sestra Kunráda Cýsaře, vmřela, a w klássteře Strahowském pohřbená byla.

1152. Hroznata Pán Cžeský, wypravil se na Pauť do Geruzaléma, a nesl Kápi Kůrnj welmi drahau, kteráž byla Zlatem, Perlami, a drahým kamenjm krumplowaná. Ssacowali gj dwa Tisýce Zlatých. A tu na hrob Božj s welikau pobožnostj položil.

1153. Knjže Wladislaw pogal sobě za Manželku Gjtku, Sestru Ludwjka Landkraběte, a takowau Swatbu včinil, kteréž se wssickni přespolnj Němcy, dosti nadiwiti nemohli.

1154. Kunrád Cýsař wolený, dřjwe nežli koruny dosáhl, vmřel, na gehožto mjsto dosazen byl Frydrych, Syn Bratra Kunrádowa knjžete Swábského. Kteréhožto také Léta začalo se kacýřstwj Waldenské, skrze Měsstiana gednoho Lugdunenského, gménem Vwalde.

1155. Benátčané knjže swé Witálysse Michala, proto, že do Města gegich Mornj nakaženj vwedl, do Moře vwrhli a vtopili.

1156. Cýsař Frydrych od Adryána Papeže w Řjmě na Cýsařstwj korunowán.

1157. Cýsař Frydrych pogal sobě za Manželku Pannu Beatrix, Knjžete Burgundského Dceru, a Swatbu welmi slawně w Městě Wircpurgku konal. Toho také Léta, začal se Řád Eremitarum S. Augustini rozssiřowati, a při Městech, z dowolenjm Anastazyá Papeže, a Potomka geho Adryána, skrze Wylyma Paustewnjka wyžádaným, osazowati. A ten byl Včedlnjk S. Bernarda, od něhož se Pobožnostj, y žiwotu Duchownjmu wynaučil.

1158. Wladislaw Knjže Polský vmřel, a w Andelburgku pochowán gest.

1159. Wladislaw Knjže Cžeský, Králowskau korunau korunowán w Medyolánu, na Den na Nebewzetj Panny Marye, w Kostele S. Dyonýsyá: A dal mu, gako y wssem Králům Cžeským, za Erb Lwa bjlého, dwauOcasatýho, w Cžerweným Poli.

1160. Medyolánsstj w Přjsaze swé, Cýsaři Frydrychowi včiněné, nestáli, ale Hrad Threk oblehli, dobyli, a Wogsko Cýsaře Frydrycha, w něm zůstawené, vkrutně zmordowali.

1161. Z nakaženého Powětřj, welmi hrubě w Cžechách promjrali.

1162. Král Wladislaw opět poslal pomoc Cýsaři Frydrychowi, proti zpronewěřilým Medyolánským, a s njmi Frydrycha Syna, a Theobalda Bratra swého.

1163. Cýsař Frydrych po druhé dobyl Medyolánu, a zpurnost Medyolánskau welmi přjsně trestal, tak že Obywately sice při hrdlých zanechal, ale wssak s holýma rukama z Města wygjti poručil, a Město Ohněm spálil.

1164. Cýsař Řjecký poslal Manželce Wladislawa Krále Cžeského zna-

 menité.

wzáctné Dary/ gmenowě Wozůw, Damaſſku a Akſamitu, y Zlatohlawu / také hotowých Ornátůw, kapj, y giných Ozdob Koſtelnjch: Což wſſe ſſacowáno bylo za Sto Tiſýc.

1165. Cýſař Rzjecký wyſlal Slawné Poſelſtwj k Králi Wladiſlawowi/ žádage/ aby Dcera Fryderycha Syna geho dána byla za Manželku Wnuku geho.

1166. Cýſař Fryderych pokogil rozeržitoſt w Rjjmě / kteraž byla mezy Kardynály wznikla.

1167. Theobald Bratr Krále Wladiſlawa/ pak wyſtawěti kláſſter w Klatowech/ a do něho Bratřj Rzádu Swatého Dominyka uwedl.

1168. Král Wladiſlaw nařjdil / a do kněh Paměttných zapſati poručil/ aby žádný Cyzozemec Prelátem w Cžeſké Zemi býti nemohl. Geſtliby pak Král to včiniti chtěl/ a některému Cyzozemcy na Prelatſtwj pomocy / tedy aby Preláti Koſtela Pražſkého to zruſſiti mohli.

Pauzanyas a Expolt,

Léta 1169. Po Smrtj Hořiſlawa / Obecnj wſſech Bratřj/ (kterýchž gakž ſe wůbec mluwj/ ano y dowtipowati můž/ čaſem tři, čtyři, y pět Set býwalo) a gednoſwornym hlaſem, wolen, a doſazen byl Pauſanyas Převor/ Muž ctný/ Pobožnoſtj nad giné ozdobený / a takowého Auřadu nehodněgſſj: Poněwadž Regula S. a Bohu welice milého Muže Benedykta mluwj: Že ne leckdos, na takowé Důſtogenſtwj / ale kterýby giné Pobožnoſtj, Vměnjm, rozſſaffnoſti, dobrým a chwalitebným žiwotem předcházel / a ne gak dlauho / ale gak dobře w Kláſſteře žiw byl, doſazen býti má.

Že pak Králowna Gitka, k ginému láſkau a náchylnoſti hořela / hned gak o ſmrti Hořiſlawa/ a wolenj Pauzanyá zwěděla / Poſly ſwé do Kláſſtera Sedleckého wyſlala / a aby Pauzanyas w Důſtogenſtwj ſwém potwrzen nebyl, překážku činila / gako y na mjſto geho Expolta Němce newelého doſadila.

Což Bratřj když ſrozuměli / a žeby nepráwě / neſprawedliwě / a proti obyčegi Rzeholnjmu / a Regulj S. Benedykta Wůdce ſwého, takowé wolenj čelilo / geho za Pána nigakž uznáwati / ani w poſluſſenſtwj gemu nigakž ſtáti nechtěli. Z čehož uznawſſe Králowna Gitka / žeby weliké rozeržitoſtj a newole w Kláſſteře poſſli / Expolta z Kláſſtera wyzdwjhla / a na Biſkupſtwj Pražſké doſaditi uſylowala,

A mage Kanownjcy / gako y celá Kapitola Hradu Pražſkého / ano y Králowſkého Cžeſké Obdarowánj / aby žádný Cyzozemec na Biſkupſtwj Pražſké doſazowán nebyl / k tomu přiwoliti nigakž nechtěli. Mimo wſſak gegich wůli mocý a pomocý Gitky Králowny na něm nepotwrzeny / prwnjho ſprawowánj ſwého Měſýce žiwot ſkonal / a poctiwě do Kláſſtera Sedleckého přiwezený / w hlawnjm Koſtele pochowán byl. Pauzanyas pak y hned po něm na Opatſtwj / na něž prwé wolen / potomně doſazen, a w něm potwrzen byl,

Sluſſný poznamenánj Přjklad / z něhož ſe patrně wjdj / gak nemilé a nepřjgemná geſt wěc Bohu Wſſemohaucýmu / když ſe něco (a obzwláſſtně w Duchownjch wěcech) proti dobrým a chwalitebným Rzádům, Obyčegům a zwykloſtem, mocně, z auplatku / neb negaké neſluſſné náchylnoſti, děge a wykonawá.

Pauzanyás pak pobožně w Pánu žiwot ſwůg dokonaw, Lokſſalka náměſtka měl. Lokſſalkus Dytyſlawa / Dytyſlaw Bauſlawa / Bauſlaw Waleryána/ Waleryán Leonarda / Leonard Alberta / Albert Wolffganga / Wolffgang Kryſtyána (za něhož Kapla S. Ondřege wyſtawená byla) Kryſtyán Bartoloměge/ Bartoloměg Gindřicha). O nichž ſe, gak dlauho žiwj byli/ neb co dobrého

Klásstetu prospěli /pro čaſté a huſté Klássteta wylaupenj a wydrancowánj, nic giſtého widěti nemůže: Wſſak za ta Léta/ kterýchž oni na Swětě byli/ mnohé wěcy ſe zběhli.

A neyprwé Léta 1169. 5. dne Měſýce Zářj/ vkázali ſe w Cžechách třj Slunce.

1170. Vkázali ſe čaſu Zymnjho třj Měſýcowé w Cžechách/ a mnozý Lidé ge za oſm hodin pořád widěli.

1171. Král Wladiſlaw nařjdil/ aby žádný Cyzozemec Biſkupem Pražſkým nebyl/ ano aby ani žádného/ buď menſſjho/ neb wětſſjho Aufadu Duchownjho doſáhnauti nemohl.

1172. Hrom vhodil, a zapálil kráſney Koſtel Mělnickey, a tudy k ſkáze přiwedl.

1173. Král Wladiſlaw, gſa giž lety ſeſſlý/ zhoſtil ſe ſprawy Králowſtwj Cžeſkého/ a Synu ſwému Frydrychowi gj odewzdal.

1174. Král Wladiſlaw vmřel/ a w Klásſtetě Strahowſkém/ kterýž byl Létha 1143 založil, poctiwě pochowan.

1175. Knjžeti Soběſlawowi, kterýž předeſſlýho Roku Knjžetſtwj Cžeſké ſobě oſobil/ Cýſař Frydrych pſal/ aby mu proti Wlachům a Lombardům napomáhal/ což on včinil.

1176. Byla w Cžechách weliká ſuchota/ nebo nepřſſelo od Weliké Nocy/ až do S. Wawřince.

1177. Soběſlaw wtrhl do Morawy/ a počal weliké ſſkody činiti Kunrádowi Knjžeti Morawſkému. Ale on ſebraw Lid/ Cžechy z Morawy wypudil.

1178. Frydrych Biſkup Cyzozemec vmřel/ a w koſtele Pražſkém pochowán byl.

1179. Alžběta Manželka Frydrycha Knjžete Cžeſkého/ wyſtawěla Koſtel na Bogiſſti/ ku poctiwoſti Swatému Jánu Ewangeliſtowi.

1180. Na den S. Wawřince/ tak weliká Powodeň w Prahy byla/ že gſau muſeli wſſickni Obywatelé Pražſſcj běžeti a brániti/ aby takowá Woda Moſtu, w nowě wyſtaweného, newzala.

1181. Wylim z Pulim, Hrabě z Dyrnholce/ wyſtawěti dal Klásſter w Raunicých/ a do něho Panny, Řádu Premonſtrátenſkého vwedl.

1182. Měſýce Mage čaſu gednoho/ Koſtel na Strahowě od Albrechta Arcybiſkupa Salcpurſkého poſwěcen.

1183. Wáclaw Knjže Syn někdy Starého Soběſlawa Syna Wratiſlawowa/ a Oldřich Bratr teho Wáclawa/ Prahu welmi ſylně oblehli.

1184. Gedeon Biſkup Krakowſký/ s powolenjm Lucya Papeže/ přiwezl z Ržjma do Krakowa Tělo Swatého Floryána.

1185. Wjcek Hrdina znamenitá/ s powolenjm Knjžete Kundráta/ dal ſobě poſtawiti Hrad mezy Zdjřcem a Kwětnicý/ a dal mu gméno Wjckow.

1186. Byla w Cžechách drahota/ tak že Strych Pſſenice platil 70. groſſů. Žita 1. ſſz. Owſa, a Gečmena 20. groſſů bjljch.

1187. Soldán Král Egiptſký/ s welikým množſtwjm Pohanůw/ dobyl Geruzaléma: A rozkázaw Zwony z Wěžj ſmetati/ Koně, y giná Howada, do Koſtela poſtawiti poručil.

1188. Kliment toho gména třetj, Biſkup Ržjmſký, vložil Sněm w Pařjži/ na kterémž gednáno bylo/ aby k dobegwánj Geruzalema, Knjžata Křeſtianſká ſe ſtrogila.

1189. Cýſař Frydrych/ když k dobegwánj Geruzaléma táhl/ chtěge ſe trochet wychladiti/ w gednom Potoku ſe kaupal/ ale wſſak s neſſtěſtjm ſe potkaw, w něm ſe vtopil.

1190. Gindřich Syn Cýſaře Frydrycha, woleneg Cýſař Ržjmſkey/ w Ržjmě

D od Cele-

od Celeſtýna, toho gména třetjho Papeže; korunowán byl. Téhož také Léta/ Frydrych Knjže Czeſký vmřel / a Knjže Kunrád wolen : Ale téhož Léta také vmřel.

1191. Knjže Wáclaw byw Knjžetem tři Měſýce, vgel : Po něm naſtaupil Přemyſl/ a ten ſe potom do Morawy wykljdil. A tak ſpráwa Země Czeſké poručená byla Gindřichowi Biſkupu.

1192. Přemyſl činil weliké ſſkody w němcých/ ale Knjže Sſwabſký, ſebraw něco lidu; wyhnal gey.

1193. Byli w Czechách weliký Deſſtowé/ tak že nemohli Lidé worati/ ani ſýti/ až do Měſýce Liſtopadu.

1194. Biſkup Gindřich táhl na Morawany/ proto, že gey předeſſlého Léta/ když z Vher gel, vſylowali zabiti. Morawané widauce ge° ſýlu, raděgi ſe poddali.

1195. Byla weliká drahota ſkrze ſucho w Czechách / tak že mnozý Chudj lidé hladem mřeli.

1196. W krazinách Wlaſkých, welicý a čaſtj Deſſtowé preſſeli/ a ſpolu ſ njmi Kraupy, Ledowé, y weliké Kamenj padalo.

1197. Biſkup Gindřich vmřel čtrnáctého dne Měſýce Czerwna / a w Kláſſteře Dokžanſkém pochowán. Na mjſto geho Danyel doſazen. Cýſař Gindřich také toho čaſu vmřel.

1198. Roztržitoſt byla weliká w wolenj Krále Rzjmſkého / nebo někteřj wolili Filipa Knjže Sſwábſké / a od Biſkupa Mohuſkého korunowati dopuſtili. Ginj Ottu Knjže Saſké / a toho od Biſkupa Kolinſkého korunowati dowolili : Z čehož mnohé poſſli roztržitoſti.

1199. Czechowé zlaupili Zemi Saſkau/ a w nj mnohé a weliké ſſkody činili,

1200. Knjže Přemyſlaw/ genž ſe byl po ſmrti Gindřicha Biſkupa Knjžetſtwj Czeſkého vgal / od Cýſaře Filipa Králem Czeſkým včiněn a wyhláſſen byl, Ano y týž Cýſař Liſty ſwými budaucně nařjdil/ aby Knjžetſtwj Czeſké, wjcegj ſe Knjžetſtwjm nenazýwalo/ než Králowſtwjm / a to na čaſy budaucý a wěčný.

1201. Začal ſe Rzád Mnichůw Karmelitſkých w Syrſké Zemi, nedaleko od Hory Carmelus.

1202. Egilbertus Biſkup Morawſký vmřel/ a na geho mjſto doſazen negaký Jan Bawořan.

1203. Jan Biſkup Morawſký vmřel/ a na mjſto geho Ruprech Englican doſedl.

1204. Držán byl Sněm w Rzjmě v S. Jána na Lateráně/ na němž bylo Tiſýc a tři Sta Prelátůw: Geruzálémſkey, a Konſtantynopolitánſkey, Patryarchowé / Biſkupůw čtyři Sta a dwanáct. Oppatů a Přewořů Oſm Set / Rzeckého y Rzjmſkého Cýſařſtwj Legátl. Králůw pak / Geruzalémſkého/ Franckého/ Hyſſpanſkého / Englického a Cypru. A to za Innocencyá, toho Gména třetjho Papeže.

1205. Prokop Oppat Kláſſtera Sázawſkého/ pro ſwé předíwné žiwobytj/ za Swatého wyhláſſen/ od Innocencyá toho gména třetjho Biſkupa Rzjmſkého.

1206. Konſtancyá Králowna porodila Přemyſlawowi Syna / gemuž dáno gméno Wáclaw: Kteréhožto Přemyſlaw gednoſwornym Panſtwa Czeſkého Sneſſenjm/ na Králowſtwj Cieſké hned toho Roku Korunowati poručil.

1207. Král Přemyſlaw ſe wſſemi ſwými Nepřátely, w mjr a pokog weſſel.

1208. Začal ſe Rzád Dominykánůw od S. Dominyka, genž byl rodem z Hyſſpanye/ ze wſy, kteráž ſlaula Galogura.

1209. Začal ſe Rzád Franciſſkánů/ od S. Franciſſka/ genž byl rodem Wlach. Toho také Léta/ Cýſař Filip zabit/ a Cýſařem včiněn Otto.

1210. Mnjſſi

1210. Menſſi Swatého Dominika Rzádu, do Prahy vwedenj od Krále Přemyſlawa.

1211. Polácy Tatary, geſſtě tehdáž nepowědomý, když do Polſka wpadli, hrdinſký wen z Země wypudili.

1212. Rzád Swatého Franciſſka od Innocencyá, toho gména třetjho Biſkupa Rzjmſkého potwrzen geſt. Toho také Léta Cýſař Otto vmřel/ a Cýſařſtwj doſáhl Frydrych Syn Gindřichů.

1213. Lacyno bylo w Czechách/ tak že Strych Pſſenice platil tři groſſe/ Zita dwa groſſe/ Owſa geden groſs.

1214. Biſkup Danyel vmřel/ a Ondřeg na geho mjſto doſedl.

1215. Ondřeg Biſkup Pražſký wolený, na Biſkupſtwj ſwé w Rzjmě poſwěcen byl.

1216. Rzád Swatého Dominyka od Honoryá, toho Gména třetjho Biſkupa Rzjmſkého, potwrzen geſt.

1217. Petr od Rzekůw za Cýſaře Konſtantýnopolitánſkého woleneg/ od Papeže Honoryá w Rzjmě, w Koſtele Swatého Wawřince, s welikau Pompau, Korunowán byl.

1218. Táhlo mnoho znamenitých Potentátůw do Země Swaté, k dobegwánj Geruzaléma, Gako/ Ondřeg Král Vherſký/ Knjže Rakauſký/ Knjžata Baworſká/ Walterus Krále Francského Komornjk/ Jan Král Geruzalémſký/ Gundorff Král Cyperſký/ Patryarcha Geruzalémſký/ etc. Ale wſſak pro neſwornoſt, která vſtawičně mezy Křeſtiany panuge/ ač přjliš ſylnj byli/ wſſak ničehož ſpůſobiti nemohli.

1219. Tataři weliké a nenabyté ſſkody činili w Armenij/ Natálij/ w Vhřjch/ Pruſých/ w Podolj/ w Polſſtě.

1220. Frydrych Cýſař, kterýž prwé Korunowán byl na Cýſařſtwj od Innocencyá/ dal ſe po druhý Korunowati Papeži Honoryuſowi w Koſtele Swatého Petra w Rzjmě.

1221. Byl w Czechách weliký neřád/ nebo Přemyſlaw weliké Berně na Duchownj vložil/ tak že každey Žák z Kalamáře muſyl dáwati deſet Peněz/ Kněz z pleſſe třidcet Peněz. A mnohém w wětſſj wážnoſtj Židé byli, nežli Žácy a Kněžj/ nebo ſe Židům wſſe lacyněgj prodáwalo.

1222. Frydrych Cýſař položiw Sněm w Sſtroaspurgce/ wolil Syna ſwého za Krále Rzjmſkého Gindřicha.

1223. Jaroš Kočowſký zabil Domaſlawa Faráře z Kamenice bez přjčiny/ Bratra Lewkolowa/ a on Lewkol chtěge mſtjti newinnu Bratra ſwého/ ſpálil wſſecky Statky Jaroſſowy.

1224. Doſtali ſe neyprwé do Prahy Bratřj menſſj Rzeholi S. Franciſſka/ za Krále Přemyſlawa/ gjmž on dal w Starém Měſtě Pražſkém poſtawiti Kláſſter neweliký/ ku poctiwoſtj S. Franciſſka.

1225. Přemyſlaw Král, rozpomenuw ſe/ gaké geſt přjkořj Duchownjm a Žákům činil/ na pokánj ſe dal/ a Kláſſter S. Jakuba w Staré Praze založil.

1226. Cýſař Frydrych potwrdil Wáclawa Syna Přemyſlawowa na Králowſtwj Czeſké.

1227. Bratřj S. Dominyka Rzádu/ wyſtěhowali ſe z Kláſſtera ſwého na Poříčanech ležjcýho/ do Kaply S. Klimenta, blјž Moſtu Pražſkého/ od Wladiſlawa Krále Božſkým wnuknutjm nadchnutého wyſtawené/ a w nj s welikau ſkrauſſenoſtj prawé z Srdce vpřjmného Bohu wſſemohaucýmu Oběti wykonáwali. Gjž potomně Léta 1562. Ferdynand prwnj toho gména Cýſař Rzjmſký Patrum Iesawitum odewzdal/ a Kolleg, kteráž ſe až poſawád ſpatřuge, založil.

ozil. Toho také Léta / Budiſlaw včiněn Biſkupem Prazſkým / ale téhož Léta vmřel / a w Kláſſteře ſwatých Petra a Pawla na Zderazy pochowán.

1228. Jan wolen za Biſkupa Prazſkého.

1229. Cžechowé znamenité ſſkody činili w Rakauſých mezy Němcy.

1230. Král Přemyſlaw vmřel / a w Koſtele Hradu Prazſkého ſlawně, gakž na takowého Potentáta náleželo, pochowán byl.

1231. Král Wáclaw po ſmrti Otce ſwého Přemyſlawa / dokonalé Spráwy Králowſtwj Cžeſkého ſe vgal.

1232. Alžběta Dcera Ondřege Krále Vherſkého / a Manželka Landtkraběte Duryňſkého / ſkrze Ržehoře Papeže za Swatau geſt wyzdwjžená / a ku počtu Swatým připſaná. Téhož Léta / Boſácy neyprwé do Prahy ſe doſtali: A gſauce od Krále Wáclawa wděčně přigatj / do Koſtela S. Ambrože od téhož Krále Wáclawa, na Předměſtj Prazſkém wyſtaweného, vwedenj byli.

1233. Jan Biſkup Prazſký založil Kláſſter ſlawný ku poctiwoſti S. Jakuba w Litoměřicých / a vwedl do něho Bratry menſſj S. Frantiſſka.

1234. Král Wáclaw gel na Swatbu Cýſaře Frydrycha do Wormácye / kterýž ſobě pogjmal Seſtru Krále Englického / a tam znamenitými Dary ozdoben byl.

1235. Frydrych Knjže Rakauzſké, pálil a plundrowal w ſwém Knjžetſtwj Kláſſtery y Koſtely / a Lidj welikými Daněmi zſſužowal.

1236. Jan Biſkup Prazſký vmřel / a na mjſto geho Bernard doſedl.

1237. Král Wáclaw Cžeſký dobyl Hradu Bjtowa w Morawě.

1238. Cýſař Frydrych přemohl Wlachy / a některé znamenitěgſſj zgjmal / do Apulie wéſti poručil. Kdežto některé poſtjnati rozkázal / a Syna Knjžete Benátſkýho na gedné Wyſoké Wěži, genž při Portu Mořſkém ſtála, oběſyti.

1239. Biſkup Prazſký Bernard vmřel / a na mjſto geho Mikuláš wolen.

1240. Králowna Konſtancya Manželka někdy Přemyſlowa / genž Slawný dwa Kláſſtery / Léta 1330. Tiſſňowſký totižto, a Woſlowanſký / a Hrad Hodonjn w Margkrabſtwj Morawſkém wyſtawěla / Ržjgna Měſýce žiwot ſwůg w Pánu dokonala.

1241. Ržehoř Papež vmřel / a Innocencyus, toho gména čtwrtý, na mjſto geho doſazen.

1242. Král Wáclaw porazyl Rakuſſány / tak že gich okolo pěti tiſýc zmordowáno bylo.

1243. Král Wáclaw táhl do Polſky, proti Tatarům / kteřjž Polſkau Zemi hubili.

1244. Frydrych Knjže Baworſký / potkaw ſe s Králem Vherſkým Bélau / w té bitwě zamordowán geſt.

1245. Innocencyus, toho gména čtwrtý Biſkup Ržjmſký / Cýſaře Frydrycha z Důſtogenſtwj Cýſařſkého ſložil / na Sněmě w Lugdunu držaném. Za kteréhožto Frydrycha Léta 1232. Ržád Servitů, a neb Služebnjkůw Blahoſlawené Panny Marye w Florencý Měſtě Hetruriæ počátky ſwý wzal.

1246. Bratřj menſſj S. Frantiſſka Ržádu / vwedenj byli do Kláſſtera Beneſſowſkého / ſkrze Tobiáſſe Probožſta Wyſſehradſkého.

1247. Gindřich wolený Král Ržjmſký / když Měſto Vlm oblehl / z Měſta Střelau proſtřelen gſa, čtwrtého dne vmřel.

1248. Král Wáclaw welmi nemiloſtiwě s ſwými Poddanými nakládal / Wězenjmi, Pokutami, a ginegmi Daněmi y Berněmi, wedlé ſwé ljboſti treſtal. Z čehož weliký w Cžechách neřádowé powſtali.

1249. Král Wáclaw ſe do Prahy nawrátil / kteréhož to Biſkup Mikuláš

ſen ſſemi

ſtwiſſenti Kanowniky, Mnichy a Kněžjmi welmi ſlawně wſtal.

1250. Král Wáclaw Kláſſter S. Frantziſſka w Praze na ſwůg nákład dal ſtawěti.

1251. Král Wáclaw někteté newpřjmne Rabby ſwé kázal poſtjnati/ některým kolem hnáty lámati/ a do kola wplýſti.

1252. Král Wáclaw dal Mikuláſſe Biſkupa do Areſtu / a Biſkup Krále do Klatby/ ano y zapowěděl/ aby Kněžj Mſſj neſlaužili/ ani welkými Zwony zwoniti nedopauſſtěli: Z čehož poſſla w Czechách weliká roztržitoſt/ kterauž to chtěge Wáclaw vpokogiti/ poručil Biſkupa z Areſtů propuſtiti.

1253. Anýſſka Seſtra Wáclawa Krále, založila Sſpitál na Běchu Rzeky Wltawy w Praze / a rozkázala do něho vweſti Křjžowniky, s čerwenau Hwězdau. A málo potom Král Wáclaw vmřel.

1254. Král Přemyſl Czeſký, táhl na Pruſſáky/ a ge ſobě podmanil/ k Wjře Křeſtianſké přiwedl.

1255. Král Přemyſl założil w Pruſých Měſto Sambjn / Roſtel w něm wyſtawěl/ Biſkupſtwj wyzdwjhl, a bohatě nadal.

1256. Manželka Krále Přemyſlawa, do Prahy z Rakaus přigela/ a s welikau Slawnoſtj přiwjtána byla.

1257. Kunrád Arcybiſkup Koljnſký do Prahy přigel.

1258. Biſkup Mikuláš Měſýce Vnora vmřel/ a Jan toho gména třetj, na miſtě geho geſt doſazen.

1259. Kláſſter Wyſſebrodſký, Rzádu Cyſtercyenſkého / od Panůw z Rožmberga geſt založen. A Kláſſter Strahowſký, Měſýce Liſtopadu, wſſecken wyhořel.

1260. Král Přemyſl porazyl Belu Krále Vherſkého, w Morawě, nedaleko Láwy / a Rzeku Morawu zbitými Vhry tak wyplnil / že přes ně, gako přes neybezpečněgſſj Moſt, s Wozy, koňmi, y Pěchotau táhl.

1261. Král Přemyſl Ottogar / pamatowaw na wjtězſtwj, kteréž mu Bůh nad Vhry propůgčiti ráčil / Klaſſter Zlaté koruny Rzádu Cyſtercyenſkého wyſtawěl / a z kořiſtj nabraných, mnoho Nádobj Poſwátného nadělati / a k Kláſſteru dáti poručil. Téhož také Léta / Kláſſter S. Jakuba w Starý Praze, w přjtomnoſtj Krále Přemyſlawa / na Den Swatého Jána Ewangeliſty, geſt Poſwěcen.

1262. Kláſſter Matky Božj na Oſtrowě / Oldřich z Waldeka / gináč Zagic, kázal poſtawiti.

1263. Kapla wſſech Swatých na Hradě Pražſkým geſt Poſwěcená, od Jana Biſkupa Pražſkého, Měſýce Vnora.

1264. Král Vherſký Bela / pogal ſobě za Manželku Seſtřenicy Krále Přemyſlawa.

1265. Kunhuta Manželka Přemyſlawa Krále, vrodila Dceru/ kdežto znamenité křtiny ſe konali.

1266. Hedwika Kněžna Polſká, od Biſkupa Rzjmſkého, za Swatau geſt wyhláſſená.

1267. Oldřich knjže Korytánſké, nemage dětj/ ani žádných Přátel/ za ſwého zdrawého žiwota, včinil Přemyſlawa Krále Czeſkého, téhož Knjžetſtwj nápadnjkem.

1268. Král Přemyſlaw naprawowal wſſeligaké Mjry a Wáhy w Králowſtwj Czeſkém.

1269. Weliké bylo množſtwj Wlků w Czechách/ tak že we Dne y w Nocy běhagjce/ Dobytkům y Lidem ſſkody činili.

1270. Král Přemyssl Ottogar / založil Klásster Osecký, Rzádu Cysterc yenského.

1271. Přigel do Czech Arcybiskup Kolinský, od Kurffirsstůw wyslaný / Presentyrugic Králi Přemyslawowi Důstogenstwj Cýsařské / ale on ho přigjti nechtěl.

1272. Rudolff Hrabě z Habsspurgku Cýsařem včiněn.

1273. Držán byl Sněm Lugdunský / za Sprawowánj Rzehoře, toho gména Desátého, Biskupa Rzjmského. Na kterémžto w přjtomnostj Rzekůw, zawřjn gest Artykul / o kterým nemalé, nýbrž weliké, mezy Rzeky nesnaze powstali / totižto, že Syn Božj gest Otcy we wssem rowný. A spjwáno bylo Snessenj Apossstolské, s přjdawkem: Kterýž s Otcem y s Synem / rc. třikrát Rzecký / a třikrát Latinský.

1274. Rudolff Cýsař / položil Sněm do Norinbergka / na kterýžto Přemyslaw Král Czeský přigeti nechtěl.

1275. Přemyslaw swolaw Raddy swé, s njmi se radil / máli včiniti Rudolffowi Poddanost, čili ne. Oni mu radili / aby nečinil: Ale Wogsko proti němu sebral, což y včinil / a tudy weliké přjčiny k roztržitostem podal.

1276. Weliké bylo množstwj Wlků w Czechách / tak že Ženy nikam choditi nesměli / a Mužj w Zbrogjch a haussjch, swé obchody wykonáwati museli.

1277. Král Přemyslaw Dceru swau / kterauž měl mjti za Manželku Syn Rudolffa Cýsaře / s ginými desýti Pannami, do Klásstera dal.

1278. Král Přemyslaw swedl welikau bitwu s Cýsařem Rudolffem / w kteréžto y sám zahynul. Geho Smrti pro obzwlásstnj Pobožnost, a skutkůw geho vdatnost / gako y vpřjmné Srdce Czeské, Cýsař Rudolff welice litowal / a z toho welikau žalost na srdcy swém snessel. Toho také Léta / Jan Biskup Pražský vmřel.

1279. Tobiáss Probosst Kostela Pražského, za Biskupa wolen, a dosazen.

1280. Vkázali se w Czechách trj Slunce / co wyznamenáwali / to se w krátkých časech splnilo.

1281. Otto Margkrabě Brandeburský, Králownu Kunhutu, Manželku pozůstalau po Králi Přemyslawowi s Wáclawem Synem gegjm wzal / a na Bezdězý Horu, gako do něgakého Wězenj zawezl / a sám Czeské Králowstwj, wedlé swé wůle hubil.

1282 Stawowé a Obywatelé Sycylie / nemohauce peychy a přjsného Panowánj Francauzůw snássetí / spuntowali se s Petrem Králem Arragonským: A w Pondělj Welikonočnj / když Nessspory zwonili / wssecky Francauze / co gjch koliw w Sycylij bylo, zmordowali / a Králi Petrowi se poddali / a na Králowstwj Sycylie, gey korunowali.

1283. Weliký hlad byl w Czechách / tak že lidé potrawy nemagjce / ani Peněz, zač by ge sobě kaupili, kde wzýti newědauce / gedni druhé bili, wařili, pekli a gedli.

1284. Margkrabě Brandeburgkský, nawrátil zase Czechům Knjže Wáclawa, kteréhož byl prwé zagal.

1285. Bratři Paustewnjcy S. Augustýna, vwedenj do Klásstera S. Tomásse, w Menssjm Městě Pražském.

1286. Wáclaw poslal k Cýsaři Rudolffowi pro Manželku swau, Gitku Dceru Rudolffowu.

1287. Záwiss Pán Czeský, do Morawy se na Laupežnjky wypprawil / a přigeda k Klássteru Reghradskýmu / w kterýmž mnoho Laupežnjkůw bylo (neb Mnichy zbili / a Klásster sobě podmanili) gey dobyl / a wssecky Laupežnjky, kteréž w něm nassel, zwěsseti poručil.

Gindřich

Gindřich Druhý.

PO Gindřichowi prwnjm, dosazen byl Heidenrych, aneb Gindřich, toho Gména druhý / Muž včený / maudrostj a oppatrnostj nad giné obdařený.

Za kteréhožto Sprawowánj

1288. Záwiše Pán Cžeský / wzal sobě za Manželku Sestru Krále Wladislawa Vherského / kteráž drahný čas w Klássteře za Geptissku zůstáwala.

1289. Weliká byla drahota w Cžechách / tak že Lidé co gjsti nemagjce, hladem mřeli. Někteřj do Vher na Wobilj gezdjli / a tam od Vherůw zgjmánj gsauce / Tatarům prodáwanj byli.

1290. Král Wácław pobožný a Bohabogný Muž / mage s Manželkau Syna swého Wácława / Gindřicha Oppata Sedleckého, za Kmotra mu postawil.

1291. Rudolff Cýsař Řjmský / kterýž Léta předesslého Krale Wacława / a wsseckyPotomky geho za Wolence Cýsaře Řjmského wystawil / in vigilia divisionis Apostol: w Sspeitu vmřel / a na den S. Arnolffa pochowán.

1292. Záwissowi z poručenj Krále Wácława w Praze Hlawa Pčknem stazená byla / a on w Klássteře Wyssebrodským pochowán. Kteréhožto Létha, y Adolff na Králowstwj Řjmské wolen.

1293. Král Wácław wel:mi nábožným byl / a každodenně dwanácte y wjcegi Mssj slegchal / a w té pobožnosti wjcegi a wicegi aby prospjwati mohl, do Klásstera Sedleckého na Raddu k Oppatu Kmotru swému se wypravil.

1294. Král Wácław pogaw s sebau Gindřicha Oppata a Kunráda Přewora Sedleckého / a giné někteeré Bratřj / gel s njmi na Procházku nad Prahu, wedlé Řjeky Wltawy / a mjsta přjležitého, k wystawenj Klásstera hledal.

1295. Anýžka Swatá Krále Ottogara Dcera / a Sestra Wácława Krále w Klássteře S. Frantjsska vmřela, y pochowaná byla.

1296. Tobiáš Biskup Pražský vmřel / w Kostele Hradu Pražského pochowán / a na mjsto geho Řzehoř, Kostela Pražského Děkan dosazen.

1297. Král Wácław založil Klásster na Zbraslawi, Řádu Cysterciensského. Kteréhožto Léta / Bratřj mensſj S. Frantjsska vwedeni gsau do Nowého Klásstera w Plzni.

1298. Cýsař Rudolff z Stolice Cýsařské z powolenj Bonyffacya Papeže od Arcybiskupa Mohucského složen / a Knjže Albrecht dosazen.

1299. Gindřich Oppat Sedlecký / wygednal od Krále Wácława Magestát / aby wssecky Lázně na Horách Kutnách, které koliw wystawené gsau / aneb na potomnj časy wystawené býti mohau / Klássteru Sedleckému gistým Platem zawázané byli / což se wsse welikau a neporussenau G. M. Pečetj vpewněné spatřuge / pod dátum Léta swrchu oznámeného. Téhož Léta / swrchu dotčený Král Wácław, wynjmá Klásster Sedlecký z wsseligakých auplatkůw a těžkostj strany dáwánj Cel a Zbjtek. Gako y plnau a dokonalau moc dáwá Oppatu a Konwentu / Zločince na gruntech Klássterských wynalezené, swobodně sauditi. Městům pak zapowjdá / aby se žádného Poddaného Klássterského neugjmali / s njm se newězeli / a mnohém méně, gey k smrti odsuzowali / zanecháwage wssecky ty mocy Klássteru swrchu gmenowanému.

1300. Wácław Král Cžeský Polským Králem včiněn / a w Kostele S. Jakuba Knjzdnenském od Arcybiskupa Knjzdnenského korunowán. A týž Král Wácław Mjncy do Hory Kutny vwedssi / Wlaské Zednjky k stawenj Minchauzu

powolal.

powolal. Odkudž Dwůr Wlaſký nazwán byl/ a až do dneſſnjho dne ſluge.

1301. Řehoř Biſkup Pražſký vmřel / a Jan Kanownjk Koſtela Pražſkého na mjſto geho doſedl.

1302. Wáclaw Syn Krále Wáclawa Cžeſkého / na Den S. Ruffa Mučedlnjka, od Arcybiſkupa Kolloſenſkého, magje wěku ſwého Leth třinácte / w Bělehradě Vherſkau korunau korunowán.

1303. Krále Wáclawa Manželka, gménem Reyčka / kteráž potomné Alžběta nazwaná geſt / na Hradě Pražſkém od Gindřicha Biſkupa Wratiſlawſkého korunowaná.

1304. Král Wáclaw Cžeſký wzal Vhrům Syna ſwého, kteréhož gjm na žádoſt gegjch dal / nebo zwěděl / že o neſſtěſtj geho wſſeligak přemeyſſleli. Téhož také Léta / Obywatelé Hor Kutten / welikau vpřjmnoſt a wěrnoſt Králi Wáclawowi prokázali : Nebo když Albrecht Cýſař Řjmſký a Král Vherſký s Vhry, Bulgary, Němcy / etc. do Cžech táhnauti / a Králi Wáclawowi Hory Střjbrné odnjti ſe ſnažowal / raděgi, nežliby od wěrnoſti ſwé odſtaupili / hrdinſký ſe brániti wywolili / a nemohauce ginač ſwé těžyti / Pách Porůček Vtreychem nakazywſſe / Nepřátely okolo Malijna a kláſſtera Sedleckého ležjcý, njm trávili / a tak neporuſſenau wjru, láſku, vpřjmnoſt a poddanoſt Pánu ſwému zachowali.

1305. Král Wáclaw nawrátil kláſſteru Sedleckému Wes Zbánice, blíž Kauřjma / s Leſy, Rybnjky, y s wſſeligakým přjſluſſenſtwjm. Kterauž byl někdy Král Ottagar od Kláſſtera odcyzyl. Téhož Léta / Král Wáclaw pobožný w dwadcátém čtwrtém králowánj ſwého Létě vmřel / a w kláſſteře Zbraſlawſkém, wedlé žádoſti ſwé, poctiwě pochowán byl. Do kteréhožto yhned, gak gey založil / Kunráda Přewora Kláſſtera Sedleckého s Sedmdeſáti Mnjchy wwedl / a za prwnjho Oppata wyſtawil. Po ſmrti pak téhož Wáclawa / když Jan Biſkup Bryxyonenſký nemálo želel, a ſmrti geho litowal / Nočnjm čaſem mu ſe vkázal, a geho ſe tázal / řka : Proč pláčeš? a proč truchliw gſy? Kterémuž když odpowěděl ; Že z Smrti geho, nemalau než welikau žaloſtj obtjžen geſt / newěru, a málomyſlnoſt geho, těmito ſlowy treſtal: Zdalis (prý) w Pjſmě Swatém nikdy nečetl / že když ſe domnjwáš potlačeným býti, wygdeš gako Dennice / a budeš mjti důwěrnoſt w naděgi / a pohřbený bezpečně ſpáti budeš / odpočineš / a antž bude, kdoby tě ſtraſſil / a obličege twého mnozý žádati budau. A doložiw (ó malé wjry Cžlowěče / který ſmrt Swatých bjdau nazýwáš) w tom ſe ſtratil. Biſkup, ačkoliw Slowa w čerſtwé paměti ſnaſſel / wſſak w kterýchby knihách, neb w kapitole Pjſma Swatého byly, newěděl. Wzaw tedy Concordancý w gedenáctý kapitole Swatého Joba, s welikým podiwenjm ge naſſel / a tjm Diwem pohnutý, wjcegj plakati, a Smrti geho litowati přeſtal. Málo potom ſtalo ſe / že Laupežnjk nějaký do koſtela Zbraſlawſkýho přjgda / a nenáležité wěcy o Mrtwým Králi Wáclawowi mluwě, polýček Obrazu geho z kamene na Hrobě wyteſanému dal / čehož Bůh ſprawedliwý mſtitel y hned pomſtiti nezameſſkal / když lotru zrak odnjti / a Krále tjm Diwem zwelebiti ráčil.

1306. Král Wáclaw Syn Wáclawa Pobožného kralowati začal / a téhož Létha w Holomaucy, když ſe rozſtrogiw, chladiti chtěl / neważně od gednoho z Dwořanůw ſwých, Dýkau prohnán a zamordowán byl / a na mjſto geho Rudolff knjže Rakauſké doſazen.

1307. Dána geſt Collatura Welerowſká k Kláſſteru Sedleckému od Jana Arcybiſkupa Pražſkého / na njž Gindřich Oppat Gindřicha Faráře vwedl, a doſadil. Kteréhožto Létha Rudolff Král Cžeſký vmřel.

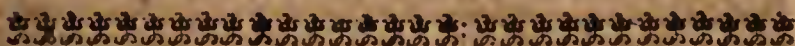
1308. Knjže Gindřich Korytánſký / kterýž měl Dceru Krále Wáclawa / a Seſtru Wáclawa zabitého, do Cžech přigel / a Králowſtwj ſe zmocniti chtěl / ale wſſak nic ſpůſobiti nemohl.

Toho

Toho také Léta Král Albrecht Ržijmský zamordowán.

1309. Korytánsstj a giný Němcy / kteřjž s Gindřichem do Cžech wtrhli / gezdjce po Wsech / Lidj z Peněz sſacowali / a nenabyté sſkody dělali.

1310. Po zabitj Krále Wáclawa, a Smrti Rudolffa Krále Cžeſkého, když Lynye Králůw Cžeſkých a Knjžat (kteráž od Přemyſlawa prwnjho Knjžete l[illegible]a 584. Léta trwala) wyſſla / a žádného ſe wjcegj Potomka nenacházelo / po mnohých w Cžechách roztržitoſtech / gednoſwornym wſſech Stawůw Cžeſkých Snešſenjm / týž Gindřich Oppat s Kunradem Zbraſlawſkým, a Janem Praſkým, Oppaty / gako y ginými Pány a Wládyky Králowſtwj Cžeſkého, k Gindřichowi Cýſaři Ržijmſkému do Frankffurtu wyſlán byl / a za Jana Syna geho, aby na Králowſtwj Cžeſké doſazen byl / a Alžbětu pozůſtalau, po Králi Wáclawowi Dcerku, za Manželku pogal, žádal. Což s welikau pochwalau a radoſtj wſſech Boha milugjcých Cžechůw obdržel. Pročež také Gindřich Cýſař Ržijmſký Klášter Sedlecký w ſwau ochranu přigal / a gemu weliké wěcy připowjdal / njmi ſe zawazowal / a Lyſtem wlaſtnj Pečetj ozdobeným, připowěd ſwau ſtwrdil.

Mikuláš Prwnj / a Gindřich Třetj.

Po Gindřichowi Druhým byl Mikuláš Prwnj. Po Mikulášowi Gindřich Třetj. O njchž ſe žádné Památky, coby Kláſſteru kdy včinili, nenacházý. Wſſak za žiwobytj gegjch

1311. Jan Syn Gindřicha Cýſaře, od Stawůw Králowſtwj Cžeſkého wyžádaný / Slawně na Králowſtwj Cžeſké, y s Alžbětau Manželkau ſwau, Korunowán.

1312. Gindřich Král Ržijmſký / Otec Krále Jana Cžeſkého / Cýſařſkau korunau w Ržjmě korunowán.

1313. Cýſař Gindřich we Wlaſſjch Gedem otráwen.

1314. Byla weliká rozeržitoſt o Cýſařſtwj Ržijmſké / nebo někteřj wolili Frydrycha Rakauzſkého : Ginj Ludwjka Baworſkého : Z čehož weliké roztržitoſti byly přes dewět Leth. Až potomně Ludwjk Frydrycha přemoha, Cýſařem zůſtal.

1315. Matěg z Trenčjna, geden z Panůw Vherſkých / ſebraw něco Lidu / wtrhl do Morawy / a tam ſſkody činil. O čemž zwěda Král Jan Cžeſký / za njm ſe puſtil / gey porazyl / a mnoho Vhrůw pomordowal.

1316. Dominica Iubilate poſwěcen geſt Kláſſter S. Thomáſſe w Menſſjm Městě Praſkém / ſkrze Petra Arcybiſkupa Mohučſkého / w přjtomnoſtj Krále Jana / 2c. A gineych Lidj.

1317. Pro welikoſt Sněhu, kterýž trwal až přes welikau Noc / poſſla weliká drahota, a hlád w Cžeſké Zemi.

1318. Weliký hlad w Cžeſké Zemi proſtakowal / tak že Lidé gedni druhé bili, wařili, pekli, a gedli.

1319. Králowna Alžběta / Manželka Krále Jana / dala Refectorium w Kláſſteře Swatého Jakuba wyſtawěti.

1320. Přemyſl Syn Krále Jana druho rozený vmřel / a w Koſtele Swatého Wjta na Hradě Praſkém pochowán.

1321. Zena gedna z Brodu Cžeſkýho, k Hrobu Swatého Prokopa, ſlepá přiſſla/ a když ſe před Hrobem geho položjc, vpěnliwě modlila / ſkrze Přjmluwu geho od Boha vſlyſſána byla/ a zdrawj prwnjho nabyla.

1322. Markýta Knjžete Wratiſlawſkého Manželka, vmřela w Králowé Hradcy nad Labem / a pochowána w Kláſſteře Zbraſlawſkém.

1323. Alžběta a Anna, Dcery Krále Jana, ſpolu ſe narodili, w Městě Chámů w Bawořjch/na Den Welkonočnj, Ale Alžběta Druhého Léta vmřela/ a pochowana byla na Zbraſlawi. Anna ſe wdala za Ottu Knjže Rakauzſké.

Frydrych.

OKolo Létha 1324. Seděl na Stolicy Oppatſtwj Sedleckého Frydrych Muž Pobožnoſtj, Včenjm a rozſſaffnoſtj, prwnjm we wſſem rowný, Ten také Přjſahu ſwau, njž Kláſſteru zawázán byl, vſtawičně před Očima mage/ Kláſſterſké důchody wſſeligak rozmáhati/a Služby Božj rozſſiřowati ſe ſnažowal / a wida Kláſſter hrubě zawedený / Kollatury s Důchody, a wſſeligakým přjſluſſenſtwjm: Měſta Cžaſlawě/Kauřjma/ Koljna/ Králowý Hradec w Cžechách: A w Morawě Gemnice/a Jaroměřice/ od Jana Krále Cžeſkého, doſti pracně, a s welikým Sollicityrowánjm wygednaw / Důchodům Klaſſterſkým připogil. A ačkoliw Král Jan toho včinitj ſe ſpečowal/ ale wida geho w tom ſtáloſt / a w rozmnoženj Křeſtianſké pobožnoſtj horliwoſt/ takowým ſpůſobem gemu, y Potomkům geho / ano y Kláſſteru Sedleckému, těch Kollatur propůgčil. Aby, totižto Oppat a Konwent Kláſſtera gmenowaného měl, tu moc, kdy koliw, a koho koliw, na takowé Fary doſaditi/ geho ſluſſným a poctiwým wyžiwenjm opatřiti / oſtatek pak Důchodůw, k Kláſſteru ſwému obrátiti. W čemž aby žádný z Potomkůw a budaucých Králůw Cžeſkých na proti ſe neſtawěl, přjſně zapowjdá/ a Liſt tento Pečetj ſwau welkau ſtwrzuge. Gehož potomně y Král Wladiſlaw, týmiž Klauzulemi a Cyrkumſtancými obmezený, ſtwrdil a Pečetj ſwé přiwěſſenjm zdůſtognil/ Léta Páně 1402. Tehož Létha ſwrchu položeného / a týž Král Jan dal plnau moc a Práwo Kláſſteru Sedleckému/ aby mohl ſwobodně na Horách Kuttnach Lázně ſtawěti / a ge k ſwýmu dobrýmu obraceti. Kteréž y před njm Král Wáclaw témuž Kláſſteru vdělil.

Téhož Létha/ Bohabogný Muž Sſtěpán Pirknar / Měſſtian a Sauſed na Horách Kuttnách/ na Spaſenj ſwé Duſſe pamatowaw/ a Boha ſobě miloſtiwého Saudce, ſpůſobiti ſe ſnažowaw/Sſpital pro Chudé, za Zdmi Měſtſkými a Cžaſlawſkau Branau založil a wyzdwjhl. Spráwu pak geho Mjſtru Woldřichowi Faráři Maljnſkýmu / gakožto Pánu Gruntu, odewzdal a odwedl. Wſſak na ten a takowý ſpůſob / aby on Sſtěpán Pirknar / Dědicowé a budaucý geho, moc měli/ a Swobodu do tehož Sſpitála Kněze Pobožného, Přjkladného / a k wzdělánj Spaſenj Lidſkého náchylného, doſazowati: A Mjſtr Woldřich druhýho/ kteřjby Chudým a Nemocným Lidem, w wěcech Spaſenj gegjch ſe dotýkagjcých, poſluhowali / aby, gſauce Božj a rozumné Stwořenj, a Obraz geho na ſobě neſaucý; gako Howada žiwi byli, a nemřeli.

W kterémžto Porownánj y tato Klauzule ſe připogila/ aby, totižto ti dwa Kněžj, Přjſahau zawázanj gſauce / wſſecky Almužny, Odkazy, Offěry, a giné těm podobné wěcy a Důchody přigjmagjce/ wěrně, a bez wſſeho ffortele / a neb něga-

ké wyjmy-

té wymyſſlené iſti, polowicy Sſtiepánowi Pirknarowi / a polowicy Woldřichowi Faráři odwozowali. A oni aby gak Chudé / tak y ty Kněžj, gakby náleželo, wychowáwali.

Gſauce pak Miſtr Woldřich Člowěk Duchownj a Smrtedlný / a Potomkůw žádných, gjmžby takowé Práwo Sſpitála wejs gmenowaného zanechal, neb zanechati mohl, nemage / Oppatu Frydrychowi, a Klaſſteru Sedleckému gi na wěčnoſt odkázal / njnjž on, aby podlé ſwé plné mocy, dobré a ſwobodné wůle wládnauti, řjditi, a ſſaffowati mohl.

Téhož Léta / a za ſprawowánj téhož Pobožného Oppata / ſwrchu gmenowaný Woldřich, odewzdal wſſecky Fary a Kollatury na Horách Kutrnách, s dowolenjm, potwrzenjm, a s důſtognénjm wſſj Kapituli Hradu Pražſkého / a Klimenta, toho gména ſſeſtýho, Biſkupa Řjmſkého, kteréž takto znj:

Odewzdánj Koſtelůw a Kapel na Horách Kutnách, Kláſſteru Sedleckému.

Z Božj miloſti Hynek Proboſſt / Wogſlaw Děkan / Thomáſs ArcyDěkan / 2c. Y wſſecka Kapitula Hradu Pražſkého / toho čaſu mocý Apoſſtolſkau / Práwa Biſkupſkého zhoſſtěného Welebného w Kryſtu Otce a Pána, Pana Jana Arcybiſkupa Pražſkého, Plnomocenſtwj tam Spiritualium, quam temporalium, w Městech Pražſkých / gako y po wſſem Biſkupſtwj magjcý / wſſem na budaucý a wěčné čaſy. Z Kořene láſky a ſſetrnoſti / winſſe a žádoſti wypučené / tau měrau a ſpůſobem ſluſſj připuſtiti / gakau zapálenj láſky a ſſlechetnoſti ozdobenj nalezenj býti máme.

Že pak Welebný Muž a Miſtr Woldřich s předgmenowaného Koſtela Hradu Pražſkého Scholaſticus, a s powolenjm Stolice Apoſſtolſké, Spráwce Koſtela Malinſkého, Arcybiſkupſtwj Pražſkého / z vpřjmnoſtj a weliké náchylnoſtj před nás předneſl / že poněwádž giž dáwno za žiwobytj geſſtě Jana Faráře Malinſkého, a Předka ſwého, na mjſtě, kteréž ſe nynj obecně Hora Kutna gmenuge / na gruntech w Iurisdicti a obmezenj téhož Faráře Malinſkého Hory Střjbrné nalezené byli / pró weliké množſtwj Lidj na to giſté mjſto z rozličných mjſt přicházegjcý potřeba byla, k přjſluhowánj Swátoſtmj Cýrkewnjmi / a Služeb Božjch wykonáwánj, Dřewěnné Koſtelj ky a Kaplice wyzdwihowati.

Z kterýchžto Důchodůw / ani na tom Hor Střjbrných mjſtě / aneb ginde, kdežby pro trwánliwoſti Střjbrných Hor negiſtoſt / též Obydlj Lidſká negiſtá byla / tak pogednau giſté Služby Božj nařjzené / gako y pro zlehčenj Kláſſtera Sedleckého, blj ž Hor gmenowaných ležjcýho, rozſſjřené býti nemohli. Z čehož ſe děge a dálo (což ljto ſliſſeti) že wycházegjcý s předgmenowaných koſtelj kůw vžitkowé / ne na potřebné a Bohu milé / ale ſnad odporné a nechwalitebné

litebné skutky se obracý/a až posawád obraceli. To tedy swrchu dotčený Mistr Woldřich quo ad præterita na Swědomj swém těžce snássege/ et quo ad futura swýma, a Potomkůw swych Swědomj dobře poraditi chtěge/ ponjženě a pokorně nás požádal/aby z swého dobrého (kteréž y hned hotowě a spěssně vkázal) zaljbenj a rozsauzenj/ Důchody a vžitky, kteréžby kolíw nynj y na časy budaucý, giž z často gmenowaných Kosteljkůw wycházeli / připogené byli, nynj y budaucně Sspitálu Nemocných a Chudých w Klássteře Sedleckém wystawenýmu: Tak a tjm spůsobem/že on Oppat Klássteta Sedleckého/kterýž také Patronem, Ochráncem a Kollátorem Maljnské Fary zůstáwá/ aneb giný, kteréhoby Oppat k tomu nařjdil/ týchž Kosteljkůw Důchody a vžitky, k dobrýmu Chudých a Nemocných Lidj/ aneb k giným, k gakým koliw pobožným skutkům obráceti powinen bude/bezesskody wssak, a vmenssenj Faráři a Spráwcy Maljnské Fary Důchodůw wycházegjcých. Z té wssak náležité a potřebné mjrnosti zachowánjm : Že poněwádž gakž oznámeno gest w předgmenowaných Hor Střjbrných, Kosteljcých Obywatelům a Sausedům Služby Božj wykonáwati, a Swátostmj posluhowati, potřebj gest / on Mistr Woldřich Farář nyněgssj, aneb kdo po něm bude / přjz oznámené Služby Božj sám/aneb skrze Mistodržjcý swé / kteřjž s mocý a rozssafsným vwážženjm, Oppata Sedleckého dosazowánj a s sazowánj býti magj/ w Kosteljch giž oznámených wykonáwati powinen bude/ tak aby nĕgakau lstj, chytrostj, aneb nevpřjmnostj, Důchodowé a vžitcy k Sspitálu Klásstera Sedleckého z gmenowaných Far pocházegjcý z tenčenjm zmenssenj nebyli.

Že pak Vsta Wolu mlátjcýmu zawázati nesluſſj; A kdo Oltáři slauži/ y z Oltáře wyžiwenj swé mjti má : Powinen bude Pan Oppat, gak Faráře, tak y giné Služeb Božjch wykonawateli/gako y samé Kostely k Službám Božjm, wěcmi přináležegjcými, z týchž Důchodůw opatřiti.

Poněwádž tedy z předřečená, z předřečeného Mistra Woldřicha pobožná/a spasenj wyhledáwagjcý žádost, potřebu gakausy a dluh wyslissenj w sobě zawjrá / gj pro křiwdu Božj a wlastnjho swědomj auraz na proti se stawěti nesmĕgjce/ gj s powolenjm a dowolenjm Welebného Muže a Pána, Bratra Frydrycha, Oppata Klásstera Sedleckého Patrona; gakž oznámeno gest, Fary a Kostela Maljnského přjzniwě a wděčně připaussstjme/ Důchody a vžitky weys gmenowaných Kosteljkůw, wedle z předřečené z předřečeného Mistra Woldřicha žádosti a opatřenj, fformy a wyměřenj Sspitálu často gmenowanému, Práwem, mocý nám vdělené, přiwlastňugeme a připogugeme. Tak aby nynj y hned týchž Kosteljkůw

ſtelikůw Důchodowé a vžitcy k Sſpitálu weyſs oznámenému, a Pana Oppata rozſſaffněmu ſpořádanj, plným Práwem přináležeti.

Což že ſe ſtáti mohlo a může / bez wſſeligakého protimyſlnoſtj aneb odporu znamenj, ſe důwěřugeme / poněwádž téhož Miſtra Woldřicha Faráře nynégſſjho / netoliko dowolenj / ale y náchylná žádoſt k tomu připřáhá a přiſtaupá / a Koſtela Hradu Pražſkého, quo ad ſubjectionem in Capellis ipſis ſibi debitam, gako y Kláſſtera Sedleckého quo ad Iuspatronatus Eccleſiæ Malin, quod habet týmuž Koſtelu Malinſkýmu, quò ad antiquos fructus žádné do konce protimyſlnoſti ſe nečinj.

K čehož wſſeho lepſſjmu wyſwědčenj a dotwrzenj při tom napſánj včiniti / a Kapituli Koſtela Hradu Pražſkého / gako y Pana Oppata Sedleckého / a Miſtra Woldřicha / Pečetmi ſtwrditi gſme poručili. Gehož geſt Dátum w Praze / Létha 1324. Octa: Calen: April:

Potwrzenj / Odewzdánj Koſtelůw a Kapel na Horách Kuttnách Kláſſteru Sedleckému / dáno od Klementa, toho Gména Páteho Biſkupa Kžjmſkého.

Klement Služebnjk Služebnjkůw Božjch k budaucý a wěčné Památce.

Paſtýřſkého Důſtogenſtwj powinnoſt / njž zawázánj gſme wſſem celého Okrſſku Koſtelůw / Kláſſterům / ꝛc. nás k tomu nutj a nabjzý / abychom Stawu týchž Kláſſterůw a Koſtelůw w ſpaſytedlném ſprawowánj wſſeligakau bedliwoſt a dbaloſt přiložili / obzwláſſtně pak w tom / kterýž k pohoſtině a k polehčenj týchž Kláſſterůw vžitečný ſe býti zdá, mocý Apoſſtolſkau potwrdili. Neymilegſſjch, zagiſté Synůw naſſjch Oppata, a celého Konwentu Kláſſtera Sedleckého / Kžádu Cyſtercyenſkého, Biſkupſtwj Pražſkého / gako y neymilegſſjho w Kryſtu Syna naſſeho, Jana Krále Cžeſkého / Oſwjceného a nám w Pánu milého Karla Margkraběte Morawſkého: A neymilegſſj w Kryſtu Dcery Urozené Matrony Blaňky téhož Margkraběte Morawſkého Manželky, žádoſt nám podaná w ſobě obſahowala / že ſwrchu gmenowaný Kláſſter / kterýž před čaſy od Předkůw gegjch Knjžat / gako y některých Panůw Králowſtwj Cžeſkého založený a nadaný / počjnal pro weliké Služebnjkůw Božjch množſtwj w Duchownjch wěcech, kwýſtj / w čaſných pak ſe rozmáhatj / a w něm (poněwádž při Sylnicy a Ceſtě obecnj ležj) wedlé obyčege a zwykloſti zpředgme-

nowaneho Xzádu / weliká a vſtawičná pohoſtina Nemocným Chudým/a odewſſad přicházegjcým Křeſtianům prokazowati.

Poněwádž pak když před Lety na gruntech a Iurisdicti Fary Koſtela Maljnſkého, ſwrchu gmenowaneho Biſkupſtwj Pražſkého / a Kollatury gako y Gruntu Dědičneho zpředgmenowaných Opata a Konwentu poſtawené, na mjſtě, kterež nynj Hora Kutna ſe gmenuge, Hory Střjbrné nalezené byli / a pro weliké množſtwj Oſob tam z rozličných mjſt přicházegjcý, některé Kapličky a Koſteljcy zdělánj byli. Neymilegſſj Synowé/Hynek Proboſſt/ Wogſlaw Děkan/a Tomáſs Arcyděkan Koſtela Hradu Pražſkého, toho čaſu Adminiſtratores tehož Koſtela in Spiritualibus et temporalibus od Stolice Apoſſtolſké nařjzenj/k prozbě a žádoſti nám w Pánu milého Syna Woldřicha Faráře Maljnſkeho, horliwoſtj ſkrauſſené pobožnoſtj pohnutého/pro ſwrchu gmenowaného Kláſſtera pohoſtiny rozmnoženj / vžitky a Důchody zpředgmenowaných Koſteljkůw (poněwadž Maljnſká Fara doſti hognými a poctiwými Důchody opatřená byla a geſt) Spitálu w Ohradě Kláſſtera Sedleckého, pro nemocný a Chudý, z rozličných mjſt přicházegjcý wyſtawenýmu/ s powolenjm tehož Faráře Maljnſkého/ a nařjzenjm Kapituli Koſtela Hradu Pražſkého, na čaſy budaucý a wěčný, připogili a nařjdili/aby takowý vžitky a Důchody těch giſtých Koſteljkůw, k předgmenowánýmu Sſpitálu/gako y Opattu ſwrchu oznámeného Kláſſtera, který by toho čaſu byl ſpráwě a rozſſafſnému ſſaffowánj, na čaſy budaucý a wěčný přjnáležeti. Gakž ſe to wſſe w Pſanj těchž Adminiſtratorůw včiněném, a Pečetmi gegjch ſtworzeném obſſjrněgj nacházý/ gehož ſmyſl geſt takowý / ut Supra, &c.

Pročež ſwrchu gmenowanj, Oppat, Konwent, Král Margkrabě a Manželka geho, nás pokorně, a s náležitau vctiwoſtj žádali/ abychom (poněwadž ſwrchu gmenowaný Kláſſter pro newrodné a mdlé čaſy/obtjžnoſt Dluhůw/Aurokůw a Lichew rozgidawoſt/ Danj a Zbjrek vſtawičnoſt / gako y neuſtalé Lidu Wálečného ſemotam taženj w Kragj tomto trwagjcý / ano y ſkrze ſwrchu gmenowanau Pohoſtinu/ a Chudých w nemalém počtu wychowáwánj k takowým ſſkodám a nedoſtatkům přiſſel/že pro nedoſtatek potřeb a Oſob/ gak w Bratřjch, tak y giných Služebnjcých / ano y w ſamých Službách Božjch weliké ztenčenj a zlehčenj ſe ſtalo) takowé připogenj, gako y giné ſwrchu gmenowané, a od týchž Adminiſtratorůw ſpůſobené wěcy, z dobrotiwoſtj Apoſſtolſké potwrditi ráčili.

My tedy takowými prozbami pohnutj, připogenj zpředgmenowané, Důchodůw a vžitkůw, z týchž Koſteljkůw pocházegjcých/

gako y

gako y giné wěcý/kteréž od týchž Adminiſtratorůw w přjčině té, s giſtým Kapituli Koſtela Hradu Pražſkého dowolenjm, rozumně, rozſſaffně a rozwážliwě, zřjzené gſau za prawé, pořádné a ſprawedliwé ge magjce, a tomu powděčnj gſauce, mocý Apoſſtolſkau, s giſtým naſſjm wědomjm potwrzugeme / a přjtomného Patentu, mocý ſpewňugeme. Žádný ſe tedy o to nepokauſſeg/ aby měl Pſanj toto potwrzenj naſſeho zlehčowati/aneb gemu ſměloſtj wſſetečnau na odpor ſe ſtawěti. Geſtliby ſe pak kdo o to pokuſyti směl/ nechť geſt tjm giſt/ že w hněw Boha Wſſemohaucýho, a Blahoſlawených Petra a Pawla Apoſſtolůw geho vběhne.

To Prywilegium y od Klimenta Sſeſtýho/ Innocentya Sſeſtýho/a Alexandra Páthýho, ſtwrzené a ſpewněné geſt.

Za ſprawowánj téhož Opata Léta 1325. Král Jan kaupil Czeſkau Zemi/ a Penjze do Lucemburgku wywážel.

1326. Králowna Alžběta Tělo Bratra ſwého Krále Wáclawa/ kterýž w Holomaucý zamordowán byl, dala do Prahy přiweſti/ a w Kláſſteře Zbraſlawſkém, poctiwě gakž náleželo, pohřbiti.

Téhož Léta/ Karel Král Franſký poſlal do Čech Heřticha Oppata Kláſſtera Wolcſaſkém řečeného (od něhož Kláſſter Sedlecký, gakožto Matky ſplozen byl) kterýž přineſl Králowně Alžbětě Dar od téhož Krále/ totižto, Trn z Koruny Hlohowé/ kterauž Pán a Spaſytel náš Gežjš Kryſtus korunowán byl.

1327. Hynek Berka z Dubbé, genž byl Proboſſtem Koſtela Pražſkého, vdělěn Biſkupem Olomuckým.

1328. Karel toho Gména druhý Král Franſký vmřel/ a Filjp na geho mjſto doſedl.

1329. Král Jan Czeſký dobyl w Polſſté Zámku Dobřiny/ a některých Městeček k Biſkupſtwj Wladiſlawſkému náležegjcých / a dal ge wſſecky Křižownjkům Pruzſkým.

1330. Vmřela na Wyſſehradě w Domě Jana Proboſſta Bratra ſwého Alžběta, ginák Eliſſka Krále Jana Czeſkého Manželka/ a na Zbraſlawj, wedlé Otce ſwého Krále Wáclawa pochowána.

Vlrych.

Po Frydrychowi doſtal ſe na Oppatſtwj Vlrych/ a pilně ſſlapěgj Předkůw ſwých náſledowaw. Wygednal od Krále Jana potwrzenj wſſech předeſſlých Prywilegium. Gako y to obdržel/ aby k žádnýmu Prawu Kláſſterſſtj Poddanj potahowánj nebyli/ a žádnj Rychtářowé aby ſe gich neugjmali. Ale aby kdo koliw co proti Poddanýmu Kláſſterſkýmu máł při Oppatowi a Konwentu geho ſprawedlnoſti wyhledáwal/ Léta/ 1331.

1332. Ludwjka Krále Řjmſkého, Král Jan Czeſký, ſkrze Poſly ſwé, s Papežem rownal/ ale wſſak ſrownati nigakž nemohl/ proto, že Ludwjk žádné ſmlauwy žádnému nikdá nezdržel.

1333. Král Jan dal Karlowi Synu ſwému Margkrabſtwj Morawſké/

 tak aby

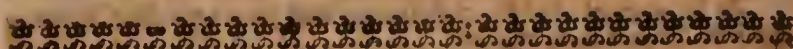
tak aby ho Dědičně vžjwal, a Margkrabětem Morawským se psal.

1334. Hynek z Dubbé Biskup Holomaucký w Praze vmřel / a w Kostele Swatého Wita pochowán gest.

1335. Králowna Alžběta pozůstalá Wdowa po Králi Wáclawowi Czeském a Polském, w Králowé Hradcy vmřela / a odtud do Brna wezená / w Klássteře Králowé, genž Palác Blahoslawené Panny Marye sluge / a kterýž ona jasma wystawěla, bohatě nadala, a Pannám Kzádu Cystercyenského odwedla, pocztiwě pochowána byla.

Téhož Léta / Kraginy Slezské k Králowstwj Czeskému připadli : Nebo když Gindřich Knjže Slezský, a Pán Wratislawský vmřel / Karel Margkrabě Morawský na mjstě Otce swého, Krále Jana, bez meſſkánj w ně se vwázal.

1336. Jan Biskup Prazský obgednal při Stolicy Apoſſtolské / aby Czechowé in vigilia Epiphaniæ et in vigilia. S. Viti, postiti se powinnj nebyli / což se až posawád zachowáwá.

Ortwjnius.

Po Oldřichowi wywolen byl za Oppata Ortvjnus, o němž se pro krátkost wěku, žádné zmjnky w Klássterských přjbězých nikdež nenacházý.

Mikuláss Druhý.

Mikuláss toho Gména Druhý / po Ortvjnowi na Stolicy Oppatskau dosedl : Muž w rozſſjřenj Důchodůw Klássterských welice starostliwý / a Pobožnosti Kostelnj rozmnožitel horliwý.

Za sprawowánj geho 1337. Králi Janowi Czeskému narodil se Syn / a dáno mu Gméno Wáclaw / kteréhož potom Cýsař Karel včinil Knjžetem Lucemburským.

1338. Mikuláš Oppat wygednal potwrzenj od Krále Jana na Prywilegium wztahugicý se na nepohostinu / to gest, aby Oppat Klásstera Sedleckého powinen nebyl pocestných a Chudých w Klássteře přechowáwati / a ge strawau, a Obroky wychowáwati. Obyčeg owſſem byl, a z něho y včiněné Práwo / že kdy koliw, a gaké koliw Panstwo Czáslawskau Sylnicý gelo / do Klásstera buď k poktnienj, neb na Noc wedlé přjležitosti swé přigjždělo / a Oppat ge wychowáwati powinen byl. Skrze kteraužto Pohostinu / gako y wychowáwánj w Sspitále Klássteru připogeném Chudých / w malých Letech k welikým zhaubám, dluhům a ſſkodám, Klásster Sedlecký přiſſel : W kterýchž aby déleji newězel, z předu gmenowaný Gindřich od Jana Krale Prywilegium na nepohostinu wygednal. Tento pak Mikuláss od téhož Krále Jana potwrzenj / a od Syna a Náměstka geho Karla Cztwrtého z důstognénj wyžádal.

Téhož Létha / stala se Smlauwa mezy Starým Městem Prazským a Horau Kutnau / aby každý Měſſtěnjn Prazský mohl Wjna, gaké koliw, v Hory ſſenkowati / a giné Kupecké Handle prowozowati : Anobrž wſſeligakého Práwa Městského požjwati, kromě dáwanj Bernj. A Hornjcy w Praze. A tak Prazané byli Měſſtiané v Hory / a Hornjcy w Praze.

Téhož Léta/ stal se Diw we Wsy řečené Přiowice/ nedaleko od Hory Kutny ležijcý: Nebo nalezená gest Swátost Těla Božjho/ ana stogi pod gednjm Stromem w Stěpnicy, kteraužto byli Lotřj, oblaupiwsse Kostel, wynesli, a tu postawili. Žena gedna když gi z přjhody nalezla/ oznámila o tom Múži swému/ a Múž ginym Saussedům. A přiwolán gest Farář/ kterýž poklekſſe na kolena swá, nalezl gest Swátost w celostj. Tu mezy Zausfy a množstwjm Lidů, žena negaká, genž nedostatek obyčegný Dewět Let na swém Těle snássela/ přistaupjc k Knězy/ žádala/ aby Swátost spatřiti mohla/ čehož když vžila/ y hned od nedostatku swého wyswobozena byla.

Muž také negaký gménem Jarossek, Obywatel též Wsy/ kteréhož byl Múž potřel a polomil/ tak že plný Rok ležel, a na žádné noze státi nemohl. Ten prosyl swých Saussedůw/ aby geho tam donesli/ a když to včinili/ on Kněz tu Welebnau Swátost gemu vkázal/ kterýž y hned, gak gi spatřil, wstal/ a na kolena swá poklekl/ a zdrawj prwnjho, s welikým wssech přjstogjcých podiwenjm nabyl. Z čehož y Pána Boha pochwáliw, odtud odssel.

1339. Jan Král Cžeský dáwá plnau moc a Swobodu Oppatu a Klássteru Sedleckému/ aby mohl na obogjm Břehu při Labi, okolo Tegnice, bezewssj překážky k pohodlj swymu, a dobrymu Klássterskýmu Mlegny stawěti.

1340. Biskup Jan Pražský wystawěw Klásster w Raudnicy/ na Den na Nebewzetj Panny Maryc, a gey poswětil.

1341. Markyta Dcera Krále Jana Cžeského/ kteráž Ordowěla po Nebossjkowi Gindřichowi Knjžeti Bawořském/ gsauc zamluwená bezděčně od Otce swého Kazymjrowi Králi Polskému: w Praze vmřela/ a na Zbraslawj pochowána byla.

1342. Klyment toho gména Ssestý, Papežem včiněn/ kterýžto byl otewřeným Přjtelem Krále Jana Cžeského/ a potomně Karla čtwrtého/ a Národu Cžeského oprawdowým Otcem/ nebo, kdo koliw z Cžech do Ržjma přissel/ a žeby Cžechem byl, se ohlásyl/ každég, y ten negchudssj, čeho při něm žádal, wssechno obdržel.

1343. Jan Biskup Pražský vmřel/ a na místo geho Arnosst dosazen.

1344. Biskup Jan Holomaucký dostawěl a poswětil Kostel Swatého Ducha w Starém Městě Pražském.

1345. W Městečku Lewině/ negaká Žena Cžarodégná po Smrti Lidj dáwila/ až gi potom Kolem probiti y vpaliti musyli.

1346. Král Jan Cžeský w Bitwě s Králem Englickým swedené zahynul.

1347. Karel toho Gména Cžtwrtý Král Cžeský, Nowé Město Pražské obzwlásstnjm Magestátem w týchž Prawjch a Swobodách Městských/ kterýchž Staré Město Pražské vžjwá, wysadil/ a Klásster Matky Božj Sněžné w témž Městě založil.

1348. Klásster Slowanský založil Cýsař Karel čtwrtý. Na kteréhožto Stawenj wynaloženo gest Osmnácte Tisýc/ Sedm Set/ čtyřidceti Sedm Kop Grossůw Cžeských a tři Haléře. A toho také Léta/ založil Koleg w Starém Městě Pražském/ genž se nynj Karlowa gmenuge.

1349. Ludwjk Král Vherský/ darowal Karlowi Králi Cžeskýmu Vbrus/ na kterém Krystus Pán při poslednj Wečeřj wečeřel: Kterýž se až posawad w Kostele Hradu Pražského chowá, a každoročně w Zelený Cžtwrtek Lidem vkazuge.

1350. Pražané Staroměsstj nalezli za Práwo/ že kdo chce Wjno pjti w Domě Ssenkownjm/ aby ge hotowými Penězy platil.

 Jan

Jan.

JAN Prwnj, toho Gména po Mikulássowi Opactwj Sedlecké obdržel / rozssaffně sprawowal / a zwegiſenj Řádu Křesstianſkého wsseligak wyhledáwal.

Za sprawowánj geho Léta 1351. Mikuláso Kutchard Sauſed a Obywatel na Horách Kutnách / pro Spaſenj swé / Předkůw a budaucých swých Dusse odkázal Klássteru Sedleckému na Domě a Mlegně swém pod Zdmi Městſkými, a 32 Cžeſkau Branau ležjcým, každého Roku platu stálého, Dwě Kopě Grossů Cžeſkých, na budaucý a wěčný časy: A to takowým způſobem, že kdyby kolíw / a kterýkolíw Držitel toho Mlegna takowý Plat dáwati se ſpěčowal / aneb zanedbáwal / aby Opat a Konwent Klásstera Sedleckého plnau moc měli a Práwo, takowého Mlegna se ugjti / a gey k obecnému Klássterſkýmu obrátiti.

Léta 1352. Karel toho Gména Cžtwrtý Cýſař Řjmſký a Král Cžeſký / potwrdil wssecka Prywilegia, Mageſtáty, Obdarowánj, a Milosti od Gich Milostj Králůw Cžeſkých Klássteru Sedleckému udělené.

Léta 1353. Karel dal swau Dceru za Manželku Rudolffowi Knjžeti Rakauſkému.

1354. Wystawen gest Klásster Skalický u Kaurzima, od Theodoryka Mindenſkýho Biſkupa / na negž se Confirmacy od Karla Cžtwrtého, pod Zlatau Bullí nacházý.

1355. Karel toho Gména Cžtwrtý / na Kralowstwj Řjmſké / s welikau poctiwostj a Pompau od Arcybiſkupa Medyolánſkého w Medyoláně korunowán byl / w Klásstere S. Ambrože, Korunau Železnau.

1356. Cýſař Karel w Norymberce na Sněmě Řjšſkém wydal Zlatau Bulli o wolenj Cýſaře. A Knjžatům wyměřil / aby Syny swé hned od Sedmi Let učiti dáwali Jazykům: Slowanſkému neb Cžeſkému / Latinſkému / Wlaſkému / a Německému.

1357. Karel toho Gména Cžtwrtý, Cýſař Řjmſký a Král Cžeſký přjſně porauč / aby wssickni / kterj kolíw Zahrady, Rolj / etc. Klássterſký držj (obzwlásstě pak Hornicy) njmi Opatu a Konwentu, bezewsseho wymysſleného odporu a protimyſlnostj powinnj byli.

1358. Karel Král Cžeſký a Cýſař Řjmſký / založil swýma wlaſtnjma Rukama Město k Praiſky / z té ſtrany od Klásstera Swatého Klimenta / a na něm Wěž welice ozdobnau a Miſtrowſkau, poſtawiti rozkázal.

1359. Karel ssel do Klásstera Opatowſkého / a w něm znamenitý Poklad spatřiw / ssacowal gey za Cžtrnáctkrát Sto Tiſýc.

1360. Stal se Freymark s Wickem z Žehusſic / a Opatem Janem na Lesy. A to takowý / že Wjcek daw Stránj Dubeckau tak gmenowanau / a nedaleko od Koruſſic ležjcý, Opatowi / ſám přigal Les černý pod Wechowicemi: A to na wěčné a budaucý časy mezy ſebau poſtawili.

Tehož Léta Cýſař Karel ſám swau wlaſtnj Rukau založil Klásster pod Wyssehradem na Trawničku, nad Potokem Botič nazwaným / do něhož potomně uwedenj byli Servitæ, aneb Služebnjcy Blahoſlawené Panny Marye.

1361. Páni z Rožmberka dali wyſtawěti Klásster w Krumlowě / a do něho Panny, Řádu Swaté Kláry uwedli. Do něhož dadauc se Markéta Dcera Hynkowa z Zlebůw / pozůſtalá Wdowa po Henzlinowi Swinkowi z Trenssina / a z Hazmburka / po wykonánj žiwota swého za Swatau uznána byla.

Tehož

Téhož Léta / Pražané gsauce zlým Duchem a prchliwostj neobyčegnau po-hnutj / když Kněz Martin Kaplan při Kostele S. Wjta Sprawedlnosti swé ná-ležitě wyhledáwal / do težkého Wězenj gey wsadili / a na zegtřj poručili do Rzeky z Mostu whoditi a vtopiti. Za kterýžto neważný skutek aby slussné Záplaty nedosáhli / do Rzýma k Papeži Listy odesslíc, za milost žádali. Ale Papež wssecku moc Arnosstowi Arcybiskupu Pražskému odewzdal. On pak spatřiw, že se nemalo košj / a prowiněnj swého želegj / pokutu gim takowau vložil.
Aby kaupjc Sedm Tisýc Strychů Žita z Chlebůw z nich napekli / a mezy Chudý-mi rozdělili / což y hned wykonati se vwolili a wykonali. Nadto, dwě Lampy do Kostela Swatého Wjta vdělati dali / a ty Olegem tak opatřili / aby wždycky na budaucý a wěčné časy / we dne y w nocy, w těmž Kostele hořeli.

1362. Cýsař Karel pogal sobě za Manželku Alžbětu Dceru Kazymira Krá-le Polského.

Wáclaw.

PO Janowi wolen byl Wáclaw za Oppata Sedleckého, a powinnosti sobě swěřené, wedlé možnosti swé wyhljdal.

Za toho Oppata Léta 1363. wzessla rozepře mezy Hornjky / Farářem Ma-ljnským / a týmž Oppatem, strany sprawowánj Sspitálu: W čemž když se dlauhý čas nesnadnili / a mezy sebau roztržitj byli / Jan Biskup Holomaucký / gakožto po-rogitel / a takowých roztržitostj Smjrce / prohljdage na obě strany / takowé poro-wnánj mezy njmi včinil. Aby Oppat a Klásster Matky Božj Sedlec plné a dokonalé Práwo měl, Sspitála Horského quantum ad Spiritualia, tak aby Kně-žj do něho dosazowati / ne pobožné zsazowati / Služby Božj wykonáwati / a Swá-tostmi posluhowati swobodně mohl / bez wsseligaké, kohokoliw, wymyssleně pře-kážky. Quantum vero ad temporalia, aby Měsstiané vsedlj, dobře zachowa-li / a na Swědomj swém žádné auhony nemagjcý / za Správce, Auředjnjky, a Ochránce woleni a dosazeni byli. Mjstra pak aneb Správce Sskolnjho do Ho-ry Kutteny / aby žádneg dosazowati nemohl, kromě tehdážnj a budaucý Farářo-wé Maljnsstj / pod propadenjm dwau Tisýc Zlatých čistýho Střjbra.
K těmuž wssecky Strany přiwoliwsse, na potwrzenj toho Pečeti swé přitiskli.

Léta 1364. Týž Wáclaw s dowolenjm Cýsaře Karle, a Morimunda Ge-nerála Rzádu Cysterczyenského, některé Wsnice od Klásstera pro weliké Daně, Zbjrky, Berně, a giné nepřjležitosti / odcyzyti přinucen byl. Obyčeg owssem chwalitebný a wěčný památky hodný se zachowáwal / že Oppatj o swý wlastnj gmě, od Klássterůw ničehož odcyzowati nemohli / ale negprwé od Krále Cze-ského / a potomně od Generála swého dowolenj žádati / a přjčinu takowého pro-dage, Sміněny, neb odcyzenj oznámiti musyli.

1365. Wygednal Cýsař při Papeži Vrbanowi, toho Gména Pátým / aby Arcybiskowé Pražsstj mohli Auřadu Legáckého vžjwati w Arcybiskupstwj swém, w Biskupstwj Rzezněnském, Pamberském, a Mjssenském, na wěčné a budaucý časy. A na potwrzenj toho / poslal Papež Janowi Arcybiskupu Pražskému střj-brný pozlacený Křjž, Klobauk ssiroký čerwený, s dlauhými Sstrůckami / a Kápi Brunátnau / aby toho wssecho vžjwal na Znamenj Legáctwj w Kraginách těch-to / a od toho času / aby se psal on y budaucý geho, Arcybiskupowé Pražsstj. Sedis Apostolicæ Legati.

1366. Wylaupan byl Klásster Skalický od Desýti Locfůw / kteřjž z něwodu Žižky a Krtjěr, na Den Narozenj Panny Marye, času wečernjho do něho wssedsse / gey wydrancowali a Oppata zasskrtili. Za kterýžto skutek, z poručenj Cýsaře chycenj / s náwodnjkem swým, mzdy, Ssibenice a Prowazu dosáhli.

1367. Jan Arcybiskup Prazský poswětil Kostel Swaté Kateřiny w Nowém Městě Praiském.

1368. Alžběta Cýsaře Karla Manželka w Kostele Swatého Petra w Ržjmě od Papeže Vrbana Pátého gest korunowána.

Jan Druhý.

Potom Wáckawowi dosedl Jan Druhý / o němž se nic obzwlásstnjho w přjběžých Klássterských nečte, gni nenacházý.

1369. Na Den Swatého Jána Křtitele / vmřel Pan Josst z Rožmberka Pana Petra Neywyžssjho Komornjka Králowstwj Cžeského Syn / a pochowán gest w Wyžssjm Brodě.

1370. Cýsař Karel měl mnoho Zlata, w kusy slitého / kteréž mu z Hor Gilowských pocházelo / a ge Knjžatům Ržjšským / kteráž ho nawsstěwowali, vkazowal. A když ho žádali / aby do Ržjsse gel / a tam gakožto Pán gegich Residirowal / prawil se gich / řka: Můželi mi wsseckа Ržjsse takowý Plat dáwati / kteregž tuto na Zlatě widjte / gako mi gey dáwá Králowstwj Cžeské každoročně: Kteřjž když odpowěděli / že nemůže / řekl: Tehdy gest slussněgj / abych gá sedě na Králowské Stolicy, tento Plat bral / kterýmžbych mohl Ržjssi obraňowati / nežli sedě w Ržjssi, gj nic, aneb málo vžjwage, ten Plat Krali Cžeskému pustiti.

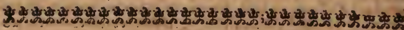
1371. Alžběta Cýsaře Karla Manželka / chtěge Hrdinstwj a Sylu swau vkázati / Podkowu nowau holýma Rukama na dwý roztrhla.

1372. W Pondělj Welikonočnj Klásster Slowanský Swatého Jeronýma Rzádu Swatého Benedykta, w přjtomnosti Cýsaře Karla / Krále Wáclawa Syna geho / a welikého mnoižstwj wsselikého Důstogenstwj Lidu gest poswěcen od Jana Arcybiskupa Praiského.

1373. Karel Cýsař kaupil Margkrabstwj Brandeburské od Otty Knjžete Baworského Zeté swého, za Dwakráte Sto Tisýc Vherských Zlatých.

1374. Jan Arcybiskup Prazský ssestnáctého Dne Měsýce Cžerwence Klásster Swatého Jakuba w Staré Městě Prazském poswětil.

1375. Jan Margkrabě Morawský, Bratr wlastnj Cýsaře Karla vmřel.

Theodorikus.

Po Janowi Druhém wolen byl na Oppactwj Sedlecké Theodorikus. Za kteréhožto sprawowánj

1376. Cýsař Karel dal Pražanům Wětssjho Města List na Swobodney Masný Trh / aby, totižto, gednau w Týmdni, držán byl / na kterégby každey, a

wsseligakž

wsseligaká Masa wézti, nésti, a prodáwati mohl.

1377. Procházege se Karel Cžtwrtý, toho Gména Cýsař Kžjmský, a Král Cžeský po Paláce Swatého Wáclawa/ a Synowé geho, Wáclaw a Zykmund za njm/ a přistaupiw k Oknu, a hledě na Města Pražská, srdečně zaplakal. W čemž když se ho žádneg optati nesměl, a na přjčinu pláče tázati/ Heytman Dworský k němu přistaupiw/ řekl: Milostiwý Králi, proč Wasse Králowská milost ráčj plakati? Kterýž odpowěděl: Gest mi zgeweno od Pána Boha mého/ že ciro Synowé mogj, Nepřátelé budau této Cžeské Země/ a geden z nich staký Město toto: Pročež, kdybych mohl znáti a wěděti, který gest/ chtělbych gemu sám swau Rukau Hlawu sťjti. Řekl Heytman: Milostiwý Cýsaři, Račte to Pánu Bohu poručiti/ on to ráčj w lepssj proměniti. Řekl Cýsař: Degž to Pán Bůh. To geho předpowěděnj wyplnilo se potomně za Krále Wáclawa/ kterýž lenosti a nedbánliwostj, Kacýřstwj zgjei a rozmnožiti se dopustiw, Pobožnost Křesťianskau skazyl/ a netoliko Prahu/ ale y wssecko Králowstwj Cžeské nakazyl a pokazyl.

1378. Karel Cžtwrtý, prawý a vpřjmný Otec Wlasti, Ochránce a Rozmnožitel Křesťianské Pobožnosti/ Duchownjch a Včených Lidj Milownjk/ in vigilia S. Andre: Žiwot swůg dokonal/ a na Hradě Pražském, w Kostele Swatého Wjta, s welikým pláčem, kwjlenjm, a zármutkem wssech vpřjmných a pobožných Cžechůw, pochowán byl: Gehožto Dusſy Pán Bůh rač milostiw býti/ a gi lehké odpočinutj dáti.

1379. Po Smrti Jana Arcybiskupa Pražského/ wolen byl Hynek z Waldeka a z Hazumburka. A ten byl w pořádku třetj Arcybiskup Pražský.

1380. Ručnice wymyslil negaký Bartholdus Niger, Mnich Bosák/ kterýžto potomně Léta 1389. Král Kžjmský a Cžeský, vtratiti dal.

1381. Alžběta pozůstalá Wdowa po Karlowi Králi Vherském/ Měsýce Prasynce vmřela na Budině/ a w Klássteře na Ostrowě Budinském pochowána.

1382. Ludwjk Král Vherský a Polský w Trnawě vmřel. A odtud do Bělehradu Králowského přiwezený/ w Kaple, kteraužsam postawiti dal, pochowán byl.

1383 Král Wáclaw dawssi se w rozpustilosti, wsseligakým neřádům a nečestem cestu proklestil/ w čemž když ho Manželka geho trestala/ w welikau osskliwost gi sobě wzal/ a gakžby gi o žiwot gegj připrawiti mohl, přjčiny wyhledáwal. A protož na zeger po Slawnosti Swatého Zykmunda/ powolaw k sobě Kněze Jana Nepomuckého/ genž byl Kanownjk Kostela Pražského/ a Králowé Zpowědnjk/ na něm, z gakýchby mu se Králowna hřjchůw zpowjdala, wyzwěděti chtěl. W čemž on pamatugje na Přjsahu a Auřad swůg, Zpowědi wygewiti nikoliw nechtěl. Tim Král rozpálený, kázal ho do Wězenj pod Zem wsaditi, a w něm vkrutně trápiti. Ale když ho ani tak k wygewenj Zpowědi přjwesti nemohl/ poslal pro Kata, a gey mučiti rozkázal. Wssak když ani tjm nic zeyskati nemohl, kázal gey Nočnjm časem z Mostu do Multawy wwrcy, a vtopiti. To když se stalo/ té, y druhé Nocy, Swětla weliká nad Tělem geho spatřjna byla. Pročež Preláti Swatého Wjta, to Tělo w Kžece w Klássteru Swatého Kžjže nalezené, s náležitau vctiwostj na Hrad Pražský dopravili/ a w Boku Oltáře welikého, pohřbiti poručili. Na tom mjstě, dáli se welicý a častj Diwowé: A kdo koliw nevctiwě, aneb potupně na Hrob geho wstaupil/ žádný dwěesté hanby neussel. Z té přjčiny, poručili Páni Preláti Hrob geho Železnau Mřjži obehnati.

Téhož Léta/ Král Wáclaw potwrdil Nowému Městu Pražskému wssech

Swobod, kteréž gim dal Otec geho Karel Cztwrtý. A sám Obywatelé téhož Města tým obdařil/ aby wssicknj wsseligaká Piwa wařiti, a Slady dělati mohli.

Wjt.

Po Theoderykowi dosedl na Oppatstwj Sedlecké Wjt. Za Sprawowánj geho:

1384. Hrad Žleby, proto, že Markwart z Wartemberku na něm zůstáwage, sskody Lidem poctiwým činil/ z poručenj Králowského dobyt, zbořen, a Markwart gatý do Prahy přiwezen byl.

1385. Král Wáclaw Czechy w nenáwisti měl/ a Cyzozemcům wjce přál, Pročež w Staré y Nowé Praze Cyzozemcůw do Raddy nesázel ~ Z čehož sobě welikau nelásku v swegch Ciechů spůsobil.

1386. Na Den Swatého Ducha Zykmund Cýsaře Karla Syn, na Králowstwj Vherské korunowán.

1387. Johanka Prwnj Krále Wáclawa Manželka, při koncy toho Roku vmřela.

1388. Johanka Krále Wáclawa Manželka, pochowána gest na Zbraslawi.

1389. Pan Jan z Rožmberka vmřel/ a pochowán gest na Třeboni.

1390. Kral Wáclaw wygednal/ že gest Biskup Řjmský Bonyffacyus dowolil/ aby bylo milostiwé Léto w Praze/ na kteréž se mnoho Lidu sesslo/ a Praha tudy welice zbohatla.

1391. Kral Wáclaw přigal Mistra Poprawnjho za Kmotra swého/ a welmi zhusta s nim obcowawal.

1392. Weliká byla Powodeň v Prahy/ tak že před Swatým Mikulássem ten Den, y na S. Mikulássi, na Staroměstském Rynku, na Lodjch se wozyli.

1393. W Sobotu před Prwnj Nedělj Postnj/ Alžběta Cýsaře Karla Cztwrtá Manželka, w Králowé Hradcy vmřela/ a odtud do Prahy wezená byla.

1394. Král Wáclaw, genž předesslého Roku z Wězenj vssel/ we Dwoře swém za Beraunem gat/ a do Wjdně do Wězenj poslán. Z kteréhožto potomně od gednoho Rybáře wywveden byl. A Král Wáclaw včinil gey Rytjřem/ dawssi mu za Erb Czerweného Kapra, w Zlatém Poli/ a psal se Jan Grunbl z Wjdně.

1395. Desátého Dne Vnora, bylo na Vswitě weliké Hřjmánj a Bleyskánj/ tak že se Lide domnjwali, Saudný Den přicházeti. Potom z toho weliký, a neobyčegný Mráz byl/ tak že Lidé y Howada, Zymau mřeli.

1396. Wáclaw Král Cžeský, kaupil Wes Libenice od Klásstera Sedleckého/ wssak na ten a takowý spůsob: Aby po Smrti Krale Geho Milosti, swrchu gmenowaná Wes zase, se wssjm Nábytkem, y ginym Statkem, mohowitým, y nemohowitým, na Klásster Sedlecký připadla. A na potwrzenj toho wsseho, darowal témuž Klássteru dwa Lány Rolj, we wsy Wislawicy.

1397. Král Wáclaw wida k sobě Pány Wyžssjho Stawu hrubě nenáchylný/ powolal k sobě Duchownjho y Swětského Stawu Lidj, co negchudssj, a neynuzněgssj/ a gim neypředněgssj Auřady rozdáwal/ gako y Prebendami a Důchody znamenitými opatřil. Wssak neyprwé Přýsahau mu se zawázati musyli/ že gemu w potřebách geho nápomocnj bégti chtégj/ což y wyplnili: A mnohokráte Krále, gak od Smrti, tak y giných protiwenstwj wyswobodili.

1398. Král

1398. Král Wáclaw včinil Slawné Hodowánj Panům Cžeſkým, a Pražanům, na konec Maſopuſtu: A když bylo po Gjdle, s nimi w mjr a pokog weſſel/ žádage gich, aby mu, gak raddau, tak y ginými wěcmi, nápomocnj byli, y a oni ſljbili: Z čehož Lid Obecnj Pána Boha chwálil.

1399. Na Den Swatého Mikuláſſe, shořela Swětnice Rádnj w Staterm Městě Pražſkém/ a w nj přewelice mnoho Prywilegij a Liſtůw vžitečných/ gako y nemalo Zbregj, a giných těm podobných wěcý. Tak že ti, kteřjž toho powědomj byli/ za Třidceti Tiſýc tu ſſkodu ſſacowali.

1400. Sgeli ſe ſpolu Kurffiřſſtowé/ a rozwážiwſſe lenjwoſt, a Howadſký žiwot Krále Wáclawa/ ſložili gey z Cýſařſtwj, bez geho přjtomnoſtj a wědomj/ a na geho mjſto wolili Roberta Knjže Baworſké.

To když oznámeno bylo Králi Wáclawowi/ odpowěděl: Rád gſem té práce pozbyl. Vžitečněgi mně ſe zdá w Cžechach Králowati/ nežli w Německých Cýſařowati.

Norberčané nechtěgjce do konce ſami z ſebe od něho odſtaupiti/ Legáty ſwé k němu wyſlali/ žádagjce, aby ge z Léna, njmž gemu powinnj byli, propuſtil/ a welkau Summu Peněz gemu Oběťowali. Ale on přigjti Peněz nechtěge, aby mu Dwadcet Sudů Reynſkého Wjna dali, požádal. Což když přjpowěděli a ſplnili, z Léna ge propuſtil/ a Wjna Dwadceti Sudů, ke Dworu přiwezti rozkázal/ a njm s Dwořany ſwými, weſeloſti ſobě vdělowal.

Týž Král Wáclaw dal Obdarowánj Pražanům: Aby wſſeligacý Kupcy a Formani, w Slaſkých a Wlaſkých Wjnech, do Sližſka a Lužic handlugjcý/ y ginudy o njma gezditi nemohli, kromě ſkrze Prahu/ pod propadenjm takowého Zbožj.

Jan Třetj.

PO Wjtowi byl Jan Třetj. Za kteréhožto Sprawowánj.

1401. Král Zykmund Vherſký do Cžech, ſpůſobem Woganſkým wtrhl/ ale wſſak od Bratra ſwého Wáclawa Krále wyhnán byl.

1402. Jan Oppat wygednal od Krále Waclawa Potwrzenj na ne Poſtinu.

Týž Jan obgednal dowolenj od Papeže Bonyfacya, toho Gména Dewátého/ aby gak on, tak y potomnj Oppatowé Sedlečtj Koruny, Berly, Prſtenu, a giných Pontificalibus ſwobodně vžjwati/ gako y Benedictiones Solennes, gak w Klaſſteřjch, tak y w giných Koſteljch, po Giitřnj, po Mſſy Swaté, a po Neſſpoře vdělowati mohli. Wſſak pokudžby neb Biſkup, neb Stolice Apoſſtolſké Legát, přjtomen nebyl. Na to Obdarowánj obdržel Potwrzenj y Potomek geho Jakub Oppat od Jana Biſkupa Kžjmſkého w Konſtancý. A od té chwjle Oppatowé Sedlečtj, Koruny a giných Pontificalibus wžjwati počali.

1403. 18. Dne Mége, w Kollegi Welké Cýſaře Karla, při Obecném Shromážděnj wſſech Miſtrůw Včenj Pražſkého potupenj, a za Kacýřſké wyhláſſenj gſau Artykulowé w počtu 45. Jana Wikleffa: Kteřež byl négaký Jeronym, Syn Wogtěcha Faulffiſſe Sauſeda Nowého Měſta Pražſkého/ gſa w Anglgj na Včenj, do Prahy přiwezl.

1404. Přiſſli dwa Mužj z Englické Země/ Jakub a Kunrád, gakoby na Včenj/ ale wſſak wjce bludy ſwé rozſýřwati aumyſl magjcý/ do Měſt Pražſkých, a čaſto-

a čaſtokráte do Auditorium přicházegicy, Proponyrowali. Gako: Mali Papež wěčj moc, než giný Kněz ſproſtý. A geſtli důſtognegſſj Tělo Božj při Mſſy Papežowé, než giného ſproſtého Kněze. W čemž když napomenutj byli/ aby od takowého Proponyrowanj vpuſtili/ žeby ſyce wedlé Nařjzenj Karla Cžtwrtého, gakožto zgewnj Kacýři, Ohněm páleni byli/ připowěděli to včiniti. Ale wſſak předce pod tjm k Mladſſjm Miſtrům chodjc, s njmi takowé Hádky mjwali/ až potomně netoliko Prahu/ ale y celé Králowſtwj takowými Bludy nakazyli.

1405. Narodil ſe w Měſtě Senis Aeneas Sylvius, kterýž potomně y Kronyku Cžeſkau ſpiſowal/ gako, y napoſledy Biſkupem Řjmſkým zůſtal.

1406. Wáclaw Král Cžeſký Oſwobodil Staré Měſto Pražſké od wſſeligakých Berni, Dani, a Poplatkůw, až za tři Léta pořád.

Petr.

PO Janowi Třetjm, doſedl Petr na Stolicy Oppatſtwj Sedleckého / Za kterébož když gakáſy Rozepře wzeſſla mezy Měſſtiany Kauřjmſkými, a Janem Swatého Martina, w témž Měſtě Proboſſtem, a Bratrem Klášſtera Sedleckého, ſtrany neodwezowánj Platůw k témuž Proboſſtſtwj náležegicých/ Bohunko z Drahobudiče, nařjzený Kommiſař, a Sprawedliwý Smjrce/ takowé narownánj včinil:

Neyprwé/ aby mjſto Mlegna za Sſpitálem mezy Koželuhy ležjcý, někdy k Proboſſtſtwj náležegicýho, k témuž Proboſſtſtwj přjſluſſelo. Tim ſpůſobem/ že kdyby kdy Bratřj téhož Proboſſtſtwj takowý Mlegn z nowu wyſtawěti/ aneb to mjſto k negakému giného vžitku ſwému obrátiti chtěli/ s Držitelem téhož mjſta powinni gſau Měſſtiané Kauřjmſſtj gednu Kopu Cžeſkau Proboſſtſtwj ſwatého Martina, každoročně odwozowati.

Z welikého pak Mlegna pod Koſteljkem Swatého Klimenta ležjcýho, gednu kopu Cžeſkau wydáwati, bezewſſj wymyſſlené odpornoſti magj: Na dwa totižto Terminy / a wſſecko cožby potřeba bylo, na Proboſſtſtwj darmo bezewſſeho auplatku a protimyſlnoſti mljti, powinni budau.

Ze Mlegna pak Holemyl nazwaného / a k témuž Klášſtetu přjſluſſegjcýho, každoročně 12. groſſ: Cžeſkých dáwati ſe má/ a to na dwa Terminy.

Z Zahrady též Mnichowſký nazwaný 14. groſſ: Cžeſkých/ a dwě Libry Woſku, každoročně Držitelowé odwozowati powinni budau / a to na čaſy budaucý a wěčný. Kteréžto Narownánj Kauřjmſſtj připuſtiwſſe, a k němu ſwoliwſſe/ Pečetj ſwau wětſſj ſtwrdili/ Léta od Narozenj Syna Božjho: 1407.

Téhož Léta/ Urozená Panj Anna z Hažmburku, kaupila od Klášſtera Sedleckého Třj Weſnice / totižto: Swatau Kateřinu / Swatého Mikuláſſe / a Robožec. Wſſak na ten a takowý ſpůſob/ aby týchž Weſnic, ſwrchu gmenowaný Klášſtet w držen j gſa, giſtau Summu Peněz gi Panj Anně, každoročně wydáwal. Po Smrti pak gegj/ aby zaſe na Klášſtet, bez wſſeligakého zaneprázdněnj připadli / tak aby Duſſe gegj, z Pobožných a horliwých Bratřj Modliteb, občerſtwenj a polehčenj požjwala.

1408. Patryarcha Wyſſehradſký Tělo ſwatého Longjna z Řjma do Prahy na ſwůg Náklad přiweſti dal.

1409. Král Wáclaw wolil ſám za Rectora Collegij Carolini Miſtra Sſymona z Tiſſňowa.

1410. Roz-

1410. Rozmáhala ſe Sekta a Bludowé Wykleffowi / kteréž Miſtr Jan z Huſynce bedliwě a dbale mezy Cžechy nowých wěcý wždycky žádoſtiwými, rozſýwal a roztruſſowal. Což když před Krale Wáclawa přiſſlo / a neřeſti, kteréž ſe mezy Lidmi rozmáhali, oznámené byli, odpowěděl: Dobrát geſt to Huſy, noſý mi Zlatá Wegce.

Pjſſj někteřj Hyſtorykowé / gako Miſtr Pawel, a Daubravius, že hned z Dětinſtwj ſwého, ke wſſeligakým nečiſtotám, neřeſtem, a nezdwořiloſtem, ten giſtý Kral Wáclaw, náchylným ſe býti vkazowal. Odkudž že mnozý Včenj a Maudřj Lidé ſaudili / že k weliké ſkáze, záhubě, a zlehčenj / gak Králowſtwj Cžeſkého, tak y Cýrkwe wſſeObecné bude. Nebo když w Dětinſtwj ſwém křtěn byl / a nad Křtitedlnjcy držán / nečiſtoty ſwé znamenj vkazowaw, do nj ſe vnečiſtil. Potom když k druhému wěku ſwého Létu ſe přibližowal / a w Koſtele Hradu Pražſkého na Kralowſtwj Cžeſké korunowán byl / na Oltáři ſtoge, vpěnliwě plakal, na něg ſe vnečiſtil / a od ſſklebenj dřjwe nepřeſtal / až něgaký Pekař k němu přiſtaupiw, Koláčem Vſta zacpal, a tak gey vpokogil.

1411. Miſtr Jeronym Pražſký / když na Budině Vherſkém před Cýſařem Zykmundem kázal / a Knihy Wykleffowé zgewně ſchwalowal / od Biſkupa Oſtřehonſkého do Wězenj dán byl: Ale na mnohé Přjmluwy potomně z něho zaſe wypuſſtěn.

A téhož Léta / týž Jeronym ſpálil Bulli, Liſty, a Odpuſtky Jana 23. toho gména Biſkupa Ržjmſkého / na Nowém Měſtě Pražſkém, blјž Planýře.

Zbjnek pak Arcybiſkup Pražſký, w Preſſpurce Gedem gſa otráwen, vmřel.

1412. Na Den Swatého Wáclawa / Miſtr Jeronym Pražák, w Klaſſteře Matký Božj Sněžné / rozmetal Koſti Swatých, w gednom Oltáři ſchowané / a Nohama po njch ſſlapal, prawjce: Že kacýřſtwj geſt, koſti Swatých w poctiwoſti mjti.

Jakub.

Po Petrowi Jakub, toho Gména Prwnj, Stolicy Oppatſtwj Sedleckého obdržel, a rozſſaffně zprawowal. Ale vbohý w welikých trápenjch, bjdach, ſtaroſtech a nepokogjch / gakožto wěrný, prawý a laſkawý Otec, s Klaſſterem, gemuž Přjſahau zawázán byl, s Bratřjmi geho, Syny ſwými, zlj y dobrý trpěw, žiwot ſwůg w Pánu dokonal. Za ſprawowánj owſſem geho:

1413. Hawýři gdauce do Máljna na Poſwjcenj / a odtud do Hráchu, neb Luſkůw ſe dagjce / když od Malinſkých odháněnj byli / hněwem rozpáleni do Hory ſe nawrátili / a připogiwſſe k ſobě něco obecné chaſy, zaſe k Malinu poſpjchali / a přjgdauce na mjſto, kdež Luſky byli / w nich tancowali, ſkákali, a wſſechen Hrách poſſlapagjce, w nic obrátili. Wſſak na tom doſti nemagjce, k ſamému Měſtu ſe přibljžili / ge kolem obehnali / a praweg, Klaſſtera Sedleckého Poklad, Ohněm ſpálje, k ſkáze přiwedli / co Lidi wen wyſſlo, poſtjnali / a co tam zůſtalo, Ohněm ſpálili.

Kteraužto hroznau wěc, a nenabytau Kláſſtera ſſkodu, Král Wáclaw mimo ſebe puſtě, takowé porownánj mezy njmi včinil: Aby žádný z obogj ſtrany / gak z Maljnſkých, tak y Hawýřůw, ničjm zljm ſobě toho newytegkali / (gaká náhrada y kdo ſſkodu měl, ten gi ſnáſſeti muſyl / kdo zabit, ten tam /) ani newyčjtali / ale w láſce a ſwornoſti mezy ſebau, na čaſy budaucý zůſtáwali.

Takowé Porownánj kdobykoliw prestaupil / aby w Pokutu Dwau Tisýc Kop Grossůw Czieských, Mince Pražské wpadl / a polowicy straně newctěné odwedl: Druhau pak polowicy do Komory Králowstwj Czeského odeslal.

Wáclaw Hágek w swé Kronyce wypalenj Malina Létu 1414. přičjtá. A Danyel z Weleslawina, w Kalendáři Hystorickém welkém, Létu 1411. připisuge. Wssak obadwa do Listu Krále Wáclawa na Pargameně w přjčině té wěcy psaného nahljdnauti nemusyli / kterýž obogjm odpjrá / a spálenj Malina Létu 1413. přikládá.

1414. Když se Kostel Swaté Panny Barbory na Horách Kuttnách za Zdmi Městskýmu stawěl / Kunrád Arcybiskup Pražský poslal do Hory Kuttny List / njmž se dáwali Odpustky, aneb Indulgentiæ, za Cztyřidceti Dni, těm kteřj na wystawenj Kostela swrchu dotčeného / buď Kámen kawali / Wápno a Pjsek wozyli / neb gakau koliw pomoc činili. Odkudž se poznati může / že Hornjcy wjce tehdáž, než nynj, o Odpustcých smegssleli, a gich sobě wážili.

Téhož Léta / když se čjm dále tjm wjce Bludowé Wykleffowi skrze Kázanj Husowé rozmáhali / Cýsař Zykmund chtěge takowé roztržitosti z Včenj toho zcestného pocházegjcý spokogiti / psal k Papeži Janowi / aby takowé neřesti skrze Sněmu w pohodlném Městě, mjstě, a Kragině položenj spokogiti vsylowal.

I stalo se / že Sněm rozepsán byl do Konstancý Města Sswábského. A začal se w Pátek po Swatém Martinu, od Jana, toho Gména 24. Biskupa Kijnského, wedlé Hágka / wedlé giných 23. Wedlé giných zase 22. Na kterémž se nemalo Biskupůw, Kardynálůw, Opatůw, Doktorůw rc. shledalo / a rozepře mezy Papeži / gichž tehdáž trý Důstogenstwj Papežského wyhledáwali, pokogili.

Powolán byl také y Mistr Jan z Husynce / ale gsa s sebau nehrubě gistý, přigjti odkládal / wssak napomenutjm Krále Wáclawa, a Gleytem Cýsaře Zykmunda vpewněný, do Konstancye se wyprawil / kamž gak přigel, y hned do Wězenj dán byl.

To když se dálo / Petr Drážďanský dětj Včitel, při Sskole Kostela Swatého Michala w Staré Praze / přistaupiw gednoho času k Mistru Jakobellowi Faráři swému / řekl : Poctiwý Pane Mistře / gest mi do wás wssech Kněžj diw / že geden Blud widjte / a druhého newidjte : A wyňaw z Ňáder Zákon / vkázal mu w Ewangelium Swatého Jana w 6. kapitole / takowý Text : Nebudeteli gjsti Těla Syna Człowěka / a pjti geho Krwe / nebudete mjti žiwota wěčného. Pročež ne pod Gednau, než pod Obogj Způsobau Přigjmati náležj / gestliže žiwota wěčneho dosáhnauti chceme.

To wyslyssaw Jakobellus / hned na zegtřj položil Disputacy, zůwic Mistry a Bakaláře / aby s nim De Communione Sub utraq; swau Disceptacy měli / gakž y potomně w Neděli zgewně na Kázanj mluwil : Že kdo chce žiwota wěčného nabyti / pod Obogj Přigjmati powinen gest.

Téhož geho Bludu chytiw se Zykmund Řjepanský, Farář Swatého Martina : Hned Druhau Neděli, po wykonaném Kázanj / wssecky na pořád / Starý, y Mladý, y Dětj / k Přigjmánj pod Obogj nabjzel : I walili se w welikém množstwj / a tu negprwé Léta toho 1414. Žeby bez Přigjmánj pod Obogj žádný Spasen býti nemohl, smegssleti počali.

To vslyssaw Jan Hus w Konstancy sedjcý / odpowěděl: Giž tomu rozumjm / že takowá gegich wssetečnost mně o mé Hrdlo připrawj. Odkudž patrno / že ne Jan z Husynce / ale ginj Přigjmánj pod Obogj w Czechách wzesslého, přjčinau a půwodem byli.

1415. Mistr Jan Hus z Domu Kantora Konstanského wezen do Klásstera Mnjchůw Predykátorůw / a tam do Žaláře, wedlé Prewýta, wsazen byl / nebo z Kona

bez Konſtancy vtecy vſylowal: Wſſak w ſwém bludnem předſewzeti zůſtáwage, wpálen byl. Kterémhožto Léta y Jeronym, geho wěrný Towaryš, do Konſtancý přigel.

1416. Jeroným Pražák, gſauce před Saudce na Sněmě Konſtancyenſkém powolán / a coby o Včenj Jana z Huſynce ſmegſſlel, tázán / počal Včenj geho bludným nazýwati. To když Saudcowé ſlyſſeli / poručili gey zaſe do Žaláře wéſti. Ale někteřj k němu z Cžechůw přjgdauce, domlauwati počali: Proč Včeni Jana z Huſynce Towaryſſe ſwého hanj / což geſtliby činiti nepřeſtal / nybrž tudy láſky při Saudcých Sněmu oſazeného wyhledáwati ſe ſnažowal / žeby, gakby ſe neyprw do Cžech nawrátil, Ohněm ſpálen býti muſyl.

To vſlyſſaw Jeroným / když po druhy do Auditorium powolán byl / počal Jana z Huſynce, a Včeni geho welice wychwalowati: Pročež na Smrt odſauzený, Hranicy, gako Předek geho, žiwot ſwůg wydnil.

Na mjſtě, na kterémž wpálen byl, až do dneſſnjho dne, žádná Tráwa nikdá nerostla a neroſte / než bodláči, kopřiwowi, a wſſeligaká nečiſtota.

Pjſſe Æneas Sylvius, a ſmělosti gegich, kteranž k ſmrti a ſkončenj žiwotůw ſwých poſpjchali, nadiwiti ſe nemoha, prawj: Že žádný z Philozophu, tak zmužile, tak ſrdnaté, tak weſele / a poſkakugjc, k ſmrti ſe neubjral / gako ti dwa Cžechowé / kteřjž když Ohněm a plamenem hořeli / od Spěwůw a weſeloſtj nikoliw nepřeſtáwali.

Téhož Léta / Páni Cžeſſtj a Morawſſtj, zwědauce o Smrti Miſtra Jana a Jeronýma, welmi oſtré Pſani na Sněm Konſtancyenſký odeſlali / domlauwagjce celému Sněmu / žeby ty dwa Včené Muže bez přjčiny žiwotůw zbawiti měli. Cžimž Obec welice hrubě pohnuli a zbauřili / tak že ſe do Kláſſterůw a Koſtelůw dawſſy, weliké a nenabyté ſſkody w nich činila.

Kterémhožto Léta / po Slawnoſti na Nebe Wſtaupenj Kryſta Pána / Miſtr Jeroným Pražſký w Konſtancy wpálen.

1417. Páni z Rožmberka ſwolawſſe ſwé Faráře do Krumlowa / poručili gim / aby wſſichni pod Obogj ſpůſobau podáwali / a Artykule Wykleffowy ſchwalowali / pod Wypowěděnjm z Země.

1418. Dokonal ſe Sněm Konſtanſký.

1419. Sebralo ſe Lidu Cžeſkého okolo čtyřidcýti Tiſýc obogjho Pohlawj / a ti na Hoře Tábor, Přigjmáni neřádné w Poli, bezewſſech přjpraw k tomu náležegjcých, ſobě zarazyli. Kterémhožto Léta / Král Wáclaw ſſlakem gſa poražen vmřel.

Toho též Léta / byl na Horách Kuttnách za Faráře Kněz Auguſtýn, Řádu Swatého Cyſtercyenſkého, a Kláſſtera Sedleckého Proffeſſ: Kterýžto horliwoſtj, a w Wjře Katolické Stáloſti pohnut gſa / když Táboři Poſly ſwé do Hory Kuttny wyſlali / a s njmi, aby w ſpůſobu Přigjmáni ſe ſrownáwali, žádali / Měſto k tomu přiwed / že takowé Bludaře zgjmali / do Sſachet metali / a Kněžj gegich po Kopě kupugjc, žiwotůw zbawowali / a tak čiſté a nepoſſkwrněné, napomjnanjm wpřjmného a horliwého Paſtýře, Náboženſtwj zachowali.

1420. W Středu po Třech Králjch Kněze Jana Chudka, Faráře Kauřjmſkého, s geho Kněžjmi, Martinem, Jakubem a Lynhartem / a některými Swětſkými, genž od Wjry Katolické odſtaupili / Hornjcy do Sſachet wmetali. Martin Patý, toho Gména Biſkup Řjmſký, wydal Klatbu na Huſyty.

Téhož Léta / držel Auřad Neywyžſſjho Mincmeyſtrowſtwj na Horách Kuttnách, Pan Petr z Sſternberka, Miſtr Přewořſtwj Strakonického. Kterýžto zwěděw / žeby Žiſſka k Sudoměřj táhl / něco Lidu ſebraw / gemu w ceſtu poſpjſſil / a dawſſe s njm Bitwu, hrdinſký nad njm ſwjtězyl / tak že Žiſſka vtj-

kánjm ſobě poraditi/a žiwota ſwého obhágiti muſyl. On pak zayma přes Sſedeſáte Táborůw, do Hory ge přiwezti rozkázal/ a w gedné Sſachtě poctiwě, gak na takowé Bludaře náleželo, pochowati. Kterýž potomně potegkage ſe na žádoſt Cýſaře Zykmunda s Tábory, nedaleko od Zbraſlawě, w té Bitwě zahynul; A na mjſtě geho Beneš z Weytmile, Neywyžſſjho Mincmegſtrowſtwj doſáhl.

Pjſſe Hágek / že Hornjcy gakožto Lidé nmloſrdnj, okolo ſſeſti Set Táborſkých Bludnikůw w Sſachtách pochowali.

Téhož Léta/ ſkaženo bylo Kláſſterůw a wyplundrowáno přes Cžtyřidceti / mezy njmižto wzáctneg a nákladně wyſtaweneg Zbraſlawſkeg / w němžto Králowſſtj Pohřebowé býwali, do konce wyplundrowán a ſpálen. W tom Kláſſteře znamenitég, a přewelice hrubeg Hambjt byl / tak že mu ſe rowného bljzko nenacházelo /, na gehožto Stěnách celý Nowý y Starý Zákon, pěkně a kráſnými Literami wypſán byl.

Při drancowáni toho Kláſſtera, wſſickni Králowſſtj Hrobowé z otwjráni byli, a Těla Pohřbená z nich neważně wyházená. Tělo pak Wáclawa nedbánliwého, a nedáwno před tim Pohřbeného, když wyhozené bylo, Rybář negaký gménem Muſſka / kterýž Králi Wáclawowi Ryby prodáwati obyčeg měl, ge poznal/ a tegně odneſa, w Přjbytku ſwém zachowal. Když ſe pak drobet ty Bauře vpokogili/ a Těla Krále Wáclawa k tomu nařjzenj hledali, ge zgewil/ a doſtana Dwadceti Zlategch, neb Dukátůw, gim ge nawrátil. Kteréž potomně z nowu s wſſeligakau vctiwoſtj a Pompau Pochowané bylo.

Byloby tuto potřebj mnoho o tehdegſſjch roztržitoſtech pſáti/ale poněwadž Hyſtorykowé před Rukama gſau/ kteřj o těch wěcech obſſjrněgi traktyrugj/ nechtěl ſem ſe njmi teď dálegj zaměſtkuawati / než raděgj k Hyſtorij Kláſſterſké a Propoſitum ſwému zaſe nawrátiti.

Kapitola Třetj
O
Skáze, wyplundrowánj, a wypálenj Kláſſtera Sedleckého.

SJe pak Lidſkého pokolenj, a zwláſſtě Pobožných, chwalitebných a Bohu milých ſkutkůw nepřjtel Diábel! wſſeligak a wſſj ſwau mocý o to vſyluge / aby ge gak negdřjwe wywrátiti, w nic obrátiti / a z Srdcý Lidſkých wykořeniti mohl / ani tuto práce a vſylowánj ſwého nelitowal / nýbrž Pobožnoſt tu, která ſe w Kláſſteře tom welice rozmáhala/ a po wſſj Cžeſké Zemi, gako y giných Kraginách rozcházela, vduſyti vſylowal.

Nebo hned Léta 1309. za Oppata Gindřicha / když Rutardowé na Horách Kuttnách ſpolčiwſſe ſe, a ſmluwiwſſe s některými Pány Cžeſkými/a do Malijna přigedſſe / ſobě poſtrannj Sněm proti Gindřichowi Korytánſkému wen z Země Střjbro wywážegjcýmu/ gehož za Krále mjti nechtěli, ſwolali / a nemalo Obywatelůw okolnjch proti němu pozdwjhli a zbauřili.

Shromáždiwſſe ſe druhého Dne na Kolmarce / a wſſecky téměř Obywateli

Hor

Hor Kutten ſobě připogiwſſe/ newážně na tak Slawný Klaſſter vdeřili/ gey wydrancowali/ wylaupali / a w něm Gindřicha z Lippého, Králowſtwj Cžeſkého Komornjka Jana z Wartmberka / a Jana Strakonického Křižownjka z Klimberka/ kteřjž geſſtě ſpali, zgjmali/ a ſwázané na Hrad Lutice odeſlali : Tako y Rychtáře týchž Hor Kutten, že ſe tomu na proti ſtawěl, tu hned na kuſy rozſekali. Oppata pak dwa Dni hledagjce/ a naleznauti nemohauce/ při Hrdle ho zanechati muſyli.

Ale ten hrozný pád, mnohém těžſſj a hroznégſſj w Krátkých Letech náſledowal/ když bezbožný a Bohaprázdný, Křeſtianſké Pobožnoſti Kuſſitel, za ſprawowánj Krále Wáclawa powſtal/ Klaſſtery a Koſtely laupil/ a vbohé Kryſtu prawým a horliwým Srdcem ſlaužjcý, newážně a tyranſký mordowal.

Ani tomu Klaſſteru a Pobožnoſtj w něm trwagjcý, giž na Sto krát bud žel, neodpuſtil/ nýbrž na něm wſſechnu prchliwoſt a vkrutnoſt ſwau prowedl.

Poněwadž Léta 1421. Pobožné a horliwé Kryſta Služebnjky zwěſſew/ zmordowaw/ a vkrutně žiwotůw zbawiw/ mjſta Poſwátná ſprzniw/ Službám Božjm, a Obyčegům Poſwátným průchod zaſtawiw/ Koſtel (ó Bože politůgž ho ſám) zapálil/ w nic obrátil/ a tak z ohawil/ že za mnoho Let, netoliko Cžlowěk/ ale ani Ptáček w něm ſe nezdržowal.

Což ſe takto ſtalo/ Léta 1421. Pražané oblehli Brod Cžeſký/ a třetjho dne gey dobyli. Koſtel, na němž do dwau Set Lidj bylo, zapálil/ a ti wſſichni, kteřj tam byli, s Dewatenácti Kněžjmi vhořali/ proto, že ke čtyrem Artykulům Pražſkým powoliti nechtěli.

Cžjmžto Kauřjmſſtj přeſtraſſenj gſauce, wyſlali Poſly ſwé k Pražanům, žádagjce/ aby gjm neſſkodili/ že chtégj s njma ſe we Cžtyrech Artykuljch ſrownati a gjm poddati. Pražané do Kauřjma přigewſſe/ a Měſta ſe zmocniwſſe/ 22. Dne Měſýce Dubna táhli k Kolijnu; Koljnſſtj neceytiwſſe žádné pomocy od Krále, Pražanům ſe poddali/ a ke Cžtyrem Artykulům přiſtaupili.

Na znamenj toho, Klaſſter Mnjchůw žebrawých wylaupali/ a ſſeſt Kněžj z Faráčem tam ſpálili.

O čemž zwěděwſſe Nýmburſſtj a Cžáſlawſſtj/ y oni ſe Pražanům podali/ a čtyry Artykule zachowati přiſljbili.

Kteréžto wěc, když ſe Hornjkůw donesla/ wyſlali y oni Poſly ſwé k Pražanům/ žádagjce gich/ aby tak znamenitého Klénotu nekazyli/ ale s Obywately Měſta miloſtiwě nakládali; A dali ſwobodu/ aby, kteřj s Pražany držetiby nechtěli/ mohli ſwobodně s ſwými Hrdly a Statky odgjti.

Y ſtala ſe s Hornjky Smlauwa we Cžtwrtek po Swatém Giřj/ a to takowá : Aby až do na Nebe wzetj Panny Marye, mohli w Měſtě zůſtati/ a k čtyrem Artykulům Pražſkým zdali přiſtaupiti chtégj, ſe rozmyſliti : Geſtliby pak nechtěli/ aby mohli s ſwégmi Statky y Hrdli, bezpečně odgjti : Wſſak s tau weyminkau/ aby proti Pražanům s Muži, y Mladency, Ženami, y Pannami, s Proceſſým Welebné Swátoſti wyſſli/ na znamenj takowé Smlauwy.

K čemuž když přiſtaupili/ na Den Swatého Marka Ewangeliſty/ genž ho bylo w Pátek/ wyſſli gſau Hornjcy s hlučnau Proceſſý/ Tělo Božj na před neſauce, až k Klaſſteru Sedleckému : A když gſau ſe k Pražanům přiblýžili/ pokleknauce na Kolena, geden za wſſecky miloſti žádal.

Kněz Jan pak z Pražanůw, předkládage gjm/ kterak gſau mnohé gegich Nábоženſtwj zmordowali, a do Sſachet wmetali/ a tudy welice zhřeſſili : Protož, aby ſe toho wjcegj nedopauſſtěli/ miloſti že gſau doſáhli, oznámil.

To když ſe ſtalo/ rozſtaupili ſe na dwa Hauffy/ Hornjcy na geden/ a Pražané na druhý/ Hlaſem welikým Te Deum Laudamus ſpjwali : Hornjcy geden

Werſs/ Pražané druheg. A tak rozgjždégice ſe Pražané od Hornjkůw/ a k Chrudimi chwátagjce, Klaſſter Sedlecký zapálili.

Toho též Léta/ Žižka s některýmu Tábory do Hory přigel/ a na zeytřj Kněžj Táborſſtj do Koſtela Swatého Jana/ kterýž nynj ſkažen geſt/ ale mjſto ſe od něho gmenuge, weſſli/ a w něm Miſſe, wedlé ſpůſobu ſwého, bezewſſeho Raucha Měſſného a Oděwu obzwláſſtnjho wykonáwali/ žádného obyčegného Řádu při tom nezachowáwali: Ale gen toliko Hlawu ſklonowali/ a zadek wyzdwihowali/ coby mohl aſy Otče náš odřjkati. Potomně wſtana, Slowa Poſwěceni wykřikowali/ a w Nádobách Železných, Dřewenných, y Cziſtcowých, polámaných y celých, Krew Kryſtowau Poſwěcowali/ wyſokým hlaſem wolagjce: Pán náš Gežjš Kryſtus/ 2c. Po wykonáni toho, neyprwé ſám Přigjmal/ potom Kněžj ſami ſobě brali: Naposledy/ Bratřjm a Seſtrám podáwali. Na to Hornjcy někteřj (neb ſe ginj giž byli Pražanůw přichytili) pa- třjce ſrdečně plakali/ na Twáře ſwé padali/ a mezy ſebau mluwili: Nynj wěřjme, co gſme prwé ſlegchali/ že Cžechowé gſau prawj a neyhorſſj Kacýři/ a hodni, aby ſe gim každeg wěrneg Křeſtian protiwil. A od té chwjle, po Krali Zykmundowi wjcegj a wjcegj dychtěli/ a Přjgezdu geho ſobě žádali.

A ačkoliw takowau Smlauwu Pražané s Hornſky včinili/ wſſak gi welmi ſſpatně zdrželi: Nebo když ſe Hornjcy (nechtěgjce k nim přiſtaupiti) z Měſta ſtěhowali/ Wogácy Pražſſtj ge gjmali, kaupili, Noſy y Vſſy gim řezali/ a zaſe do Měſta honili.

Kterauž to Bjdu Hornjcy widauce/ a že ſe Cýſař Zykmund k Hoře přibližuge zwědauce/ Hawýře, genž ſe byli před Pražany w Dolich ſkryli/ Koljnſkau Branau do Měſta puſtili: Kteřjžto vpřjmně od prawé Wjry, s odſtaupilými, a s Pražany držjcými, handlowali/ ge zaſe kaupili, y mordowali/ Koſtely gegich plundrowali/ ano y w Kaple Wlaſkého Dworu Monſtrancy, od njch Poſwěcenau wzali/ na Zem vwrhli/ a po nj Nohama ſſlapali.

Což Hornjcy Spražilj widauce/ Obrazy, gak Božj, tak y Swatých, před Domy ſwé ſtawěli/ a tudy Znamenj na ſobě dawali/ že wjcegj s Pražany nedržj. Kteréžto Obrazy Hawýři brali/ a s welikau počeſtnoſtj do Koſtelůw zaſe noſyli.

Mezy tim ſe Žižka zaſe do Hory obrátil/ a Hawýře pokutowati mjnil: Ale zwěda/ že Cýſař Zykmund s Padeſáti Tiſýcy k Hoře tahne/ z Měſta ſe wykljdil/ a na Wrchu Turkaňk řečeném položil/ a Wozy ſe dobře zaſſancowal. O čemž zwěda Cýſař/ gey wůkol a wůkol oblehl. Ale Žižka druhé Nocy obleženj ſwého, ſkrze Wogſko ſe propral/ a do Koljna vtekl/ a Cýſař w Měſtě Hoře Kuttně zůſtal.

Syce ſe o tom proſlegchá/ a mezy Lidmi řeč procházý/ žeby proti wůli Žižkowé (gehož on pro welikoſt, znamenitoſt a kráſu geho, ſkazyti dopuſtiti nechtěl) někdo z Wogákůw geho Klaſſter Sedlecký zapáliti/ a on mu za to Střjbra, Zlata rozpuſſtěného do Hrdla naliti dáti měl/ tomu ačkoliw neodpjrám/ wſſak předce weliké neſſlechetnoſti a bezbožnoſti ten ſkutek přičjtám.

Kteréhož Bůh/ gakožto Sprawedliwý Saudce/ při Poſlednjm hrozným Saudném Dni pomſtj.

Z Nádobj Poſwátného, Sſatſtwa Kněžſkého, Meſſnýho, a Ozdob Koſtelnjch/ něco do Gihlawy/ a něco do Kloſtrneyburku, před tim wywezeno/ a tam zachowáno bylo. Oſtatek zakopáno/ a od Laupežnjkůw rozebráno.

A to geſt krátká Spráwa/ o Skáze Klaſſtera Sedleckého.

Kapitola

Kapitola Cžtwrtá.

Wěcy některé/kteréž se, dokud Klásster w Spusstěnj zůstáwal, přihodili / wypisugjcý.

LEta 1422. Cýsař Zykmund v Hory gsa/a vslyssaw/že naň Pražané s Hornjky táhnau, Horu zapálil/Starssj Hornjky / kteřjž se Pražanůw přjdržeti, k Wozům přiwázati poručil/ a s njmi k Německému Brodu pospjchal. Žižka s Pražany gey následowal / v Německého Brodu porazyl/ Města se zmocnil / ge wyplundrowal / Obywatelůw mnoho zmordowal/ a naposledy Město Ohněm spálil.

Kteréhožto Léta/ Křiwoklát Zámek wyhořel/a Desky Zemské, s ginými klénoty/kteřjž se tam chowali/ do Plzně odnessený byli. Zapálil Negaký Pacholek w Marsstali.

1423. Žižka Hradec Králowé wypálil/prawje; Že musý swegm Drábům, kteřjž w Nocy táhli, poswjtiti.

1424. Jan Žižka wsseho dobrého tussytel vmřel.

1425. Syrotcy po Žižkowi pozůstalj, dobyli Města Lytomyssle.

1426. Syrotcy oblehli Poděbrady/ gich sylně dobegwali/ale wssak dobyti nemohli.

1427. Vmřel na Pardubicých Wiktorýn Boček z Kunstátu / a z Poděbrad Prwnj Hrabě Kladský/ Otec Giřjho z Kunstátu/ genž byl potomně Králem Cžeským.

1428. Syrotcy pustili se do Slezska / a tam některých Měst zdobegwali/ gako: Naymorku/Hogna/ Kolperka/Střelina/Pačkowa/a Frankssteyna.

1429. Hradečtj Měsstiané dali Kněze Tupce vpáliti / proto, že on mnohých Kněžj vpálenj přjčinau byl.

1430. Okolo Nesspōru Cýsař Zykmund přigel do Normberka/ a byl tam se Dworem až do 29. Dne Srpna.

1431. Město Plawno w Foytlandu Táboři wyplundrowali a wypálili/ a w něm přes Dewět Set Lidu pomordowali/Dwanácte Mnjchůw w gedné Ssachtě za žiwa zakopali.

1432. Weliká byla Powodeň w Praze / w Ponděljj před Swatau Maři Magdalenau/ tak že na Rynku Staroměstském na Lodjch plawiti se musyli.

1433. Táboři okolo Osumdesáti třj Osob, wpád včinili do Lužic/a mnoho Dobytka tam z zagjmali : Ale wssak od Gerlických poraženi gsau na Frydlandě.

Legáti Cžesstj wysláni byli do Bazyleé na Sněm. A téhož Leta/Táboři s některými Městy se spolčiwsse, oblehli Plzeň.

1434. Táboři dobyli Města Soběslawě/a wybrawssi ge, obrátili se k Radessynu/ a s Syrotky se spolčili/chtěgjce některých Měst dobeywati.

1435. Cýsaře Zykmunda přigelo Poselstwj do Prahy/gednagjce: Aby Cžechowé některé Osoby z sebe wyslali do Brna/s njmižby se o Pokog gednati mohlo.

❧ (✠) ❧

Kapitola Pátá.

O Wyzdwjžený Klásstera Sedleckého.

AČkoliw ten aumysl, a ta Intency, neważného Křestianské Pobožnosti Russytele byla/ aby gak Klásstery, Služebnjky Božj, w nich zůstáwagjcý/ tak y Cýrkew wsse Obecnau Katolickau potlačil, a w nic obrátil. Wssak Bůh Wssemohaucý/ kterýž o nj až do skonánj Swěta zůstáwati přislíbil/ a že ani Brány Pekelné proti nj, gakožto na pewné Skále wystawené neodolagj, přířekl/ nikoliw k tomu přigjti nedopustil/ nýbrž gi, gakž koliw zemdlenau a ztenčenau, zase posylniti, občerstwiti a rozssjřiti ráčil.

Tak také y Kostely a Klásstery Služebnjkům swým semotam rozptýleným, diwnými prostředky/ a skrze Lidi Pobožné zase nawratil.

Klásster ačkoliw tento Blahoslawené Panny Marye/ ginák Marky Božj Sedlce, tak zohawen byl a spusstěn/ že mnoho Let w něm žádný nepřebýwal/ ani přebýwati nemohl/ wssak nikoliw opusstěn nebyl. Nebo Bůh Wssemohaucý naň a Pobožnost, kteráž se w něm někdy bedliwě a dbale wykonáwala/ Okem Milosrdenstwj swého wzhlédnauti/ a Řádu zase, skrze Pobožné Lidi, nawrátiti ráčil. Do kteréhožto okolo Léta 1436. Pawel Prwnj Oppat uweden byl. A ačkoliw w Knihách Starých Zápisných/ ano y w gakýmsy giným Sspurcy poznamenáno nacházým/ žeby Léta 1454. za Kralowánj Ladislawa Krále Řádu odweden byl/ a Theodorykus do něho za Oppata dosazen/ wssak Privilegium Iuliani, Tituli S. Sabinæ, S. Romanæ, Ecclesiæ Præsbij: et Cardi: S. Angeli, Léta 1443. Pawlowi Oppatowi danému, wěrssj Wjru přikladagj/ Pawlowi Oppatowi předek wdělugj. K čemuž mně y Koruna, kteráž se až posawád spatřuge/ gižto on Léta 1438. Nákladně wdělati dal, přiwozuge a dodáwá/ ni gako y potwrzenj wssech Prywilegij Léta 1439. od Albrechta Krále Cžeského skrze něho wyžádané. On zagisté při témž Kardynálowi, gakožto Legátu w Cžechách/ Vhřjch/ Polssté/ Charwátjch/ Salcpurku/ žč wyhledáwal/ aby gemu pro nedostatek Důchodůw, njmižby gak sebe, tak y Bratřj wyžiwowal/ některých okolnjch Far wjžiwánj propusstěno bylo, čehož y užil.

Že pak w Knize Zápisnj Prwnj uwedenj, a Klásstera postaupenj, Theodorykowi se přičjtá/ mohl týž Pawel, nemagjce čím sebe a Bratřj wyžiwowati/ na některau Faru, giž žádal, po odstaupiti/ a Theodorykus po něm do téhož Klásstera samotný dosazen býti/ a takto, což se o něm w Knize Zápisnj/ ano y w tom starým Sspurcy wyčjtá, wyplniti/ poznamenánj takowé gest:

Ladislaw Pobožný Král Cžeský/ Pobožnostj předkůw swých následowati usylowaw/ Klásstery pusté Řádům a Řeholám Bratřj z nich, semotam rozptýleným, zase nawrátiti se wynasnažowal. A spatřiw Klásster Sedlecký, někdy tak nákladně wystawený/ nynj pak spusstěný, a w nic obrácený/ Oči k Nebi pozdwihw, a zaplakaw/ Řádu zase skaženeg/ beze wssech Statkůw a Důchodůw, s powolenjm Girjho z Kunsstátu, tehdegssjho Králowstwj Cžeského Wládaře/ a téhož Králowstwj Panůw Stawůw, postaupil.

Do toho tak spusstěného Stawenj, dostal se za Prwnjho Oppata Theodorykus Ro=

kus Rodič a Synek z Města Hory Kutny, Člowěk Pobožný/ a zwelebenj Řádu, gako y zwegssenj Klásstera, we Dne y w Nocy hledagjcý/ sám toliko gediný/ nemage sobě žádného přjpogeného Bratra, neb Kněze / ani Důchody a wyžiwenjm opatřen negsauce/ tak že wlastně žiwota Apossolského následowati; a Almužnami žiwot swůg zdržowati musyl.

Když pak něco Chrám Páně Almužnami Pobožných Lidj z oprawowal/. Prwnj swau Mssi / a tu De S. Trinitate, tu Neděli po nalezenj Swatého Ssčepána, w Kostele Swatých Filipa a Jakuba, w přjtomnostj Literátůw z Města Hory Kutny spjwagjcý, slaužil.

Weliká Radost a plesánj wssech Katolických Hornjkůw, a okolnjch Měst a mjst Obywatelůw byla/ žeſe Bůh tak sklonitj/ a Klásster ten z mocy Nepřátel geho wytrhnauti/ Cýrkwi swé, a Řeholè w něm pobožně slaužiti magjcý, nawrátiti ráčil. Nebo takowé množstwj Lidu bylo/ že na Offeru gdaucý/ a weliкau radostj plačjcý 18. Gro: Czesk: (neb tehdáž hrubě mnoho bylo) Obětowali. Gako y podobnau Summu na oprawku Chrámu žádagjcým odwedli.

W Kaple Swatého Ondřege, témuž Kostelu přjpogené Služby Božj wykonáwal něgaký *P. Venceslaus de Iglavia*. A ten gest počátek začaté z nowu w Klásstere Sedleckém Pobožnosti, a odwedenj geho Řádu Swatému Cysterscyenskému.

Kapitola Sſestá.

Poslaupnost Oppatůw Sedleckých / po Skáze a Wyplundrowánj Klásstera, vwedených/ gako y některé wěcy/ kteréž se za Sprawowánj gjch zběhli, w sobě obsahugjcý.

Pawel.

Po Splundrowánj Klásstera Sedleckého / vweden byl Prwnj Oppat Pawel / o němž se swrchu zmjnka včinila.

1436. W Sobotu před Swatau Trogicy/ Páni Rytjřstwo Pražané/ s Mistrem Janem z Rokycan/ wygeli z Prahy do Gihlawy / aby Cýsaře Zykmunda přiwjtali/ a za Krále Czeského přigali. Kdež se stalo Porownánj Přátelské mezy Czechy pod Obogj Přigjmagjcými/ Cýsařem Zykmundem/ a Legáty Stolice Apossolské w Gihlawj/ a to takowé :: Že aby k pokogi a swornosti Czechowé a Morawané přiwedeni býti mohli / gim se dopaussti Tělo a Krew Pána nasseho Gežjsse Krysta, pod Obogj Spůsobau Přigjmati. Wssak aby wěřili, a Posluchače swé wyvčowali :: Že se wjcegj pod Obogj Spůsobau (co se vžitků z Swátostj pocházegjcých dotyče) nežli pod Gednau nepřigjmá. Aniž také co w Ceremonyjch Cýrkewnjch nowiti, aneb měniti magj.

Přigeda pak Cýſař Zykmund do Mieſt Pražſkých / Trůn Kralowſký na Staroměſtſkém Rynku ſobě poſtawiti dal / a w něm w přjtomnoſtj welikého množſtwj Panſtwa, a Legátůw Stolice Apoſſtolſké, ſe poſadil.

Předněg Rokycan předſtaupiw, na mjſtě wſſech Czechůw, pod Obogj Přigjmagicých ; Gak Cýſaři / tak Legátu Apoſſtolſkému / za takowé propůgčenj a milost, kráſné poděkowánj včinil. A že chtěgj w Gednotě, Poſluſſenſtwj, a Poddanoſtj Cýrkwe wſſeObecné zůſtáwati / gi za Matku, a Včitelkyni ſwau vznáwati / Nařjzenj gegj, a Sněmownj Vſtanowenj zachowáwati / a ničjm ſe od nj, gediné ſamým Přigjmánjm pod Obogj, neodděllowati, přiſljbil.

Což když včinil / s welikau Cýſaře, Legátůw, a wſſech přjtomných, Radoſtj a pleſánjm k Gednotě Cýrkewnj připuſſtěnj / od Kacýřſtwj, a wſſeligakých Kladb, očiſſtěnj / za prawé, wěrné, vpřjmné, a milé Syny vznáni byli,

Tomu Srownánj a vpokogenj, Králowé a Knjžata powděčni gſauce / Cýſaři ſſťaſtné, dlauhé, a weſelé Panowánj winſſowali : Ano y Papež Evgenius, na Znamenj powděčnoſti Zlatau Růži, ſkrze Legáta ſwého odeſlal.

1437. W Pondělj po Početj Panny Marye / vmřel w Znogmě Cýſař Zykmund, Král Vherſký a Czeſký.

1438. Albrecht Vherſký a Czeſký Král, Arcy Knjže Rakauſké, Korunowán Cýſařſkau Korunau w Achu 29. April.

1439. Sneſli ſe na tom Pražané / aby žádný, ani Farář / ani Mnich / pod wypowěděnjm z Měſt Pražſkých, gináče, kromě pod Obogj, nepodáwal.

Z čehož opět nemalé Rozepře, a Rozbroge powſtáwali / tak že Král Albrecht do Prahy Pſanj včiniti / a Kázanj gegich bauřliwá, gako y giné Schůzky, zapowjdati muſyl.

Téhož Léta / držán geſt Sněm Duchownj w Florency / na kterémžto Řekowé Důwody patrnými a mocnými gſauce přemoženj / tyto wěcy wyznati muſyli :

1. Že Duch Swatý od Otce a Syna pochazý.

2. Že ſe nekwaſſený Pſſeničný Chléb Poſwěcowati má.

3. Že Očiſtec geſt / a Duſſe w něm, kteréž na tomto Swětě za hřjchy doſti neVčinili, odbegwati muſegj.

4. Že Biſkup Řjmſký geſt prawý Kryſta Gežjſſe na Zemi Wikář / a Petra Swatého Náměſtek.

Téhož Léta / Král Albrecht vmřel. Za kteréhožto, když ſe Služby Božj w Praze Koſtele Teynſkém dáli / roztržitoſt mezy Kněžjmi a Konſſeli ſe nemalá zběhla / poněwadž Kněžj dopuſtiti nechtěli / aby Lidé na Offeru ſſli / Konſſelé ge pak k tomu nutili. W čemž napoſledy Konſſelůw wůle wyplněná býti muſyla.

1440. Začalo ſe neyprw Kněh Tlačenj w Městě Mohuči, od čtyr mužůw / wedlé Hágka. Wedlé Danyele z Weleſlawjna : od Jana Kutembergera z Sſtróſpurku.

1441. Král Wladiſlaw Vherſký přigel do Prahy na Wyſſehrad / a tu mu bylo včiněno znamenité Hodowánj.

1442. Frydrych Král Řjmſký Wolený Sedmnáctého Dne Měſýce Czerwenа / Korunau Železnau Korunowán byl na Králowſtwj Řjmſké.

Téhož Léta / Konſſelé Staroměſſtj powolali na Rathauz wſſech Miſtrůw a Sſtudentůw / kterýmžto předkládali žádoſt Sſtudentůw Widenſkých / kteraužwyhledáwali / aby do Prahy přigjti mohli / žeby tam chtěli Včenj ſwá prowozowati / a Studia giž zlehčená zaſe Renowirowati : wſſak tak / aby gim ta Swoboda / kteréž vžjwali Sſtudenti za Cýſaře Karla, zaſe propuſſtěná byla.

Nato

Nato když ſe Pražané rozmyſlili / takowau Odpowěd na žádoſt gegich včinili : Aby do Prahy přigeli / Včenj Renowirowali / pokogně ſe chowali / Czechůw nekacýřowali / a z Kalicha s njma Přigjmali. Czemuž oni když wyrozuměli / raděgi w Wjdni Včenj ſwé Continuowali,

1443. Morawané w Rakauſých zle hoſpodařili / a až k ſamé Wjdni ſſtraffugjce, nenabyté Obywatelům ſſkody činili.

1444. Vkazowané byli některé Swátoſti, pozůſtalé při Koſtele Těla Božjho, na Nowým Měſtě Pražſkým. Z kterýchžto ſpatřenj, dobřj a Pobožnj Křeſtiané ſe těſſili : Táboři pak a ginj podobnj Rúhači, tomu ſe poſmjwali. Potom gegich poſmjwánj, když Kněžj Swátoſti ſchowali / weliké a neſlýchané Powětřj ſe ſtrhlo / tak že mnoho Domu na Nowém Městě netoliko z Gruntůw wywracelo / ale také množſtwj Lidu, Krowy z Domu padagjcými, zbilo. Aniž gaký diw / poněwadž Pán Bůh nechce w Swatých ſwých wyſmjwán / nýbrž raděgi ctěn, chwálen, a weleben býti.

Téhož Léta / Girj Poděbradſký / Jan Zagimač / Czábelický Hertwjk / a Getřjch Koljnſký / položili ſobě Sněm na Horách Kutnách : Na kterémžto vſtanowili Girjho z Kunſſtátu Neywyžſſjm Heytmanem wſſech Kragůw / připowjdagjcé / že gemu, neginač než gako Králi, chtěgj Poddanoſt zachowati. Hertwjka přidali gemu na pomoc / a Czábelickýho Mincmegſtrem včinili. A tudy giž pomalu počalo Sſtěſtj Girjmu z Poděbrad wljdným ſe vkazowati

1445. Zahynul Král Wladiſlaw Vherſký w Bitwě, s Marátem Cýſařem Tureckým ſwedené. A když po Bitwě Turcy Pole obdrželi / a zbité z ſſatů ſljkati a ſſacowati počali / něgaký Jančar Krále Wladiſlawa / ač newěděl, kdoby byl / w pěkné Zbrogi, w něgaké Rokli naſſel / a pilněgj na něg hleděl / drahau Záponu, s malým Pýrkem za Kaſſketem geho ſpatřil ; Pročež bez meſſkánj Hlawu geho vťal / a Marátowi Cýſaři y s Kaſſketem oběrowal, prawjc : Teď hle Cýſaři máſs Hlawu Człowěka neſproſtého, gehož gſem Sſawli ſwau přemohl / a tobě Hlawu, od Těla vťatau, oběrugj.

To ſpatřiw a wyſlyſſew Marát / zagatých Křeſtianůw powolati rozkázal / a čj by Hlawa byla, gich ſe bedliwě tázal. Kterauž oni y hned gak ſpatřili (poněwadž mnozý z Dwořanůw geho zagati byli) zaplakali / a žeby Krále Vherſkého byla, oznámili. Té chwjle / rozkázal Marát wſſecky ty zagaté poſtjnati / a Hlawu Krále odřjc, Bawlnau a Kořenjm, aby ſe neſkazyla, wyplniti / na Tyč ſtrčiti / a po Městech ſemotam noſyti, a vkazowati : Toho pak Jančara welikými Dary obdarowati. A tak vboheg Král w Ruce Pohanůw přiſſed / diwadlem Lidem po Smrti včiněn byl.

1446. Wyſlán byl Pawel Kardynál z Řjma od Stolice Apoſſtolſké do Prahy / aby odpadlé Syny od Matky ſwé Cýrkwe Swaté, zaſe k nj připogil.

To zwěda Rokycan / genž z Prahy wyhnaneg na Hradcy Králowé za Faráře ſe zdržowal / do Prahy rychle poſpjſſil / Kardynála přiwjtal / a wſſetečně ſe ho, z gaké by přjčiny do Prahy přigel, otázal. Kardynál gakožto Muž Pokorný a Rozumný, gemu odpowěděl : Ctný Můži / twé Oſoby neznám / aniž wjm, odkud gſy přiſſel. Wſſak tobě odpowjdám : Že proto gſem do těchto mjſt přigel / abych Syny Cýrkwe Swaté / kteřjž ſkrze bludné Lidj od nj odwedeni gſau, k nj zaſe přiwedl. Ale Rokycan wſſeligaké přjčiny k hádánj wyhledáwage / wždycky mjrnau a wljdnau Řečj a Odpowědj od Kardynála, odbegwán býwal. Wſſak ſwé zloſti na ſtraně zanechati nemoha / gednoho čaſu s náhončjmi ſwými do Hoſpody Kardynálowé přjgda / dwě Kola od Wozu geho weſtranil / a Mezkyni, na njž Kardynál gezditi obyčeg měl / wocas vřezal.

A wida Kardynál / že ſwau Legacý nic neproſpjwá / nýbrž raděgj hanby ſo-

bě dobegwá / řekl : Lid tento twrdé ſſýge geſt. Nebo tyto wěcy, kteréž gá mluwjm / kdyby byli w Sodomě mluweny, Pokánjby činili. Pročež ſluſſné geſt / abych Prach z Noh mých wytřepal, na Swědectwj gim / poněwadž lehčegi bude Zemi Sodomſké w Den Saudný, nežli tomu Pokolenj.

To promluwě, a na Ceſtu ſe ſtroge / Kompaktáta od njch požádal / kteréž když mu vkázali, ge wzal / do Wozu wundal / a pryč z Prahy ſe vbjral.

Ale Pražané zwěda uce o tom / poſlali za njm až do Boneſſowa / žádagjce / aby gim takowá Kompaktáta nawrátil. Což on y hned včinil / řkaucý : Chowegtež ge dobře / nebo přjgde ten čas / že gich nebudete ſmjti vkázati : Gakž ſe nynějſſjch čaſůw přihází / že ſe s njma nehrubě honoſyti, a pochlaubati ſmégj.

1447. Poſlowé genž do Řjma gezdili / a za Rokycanu / aby na Arcybiſkupſtwj Pražſké doſazen byl, žádali : Do Prahy ſe nawrátili / a takowého Auřadu, pro welikau geho zloſt, a twrdoſſjgnoſt / kteráž wſſem w Řjmě známá byla / Rokycanowi vproſyti nemohli.

1448. Giřj z Kunſſtátu / zarazyw ſobě na Horách Kutnách Sněm / a na něg některé, z Strany ſwé powolaw, Důſtogenſtwj Krále Czeſkého, tegně wyhledáwal. Kdež wida mnohé k ſobě náchylné, Wogſkem ſe opatřil / a k Praze přitáhna, gi ſe zmocnil. Gako y potomně, negprwé za Gubernátora / a po Smrti Krále Ladiſlawa, za Krále Czeſkého Wolen byl.

1449. Při Slawnoſti Očiſſťowánj Panny Marye, ginák Hromnic / Maynhard z Hradce gſa v Wězenj na Poděbradech, welmi nemocen byl / a wſſecken otekl / wětſſj Strana Lidu prawila / že geſt něgakým Gedem otráwen : A tak wygednaw ſe z toho Wězenj / y gel na Karlſſteyn / a tam vmřel.

1450. Na Den Swatého Gotharda / to geſt, na zegtřj po Nalezenj Swatého Křjže / Měſto Dwůr wyhořelo, ſkrze Páliče / kteřjž Oheň byli na ſſeſti mjſtech položili / půwodem některých z Slézſka. A přitom čaſu někteřj ti Páliči gſau tu zgjmánj, a potom ſpálenj.

1451. Barbora Manželka Cýſaře Zykmunda, tak welice od některých bludných Kněžj podwedená byla / že gſauce wedlé Obyčege Křeſtianſkého w těžké Nemocy ležjcý / aby Duſſy ſwau s Pánem Bohem ſmjřila, napomenutá / toho včiniti nikoliw nechtěla / a ani o Bohu / ani o žiwotě wěčném / ani o Mukách Pekelnjch nic newěřila / a gak pod Gednau, tak y pod Obogj, Přigjmati ſe ſpěčowala : Pročež také bezewſſj Pobožnoſtj žiwot ſwůg ſkonala.

1452. Frydrych Cýſař pogaw s ſebau nětco Wogákůw / a Ladiſlawa / kterýž potomně Králem Czeſkým byl, do Řjma ſe wyprawil / a tam Korunau Cýſařſkau od Papeže ſlawně korunowán byl.

1453. W Pátek po Swatém Hawle / Ladiſlaw přigew s Pány Czeſkými na Pomezy Czeſké / včinil wedlé Obyčege Přjſahu na Swatém Cztenj.

A přigeda do Prahy / na Den Swatých Sſymona a Judy / na Hradě Pražſkém / w Koſtele S. Wjta / s welikau Slawnoſtj a Radoſtj korunowán byl.

Tehož Léta / Machomet Král Turecký oblehl Měſto Slawné Konſtantynopolim / a při němj Oſm Neděl ležel / welice ſylně ho dobegwal : Až potomně / ſtazywſſe Zdj a Baſſty, geho ſe zmocnil / welikau Sýlu Lidu Křeſtianſkého pomordowal, a z zagjmal / kdežto y Cýſař Řjecký Konſtantýn zamordowán gſa / po Smrti Pohanům, a Neznabohům Djwadlem včiněn byl. A od té chwjle Machomet / ne giž Králem, ale Cýſařem Tureckým ſe pſáti počal.

1454. Ladiſlaw Král Czeſký / Mládenček w Sſeſtnácti Letech / ſeděl pod Korunau, a w Magestátě Králowſkém, na Rynku Starého Měſta Pražſkého. Kdežto mnohá Knjžata z okolnjch Zemj Léno od něho přigjmali : Gako y po wykonánj těch Ceremonij, rozličnými Hrami, Kratochwilemi, a Kolbami ſe obweſſelowali.

1455. Weliký

1455. Weliký a znamenitý Mor w Uherské a Rácké Zemi byl/ tak že mnoho Lidu zhynulo.

1456. Cýsař Turecký přitáhl k Bělehradu/ a mage Lidu Cžtyrykráte Sto Tisýc/ počal ho welmi sylně dobýwati / ale wssak nic swjtězyti nemoha/ a Lidu mnoho potratiw/ s hanbau odtáhnauti/Sto Osin welikých Děl zanechati/Lodj welikých Sssedesáte čtyry / ano y giných mnohých Walečných Nástrogůw ozeleti musyl.

1457. Král Ladislaw Mládenček pobožný / a prawey Wjry a Náboženstwj Křestianského Ctitel/ nenadále k Nemocy přissed / we Třidcýti a ssesti Hodinách, běh žiwota swého dokonáw / Dussi Bohu Stwořiteli a Wykupiteli swému odewzdal.

Mnohé a podjwenj hodné ctnosti w tom mladém, a wěku nedospělého, Krále se nacházeli. A neyprwé / že do žádného nikdý Kacýřského Kostela nepřissel/ ani Kázanj gegich neposlauchal; mnohém pak méně, náchylnostj, aneb láskau négakau k njm plápolal. Nýbrž, když času gednoho Kněz négaký, z Roty Rokycanowé, w Kaple Hradu Pražského, Služby Božj wykonáwati se snažowal/ a w Raucho Messnj oblečený k Oltáři pospjchal/ hned gak ho Král Ladislaw spatřil/ a gakeho by Ducha byl, wyrozuměl/ Spráwce Wogska swého k němu wyslal; A gestliby po dobré wůli od Oltáře odstaupiti nechtěl/ aby ho odtud mocý wystrčil/ a z negbližssj Skáli dolů shodil, poručil.

Giného času přihodilo se/ že když Rokycan na Den Božjho Těla s Processý chodil/ a Monstrancy, s Welebnau Oltářnj Swátostj nosyl / žádné poklony, ani uctiwostj znamenj gemu neprokázal. A když od přjstogjcých tázán byl/ pročby Welebnau Swátost neuctil, odpowěděl : Wjm (prý) aniž mně wěc nepowědomá gest/ že Welebná Oltářnj Swátost, wětssj Poctiwostj hodná gest/ nežli gi odemně prokázána býti může : Aniž také mé uctěnj Sláwu gegi zwětssiti/ aneb neuctěnj Welebnost stenčiti může. Wssak se toho welice a wysoce warowati powinen gsem/ abych Krysta, a prawé geho Tělo ctjc/ nedomnjwal se skutky Rokycana Kacýře, a Swatokrádežnjka před Lidem Obecnjm schwalowati / poněwadž, gak Obecnj Přjslowj gest : à bove majori discit arare minor.

To gest :

Gak stálým Wůl w prácy býwá /
Wolček z něho Přjklad mjwá.

1458. Wolen byl Giřj Poděbradský za Krále Czeského, na Rathauze Staroměstském/ ten Cžtwrtek před Přenessenjm Swatého Wáclawa : A tu hned weden do Kostela Teynského / kdež mu weliká počestnost byla prokázaná.

1459. Král Giřj počal se s Knjžaty spřižňowati / nebo Dceru swau dal za Manželku Knjžeti Missenskému Mladssjmu.

Knjže pak Missenský Starssj / dal swau Dceru za Manželku Wiktorýnowi Synu Krále Giřjho.

Téhož Léta/ Giřj Král Czeský/ darowal Starému Městu Pražskému Cla Králowské, Slawného Mostu Pražského/ se wssemi Půžitky a Přjslussenstwjm, k témuž Mostu a Celnicy náležitým.

Theodorykus Druhý.

Po Pawlowi dosazen byl Theodorykus Druhý / Rodič z Hory Kutteny / Pobožný a Bohabogný Můž / kterýžto dobrého Klássterského wyhledáwage / mnoho Zahrad a Rolj / kterýchž w nesprawedliwém, a nepořádném držený Hornjcy, Kraganowé geho zůstáwali, odňal / a Klássteru zase přiwlastnil. O němž se swrchu wětssj zmjnka včinila.

1460. W Czechách welmi mnoho zlé Mince presskakowalo / neb ledakdos, Pán, Zeman, Mincy potutedlně dělal: Wssak Král Girj chtěge tomu spomocy / Nowau Mincy na dobré Zrno v Hory bjti poručil / a w Praze vstanowil Wekssl / kdeby ta zlá Mince Weksslowána byla.

1461. Král Girj dowolil Hornjkům Magestátem swým, Gazykem Czeským psaným / aby Sstephmistři a Radda, Platy w Hlaussťách y ginde / kteréjž k Klássteru Sedleckému náležely / k Wysokému Kostelu, a Swaté Pánně Barboře / dokudžby ti Kostelowé a Kněžj gegich ginými Důchody opatřenj nebyli, obrátiti mohli; Wssak s tau weymjnkau / kdyby se ginj Důchodowé těm Farám wykázali / aby se takowj Platowé zase Klássteru postaupili; Což se y stalo / a s takowých Hlaussek, Páchu, Kolmarku / ⁊c. gisti Platowé až do Léta 1551. beze wsseho zaneprázdněnj, a wsseligaké protimyslnosti a nesnáze Klássteru Sedleckému se odwozowali. Až potomně nedbánliwostj Oppatskau zamlčenj gsauce, až do těchto Let, s welikým Klásstera vblјženjm, a Služeb Božjch stenčenjm, newycházeli.

1462. Fantinus Posel od Stolice Apostolské z Ržjma do Prahy přigel / a Rzády Křestianské, na žádost Krále Girjho, obnowiti a Potwrditi vsylowal.

Ale když Králi Intent swůg na Staroměstském Rathauze; w přjtomnosti mnohých oznámil / Král Girj z ponuknutj Rokycana, proti němu hněwem zapálen gsa / kázal gey gjti / a na Poděbrady do Wězenj wýsti / kdež se mu welicý posměchowé a auzkosti, od neważné chasy činili.

1463. Zdeněk Kostka Mincmeystr Králowstwj Czeského / swolaw Mincýře a Preygjře na Horách Kuttnách / kázal gim penjze na Den Swatého Wawřince, na Wlaském Dwoře dělati / čemuž oni když odpjragjce, prawili: Že weliký Mučedlnjk Swatý Wawřinec gest byl / protož že na geho Swátek dělati nechtěgj. Hněwem rozpálený welice / gak Pánu Bohu / tak y Swatému Wawřincy zlořečiti počal. W tom nenadále Hrom vdeřil / a vbohého Mincmeystra tak opálil / že ssestý Den Pokánj wssak činiw, Hrdla zbawenj Pokutu nésti musyl / a w Klássteře Sedleckém při Zdi, pochowán byl.

1464. Za téhož Theodoryka / odprodaná gest Winnice / kteráž ležj nad Sstěpeckau Zahradau / genž se nynj Dobssowská gmenuge. Ač takowé Roli wycházeti má Klássteru Sedleckému každoročně 44. Gross: Czeských / na časy budaucý / a wssak se nic neodwozuge.

1465. Král Girj oblehl Gorssten w Morawě / a celý Rok při něm leže, gey dobyl / ačkoliw welmi mnoho Lidu při tom ztratil.

Jodokus.

Po Theodorykowi dosedl na Oppatstwj Jodokus/ a podobným způsobem dobrého Klássterského wyhledáwage/ mnohé Zahrady a Grunty Klássteru připogil.

1466. Na Den Swaté Pryssky, vpadla pěkná a Mistrowský vdělaná Wěže při Kostele Swatého Klimenta w Starém Městě Pražském, blíž Mostu.

Z kteréžto Wěže pádu, welikau Radost a posmjssky swé měli wssickni Prawého Náboženstwj Odpornjcy/ mluwjce : Že co oni nedobodili / to sám Pán Bůh bořj / nemohauce na Papežské Reyklzoky se djwati.

1467. Kazymjr Král Polský / wida že se Mor rozmáhá w Krakowě / na čas z Města poodstaupil / a we Wsy, genž Rozmice slowe, se zdržowal / kdežto Pátého Syna Manželka Alžběta gemu porodila / a dáno mu Gméno od Jana Krakowského Biskupa, pokřtěnému Zykmund.

Ten gistý Kratel welmi dbale toho wyhledáwal / aby Wjra Křestianská w podstatě swé zůstáwati mohla. Nebo y hned gak o nákem Sektáři / žeby se w Zemi geho zdržowati měl, vslyssel / z Země wypuditi, a wypowjdati nařjdil.

Což kdyby se bylo w Czechách nassj milé Wlasti dálo / nikoliwbychom k těmto Bjdám, Naužým, a Roztržitostem / na kteréž slzawýma Očima patřiti musýme, nepřissli.

1468. Král Girj táhl od Hory Kutteny k Czáslawj proti Králi Matyássowi / genž byl ležel okolo Wsy Semtěsse / chtěge se s nim potkati.

Král Mathyáss wida / že gest Wogskem nerowen / poslal k Králi Czeskému Posly swé, za Pokog ho žádage / a welikau Truhlu Zlata gemu připowěděl, gako y poslal / a wssak sforteľně s nim zacházel / nebo Prwnj Wrstwu Dukátůw narownaw / zespod Pjsku nasypal / a tak tím sfortelem z Czech se wylaudil / a w Morawě weliké sskody dělal,

O kterémžto Forteli Král Girj zwěděw / přjkré Psánj Králi Vherskému včinil / ale on mu odpowěděl : Aby žádnému Vhru newěřil / leč kterýby Třetj Oko w Czele měl.

1469. Knjže Wiktorýn / Syn Krále Girjho / magjce některé pilné wěcy k wyřjzenj s Marssálkem Margkrabstwj Morawského, a Swagrem swým / do Krumlowa Morawského přigel.

O tom zwěděwsse Vhři / genž při Králi swém Mathyássowi držjc, proti Králi Girjmu Wálčili, k němu pospjssili / a zagatého do Vher odwezli.

1470. Když Králi Girjmu Laupeže Klássternj / Chudoba vbohégch Lidj, a Krwe proljtj skrze něho possle, na Oči přicházeli / a on se skrze to nemalo trmautil / gako y žiwota naprawowati počjnal. Rokycan vstawičný Obecného dobrého Russytel, k němu přistaupiw / řekl : Králi, buď Mužem / a nedeg se od Kalicha odwésti / nýbrž raděgi wyplemeň ty Diábelské Mnjchy, a stopiti ge rozkaž. To wyslyssaw Král / odpowěděl : Mjstře, Mjstře / dosti's Mistrowal / nechť gá giž také Mistrugi. Bych byl twé Raddy neposlauchal / mohl gsem Slawným Králem býti / takowému Krwe prolitj, a sschuzenj vbohých vgjti. Protož táhni mi z Přjbytku mého / a wjce na Oči nechoď / leč chceš konce žiwota swého wezma, wssem Buřjčům, a Podwodnjkům, za Přjklad býti.

1471. Král Girj w Pátek po Neděli Oculi žiwot swůg skonal / a w Kostele Swatého Wjta na Hradě Pražském, wedlé Obyčege Králowského pohřben byl.

Téhož Léta / Král Wladiſlaw přigel do Prahy / po na Nebe wzetj Panny Marye / kdežto poctiwě přigat / a we Cžtwrtek w Ochtáb Panny Marye na Nebe wzetj, w Koſtele Swatého Wjta, Korunowán byl. A po wykonánj Slawnoſtj těch / pod Korunau Králowſkau / k Obědu do Dworu ſwého, s welikým Lidu množſtwjm, ſe objral.

1472. Byla zbjrána w Králowſtwj Cžeſkém Berně Králi Wladiſlawowi / z každé Hlawy po dwau Groſſjch Cžeſkých.

1473. Král Wladiſlaw přigel do Hory Kutteny / a rozkázal Nowau Mjncy zarazyti / gako y ſám ſwau wlaſtnj Rukau vdělal Prwnj Groš / a giné každé Mjnce Prwnj Penjz. Ten pak Groš w nowě začatý, platil dwa Groſſe Miſſenſký / ſedm Peněz bjljch / a čtrnácte maljch.

Kterého žto Léta / týž Král Wladiſlaw Cžeſký / ſadil ſám oſobně Raddu na Horách Kuttnách.

1474. Tomáſſek Apatékář z Prahy / a Hlauſſký od Hory Kutteny / magjce ſobě dobře zaplaceno / a k Králi Vherſkému wjce nakloněnj gſauce / Ged co neyprudčegſſj z Benátek přineſli / a Krále Wladiſlawa njm otráwiti chtěli. Což když ſe na ně proneſlo / obadwa wſazenj / Tomáſſek w Rathauze Staroměſtſkém / a Hlauſſký na Karlſſtegně, žiwoty ſwé dokonali.

1475. Bylo miloſtiwé Léto od Pawla Papeže nařjzené / po Smrti pak geho od Syxta Náměſtka geho wyhláſſené / na něž Král Ferdynand w negwětſſj Mrazy Měſýce Ledna, Pobožného Křeſtiana / a poſluſſného Cýrkwe ſwaté Syna / Přjklad na ſobě vkázaw / ſe wyprawil.

1476. Welicý nenřádowé ſe dáli mezy Konſſely Staroměſtſkými, a Nowoměſtſkými / kterýchž Obec wjce ſnáſſeti nemoha, ſe zbauřila / a takowých Neřádůw Půwody, na Rathauz přjgdauc / a ge zgjmagjc / neyprwé na Penězých pokutowala; a potom z Měſta wypowjdala.

1477. Král Wladiſlaw wygel z Prahy / a do Wjdně k Cýſaři Frydrychowi poſpjchal / Powinnoſt, podlé Obyčege, gemu včinil.

Kdežto Slawně a wbljdně odewſſech přigat byl / a Pražanům, kteřjž ho wyprowázeli, welikých miloſtj vproſyl.

Nebo Starému Měſtu dánj gſau za znamenj dwa Lwowé / ano držj Korunu Cýſařſkau nad Sſtjtem.

Nowoměſtſkým pak Orel Cžerný o dwau Hlawách w Sſtjtu / a na Pſech Oděnec / opět nad Sſtjtem dwa Worly / ani držj Cýſařſkau Korunu. Což oni laſkawě od něho přigawſſe / a poděkowánj včiniwſſe / s Králem ſwým ſe Domůw nawrátili.

1478. Král Wladiſlaw Cžeſký dowolenj dáwá / aby Oppat a Konwent Kláſſtera Sedleckého / kterýž koliw geſt, neb bude / plnau moc a Práwo měl, wſſecky Statky od Kláſſtera odcyzené / gakým koliw (ſluſſným wſſak) ſpůſobem mocy bude, zaſe k Kláſſteru obrátiti, a přiwlaſtniti.

1479. Král Wladiſlaw odeſlal Liſt Latinſký do Hory Kutteny / do kteréhož Papeže Bonyffacya Liſtowé dwa a Indulgencyé, neb Odpuſtky / k Koſtelu Swaté Panny Barbory, při týchž Horách Kuttnách náležegicý, wloženj byli. Tak aby každého Dne Střednjho, od Neſſporu, až do Neſſporu Dne Cžtwrtečnjho, Monſtrancy na Oltáři ſtála. A ti kteřjby tam přiſſli, a na nj pohleděli / že ſe gim za Sedm Let a Cžtyřidceti Dnj / polehčenj w vloženém gim Pokánj vkládá / o tom pewně wěřili, a giſtj byli. Též aby wolně tam Swátoſtmi poſluhowáno bylo / Kchow ſe ſtawěti / a Lidé na něm pochowáwati mohli.

Okolo toho čaſu / ſtalo ſe Porownánj Přátelſké mezy Oppatem, Konwentem Kláſſtera Sedlecké / a Farářem Maljnſkým z gedné / a Farářem Přiowſkým ſtrany druhé / kteréž takowé geſt:

Porownás

Porownánj Přátelſké mezy Oppatem, Konwentem, a Farářem Maljnſkým z gedné/ a Farářem Pňowſkým, Strany druhé / včiněné od Konráda Woleného Biſkupa Olomauckého / gakožto Nařjzeného w ty Rozepři Kommiſaře / w přjčině Koſtela Swaté Panny Barbory/Těla Božjho/a Bratrſtwa Těla Božjho.

We Gméno Páně Amen.

My Kunrád, z Božj milosti Wolený Biſkup Koſtela Holomauckého/ mocný Smlůwce/ Vbrman a Proſtřednjk. Gakož gſau na nás Nábožnj Můžj a Páni, Oppat a celý Konwent Kláſſtera Sedleckého, bljž Hor Kutten ležjcýho / a Pan Kunrád, Hlawnjho Koſtela Malјnſkého Spráwce, ſtrany gedné; A Ctihodný Můž Pan Linhart, Farář Koſtela w Pňowě/a Spráwce w Nowý Kaple Těla Božjho za Zdmi Hor Kutten/ a prozřetedlnj Mužj Bratřj, aneb Bratrſtwo téhož Nowého Koſtela neb Kapli, ſtrany druhé, ſložili a wložili/o čemž in Inſtrumento Compromiſsi Rukau Mikulaſſe, někdy Dilbiſſe z Prachowic, Litomyſſlſkého Biſkupſtwj Kněze/ et auctoritate Imperiali Publici Notarij, o tom včiněným, ſſjřegj ſe nacházý a ſpatřuge.

A protož k ſtálé a trwánliwé žádoſti Panůw, Kunráda Malјnſkého/a Linharta Pňowſkého/Farářům před nás předſtaupených/ we Gménu Páně, a mocý tohoto Liſtu wyhlaſſugeme, nařizugeme, a oznamugeme.

A negprwé wyhlaſſugeme, nařizugeme, a oznamugeme/ že každý, obogjho Pohlawj Křeſtian, z Oſady Fary Malјnſké, ginák Hor Kutten / když k Letům rozumným a rozwážliwým přjgde/ neyméně gednau w Roce z hřjchůw ſwých ſe wyznati a ſpowjdati powinen geſt, a bude/ ſwému wlaſtnjmu Knězy, a při ſwé wlaſtnj Faře/ totižto, Malјnſký, aneb Hor Kutten / a vložené ſobě za hřjchy pokánj wſſj mocý a ſýlau ſwau, powinen bude wykonati/gako y Welebnau Oltářnj Swátoſtj též negméně gednau w Roce Přigjmati.

K tomu wſſyckni Kněžj Nowé Kapli/ a gedenkaždý obzwláſſtně nemagj, a náležeti gim nebude na Horách Kuttnách / aneb w

Jurysdykcy, Fary Maljnské Kostelůw nawsstěwowati / k Nemocným přicházeti/a gjm Swátostmj posluhowati/ bez obzwlásstnjho dowolenj Faráře na týchž Horách Kuttnách zůstáwagjcýho/ aneb bez obzwlásstnjho a zgewného dowolenj toho, k doplnomocenstwjm, a Práwem w tom dowolowati má.

Zase/ žádný z Obce Fary Maljnské, aneb Far Hor Kutten, pochowáwati se nemá při Nowém Kostele/ lečby zgewně a pořádně Pohřeb sobě při něm wywolil.

Opět/ kdy koliw zgewně, gakž oznámeno gest/ Pohřeb sobě při Nowém Kostele wywolil/ ano y gegich Dcery a Synowé gesstě nedorostlj / aneb pod mocý obogjch Rodičůw Matky totižto a Otce/aneb gednoho z njch zůstáwagjcý/gako y Poddanosti gesstě nepropusstěnj / může a mohau při témž Nowém Kostele pohřbenj býti. Mohau také y wssickni Křestiané, aneb kdokoliw z nich po smrti Kněžj a Žákůw Nowého Kostela/ aby od njch s Processý, Spěwy, aneb bez Spěwu wyprowázeni byli, požádati. Wssak tak/aby Farář na Horách Kuttnách, w Práwě swém obyčegném zlehčen nebyl/ ale raděgj, aby wedle chwalitebných, a až posawád trwagjcých Obyčegůw, Práwo geho celé a neposskwrněné zůstáwalo.

Item / kdyby kdo k wyprowázenj Těla mrtwého chtěl mjti Kněžj a Žákowstwo obogjho Kostela, Nowého totižto a Starého, při gedné Processý / takowj nemagj žádnému, když se gim toliko náležitá nahrada včinj, odepřjni býti.

Item / Kněžj Nowého Kostela, a kteřj koliw ginj wespolek / y každý zwlásst/ nemagj žádného k Smrti pracugicýho, w obmezenj Fary Maljnské zůstáwagjcýho, nižádným wymysslenym způsobem k tomu nabjzeti/ aby při Nowém Kostele mjsto k Pohřbu sobě wywolil/ aneb wywolené změnil/ aneb něco poručil z přjčiny Smrti, aneb Kssafftu/gako každodennj Msse/ aneb něco giného/ gakým koliw gménem to nazwáno býti může.

Item / zase na proti tomu wssickni / y každý, zwlásst swrchu gmenowané Fary Maljnské, aneb Kostelůw gi připogených Kněžj/žádného nemagj odwraceti a odwozowati od Swobodného Pohřbu wywolenj/aneb dobrowolného Kssafftu činěnj/k kterýmby se koliw mjstům a Osobám, geho dobré a swobodné wůli ljbilo.

Item/ obogj Strana/ tak dobře Nowého Kostela, gako Farnjho, w Maljně y s Kostely k němu přináležegjcými, Kazatelowé Slowo Božj a Kázanj k Lidem činjcy/magj, a powinnj gsau každýho wětssj Slawnosti Dne Swátečnjho swé napomjnati / a k tomu wésti/že podlé Práwa, každý při swé Faře zůstáwati/aneb

aspoň

aspoň Slowo Božj gindе wyslissic, do swé Fary se nawrátiti / a Faráři swému Práwo powinnowate wyplniti/a tu pc slussné wůli a Poručenj Biskupa swého wyslegchati powinen gest.

Item/ gestližeby kdo z Bratrstwa Nowého Kostela žádak mjti Ziákowstwo k Spjwánj Zialtáře při Pohřbu/pod Farau Malinskau / aneb Kostelých k Jurysdykcy a obmezenj gegj přináležegicých,zůstáwagicý/té aby z Sskol Wyšssjch nazwaných,a neodginud wzýti a požádati mohl/ kolikrátby koliw potřeba byla. Gestližeby pak kdo chtěl/aby Ziácy Nowého Kostela Zialtář spjwali při Pohřbu, budau to mocy swobodně včiniti/ wssak toliko w Nowém Kostele, aneb w swém obmezenj/kolikrát koli toho potřeba vkazowati bude.

Item / aby Ruce Almužny činiti chtěgicých, nigakž zawřené a sewřené nebyli/dowoluge se Ziákowstwu Nowého Kostela choditi Recordatum, do Domu Obywatelůw Hor Kutten, s spjwánjm w gednom, neb dwogjm Kůru. Mládež pak, a Malictj, mohau také swobodně po Domjch choditi Mendicatum, kdy koliw gim toho potřeba vkazowati bude.

Item/Kněžj Nowého Kostela nemagj wjce na Sstědrý Den, Nowé Léto, a Třj Krále, na Koledu choditi po Domjch Obywatelůw Hor Kutten,wen z obmezenj swého. Gako ani Kněžj Fary Malinské a Kostelůw k nj náležegjcých,choditi mocy budau na Koledu po Domjch k obmezenj swému nepřjslussegjcých Sskodu a křiwdu druhé Straně čin jce.

Item/ w Kamenj komu,aneb gak se obyčegně gmenuge Sstanprochu, a po Skaljch k Klássteru Sedleckému náležegjcých/ a na Poljch ke Dworu na Senné Vlicy, před Kaukjmskau Branau, plným Práwem k Klássteru náležegjcýmu přjslussegjcých/Dělnjcy a Zednjcy Nowého Kostela/mohau swobodně wsseligaké Kamenj k wystawenj tehož Chrámu,a wěcý k němu přináležegicých / gak mnoho potřebugj / aneb potřebowati budau / lámati,kopati, tesati/ aneb gakým koliw spůsobem (na swůg wssak Náklad) wybjrati, a odwážeti/welký y malj/k tesánj,aneb gakýmukoliw sformowánj/ a to až do wystawenj Kostela.

Gestližeby se pak přihodilo/ žeby skrze to na potomnj a budaucý časy,Kamenj lámánj a kopánj takowá gmenowaneho Dworu, Kolj k skáze přicházela/aneb, k gakým koliw sskodám se přibližowala/ tedy Bratřj Kostela Nowého, wedlé vsauzenj a rozsauzenj čtyr Maudrých,Oppatrných, a dobrého Swědomj Mužůw / powinnj budau Držitelům téhož Dworu včiněné,sskody nahrazowati. Ti pak Saudcowé z obogj strany wolenj býti magj.

Item / pro wětssj vctiwost a počestnost Welebné Swátosti

ten Den Památky Božjho Těla/ totižto, we Cžtwrtek mezy Ochtábem Swaté a nerozdjlné Trogice/ Farář Nowého Koſtela s ſweymi Kněžjmi,a náležitau Proceſý powinen bude Welebnau Oltářnj Swátoſt,co neyhlučněgj a negſlawněgj do Koſtela Wyſokého od Starodáwna nazwaného přinaſſeti/a tu poctiwě Božj drahý Tělo na Oltář poſtawjé, s Farářem Koſtela Wyſokého a Kněžjmi geho ſe ſpogiti/a po Vlicých Hor Kutten, s náležitau vctiwoſtj choditi. A když dwakrát Vlice Hor Kutten, podlé Obyčege progdau/ tedy ſe zas do Koſtela Wyſokého nawrátj / a tu Farář Nowého Koſtela, wezma Monſtrancý ſwau, s Kněžjmi ſwými a Žiákowſtwem, do Koſtela gj zaſe doneſe.

W Neděli pak mezy Ochtábem Těla Božjho, přicházegjcý Farář Koſtela Maljnſkého/ gakožto ſpráwce Koſtelůw na Horách Kuttnách/připogiw ſobě Kněžj a Žiákowſtwo ſwé,ſlawně a vctiwě do Nowého Koſtela s Proceſý ſe wyprawj/a odtud, přjgma k ſobě Faráře Koſtela Nowého, a Kněžj geho, s Slawnau Proceſý, po Vlicech wſſeho Města choditi bude.

Po wykonané pak Proceſý, a nawrácenj ſe do Koſtela Nowého / wezma Monſtrancý na mjſta Proceſsionis, s náležitau vctiwoſtj gi doneſe.

Než w Ochtáb Těla Božjho / geſtliže obě, wedlé z předřečeného Řádu wykonané budau / Farář Koſtela Nowého bude mocy s ſwýmí (geſtli mu ſe wſſak ljbiti bude) po Městě s Proceſý choditi/ zachowáwagjc we wſſem s předpowěděný ſpůſob. Geſtli mu ſe pak ljbiti nebude / tedy každý Farář w Oſadě, neb Obmezenj ſwém,takowau Proceſý wykonáwati mocy bude. Nowého totižto Koſtela,wen z Města / a Wyſokýho w Městě/gak ſe gjm lépegi a vžitečněgj zdáti bude.

Proceſý pak Swatého Marka a Křjžowau / nechť wedlé ſwého dobrého zdáni/ a gak ſe na tom ſneſau, wykonáwagj/ ꝛc.

Na takowau Proceſý z mnoha Mil Lidé a v welikém Počtu každoročně, poněwadž welké Indulgentiæ doſahowali, ſe ſcházýwali/ a pobožnoſt ſwau wedlé Obyčege Křeſtianſkého, ſkrauſſeným a vpěnliwým Srdcem wykonáwali.

To widauce Hornjcy / a žeby znamenitý vžitek při té Proceſý mjti mohli, vznagjce/ žádali Krále/ aby gim Třetj Jarmark / kterýžby ſe po wykonané Proceſý držel, vděliti/ a vžitků, kterýžby z něho wycházel, přjti ráčil.

To vſlyſſaw Král, k žádoſtj gegich ſe naklonil/ a takowý Jarmark, k vžitku gegich propuſtil.

Ale vbozý Hornjcý/ wyhledáwagjce wjce tělesného, a w okamženj pomjgegjcýho dobrýho / w maljch Letech tu Slawnau Proceſý w hlučneg Jarmark obrátili / gegž až do Léta 1622. bez Proceſý wykonáwali/ ale dá Pán Bůh, na potomnj čaſy, po Proceſý wykonáwati budau.

Léta 1480. Král Wladiſlaw zůſtáwage v Hory Kuttny, na Wlaſkým Dwoře/ tu Sfwéc něgaký, Rodem Polák/weliký Ruhač Božj, a hánce

Obyčegům

Obyčegůw Cýrkewnjch / w Neděli po Neſſpoře začal w Koſtele Swatého Jakuba / ginák v Wyſokýho (Wěrnj Křeſtiané) ſpjwati / a hned ſſel wen / a ginj za njm až na Wlaſký Dwůr.

To Král z Okna wyhljdage, vſlyſſaw / a žeby to genu na zbůřu ſe dálo, ſeznaw / roſkázal toho Sſewce wzýti / a do Wězenj dáti. O tom zwěděwſſe Hawýři / ſhlaučilo ſe gich okolo Pěti ſet / a walem na Wlaſký Dwůr běžjce / a túž Pjſeň ſpjwagjce, Krále wyſſeurmowati chtěli. Ale Král nedůwěřugjce ſe gim / Sſewce z Wězenj wypuſtiti rozkázal / a ſám ſe z Hory Kutny ginam odebral.

1481. Na Den Swatých Pěti Bratrůw / na Rathauze Staroměſtſkém / w Kaple Panny Marye / Kaplané Purgkmiſtrowj, tak gakž begwalo za Starodáwna, ſlaužiti Mše Swaté zaſe počali za Purgkmiſtra Tomáſſka od Zlaté Hwězdy / a tu každý z Konſſelůw, dřjw než do Raddy přiſſel, Mſſi Swatau ſlyſſeti / Pánu Bohu ſe pomodliti / a za Oſwjcenj Srdce ſwého požádati / pod Pokutau Starodáwnj powinen byl.

Ekkard.

PO Jodokowi doſazen byl na Oppatſtwj Ekkard / pod gehožto Gménem podobným ſpůſobem. mnozý Zápiſowé na rozličná Rolj ſe nacházegj.

1482. Za ſprawowánj geho Král Wladiſlaw nařjdil / a Liſt Krále Wácſlawa ſtwrdil / tak aby Sylnice od Koljna k Cžáſlawi neſſla k Maljnu / ale raděgj k Hoře Kutné.

1483. Na Den Swatých Sſymona a Judy Apoſſtolůw / když Král Wladiſlaw w Cžáſlawi zůſtáwal / ſeſſli ſe Obce Pražſké do Welké Kolege / ginák Karla Cžtwrtého / a tu ſpolu na tom zůſtali : Aby ſobě žádnému křiwdy, a zwláſſtě w Wjře ſwé činiti nedali. Pakliby gich kdo w tom vtjſkati chtěl / aby proti takowému wſſichni wěrně a oprawdowě ſobě pomáhali, do ſtracenj Statkůw y Hrdel. To vſlyſſaw Král Wladiſlaw, vpěnliwě zaplakaw / litowal / že geſt kdy Králowſtwj Cžeſké na ſwau Staroſt přigal / a Pánu Bohu welice ſe zawázal / že chce toho neſluſſného a nenáležitého ſkutku pomſtiti.

Řzehoř.

PO Ekkardowi Řzehoř Stolice Oppatſké obdržel. O němž ſe žádná giná zmjnka, gediné toliko Gméno w Knihách Zápiſnjch nenacházý / wſſak za žiwobytj geho rozličné wěcy ſemotam ſe přihodili.

1484. Král Mathyáš Vherſký gſa w newoli s Cýſařem Frydrychem Třetjm / Měſto Wjdeň w Rakauſých oblehl / a potom y dobyl : Nebo Wjdenſſtj Drahoty a Hladu, kterýž w Měſtě byl (poněwadž Strych Mauky za Sto a ſedm Zlatých ſe prodáwal) ſnáſſeti nemohauce, poddati ſe muſyli.

1485. Král Wladiſlaw položil Sněm na Horách Kuttnách/na kterémžto w přjtomnoſtj mnohých Panůw Czeſkých a Morawſkých nařjzeno bylo/aby ſtrana Strany nehaněla/newtiſkowala/a ani gi nekacýřowala. Rowně gako aby na Fary, na kterýchž Kněžj pod Obogj byli, po ſmrti gegjch pod Gednau ſe nedoſazowali. A na proti tomu/ kde pod Gednau byli/ pod Obogj ſe tam newyſýlali.

1486. Vmřela Vrozená Pani Markyta z Wrchowiſſtě/a w Kaple Swatého Ondřege při Kláſſteře Sedleckém pohřbená byla/na gegjmž Kameně tento Nápis ſe nacházý: Anno Domini 1486. ante feſtum Purificationis Mariæ Virgin's, Geherofa Domina Margareta de Wrchoviſtie Conthoralis Domini Dechiconis, ex vita migravit, in hocq; Sarcophago recondita, pro cuius anima ſepulræ altiſsimum exorate.

A hned wedli nj nacházý ſe kámen/ pod njmž ležj Pan Jan Knech z Wrchowiſſtě/kterýž vmřel a pochowán byl Léta 1420. A magj za Erb dwa Gednorožce/gednoho pod Helmem/a druhého nad Helmem. Giných Kamenůw w Koſtele wedlé té Kapli mnoho ſe ſpatřuge/ ale pro ſtaroſt a ſkázu Liter, kdoby pod njmi leželi, wěděti ſe nemůže.

Téhož Léta/Wladiſlaw Druhý Král Czeſký ſám Oſobně Raddu ſadil na 12. Konſſelůw w Nowém Měſtě Pražſkém.

1487. Cýſař Frydrych Rozepſal Sněm do Normbergka / na němž žádal Pomocy proti Nepřátelům ſwým/a pro obhágenj Wjry Křeſtianſké. Na kterémžto y nedorozuměnj a Rozepře mezy Zykmundem Arcyknjžetem Rakauſkým a Benátčany wzeſſlé, vpokogené byli.

Téhož Léta/Wladiſlaw Král Czeſký ſadil Oſobně Raddu w Nowém Měſtě Pražſkém/ a ſrownal neſnáz mezy Sladownjky a Sauſedy o Piwa wařenj.

1488. Mattyáš Král Vherſký/ kterýž obezhrdlj Krále Czeſkého Wladiſlawa wždycky vſylowal/s timto Swětem ſe rozlaučil. Poněmž o Králowſtwj Vherſké rozličné newole a roztržitoſti powſtáwali.

Ale Král Wladiſlaw ſebraw Wogſko w Czechách, do Vher ſe wyprawil/ a wyhnaw Knjže Hanzlika a Albrechta/na Den Swaté Panny Markéty za Krále wyhláſſen/a potom na Den Swatého Wáclawa Korunowán byl Léta 1490. wedlé Hágka.

1489. W Pondělj po Swaté Mařj Magdaléně Sladownjcy Pražſſtj ſwadili ſe s Nožjři tak těžce/ že čaſtokráte na potkánj ſe bili / a rozličné mordy mezy ſebau prowozowali. Purgkmiſtr a Radda býliby to rádi mezy njmi vpokogili/ale Proſtředku k tomu žádného wynagjti nemohli. Až napoſledy/ některé z Nožjřůw do Wězenj dawſſi / a gednoho z njch, an neypředněgſſjm Půwodem wſſeho zlého byl, ſtjti poručiwſſe/ to nedorozuměnj mezy njmi vpokogili.

1490. 12. Dne Czerwence / weliké Hromobitj a Hřjmánj w Konſtantynopoli ſe ſtrhlo/kterýmžto wjce nežli Oſm Set Domůw tak ſpáleno bylo, že ani kauſku neymenſſjho Dřewjčka w nich neoſtalo. Ale Slaup,na němž Obraz neb Rytina Konſtantýna Cýſaře pobožného ſtál / neymenſſj peſſkwrny na ſobě neucýtil/ což Křeſtiané Božſkému opatrowánj/ a druhé Pokuté přičjtali.

1491. Vmřel Syn Knjžeti Miſtlberſkýmu, a Hraběti Klackýmu / pochowán gſa w Koſtele Swatých Filipa a Jakuba/w Ohradě Kláſſtera Sedleckého v ſamého Oltáře Welikého, na lewé Ruce. Na gehožto Hrobě Literami Mosaznými tento Text ſe wyryteg ſpatřuge :

Anno Domini 1491. feria quarta ante feſtum Sanctæ Catharinæ, obijt Illuſtriſſ: Ducis & Domini, Domini Hinconis Ducis Miſlbergenſis, Comitis Glacenſis filius, natali nomine Hinco. Hic Sepultus eſt.

Toho

Toho Hynka Knjžete Misstrberského Dceru pogal za Manželku Pan Gindřich z Hradce, Neywyšssj Komornjk Králowstwj Cžeského / kterýž potomně Léta 1506. vmřel.

1492. 22. Dne Rzijgna / w Městečku Ssternebach nazwaném / Eleazar Žid kaupil od négakého Kněze Petra Cžástku Oltářnj Swátosti / a tu, přigda k giným Židům, na čistau Rauchu po Stole rozestřenau polože, prawil: Zwjm gá, zdali gsy Tělo Gezissowé, čili Chléb / a wzaw Nůž, do něho bodl.
To gak včinil / hned se z něho Krew welmi sylně wyljwati počala: Cžjmž Židé zděssenj a omámenj, zase tu Swátost Knězy donesli.

Wssak ten hrozný skutek nikoliw zatagen býti nemohl / nýbrž k Pánu Městečka co negdřjwe se donesl. Kteréhož on gako Sprawedliwý a Křestianský Saudce pomstiti chtége / ty Židy zgjmati / a Ohněm spáliti poručil: Kněze pak Petra, gakožto Zrádce Syna Božjho, Gidássowi nápodobného, oběsyti rozkazal.

1493. Jakub Oppat Zbraslawský a Skalický, žiwot w Pánu dokonal / a w Klásstere Sedleckém v Hrobu Božjho, proti Zákrystygj pochowán byl:
Na gehožto Hrobě takowý Nápis se nacházý:

Anno Salutis 1493. in ipso festo Sancti Thomæ de Aquino, Iacobus quondam Abbas Aulæ Regiæ & Scalicensis, ac suæ Majestatis Capellanus occubuit. Orate pro eo, A gesstě něco wjc / což se pro starest a setřenj Liter čjsti nemůže.

1494. Cýsař Frydrych vmřel / a w Wjdni w Kostele Swatého Sstěpána pochowán. Na gehožto místo wstaupil Maxymilián Syn geho / a od Kurfirsstůw vtwrzen byl / gako y za prawého Cýsaře a Pána wsseho Křestianstwa wyhlassen.

1495. Cýsař Turecký Bazaget přitáhsse k Bělehradu Walaskému / geho sylně dobegwati počal. A když se ho zmocnil mocý a sýlau welikau / wsseckny kteřjž w něm byli, postjnati a pomordowati rozkázal.

1496. Oppat Rzehoř vmřel, a pochowán gest w Kostele Swatých Filippa a Jakuba, v Oltáře wedlé Zákrystyé, na prawé Ruce. Na gehožto Hrobě Kámen bjlý Mramorowý ležj / a na něm Berla Oppatská, s tjmto Nápisem:
Obijt Reverendus Pater & Dominus Gregorius olim Abbas Monasterij Sedlec.

Klement.

PO Rzehořowi Oopatstwj Sedlecké obdržel Klement / a Auřadu swému wedlé možnostj za dosti činiti se snažowal.

Za sprawowánj geho 1496. Pražané ze wssech Trj Měst wtadiwsse se na to / a na Pobožnost Předkůw swých rozpomenuwsse / wyslali Posly swé k Králi Wladislawowi do Budjna / a sstetrně toho wyhledáwali / aby gim Král powoliti Ráčil / aby zase Lidj Rzeholnj do Prahy powolati / a do Klássterůw gim odňatých vwesti mohli.

Té žádostj gegich Král se welice podjwil / a bedliwěgi gi vwážiw, odpowěděl: Bogjm se / abysste gich zase, když by gim co Lidé Pobožnj nadali, gako Předkowé wassi, neoblaupili / a Klásstery wydraucugjc / aneb nezbili / aneb nerozplássili. Ale oni gak na mjstě swém / tak y těch, od kterýchž wyslaní byli / Králi pod swau wěrau připowjdagjc, toho obdrželi / a tak po malu zase na připowěd gegich Rzádowé do Prahy a Klássterů swých se nawracowali.

1497. Týž Oppat Klement wizytowal Kláſſter Blahoſlawené Panny Marye / ginák Králowý w Starém Brně / a w němž gakožto Abbatyſſe zbawenym / wedlé Prawidla Rzeholnjho, a zdánj giných Panen, Johanku z Boſkowic za Abbatyſſy wywolil a doſadil.

1498. Dokonána geſt Wěž okrauhlá na Hradě Pražſkém / kteráž ſtogj na Wegchod Slunce / a geſt vdělaná pro Wězně.

Téhož Léta / negaká Baba na Horách Kuttnách welmi w Doktorſkém Vměnj proſpěla / tak že některé Měſſtky Pražſké tomu wynaučila / že ſtrogjce negaké Prachy, njmi Manžely ſwé, a kohož ſe gim dobře ljbilo, trávili.

To když ſe na ně dowědělo / a ony tomu, gſauce zmučeny, neodpjrali / wſſechny ku Přjkladu a wegſtraze giným, Ohněm ſpálené byli.

1499. Vhodil Hrom do Kláſſtera Panenſkého Swatého Ducha w Starém Městě Pražſkém / a gey welice hrubě roztřjſkal a zapálil. A ačkoliw ſe mnoho Lidu zběhlo / wſſak ho nigakž vhaſyti nemohli.

1500. Narodil ſe Karel Arcyknjže Rakauzſké / kterýž potomně Karel toho Gména Páty Cýſař Řjmſký ſe gmenowal / a to w Městě Gandavum řečeném. Kteréžto w celé, gako řjkage Europě, ſobě rowného w welikoſti nenacházý. Sedm Mil Nydrlanſkých w Okrſſlku ſwém počjtá. Sedm Keſtelůw Farnjch w ſobě zawjrá. Z nichžto při gednoho Oſadě okolo Dwadcýti Oſmi Tiſýc Lidu ſe nacházý. Rjeka Scaldis ſkrze ně běžj / Sedmi Mramorowými a Miſtrowſký včiněnými Moſty rozdělená.

1501. Za ſprawowánj téhož Oppata Wladiſlaw Král Czeſký nawrátil Kláſſteru Sedleckému Nowé Dwory, s Lukami, Dědinami, Leſy, y ſe wſſim přjſluſſenſtwjm. Nadto weyſs y 100. ſſz. Groſſů Czeſkých / kteréž každo Ročně z Důchodůw Koljnſkých a Hradiſſtſkých, wycházeti magj. A to Wydánj má tak dlauho trwati / dokudžby Kláſſterům w Králowſtwj Czeſkém nápráwa ſe neſtala. A Oſtatcých gegich gináče nařjzeno nebylo. Tolikéž y týž Heytman každého Roku 20. Děberů Kaprůw wydáwati powinen geſt.

Cžlowěk negaký z Cyzých Kragin doſtana ſe do Země Moſkewſké / w Staw Swatého Manželſtwj s Moſkewkau gednau wſtaupil. A gſauce s nj wedlé Obyčege Křeſtianſkého w láſce a ſwornoſti žiw / čaſu gednoho k němu přiſtaupila / a žeby na nj laſkaw nebyl, ſobě ſtěžowati počala: Ale on newěda / w čemby ſobě láſku Manželſkau zakládala, tázal ſe gj: Počem vznáwáſs, že tě nemilugj / neb na tě laſkaw negſem? Odpowěděla. Potom / že mne nikdá nebigeſs. Čemuž on wyrozuměge / láſku k nj přiložil / dobře a čaſto duſyl / až y napoſledy Hlawu z nj ſrazyl.

1502. Obywatelé Hor Kutten k Zápiſu při čaſu Swatého Prokopa Panůw Pražanůw, a giných některých Měſt, ſtrany ſpolečnoſti w Raddách a wſſeligakých pomocech / proto, že bez powolenj G. M. K. včiněný byl, přiſtaupiti nechtěli. Tu gegich wěrnoſt Král Wladiſlaw gim welice ſchwálil / obſſjrným Pſanjm téhož Léta w Sobotu před ſwatým Tymotheem, w Budině Vherſkým včiněným, a do Hory wyſlaným.

1503. Pikhart negaký w Frankregchu w Městě Pařjžj / a w Kaple, kteráž ſe Swatá gmenuge / když Kněz při Oltáři Mſſi Swatau ſlaužje, Welebnau Oltářnj Swátoſt w Rukau držel, k němu přiſkočil / z Rukau wydřel / na Zem powrhl / a Nohami po nj ſſlapal. To widauce mnozý a Wzáctnj Lidé / welikau žaloſt nad tim hrozným ſkutkem ſnáſſeli / a geho do Wězenj wſaditi dadauc / Ohněm ſpáliti poručili.

Téhož Léta / na Malé Straně w Praze ſhořelo aſy we dwau Hodinách 60. Domůw / a Lidu Dwadceti dwě Oſoby.

1504. Filip

1504. Filip Biskup Sydonský (Mistr Wawřinec z Březowé gey gmenuge Biskupem Mutynenským) w Kacýřstwj wjce a wjce prospjwagjc/ a ge rozmnožiti wssj swau mocý vsylugjc/ na Horách Kuttnách mnoho Kněžj poswětil.

1505. Filip Biskup Sydonský/ nemoha se tim swým chowánjm Czechům/ gimž w bludech napomáhal, zachowati/ z Prahy, kdež bauřku mezy Kněžjmi a Obcy stropil/ do Hory se zase nawrátil. Ale y tam vznaw Hornjky k sobě nehrubě nachylný/ teyně z Hory Kutny, na Koně wsedna/ a dwa Pacholky Cesty powědomé, sobě zgednage/ k Wlasstě Zemi pospjchal.

O čemž Hornjcy gakž zwěděli/ Biskupa honiti poručili/ a w Soběslawi gey vhonjc/ do Hory přiwesti nařjdili. A tam až do Smrti zůstawati musyl.

Téhož Léta/ založen gest Sspitál na Nowým Městě pod Slowany/ ku poctiwostj Swatého Bartolomége/ skrze Sstěpána Honzledera/ s pomocý giných Lidj dobrých/ a dokonán skrze Jana Rozwodu.

1506. Joáchym Brandeburský, Kurffirsst Academiam w Frankffurtě/ s dowolenjm a s schwálenjm Julia, toho Gména Druhého Biskupa Ržjmského založil, a znamenitými Prywilegimi obdařil.

Tehož Léta/ w Ochtáb Swatého Jana Křtitele/ Narodil se Králi Wladislawowi Syn/ a dáno mu na Křtu Swatém Gméno Ludwjk. Manželka pak Krále Wladislawa/ a Matka Ludwjka, Anna nazwaná/ ten Den před Swatým Jakubem vmřela.

Téhož Léta/ w Sobotu po Swaté Barboře/ dokonaná a Wytlačená w Benátkách Biblj Czeská, v Petra Lychtensstteyna z Regna Kolina: Nákladem Jana Hlawsy/ Wáclawa Sowy/ a Buryana Lazara, Měsstianůw Starého Města Pražského. Při Correktcý byli, Jan Gindřich z Žatce/ a Tomáš Molek z Hradce Králowé.

1507. Filip Biskup Sydonský na Horách Kuttnách vmřel/ a w Kostele Swatého Jakuba/ ginák v Wysokýho, pochowán byl.

Téhož Léta/ Kral Wladislaw zapowiděl wssecky Pikhartské Zbory/ a aby zastawowáni byli, Magestátem swým nařjdil.

Tehož Léta/ wyhořelo w Plzni okolo dwau Set Domu, Ohněm kladeným.

1508. Woltář Welký/ aneb Archa w Kostele Swatého Jakuba v Wysokýho na Horách Kuttnách wssecka času Dennjho shořela/ kteraž stála Tři Sta Kop Grossů Czeských.

1509 Ludwjk Neywětssj Zwon při Kostele Swaté Panny Barbory na Horách Kuttnach na Zwonicy byl tažen. Kdežto negakému Pacholeti neopatrnostj Noha zlámána byla.

Tehož Léta/ 19. Decembris, z sul se Žámek na Ledči/ když tancowali/ zasula se Paul se Dwěma Dětmi, a Dwěma Pannami.

1510. Měsýce Vnora/ Můž negaký Pawel Form nazwaný/ w Margkrabstwj Brandeburského Wesnicy Knobloch řečené/ času gednoho dostana se w Nocy do Kostela/ Krabicy Střjbrnau, w njž se Welebná Oltářnj Swátost chowala, vkrad/ w njžto Dwě Hostyé Poswěcené spatřiw, gednu pohltil, a druhau za Ňadra wstrčil. Na Ráno chtěge z krádeže swé negaký zysk mjti/ k Židům pospjchal/ a Krabicy tu prodati se snažowal. Žid poznaw, k čemu Krabice byla vdělána/ řekl: O kdybys mi tačj to, co w nj bylo, přinesl/ lépe gi bych ti nežli tu Krabicy, zaplatil. W té chwjli Bohaprázdný a neważný Cžlowěk z Ňader gi wyňal/ a Židu za skrownau Summu prodal/ sám pak strachem a báznj naplněný, vtekl/ a mezy Srby se odebral. Mezy tjm, neważnj Židé častým a hustým bodenjm tu Welebnau Hostygj prowrtati a probosti vsylugjce/ když

ce/ když nic ſwéſti nemohli/ wzkřjkl geden z nich/ a řekl: Geſtli že gſy ty Bůh Křeſtianſký/ zgew ſe we Gménu Tiſýce ďáblůw. A hle okamženj na tři Djly Welebná Swátoſt rozdělená gſaucy/ hognoſt Krwe z ſebe wydáwala. Tim zděſſen gſa žid/ ty tři Cžáſtky do Sſátku zawobaliw/ celý Měſýc v ſebe chowal/ až potomně giným dwaum w Brandeburce a Sſtendelij zůſtáwagjcým, po čáſtce rozdáwaw/ třetj ſobě zanechal. Tu potomně znowu na Stůl položjc, boſti počal: A hle opět hogná Krew z nj wycházela/ čjmž opět nemalo zděſſený žid/ obáwage ſe/ aby ſe w tom neprozradil, gi pohltiti vſylowal/ wſſak nemohl/ do Wody gj whodil/ a ona po wrchu ſplegwala/ do Ohně vwrhl, a hořeti nechtěla. I newěda coby s nj činiti měl/ dělegj w Přjbytku ſwém gj zachowal. A když Přeſničný Chleby okolo Weliké Nocy pýcy chtěli/ s Těſtem ſpolu gj ſmjſyw, do Pecy wſadil/ ale Pec ſama od ſebe tmawá, welice ſe oſwjtila/ a Cžáſtka ta Židu mezy Woči z Pecy wyſkočjc, ſe wywrhla. Tim opět wjcegj zděſſený, ginému Židu Cžáſtku tu odewzdal. Za tjm ta wěc na gewo přiſſla/ o njž Margkrabě když vſlyſſel/ roſkázal wſſecky židy do Berlina obeſlati a zmučiti. Kteřjž ſe přiznali/ že w krátkých Letech Sedmero Djtek Křeſtianſkých Gehlami a Sſpendlíky boda, vſmrtili. Za kteréžto prowiněnj, Cžtyřidcet gjch Ohněm ſpáleno/ dwa, genž ſe Pokřtiti dali, ſtatj/ a geden do Řzádu Swatého Frantiſſka wſtaupil. Ten pak Pawel rozpáleným Kljſſtěmi trhán/ a potom na prach ſpálen byl. Ginj židé z Země a Margkrabſtwj wypowěděnj.

Téhož Léta/ Na Den Swatého Tymothea/ přigelo do Prahy Knjže Mjſſenſké, s Kněžnau Seſtrau Krále Wladiſlawa, w Sedmi Stech Konjch, pěkně wypraweených. Proti kterémuž Wladiſlaw Král až na Bjlau Horu wygel: A potomně w Auterý Leno od Krále přigjmal.

1511. Filip Biſkup Sydonſký, w Koſtele Swatého Jakuba na Horách Kuttnách z Země wykopán/ a w Koſtele Swaté Panny Barbory, pochowán byl. Mluwj ſe od Lidj Starožitných, a Wjry hodných/ že ho Země w Koſtele Swatého Jakuba trpěti nechtjc/ mnohdykrát z ſebe wywrhla.

Téhož Léta/ Maxymilián Cýſař rozepſal Sněm do Auſſpurka/ kdežto přiweden byl Můž neſmjrné welikoſti/ tluſtoſti a žrautnoſti/ tak že na gednom Gjdle celý Tele ſyrowý/ aneb Owcy ſežraw/ geſſtě že naſycen neni, prawil. Domnjwali ſe Lidé/ žeby od Půlnočnjch Kragin přigjti měl/ kdežto pro weliké Zymy a ſtudena/ wětſſj chut Lidé k Gjdlu mjwagj a žrautněgſſj býwagj.

Téhož Léta/ Wěže Rautnj, aneb Wodárna v Mlegnůw Staroměſtſkých geſt poſtawená.

1512. Byli weliké Laupeže wſſudy okolo Prahy/ gjmžto Pražané chtěgjce w ceſtu wkročiti/ chytiwſſe některý/ kázali dwa Stawu Rytjřſkého, na Pohřalcy na Koli wſtrkati. I wyſſel geſt kůl negakému Chlewcowi wedle Ramena mimo Hlawu/ tak že Hlawě nic neuſſkodil. On modle ſe Pánu Bohu welmi pilně/ čaſu Wečernjho Kůl v ſamého Zadku gemu ſe přelomil/ on pak s oſtatkem až na Hradčany přjgda, w hnogi ſe položil. Když ſe Den vkázal/ wywſtaw, a do Domu, wedlé Swatého Benedykta přjgda/ Kněze ſobě zawolati poručil/ a gemu ſe z hřjchůw wyznaw/ oznámil: Žé geſt bez Spowědj, a Přigjmánj Welebné Swátoſti vmřjti nemohl/ z příčiny té/ že geſt každey Den ku Poctiwoſtj Panny Marye/ gednau Zdráwas Marya/ ku Poctiwoſtj pak Panny Barbory gednu kratičkau Modlitbu řjkati obyčeg měl/ tomu wyvčen gſa/ že každý, kdož Pobožně Swatau Pannu Barboru ctj, bez Pokánj z tohoto Swěta neſegde. I tázal ſe ho Kněz: Gaká geſt to Modlitba? A on odpowěděl/ takowá:

PAne Bože Wssemohaucý / prosým ať Přjmluwa Swaté Panny Barbory Mučedlnice twé wždycky mi gest k Pomocý / abych náhle newmřel / ale před Dnem Smrti mé, abych Swátostmj Spasytedlnými byl opatřen / a předewssemi Nepřátely mými / widitedlnými, y newiditedlnými byl ochráněn / a před zlými Duchy obráněn / a k milostj žiwota wěčného přiweden / skrze Krysta Pána ꝛč.

To wypowěděw / a Welebnau Oltářnj Swátost přigaw, w Pánu dokonal, a při Kostele Swatého Benedykta pochowán byl.

Téhož Léta / Začalo se Bratrstwj Těla Božjho při Kostele Teynském, w Staré Praze / a Prwnj Processý drželi na Swatého Wincence s Monstrancý / magjce každý Swjcy Woskowau : potom drželi Mssi de Corpore Christi, kterážto Processý měla se každý Cžtwrtek wykonáwati.

1513. Shořelo w Gihlawj Dewadesáte Domůw / Sedesáte w Městě / a Třidceti na Předměstj.

Téhož Léta / Vmřel Julius toho Gména Druhý Biskup Řjmský / gsauce wěku swého Stářj Sedmdesáte Let.

Téhož Léta / Slili Dělo weliké w Praze / kteréž wážilo ssest Centnýřů / a ssest Lotůw.

1514. Wyssel weliký Woheň w Benátkách Městě Wlaském / w kterémžto přewelice mnoho Domůw a Kostelůw shořelo : K tomu Wjtr a zbauřenj Moře přehrozné se stthlo / že welikým strachem Benátčané, coby činiti měli, newěděli / wssak na druhý potomně Den vpokogeno / y Oheň vhassen byl.

To Město znamenitě weliké, a nákladně wystawené gest / tak že Sedesáte dwa Kostely Farnj w sobě zawjrá / Klássterůw Cžtyřidceti geden / Mosty přednégssjmi / sprostégssjch nepočjtage / Cžtyřmi Sty rozdělené gest / Lodj pak k rozličným potřebám okolo Osmi Tisýc, žádagjcým vkazaci může.

1515. Nowý Oltář v Hory Kuttny w Kostele Swatého Jakuba vdělán byl / a dáno od djla Tři Sta, padesáte Kop Grossů Cžeských.

Téhož Léta / P. Kostka něgaký od Pražanůw, z Poručenj Krále Zykmunda do Hory za Mincmeystra vweden. A Tunkl z Auřadu Mincmeystrowského složen.

Kteréhožto Léta / w Třetj Neděli Postnj / w Nocy Město Most wsseckno y s Kostely wyhořelo / při kterémžto Ohni Lidu obogjho pohlawj okolo Pěti Set zhynulo.

1516. Postawiti dali Oltář Swatého Gjřj a Swatého Mikulásse do Klásstera Sedleckého Páni Kapaunowé: Na němž se takowé Poznamenánj nacházý:

Hi Nobiles, Piramus, Henricus, Iaroslaus Kapones Fratres de Svogcov, cum suis quatuor Clipeis natalibus huius Altaris fundatores.

Téhož Léta / ten Cžtwrtek před Kwětnau Neděljj / Wladislaw Vherský a Cžeský Král w Budjně vmřel / a w Pondělj po též Neděli pochowán byl w Králowském Bělehradě.

1517. Martin Luter počal Kázati proti Indulgencým, od Lwa toho Gména Desátého Biskupa Řjmského vdělenýmn / wssem kteřjbykoliw straussenym Srdcem hřjchůw swých želegjc, něgakau Pomoc na wystawenj Kostela S. Petra w Řjmě včinili. A w krátkém čase, tak hrubě Lid Obecnj proti Duchownjm zbauřil / že gjch sobě za nic wážiti nechtěli / ale radégj w Wlčjm Oblječegj Kněžj a Mnjchy po Domjch, Zdech, a Stěnách, malowati dáwali.

Ten giſtý Luter narodil ſe w Islebij w Hrabſtwj Manſſfeldſkém Léta 1483. a w témž Městě gako y Iſennaci w Literním Uměnj ſe cwičiw/ když Exphordiam přiſſel Dwadcátého wěku ſwého Léta Magiſtrem včiněn byl.

Cžaſu gednoho/když ſe s Towaryſſem ſwým po Poli procházel/ Hrom vdeřil/ a Towaryſſe geho hned na tom mjſtě zabil. Tim Luter zděſſený, žiwota naprawiti chtěge/ do Řádu Pauſtewnického Swatého Auguſtýna ſe oddal/ a w něm doſti Nábožně/gak ſe na zředel zdálo, žiwot ſwůg konal/ale wſſak wždy negaké ſpolky, kteréby s Diáblem měl, na ſobě vkazowal. Nebo kdy koliw při Miſſj Swaté Ewangelium o Hluchým a Němým Diábelſtwj ſe čtlo/ tedy Luter na Zem padna/ wolal a křičel : Non ſum, non ſum, negſem/ negſem. Anobrž ſám ſe k tomu zgewně přiznáwal/ že s Diáblem dobrau známoſt má / a že neged en kus Soli ſpolu s njm ſnědl. Od něhož potomně wyvčen gſa, celau gako řjkage Germanij, Faleſſným Včenjm nakazyl:

1518. Cýſař Maxymilián Pſal Papeži, žádagjce ho/ aby čaſně neřeſtem a Bludům, od Lutera začatým, w ceſtu wkročil / a coby koliw nařjdil, že chce k ſkutku přiweſti.

Téhož Léta / Přigeli Poſlowé z Vher do Prahy/žádagjce/aby Král Vherſký Ludwjk, za Krále Cžeſkého přigat byl : Cžehož vžili.

1519. Dwanáctého Dne Ianuarij, Cýſař Maxymilián w 63. Letech wěku ſwého gſa, vmřel. Po gehožto Smrti ſgeli ſe Kurfiřſſtowé do Frankffurtu/ a Karla Arcyknjže Rakauzſké, gednoſwornym Hlaſem wywolili.

Tehož Léta/apud Helvetius Tigurinos Vlrych Cvinglius počal proti Indulgencým Kázati/ Lutera w tom náſledugjc. Ten také Cvinglius Bludy Berengarya Kacýře, o Welebné Swátoſti zaſe obnowil.

Téhož Léta / w Sobotu po Swaté Žoffigj w Gjčíně o Jarmarce ſhořelo půl Měſta, a Předměſtj, Ohněm kladeným.

1520. Byl weliký Mor w Králowſtwj Cžeſkém/ kterýmž nemalo Lidu zemřelo. A trwal od Swatého Jana Křtitele, až do Božjho Narozenj.

Téhož Léta / Cýſař Karel, toho Gména Paty/ gſa na Králowſtwj Řjmſké w Aquisgranu korunowán/ když wyrozuměl/ žeby Knihy Luterowy od Papeže potupené/ a za Kacýřſké wyhláſſené byli, přjſně poručil/ aby ge wſſudy Ohněm pálili / což ſe per Brabantiam, a w některých Řjšſkých Měſtech s pilnoſtj wykonáwalo.

1521. M. Luter ſpálil Hus Canonicum y s Bulli, kterauž ho Papež Leo 10. do Klatby dal.

Téhož Leta / Vmřel Volfgangus Rudolphi de Monaco, a Pochowán byl w Kláſſteře Sedleckém, pod Kůrem / na gehožto Hrobě takowý ſe Nápis nacházý :

Anno Domini 1521. defunctus Wolfgangus Rudolphi de Monaco die Sabatho, ante Mariæ Nativitatis feſtum, hic conditus, qui Deo vivat.

Téhož Léta / Klement Opat Sedlecký vmřel / a w Koſtele Swatých Filipa a Jakuba, w Boku Welikého Oltáře na Lewé Straně pochowán geſt.

Giřj.

GIřj Klementa w Oppatském Důstogenstwj následowal/ a Klássteru nehrubě dobře poslaužil. Poněwadž některé Grunty od něho odprodal/ giné rozzastawowal/ Dluhůw nadělal/ a tak Klássterské Důchody welice ztenčil. Gako y Nowý Dwory Pánu Hynkowi Martinickýmu w 1167. ss. 4. Grossi: a 5. Peněz, wsse Missenských/ zapsal.

Za žiwobytj téhož Opata Léta 1522. w Pátek po Swatém Stanislawu Král Ludwjk činil Powinnost Cžechům na Hradě Pražském, w Koruně Králowské, a Plássti Zlatohlawowém, při Missi Arcybiskupa Pražského.
A Neywyšssj Purgkrabj Pražský Pan Zdeněk Lew z Rožmitálu/ dáwal Geho Milosti Přjsahu.

Téhož Léta/ wydal Martin Luter Knjžku de Vita Coniugali, w kteréž dokládá: že Manželstwj gest každému tak potřebné/ gako gjsti, pjti, a spáti. A protož Mnissi a Geptissky, opustiwsse sliby swé/ že gsau powinnj Stawu Manželského užjwati, Gakož y w giný Knjžce bezbožně pisse že nechceli Manželka/ aneb nemůželi k skutku tělesnému přiwoliti/ aby wzal Děwečku, neb Kuchařku.

Téhož také Léta/ Henricus Octavus Rex Angliæ, wida Včeni Luterowo wsseckо bezbožné a Bohaprázdné/ proti němu psal/ odkudž weliké powděčnosti při Papeži a Kardynálých okusyl/ gako y Ochráncem Wjry Katholické nazwán byl.

1523. Vmřel něgaký K. Mikuláss Dubiker/ a pochowán gest w Kostele Klásstera Sedleckého/ nedaleko od Woltáře Swatého Mikulásse/ na gehožto Náhrobku takowý Nápis se spatřuge:

Léta 1523. We Cžtwrtek po Družebný Neděli/ Vmřel Poctiwý Kněz Mikuláss Dubikeř, Kaplan při Dworě Sedlece.

Téhož Léta/ Pražané nijwagjce častá Psanj od Lutera/ a geho Bludy poněkud nakwassenj gsauce/ wypowěděli některé Faráře Pražské/ proto, že proti Luterowi, a geho bludnému Včenj, zgewně kázali. A vwedauce Mistra Hawla Cžahera Administratora do Kostela Blahoslawené Panny Marye před Tegnem/ we wssecky Zwony zwonili/ a Tryumff držeti/ radugjce se/ že giž také Pátého Ewangelisty Včedlnjka dostali/ kterýby gim ke wsseligakým rozpustilostem a ohawnostem cestu proklesstowal.

1524. W Městě Eyslebn gsauce něgaká Panna w Klásstetře/ sliby Bohu Wssemohaucýmu zawázána/ Luterowým Včenjm ke wssem chlipnostém, a tělesnostem wedaucým, tak nakažená byla/ že několikráte Abbatysse swé, aby gi z Klásstera propustila, žádati se neostegchala. Od kterézto když častokráte napomenutá gsaucý/ aby od zlého předsewzetj swého, a Dicbelského pokussenj vpustila/ a wssak nechtěla/ do Žaláře dána byla. Ale neopatrnostj Hlidačky swé; spatřje Dwéře otewřené, wyssla/ a k Luterowi se přiwinula/ giž on pod ochranu swau přigaw, Knjžku na Swětlo wydal/ a w nj dokazowal/ že obzwásstnjm Božjm Diwem a Zázrakem, z toho Pekla (Klásster tak nazýwage) wyswobozená byla.

Tehož Léta / wyzdwjženo bylo Tělo Swatého Bennona / někdy Biſkupa Miſſenſkého, kteréhož nedawno před tjm Adrianus Papež w Počet ſwatých položil / a nařjzená byla Památka Weyročnj Smrti geho. To vſlyſſaw Luter welice těžce to ſnáſſel a w takowé Furygi zuſtáwage / ohawnau Knjžku na ſwětlo wydal / kterauž takto tytulowal. Adverſus novum Idolum & antiquum Diabolum qui Miſniæ exaltandus eſt. Gitřj Oppat wyžádal potwrzenj wſſech Prywilegij hned od Karla Cžtwrtého Kláſſteru daných.

1525. Hawel Cahera Administrator a Farář Koſtela Tegnſkého / počal welice hanliwá Kázanj činiti / a Lutera wychwalugje, Swatým nazýwati. Proti Panům a Rytjřſtwu také hrubě Lid baufřil / a gednau patrně mluwiti ſměl / řka : Byſſte wjce Sněmowali, a ſe puntowali / nic to platno nenj / ano byſſte ſe y železnými Řetězy ſwázali / wſſak my wás roztrhneme.

Téhož Léta / Martin Luter Kateřinu Geptiſſku za Manželku ſobě pogal.

Téhož také Léta / Karel Pátý / Pátého Dne Měſýce Dubna / pogal ſobě za Manželku Iſabellu Krále Lužitánſkého Dceru.

1526. Kral Ludwjk zahynul w Bitwě v Moháče s Turky ſwedené : S njmžto nemalo Panſtwa Morawſkého, Cžeſkého, Slezſkého, y giných Národůw padlo.

Toho také Roku / Nowokřtěnec negaký gménem Tomáš / ſtial Bratra ſwého Linharta před Očima Rodičůw geho Sangalli w Městě Sweycarſkém / prawjc / že z rozkazu Božjho, náſledugjc w tom Abrahama, včinil. Ale wſſak potomně ſám tuž Pokutu od Wrchnoſti néſti muſyl.

Toho též Léta / Karel Pátý Cýſař Řjmſký konal Swadbu w Městě Hiſpalis řečeném, s Iſabellau Krále Portugalſkého Dcerau.

Toho opět Roku / w Středu před Swatým Tomáſſem / Mikuláš Hřebenáč / a Klára Wdowa / z Oſady Swatého Sſtěpána / oba giž Léty ſeſſlj, z Města Prahy wywedenj byli / a na gedné Hranicy vpálenj : Proto / že o Wečeři Páně ſceſtně a bludně ſmegſſleli.

Též toho Léta / Vmřela Ctná a Sſlechetná Panna Markéta Beſſýnka / a Pochowána geſt w Boku Oltáře Sanctorum Georgij & Nicolai. Na gegjmžto Hrobě Erb wytesaný geſt, Ruka w plechowicy z gedné / a z druhé Strany Roh Buwolowý, s takowým Podpiſem :

Gméno mé, Rod, y také Léta /	Nebž geſt mně Gedenáctého Léta
Když gſem ſeſſla z toho Swěta :	Smrt pogala z teho Swěta /
Proſým pohleď nato pilně /	Markéta Rodu Beſſinſkého /
Přečti, nagdeš neomylně :	Doſſla gſem tytu Nágſkého.

1527. Wygeli Cžechowé proti Cýſaři Ferdynandowi až k Gihlawi / a tam od něho Powinnoſt přigmauc, do Měſt Pražſkých hlučně gey přiwezli : Kterýž potomně na Den Swatého Matěge Korunowán byl.

Téhož Léta / Narodil ſe Králi Ferdynandowi Syn Maxymilián / kterýž potomně Králem Cžeſkým, a Cýſařem Řjmſkým včiněn byl.

Toho Léta / Nacházel ſe negaký Cžlowěk w Řjmě / kterýžto w Hauni a zjni chodě / Řjmanůw, aby žiwotůw ſwých naprawili / a od neprawoſtj vſtaupili, napomjnal / ſyce žeby Bůh, Sprawedliwý Saudce, pomſtu a hněw ſwůg nad njmi wyliti táčil. Ale oni to za ſmjch pokládagjce / vbohého Proroka do Wězenj dali : W kterémž nedlauho gey zdržugjce / řeč geho prawdiwau ſhledali. Nebo Řjm od Cýſařſkého Lidu dobyt / Klement toho Gména Sedmý Biſkup Řjmſký / genž ſe in Mole Hadriani ſkryl, obležen / chycen / a do Neapoli přiwezen byl. Tomu Proroku bylo Gméno Ioannes Baptiſta.

1528. Král Ferdynand toho Giména Prwnj/ w Zelený Cžtwrtek Třinácti Chudým Mužům / kteréž na Hradě Pražském krmil, sám slaužil. Po Gjdle přepásaw se Rauchau, Nohy gim vmegwal, wytjral, a ljbal. Naposledy pak zawěsyw každému Regnský Zlatý w Cžerwenéм Měšſečku na Hrdlo / a dobrého Sukna na Sšaty / a pěkného Rmentu na Koššili oděliw, Domu ge rozpustil.

1529. Vmřel negaký Hynek Slawikowec / a pohřeben gest w Klássteře Sedleckém před Oltařem Depositionis Domini nostri de Cruce. Má za Erb dwa Kapry pod Helmem / a dwa nad Helmem /. na gehožto Hrobě takowý se Nápis nacházý:

Léta 1529. Ten Auterý před Božjm na Nebe wzetj / vmřel gest Pan Hynek Slawikowec z Slawikowého / tuto pohřeben gest / proste za něg Pána Boha.

Tehož Léta / Stalo se Pozdwjženj w Bazylegi / tak že Dwanácte Rádnjch Panůw Auřadůw zbaweno bylo. Obrazy z Kostelůw wyházenj / Mše Swatá do konce potupená / zlehčená a zastawená byla. Prwnj pak Středu v Posstě, Obrazy z Kostelůw wyházenj / Lidem Chudým, aby sobě njmi topili, rozdawali / ale oni tak se o ně drali a tlačili / až y sswarwátku a prancy mezy sebau způsobili: Což oni widauce, takowé Obrazy pobrali / na Dewjti Hranicých složili, a Ohněm newážně páljc, Den Weselj a Radosti prowozowali.

Tehož Léta / Cýsař Turecký Solimanus Wjdeň Hlawnj Město Rakauské oblehl / sylně dobegwal a vkrutně k němu ssturmowal. Ale wssak nic dowesti nemohl / s hanbau odtrhnauti mussyl / a 60000. Křesťanůw zagatých odwedl.

Tehož také Léta / Držán byl Sněm w Budégowicých / na němž Král Ferdynand Cžaheru Administrátora, netoliko z Cžech / ale ze wssech Zemj swých / pro geho neważné Včenj a Kázanj, Listem swým wypowěděl.

Toho zase Léta / w Pátek Den Swatého Augustýna, wywedenj byli Dwa Němcy za Bránu Horskau / a oba na gedné Hranicy spálenj; Flassnýř proto / že se dwakráte Křtjti dal: A Pasýř / že Včenj Luterowého pilně nasledowal.

Tehož Léta / widjno bylo nad Prahau Nebe otewřené a w něm Lidé zbrogenj, a Ohniwj / spolu se potegkagjcý. A hned toho Roku Turcy Wjdeň oblehli.

1530. Měsýce Vnora / Den pamatný Swatého Matěge / Korunowán byl Karel Pátý na Cýsařstwj od Klementa Papeže / w Městě Bononij.

Tehož Léta / když se Karel Pátý do Ausspurku na Sněm vbjral / w Hrabstwj Tyrolském se dtobet pozdržel. Kdežto darowán mu byl Gress Zlatý / který 1700. Dukátůw, aneb Zlatých ssacowán byl / a wssech Zemj Cýsaři Poddaných Erby a Sštity, welmi Mistrowský a Řzemeslně způsobený, na sobě vkazowal.

Tehož Léta / w Sobotu po Swatém Janu / po Obědjch Confessi Melanzonowa w Artykulých sepsaná / podaná byla Cýsaři Karlowi Pátemu / a čtená wůbec na Sněmě Ausspurském / na kterauž Cýsař, obáwage se horssjho zlého / a Zem vpokogiti chtěge / Potwrzenj swé dáti přinucen byl.

1531. In Vigilia Epiphaniæ Ferdynand Arcyknjže Rakauské, wolen byl w Hlawnjm Kostele Reyna Kolina / kdežto Těla Swatých Třj Králůw odpočjwagj / od Kurfiřsstůw Swaté Řjmské Řjsse za Krále Řjmského. A gedenáctého Dne Ledna, w Akwisgránu Korunowán.

Tehož Léta / Cvinglius w Bitwě proti Katolikům swedené, smrtedlně raněn byl. Kteréhož když Katolicy při obdrženj Pole, mezy ginými zbitými nalezli / a zdaliby se Spowjdati chtěl, wyptáwali / vmrlým se dělal. Ale gak ho někteřj poznali / k Wrchnosti donesli / a gakožto sskodliwého Kacýře, Ohněm spáliti poručili. W té Bitwě padlo Bludařůw okolo 1500. Wěrný pak Cvinglia Bratr Oecolampadius, když na odpočinutj Swatokrádežně se odebral / w Nocy sceknél / a od Manželky swé na Ráno w Loži vmrlý nalezen byl.

1532. W Libone Měſtě Portugálſkém pršela Krew / a bylo weliké Zemětřeſenj / od kterehož do dwau Set Domůw padlo.

Téhož Léta / we Cžtwrtek po Kwětné Neděli / vmřel Jan poſlednj Knjže Oppolſké a Ratiborſké / Dědicůw žádných po ſobě nezanechal / než Pokladu weliké množſtwj zůſtawil.

Toho též Léta / Knjže Hanuſs Kurffirſſt Saſký / když byl na Myſliwoſtj / ſpátkem ſe nawracugjc, w Sſwaynicy vmřel / a w Witemberce pochowán byl.

Léta 1533. Ioannes Bugenhagius Luterowé nečeſtj náſledownjk / wyprawil ſe do Denemarku / a tam w nowé wylíhnuté Ewangelium rozhlaſſowati počal. Ale když ſe Peněžy dobře naſſpikowaneg Domu nawracowal / wěrneg Ewangeliſta / a Prawého Včenj Rozſewač / takto ſe s Denemarkem / gemuž Slowem Božjm Poſluhowati ſe prawil, rozžehnáwal : Tu meum habeas Dania Evangelion; ego numinos tuos, vale. Ty prey měg ó Denemarku my Ewangelium / a gá twý Penjze. Měg ſe dobře.

Téhož Léta / začalo ſe Kacýřſtwj Semožatenſký, od Michala Serveta, kterýž potomné Léta 1555. w Genffu vpálen byl. Ten ani při Smrti, Syna Božjho prawým Bohem wyznáwati nechtěl.

Téhož Léta / Vmřel něgaký Jakub Krnayz / a ležj w Boku Oltáře Depoſitionis Domini de Cruce, w Kláſſteře Sedleckém / mage w Sſtjtu dwě Kladiwa Hawjřſká, s Nápiſem :

Léta od Narozenj Božjho 1533. w Neděli Den Swatého Bartoloměge / vmřel Slowutný Jakub Krnayz, tuto ležj / proſte za něg Pána Boha.

Téhož Léta / Luteryánſſtj Predykantowé tak daleko w bezbožnoſti ſwé proſpěli / že ſe mnoho budaucých wěcý předpowjdati opowážili / a netoliko Rok / ale y Den poſlednjho hrozného Saudu, kdy přigjti má, ohlaſſowali / tak že mnozý Obywatelé ani ſtawěti / ani Rolj dělati nechtěli / ale k Smrti ſe chyſtagjc, Welebnau Oltářnj Swátoſtj naſycowali.

1534. Arcybiſkup Mohucký / a Girj Saſké Knjže / welice ſe o to ſtarali / aby Ferdynanda Krále, s Kurffirſſtem Saſkým ſmjřiti mohli. Pročež ſgewſſi ſe do Kadaně / poſlednjho Dne Cžerwna / takto mezy ſebau narownali : Aby / totižto o Wjru, žádná wáda, ani žádnj Saudowé mezy njmi begwali / a pokog ten, kterýž Cýſař vſtanowil, aby byl zachowán. Kurffirſſt ſewſſemi ſwými aby Ferdynanda za Krále Řjmſkého vznal, a geho tim Tytulem gmenowal.

Téhož Léta / Nowokřtěncy, kteřjž ſe z Luteránůw wylíhli / wlaudili ſe do Měſta Hlawnjho in Vestphalia Monaſterium nazwaného. A když ſe pomalu mezy ſebau rozmohli / Měſto zbauřili / Auřadnj Woſoby Auřadůw zbawili / a kteřj s njmi držeti, a bludůw gjch náſledowati nechtěli, z Měſta wypauſſtěli, a wyháněli / ano y potomně ty, kteřj ſe bludům gegjch na odpor ſtawěli / wſſech wěcý zbawený, z Měſta wypowjdali / gako y těm malým Djtkám Koráli, a Páteře z Hrdel a Ručiček ſnjmali / a tak ſobě prowozowali / že netoliko Katolicý, ale y Luteráni z Měſta wycházeti muſyli.

Nacházel ſe mezy njmi něgaký Krey č j, Rodem Batavus, kterýž dotwrzowal / žeby mu od Boha ſkrze Ducha zgeweno bylo / aby byl Králem Izrahelſkým, a Sprawedlnoſtj, gako Dawid / a po wſſem ſwětě ſprawowáni ſwého moc a Práwo rozſſjřil / a ty, kteřjby ſe geho Wjry Náboženſtwj a Sprawedlnoſtj přichytiti nechtěli, ſkazyl a zahubil.

Tau geho Řečj oſlepenj Nowokřtěncy, za Krále gey wolili / kterýž to několik Žen ſobě pogaw / Dwůr Královſký Auředniky, a Správce rozličných Auřadůw vſtanowil / ſebe, Dwořany, a Manželky ſwé, nákladnými Sſaty, kteréž z Koſtelůw pobral, ozdobil / na Hlawě Korunu, z Ryzýho a čiſtýho Zlata, trog-

násobnj

násobnj nosyl/ Zlateg Ržetěz Perlami trumplowaneg, přes Hrdlo přewěšyl. Zlaté Jablko s malickým Křjžkem w Rukau držel / na němž takowý Napis se nacházel : Rex Iustitiæ super terram, Král Sprawedlnosti na Zemi.

Pře a Rozepře Měſſtianůw gistegch Dnůw a časůw na Rynku předewſſemi wyſlegchal / kdež mu se wysoký a nádherný Trůn, krásnými Koberey obestřený, ſtrogjwal : A kdo před njm něgakau Přj wýſti chtěl/ dwakrát se njzce poklonniti / a potřetj na Twář padnauti muſſel.

Aby pak ſwau bezbožnost dálegj rozſſjřiti mohl / některé z ſwých do gineych Měſt rozeſlal / což se takto dálo : Prorok něgaký zwukem Trauby ſwolaw wſſecky do Sýnce přednjho Domu / kdežto ſſedſſe se gich okolo 4000. Ozbrogených Wečeřj dobrau a nákladnau, od Pečitýho y Wařenýho připrawenau naſſli, k gjdlu se poſadili / Král a Králowna gim ſlaužili.

A když, žeby giž po Wečeři býti mělo, poznali / Král každému ſkywy Chleba podal / řkaucý : Accipite, Comedite & annuntiate mortem Domini. To geſt : Wezměte, gezte, a zwěſtůgte Smrt Páně. Králowna pak wzawſſi Ralich / a každému se napiti dawſſi / prawila : Bibite & anuntiate mortem Domini. Pjte, a zwěſtůgte Smrt Páně.

Po Wečeřj těch, gedli ginj / kteřjž za tim Stráž, gichž aſy okolo 1000. bylo, drželi.

Po Wečeři ſwrchu oznámený Prorok, na wyšſſj mjſto wyſtaupiw / tázal se wſſech hlaſem hřmotným : Zdali wſſicknj Slowa Božjho poſluſſnj býti chtěgj / kteřjž když řekli / že chtěgj. Odpowěděl : Tak geſt wůle Otce / aby na Cžtyry Swěta Strany / kteřjby Včeni to, kteréž oni přigali, rozſýwali / wyſlánj byli. A hned wezma Ljſtek / Dwadceti Oſm gich wyčetl / z nichžto se Sſeſt Oſnaburgum, Sſeſt Coſeldium, Oſum Suſtatum, a Oſm Unaredorpium, wyprawiti mělo.

Zatím Král s Králownau, a ginými Služebnjky, a Apoſſtoli / kteřjž po Swětě Rozeſláni býti měli, k Wečeřj se odebral.

Mezy Gjdlem od Stolu wſtana, prawil / že mu něco od Otce poručeno geſt / a Služebnjka gednoho z Zrady winiti počaw / Hlawu od Krku geho wťal / a zaſe se k Stolu nawrátil.

Po Wečeři Apoſſtoly ſwé rozeſlati mage / každému Zlateg Groſs uděliť / aby ho w těch mjſtech, w kterýchžby Včenj gegich přigjti nechtěli / na znamenj a Swědectwj zattacenj zanechali.

Sſli oslepenj a podwodnj Apoſſtolé / a gakž gim poručeno bylo, činili / křičeli / wolali / Pokánj ohlaſſowali / a ſwau bezbožnoſt, Kryſtowým Včenjm býti dotwrditi se ſnažowali.

W tom gegich horliwém Kázanj, byli wſſichni ſchytánj / a neyprwé pěkně, potom pak Mukami, o Náboženſtwj ſwém tázánj.

Ale když, že ſamé gegich Včenj prawé geſt, vrputně giſtili / k Smrti odſauzenj / kromě gednoho, kterýž vtekl / wſſicknj za ſwé bezbožnoſtj ſluſſné záplaty vžili.

Mezy tím Biſkup Monaſteryenſký / těžce, ſylně, Měſto Monaſterium, aneb wedlé gineych, Munſterium, oblehl / tak že vbozý Nowokřtěncy, a Král ſprawedlnoſti w oblezenj tom, Myſſj, Kočet, a třenegch Kožj, mjſto Chleba vžjwati muſyli.

W té zůſtáwagjce bjdě / řekla gedna z Králowen druhým : Že neſmegſſlj, aby takowé neřeſti, ſtraſti, a protiwenſtwj, Bohu milé a přjgemné býti měli.

O tom Král zwěda / na Rynk gi wywesti, a Hlawu z nj ſtiti poručil.

Radowali se giné, a proſpěwowali, weſeljce se z toho ſkutku / a Otcy Nebeſkému

ſkému chwálu wzdáwagjce / čjmž y Král obweſelený, tancowal a peſſkakowal.
Když pak w takowé neřeſti delegj zůſtáwali / dwa bjdau k tomu přiwe-
denj, z Měſta wyſkočili / a Biſkupu, kadyby ſe Měſta zmocniti mohl, oznámili.
Biſkup nechtěge wſſech zahladiti / aby ſe poddali, žádal / ale oni ſkrze Rot-
manna, že nechtěgj / a toho aumyſlu negſau, odpowěděli.
Puſtil Biſkup Lid k Měſtu / a pobigjc Strážné v Fortny / Brány Wogá-
kům ſwobodný včinil. Weliká bitwa w Měſtě byla / a mnoho Lidu z obogj
ſtrany zahynulo / wſſak Biſkup bitwu obdržel / a Měſta ſe zmocnil.
Král s Raddami ſwými w Knyppendolingu a w Krechtyngu do Wězenj
dán / a w něm několik Neděl zdržowán byl. Až potomně Léta 1536. k Kolům
přiwázán / Wohniwými Kleſſtěmi vkrutně, wſſak ſprawedlivě, trhán / a potom
proboden byl. Naposledy pak železnými Řjetězy ſwázán / a na neywyšſſj
Měſta Wěži, powěſſen byl. Král zagiſté neywegſſe a vproſtřed Radd ſwých,
zgewně, neſſlechetnoſtj ſwé, pokánj činiti muſyl.
1535. Stala ſe proměna w Náboženſtwj w Engelandu / nenáwiſtj a zá-
ſſtjm Henrici VIII. Regis Angliæ, njž proti Neywyšſſjmu Biſkupu Řjmſké-
mu plapolal / proto, že Rozwodu / kterey mezy Kateřinau Manželkau ſwau včj-
nil, ſchwáliti / a approbirowati nechtěl. Protož ſe hned in Parlamento Uue-
ſtmonaſterij za Hlawu a přednj Aud Eccleſiæ Britannicæ wyhláſyl / Platy,
Deſátky, a ginj Duchownj Aužitkowé a Poſwátnj, aby gemu dáwáni byli, nařj-
dil. W tom když mu Ioannes Roffenſis Epiſcopus & Morus ejus Cacella-
rius přiſwědčowati a připodkbowati nechtěli / oba na Smrt odſaudil / a ſtjti
poručil.
Téhož Léta / Cartuſiani Londinenſes w hněw Krále Englického wběhli /
proto, že ho za Hlawu Cýrkwe vznáwati nechtěli. Zůſtáwagjce tedy w ſtra-
chu / náhodau přigeli k njm dwa ginj Přewvorowé, téhož Kartauſkého Řádu;
do Lundýnu / s njmižto Ioannes Horchton Přewor Londýnſký, k Kancléři
Králowſtwj Englického přiſſel / domnjwage ſe, že při něm obdržj / aby na Slo-
wa Krále Přiſahati powinnj nebyli. Ale vbozý do Wězenj dáni / když Papeže
potupiti / a Krále za Hlawu Cýrkwe vznati nechtěli / na Smrt odſauzenj byli.
Gſauce tedy na mjſto Popravnj wedenj / a Ioannes Hudchot na Krku
ſwém Prowaz mage, na Sſybenicy tažen a powěſſen byl / ale že Prowazem vte-
bet obhraubneym, tak pegednau zeſſkrtiti ſe nemohl / někdo přiſkočil, Prowaz
přeřezal / a on dolů ſpadl. Vchopila ſe ho y hned nevážná a Bohaprázdná
Zběř / z Sſatůw ſwlékla / tyranſký a práwě howadſký s njm nakládala: Nebo
neyprwé Přirozenj mu vřezala / Břjcho wykuchala / a Střewa do Ohně wrh-
la. Což on wſſe mjle, trpělivě, a s welikým wſſech přjſtogjcých, podjwenjm
ſnáſſel. Naposledy / aby žádného tyranſtwj ſpůſobu nepominuli, Hlawu mu
ſťali / a Tělo na čtyry kuſy rozſekali. Tau také vkrutnoſtj, y druzý dwa ži-
wotůw zbawenj byli.
Aſy we třech Nedělých potom / wzali opět giný tři Kartuſyány / a když po-
dobnau ſtáloſtj Papeže, gakožto Hlawu Cýrkwe / Náměſtka Petrowého / a Wj-
káře Kryſtowého, potupiti nechtěli / týmiž mukami žiwotůw zbawili.
1536. Gindřich Král Englický Annam Boleniam, kterauž po wypuzenj
Kateřiny práwé a Poctiwé Manželky ſwé ſobě pogal, wůbec wywéſti / a Hlawu
z nj ſtjti rozkázal / proto, že gj w Cyzoložſtwu poſtjhl. Na druhý pak Den,
Virginem Ianam Semeriam ſobě pogal.
Téhož Léta / Pawel toho Gména Třetj Biſkup Řjmſký / wida weliké
roztržitoſti, ſkrze Luterowé Včenj w Řjſſi pocházeti / Sněm Hlawnj do Man-
tu Rozepſal / ale Luteráni na něm ſe poſtawiti zbraňowali.

Téhož Léta / Karel Páty toho Gména Cýſař Řjmſký / vmýwal Nohy
Dwanácti Chudým w Řjmě w Zelený Cztwrtek / s takowau Pokorau a ponj-
ženoſtj / že ſe wſſichni přjſtogjcý, Pokoře Cýſaře Řjmſkého, doſti nadiwiti
nemohli.

1537. Alexander Medices Knjže Florenſký / od ſwého wlaſtnjho a Kré-
wnjho Přjtele, vkrutně a ohawně, žiwota zbawen byl. A to takowým ſpůſo-
bem: Že magjce Alexander Manželku ſwau Poctiwau a Kráſnau, na nj né-
přeſtáwal / ale gineych ſobě, kde mohl, po ſtraně wyhledáwal.

K ſtalo ſe / když w Neápolis drahný čas zůſtáwali / a Laurentius Medices,
wſſeligak o geho bezhrdlj vſylowal. Cžaſu gednoho / že mu kráſnau Panj, w
čiſtotě ſyce ſtálau / wſſak řečj geho namluwenau, k Noclehu přiwede, připowě-
děl. Pročež aby do Domu geho ſſel / w Lože ſe položil / Kord od ſebe odložil /
zemdlené Tjlko poſylnil / a rozkoſſné Towaryſſky očekáwal / napomjnal.

Vwěřilo Knjže / a w těch, o překráſné Dámě, myſſlénkách trwagjce / a aby
s nj tim dřjwegj Weſeloſtj vžil o, žádagjce / powſnulo. Co ſe ſtalo? Vkrutný a
neważný Mordýř / wida čas a hodinu ſwau / dwa Towaryſſe ſobě připogil / do
Pokoge weſſel / a neſſťaſtné Knjže, Snem a hřjchy obtjžené, nerozwážně probodna,
Těla y Duſſe zbawil. Sám pak s Towaryſſi ſwými čaſu Nočnjho vgeda / do
Benátek ſe wypravil / a ſem y tam po Swětě gako Kayn putugjc: Napoſledy /
když ſe zaſe do Benátek nawrátil / od Dwauch Wolaterauſkých Wogákůw, za-
mordowán byl.

Téhož Léta / Narodila ſe Dcera Králi Ferdynandowi w Inſſpruku / 16.
Dne Měſýce Vnora, Gménem Markéta.

Téhož Léta / Vmřel Pan Arnoſſt z Drážowa / a Pochowán w Kléſſteře
Sedleckém v Woltáře S. Trinitatis. Má za Erb Nedwěda s Halapartnau.

Na geho Náhrobku takowý Nápis geſt:

Anno ab orbe redempto 1537. Dominica Rogationum, mortuus eſt Ge-
neroſus Erneſtus de Draſov, Reg: Maje: Probirius in Montibus Cuttnis, cu-
jus Anima requieſcat in pace.

1538. Ioannes Calvinus, kterýž pro ſwé zlé chowánj, z Frankreychu vgj-
ti muſyl / nowé Bludy in Helvetia, rozſýwati počal. Kterýž ſe w krátkém ča-
ſe ſwým Včenjm tak rozmohl / že giné mnohé Kacýře pohltiw / netoliko Řjſſi a
giné Kraginy / ale y Králowſtwj Cžeſké, Gedem Včenj ſwého nakazyl.

Aby pak Podwodné Včenj ſwé prawým býti dokázal / Diwy a Zázraky pů-
ſobiti / a ge njmi potwrditi ſe opowážil.

Protož čaſu gednoho gſauce w Měſtě Geneva, ginák Genffu nazwaném /
weſſel w Smlauwu s gednjm nechwalitebného Swědomj Cžlowěkem / aby ſe
vmrlým dělal / a když on ho giſtými Slowy a zabljnánjm křjſſyti bude, powſtal /
že mu ſluſſnau a dobrau záplatu za to včinj.

Vpoſlechl neſſtiaſtný neſſtiaſtného Podwodnjka / Nemocným y vmrlým
býti ſe přetwářil: Manželka o Smrti geho po Měſtě rozhlaſſowala / na Má-
ry položila / Zwony zwoniti poručila. Co ſe ſtalo? Když ho k Pohřbu přes
Měſto neſauc, w Koſtele před Oltářem poſtawili / Sſeſteg Ewangeliſta Páně,
Ioannes Calvinus na Kazatedlnjcy wſtaupil / mnoho o Wjře a Včenj, od ſebe
začatém, promlauwal / a to že prawé geſt / Wſkřjſſenjm žiwýho, Mrtwým ſe dě-
lagjcýho, prokázati vſylowal.

Wſkřjkl tedy Podwodný Kalwjn / a na Márách ležjcýho, aby wſtal, napo-
mjnal: Ale on ſe ani nehnul. Wſkřjkl po druhy: On pewně ležel. Wſkřjkl
po třetj: On nic neodpowěděl.

Tomu nemohauce ſe Manželka na Márách ležjcýho nadiwiti, k němu blјže

přiſtaupila/ a Sſpendlijkem, neb Gehlau pjchagjc, těmito Slowy promluwila; Wſtaniž/ giž Pán wolá/ coš pak oblech/ či neſlyšiš? Ale vbohý/ genž ſe vmrlým dělal/ oprawdu vmřel: a Kalwjn/ kterýž žiwýho wzbuditi chtěl, vmořil/ a tak ſe znamenitého Diwu dopuſtil.

Manželka widauc Manžela oprawdu vmrlého/ Rukama lomila/ plakala/ a na Kalwjna, žeby gi Manžela vmořil, naříkala. On zahanbenj ſe obáwagje/ aby mlčela/ weliké Dary gi dáti přiſljbil.

A w tom zaſe na Kazatedlnicy wſtaupiw/ malj Wjře Poſluchačůw ſwých, ten Skutek přičjtal. Kterýmž ſámi opowažliwoſtj a wyſokomyſlnoſtj ſwau winen byl/ poněwadž Bůh nechce wyſmjwán býti.

Téhož Léta: Na mnohých Germaniæ mjſtech/ widjni byli Zbregnj Lidé w Oblacých/ a k Wegchodu Slunce Hwězda, neobyčegné welikoſti/ kteráž Krwawé Paprſky od ſebe paušſtěla/ a wedlé ſebe Krwawý Křjž s Praporcem w Oblacých ljtagjcý, vkazowala.

Téhož Léta: Carolus Boromæus, který potomně Kardynálem včiněn byl, ſe Narodil.

1539. 30. Dne Měſýce Dubna/ Narodila ſe Králi Ferdynandowi Dcera, Gménem Barbora/ w Wjdni.

Téhož Léta: 24. Dne Dubna/ vmřel Giřj Knjže Saſké/ Pán Pobožný/ a Wjry Katolické milownjk horliwý. Poněwadž pak Potomkůw žádných nezanechal/ včinil Dědicem Gindřicha Bratra ſwého Mauryce, a Auguſtu, Syny geho/ wšſak s tau wegminkau/ aby Katolické Wjry neopauſštěli. Což kdyby nezachowali/ tedy aby Panſtwj na Krále Ferdynanda, připadlo/ a potud při něm zůſtáwalo/ dokudby ſe neobrátili/ a Wjry Katolické zaſe na ſe nepřigali. Ale ſſpatně zachowán byl Pobožný Kſſaffe geho/ poněwadž hned po ſmrtj Gindřich do Drážďan přigel/ pro Lutera poſlal/ a Včenj geho rozššjřowati počal: Kterýmž až poſawád wšſecka Země Saſká nakažená leží.

1540. Řád P. P. Societatis Iesu od Ignacia Loioli začatý/ od Pawla, toho Gména Třetjho Papeže ſchwálen, a potwrzen byl. Kterýž ſe potomně w krátkém čaſe welice rozmohl/ a po wšſem, gako ržkage, Swětě rozwedl.

Téhož Léta/ Král Ferdynand w Neděli před Hromnicemi/ wygel z Prahy do Křjſſe na Sněm, do Měſta řečeného Hogenau/ kterýž na mjſtě Cýſaře Karla držeti měl/ mnoho o Wjru a Nabož enſtwj mezy Knjžaty Rjšſkými gednáno bylo/ ale wšſak málo Narownáno.

1541. We Cžtwrtek před Swatým Duchem/ Hrad Pražſký ſkůro wšſecek wyhořel/ s mnohými Klénoty a ozdobami/ gako y ginými wzácenými wěcmi.

Téhož Léta/ Budjn Měſto Slawné/ a někdy Stolice Králůw Vherſkých/ od Turkůw dobyto a wzato.

Téhož Léta: Když Cžechowé s Němcy oblehli Peſſt/ vkázala ſe na Nebi Kometa/ kteráž ſe pogednau w ſpůſob Hada obrátila. A té hned Nocy Turcy okolo Oſmi Tiſýc Cžechůw a Němcůw porazyli.

1542. Rozepſán byl Sněm Hlawnj Duchownj od Pawla, toho Gména Třetjho, Biſkupa Řjmſkého/ do Trydentu.

Téhož Léta: Stchlo ſe w Konſtantynopoli weliké a ſtraſſliwé Powětřj, Hromobitj, a bleyſkánj/ pršſeli y kraupy/ a mezy nimi Kamenj weliké/ z nichžto geden nalezen gſa, wážil Cžtyry Libry. Vdeřil také Hrom do Cýſařſkého Pokoge/ a Milenku geho Labellu Brandýnu/ kteráž toho Dne k Cýſaři pozwaná byla/ s Děwečkau gegj/ y s ginými/ kteřjž na ten čas w Pokogj byli, zabil. Potom zaſe vdeřil do Cýſařſkých Maštalj/ a w nich neylepſſjch Dwanácte Set Konj pobil.

Téhož

Toho čaſu / Dwanáctého Dne Měſýce Cžerwence / powſtalo znowu w Konſtantynopoli Powětřj a Zemětřeſenj / kteréž mnoho znamenitých Stawenj pobořilo / vpadlo wjce než půl Paláce Cýſařſkého / a Zařjtilo Lidu wjce než přes dwa Tiſýce / a Cžtyrmecýtma Baſſe Tureckých.

Po té takowé ſkáze a ſtraſſliwém Diwadle / poručil Cýſař Turecký we třech Měſtech w Konſtantynopoli / w Adryánopoli / a w Nykopoli wyhledáwati / gakby mnoho Lidu ſkrze to Powětřj, Krupobitj, a Zemětřeſenj zahynulo : A nalezeno gich bylo Sto: Dwadceti. a Cžtyry Tiſýce.

1543. Oſtřehaum Zámek y Měſto Solimánus Cýſař Turecký dobyl / a tak ſpewnil / že žádné naděge wjce Křeſtianům k wybogowánj nepodáwalo.

Tehož Léta: Držán byl Sněm na Hradě Pražſkém / w Pondělj před ſwatým Filipem / na kterémž Nařjzeno bylo / aby Dcky Zemſké byli dwoge. Gedny kterýby ſe na Karlſſtegně chowali pro lepſſj bezpečnoſt. A druhé w Sklepě / w kterémžby před Ohněm byli / pro potřeby Lidſké.

1544. W Řjmě w Koſtele Swatého Petra in Uaticano, když ſe Gruntowé k Stawenj kopali / nalezená byla Truhla Mramorowá / zdýli Wośmi Noh a půl / zſſjři Pěti / a zwegſſi Sſeſti. W kterézto položená byla Manželka někdy Honoria Cýſaře / kteráž před Potwrzenjm w Manželſtwj, w Panenſtwj vmřela. W ty Truhlicy Tělo wſſecko poruſſené a ſkažené bylo / toliko ſe některj Zubowé, Wlaſy, a dwa Hnátj z Noh nacházeli. Sukni, Pláſſť, gjž wetchý wzawſſi, a Ohněm ſpáliwſſi / Třidceti Sſeſt Liber Zlata wýborného wypáleného doſtali.

Naſſla ſe také Truhlička Střjbrná / gedné Nohy zdýlj a půl / zſſjřj Dwanácte Pedſtůw / w kteréž mnoho Křiſſtálowých / a z Achatu Kamene Nádobek ſe ſpatřowalo / gako y Cžtyřidceti Prſtenůw, Nákladně a Miſtrowſký včiněných.

Opět nalezen byl Sſmaragd / Zlatem pěkně obložený / a na něm Hlawa wyrytá / kteráž, žeby Honorya Cýſaře wypodobňowala, za to měli. A ten Sſmaragd ſſacowán byl Pět Set Dukatůw.

Holſpantůw, také Aurumpantůw, a giných Ženſkých a Fraucymorſkých Okras nemalo ſe wygewilo / a mezy giney mi gedna, kteráž ſe těchto čaſůw Agnus Dei gmenuge / na gegjžto Okolcých wyryto bylo : Maria noſtra Florentiſſima. Item / Plech Zlatý / s Slowy Řjeckými Literami pſanými : Michael, Gabriel, Rafael, Vriel.

K tomu gako négaká Wětwička, kráſně z Sſmaragdu a giných Drahých Perel ſpůſobená / a Gehla čepjcý Dwanácte Peſtůw zdýlj / na nijž z gedné ſtrany napſáno bylo : Domino noſtro Honorio. A na druhé : Dominæ noſtræ Mariæ. Nad to Seſliček z Kamene Chelidonio ſpůſobený / Hlemeyžď a Sſáłek z Křiſſtálu / Mjč ze Zlata / podobneg tomu / kterýmž Pacholata hráwati obyčeg magj / ale tak, že ſe na dwý rozděliti mohl. Giných pak wěcý od Perel a Zlata nemalo ſe vkazowalo / které ač poněkud Staroſtj a dlauheſtj čaſůw poruſſené byli / mnohé wſſak pěkné a neporuſſené zůſtáwali. A to wſſe Stilico darowal Marygj Dceřj ſwé za Wěno.

1545. Přiwedena byla Děwečka négaká ex Miſnia do Wittemberka / kteráž byla několik čaſůw Diáblem poſedlá, k Luterowi / aby z nj Diábla wypuſtil. On ačkoliw ſobě tím Řzemeſlem ne hrubě giſt byl / a ne hrubau chuť k tomu měl / wſſak aby Včenj ſwého tudy nezlehčil / a ſebe, gakoby tak mnoho mocy neměl, nezahanbil / o to ſe pokuſyl. Kázal tedy Děwečku tu do Kapli Koſtela Farnjho wýſti / a ſám za nj přjgda / négakými Luteránſkými Plerkami, počjnal Diábla zakljnati. Ale on ſe rozeſmál / a genu wyſmjwal.

Tím Luter zarmaucený a ſkormaucený / malé myſli býti / a kterakby z Kaply wygjti mohl, rozmegſſleti počal. Diábel pak, gakožto Miſtr geho, do hry

se s nim dal/ a Dwéře tak dobře zaryglowal/ že ani zewnitřku / ani z wnitřku gich žádneg ŏdewřjti nemohl. Coby w tom zakljnánj vbohý Luter činiti měl/ (strachem do Nohawic nadělaw) newěděl. Oknem wylésti chtěl/ ale Mnjše mu zbraňowali. Vsmilowali se někteřj nad bjdau geho/ a Sekeru Oknem podagje/ a Dwéřj wywrátiti napomáhagje/ na poli Mrtwého, Diwůw působitele, wyswobodili.

1546. Luter gsauce do Eyslebn od Hrabat Mansffeldských z gistých přjčin wyslán/ když weselegj za Stolem sspryms, wedlé obyčege swého prowozowal a Hodowal/ Nočnjho času vmřel. Ionas Coccus, kterýž při geho Smrti byl, wypisuge/ že w přjtomnostj geho Cælij, a giných mnchých z Roty swé, když vmjral, prawil : Orate pro Domino nostro Deo, & ejus Sancto Evangelio, ut ei bene succedat, quia Concilium Tridentinum & abominabilis Papa graviter ei adversatur. To gest : Modlete se za Pána nasseho Boha/ a geho Swaté Ewangelium/ aby se mu dobře wedlo/ poněwadž Sněm Trydentský, a ohawný Papež, těžce se mu protiwj. A zase : Pater mi Cælestis, & Pater Domini nostri Iesu Christi, Deus totius consolationis, gratias tibi ago, quod mihi dilectum filium tuum Christum rebelasti, in quem credo, quem prædicavi & confessus sum, quem amavi & laudavi, quem abominabilis Papa & omnes impij vituperant, persequuntur & blasphæbant. Otče můg Nebeský/ a Otče Pána nasseho Gežjsse Krysta/ Bože wsselikého potěssenj / tobě Djky wzdáwám/ že gsy mi neymilegssjho Syna twého Krysta zgewiti račil/ kteréhož gsem ohlassowal a wyznáwal/ kterého gsem milowal, a wychwalowal/ kteréhož ohawny Papež a wssickni bezbožnj hanj / genu se protiwj, a rauhagj. Ale zpozdilého a sspossetilého Srdce Cžlowěk proč se tak za to swé Ewangelium obáwal / poněwadž opowážliwě Prorokowati směl :

Pestis eram vivus, moriens tua mors ero Papa.

To gest :

Žiw gsa, byl gsem nakaženjm
Tobě Papeži rozličným /
Vmrlj twau Smrtj budu/
Zrussjm, skažým, wssj twau Radu..

Téhož Léta : We Cžtwrtek Den Swatého Jeronýma / přigel do Prahy Maurye Knjže Saské, s Augustem Bratrem swým / a stal na Hradčanech, w Domě Pana Kossáteckého.

Téhož Léta : Začal se Sněm Duchownj w Městě Trydentě / w Hrabstwj Tyrolském,

Toho také Léta / Karel Pátý Cýsař Rzjmský/ zgewnými a wssudy rozeslanými Patenty, Jana Frydrycha Kurfiřssta Saského/ a Filipa Landkrabě Hesský do Achtu dal : Proto/ že Dekréty geho pohrdali / a bezbožnost Luterowau, wsseligak rozssiřowali. Ale oni sobě toho nemnoho wážjce/ giná Knjžata proti Cýsaři pozdwjhli/ s njmi se spolčili/ a nemalé sskody po Rzjssi giným Knjžatům činili/ ano y mocý aby Cýsaři odpjrali, přjsahau se zawázali. Wssak Cýsař dostaw čerstwého Lidu z Hysspanye/ na ně časem a wedle přjležitosti swé vdeřiw, na mnoze gich porazyl. Cžjmž některá Protestatium Města zděssená gsauce/ Cýsaři se poddáwala.

1547. 27. Dne Měsýce Ledna/ vmřela Králowna Anna/ Dcera Krále Wladislawa a Manželka Cýsaře Ferdynanda. Pani Slawná/ pobožná a hrubě milosrdná.

Téhož

Téhož Léta we Wsy Hrussowanech v Zatce/ gedna Zena ssestero Djtek swých wlastnjch zabila. Začež potomně w Zatci slussnau pokutu nesla / gsauc Kolem probitá a zahrabaná.

Téhož Léta/ Heřman Kurffiřsst Koljnský/ proto, že od Cýrkwe Katholické odstaupil/ a Konffesý Ausspurské se přichytil/ z Auřadu swého složen byl od Papeže Pawla Třetjho.

Téhož Léta/ Král Ferdynand mage Wálku s Kurffiřsstem Saským/ žádal Czechůw/ aby mu Pomocý přispěli/ a k Maurycyusowi s nj pospjssili/ což y včinili/ ale w krátkém čase domu se zase nawrátili.

Posledního Dne Ledna / Poručil Král Ferdynand Czechům / aby se zase k Maurycyusowi nawrátili/ ale oni se wymlauwali/ že přjčiny žádné, z kteréby Bogowati měli, proti Kurffiřsstu Saskému nemagj / obzwlásstně / poněwadž se y w Náboženstwj s njmi srownáwá.

Odpowěděl Král Ferdynand/ že on pro Wjru s njm neWálčj/ než pro geho neposlussenstwj, a protimyslnost / poněwadž, netoliko Dekréty Cýsařské zlehčil/ ale y k Turku poslal/ napomjnagjce ho/ aby Přjměřj zrussiw/ na Vherské a Czeské Králowstwj se obrátil/ k čemuž y pomoc swau přislibil.

Nemoha pak gináče Czechůw namluwiti. 6. Dne Vnora s Synem swým Ferdynandem, hnul se k Litoměřicům/ a tu Panůw Czeských očekáwal.

Kteřjž když přigeli/ obssjrnau a maudrau Řečj, gakeby Maurye Pomocy potřebowal, Král oznámil.

Wyslissjc promluwenj geho/ maudrau Odpowěd swau včinili / a že toho sami z sebe, a ostý wlastnj vgmě, včiniti nigakž nemohau, oznámili; Protož aby Sněm položil/ a na něg Stawy Králowstwj Czeského powolal. Ginj pak žádost Krále wyplniti y hned připowěděli/ začež y poděkowánj od Krále dosáhli. A těm kteřj se na Sněm odwoláwali/ řekl: Že nynj potřeba pomocy gest a ne Sněmu/ protož aby se y hned s njm wyprawili.

Wyslissjc přjsnau Králowskau Weypowěd / a obáwagjce se / aby sami geti nemuseli / gisteg Plat Králi dáti přislibili.

Žádali Pražané při koncy Měsýce Vnora Krále Ferdynanda / aby položil Sněm Obywatelům Králowstwj Czeského 20. Dne Března/ a gestližeby sám na něg přigeti nemohl / aby dal Panům moc činiti coby měli.

Král rozkázal gim to činiti/ co gim w Kragi Litoměřickém vstanowil/ a k 18. Dni Měsýce Dubna Sněm rozepsal / zatim, aby předsebe nic nebrali, přjsně zapowěděl. Oni pak čtwrtého Dne po přigetj takowého Psanj a Poručenj, spolu se sessli / a že chtěgj Swobod swých hágiti, mezy sebau se zawázali. A zgewssi se, gich nemalo do Prahy na Wognu se proti Wrchnosti a Králi swému hotowili / a Kasspara Fluga za Hegtmana wywolili.

Toho času/ Král Ferdynand/ Maurycyus a Augustus Bratřj/ s Wogskem swým k Městu Mostu přitáhli. Nelibilo se to Czechům/ že na Pomezý a Hranicech gegich Wogska rozložili/ a proto skrze Psanj Ferdynanda žádali/ aby nedopausstěl cyzýmu Národu do gegich Země táhnauti/ a takowé wěcy prawě nowé, nebýwalé, a hrubě nebezpečné; před sebe bráti/ syce žeby museli na něco časně pomysliti. Maurye také a Augustus / aby z gegich Hranic co negdřjwe wytrhli.

Na takowé gegich Psanj 26. Dne Března odepsal / a gich, že se nemagj čeho obáwati, Otcowský napomjnal/ dokládagjc/ že ne pro něgakau gegich skázu na Hranice Czeské se wyprawil/ ale aby se s Cýsařem rozžehnati mohl.

W tom Kurffiřsst Saský wyslal Posla swého Mikulásse Minkwice do Czech/ aby mezy Czechy, a týmž Kurffiřsstem Kompaktáta a Přjměřj obnowené bylo.

On pak na Ceſtě ſe roznemoha, do Prahy dogeti nemohl / nez ſkrze Pſanj, aby giſté Oſoby, k takowých Kompaktát Potwrzenj wyſlané byli, pozadal.

Odepſali Prazané Knjžeti Saſkému 28. Dne Března/zeby žádoſt geho, ſkrze Minkwice včiněnau, rádi wyplnili : Ale že čaſu k tomu přjhodného nemagj/ poněwadž mnohá a weliká Wogſka na gegjch Hranicých ſe položili že ti, kteřj prwé byli, zuſtáwagj/ a Kompaktáta, co neydřjwe, obnowiti chtěgj. A hned poſlednjho Dne Března/Morawanům Pſali/a aby ſe co neydřjwe do Czech Woganſký/ že toho weliká potřeba vkazuge, wyprawili, žádali.

Zatim Cýſař Karel do Hba přigel / a 7. Dne Dubna / magje v ſebe Krále Ferdynanda a Maurycye/ Stawům Králowſtwj Czeſkého Pſanj včinil/ napomjnagje gjch/ aby Proffanty do Leženj geho dodáwali, a ſe vpokogili. Čehož geſtližeby včiniti opominuli / žeby Krále Ferdynanda y geho, proti ſobě welmi popudili.

Ale oni z nowu patenty rozſýlali/napomjnagjce wſſech Stawůw/aby ſe co neydřjwegj, proti Cyzozemcům Woganſký ſgeli / poněwadž giž k tomu důležitá potřeba nutj.

Napomjnal ge opět Král Ferdynand a proſyl / aby od předſewzetj ſwého vpuſtili/ a o Wjru ſe netobáwali. Což kdyby včiniti nechtěli/ žeby y on na to pomyſliti muſel/ gakeyby takowému Puntu odpor včiniti mohl.

Knjže pak a Kurffiřſſt Saſký / o pěyž ſe tak hrubě zaſazugj / že geſt nikdý toho nezaſlaužil/ aby při Cýſaři, aneb pṙinčin w pokogi zanechan byl.

Toho čaſu / wygel Cýſař s Králem Ferdynandem z Egru / magjce Lidu rozličného Národu nemalo/ Maurye a Auguſtus Knjžata Saſká, s Lidem ſwým ſe k němu připogili / a přjležitoſti, gakby s Knjžetem Saſkým Bitwu dáti mohli, wyhledáwa i. A obáwage ſe/ aby gim do Witemberku nevſtaupil / ſnažně za njm poſpjchali/ a vhonjce ho v Leſu Leochana/ ſylně a zmužile na něg dotazyli/ a přes Twář ranje, zagatého doſtali.

Dowedeny gſa Knjžeti Albánſkému/ od téhož Cýſaři Prezentyrowán byl/ a poſtawje ſe přednég, takto promluwil : Teď hle ſe ſtawjm za Wězně Cýſaři Neymiloſtiwěgſſj/ a aby takowau/ kteráž na Knjže náležj/ Stráž mně opatřil, žádám.

Odpowěděl Cýſař / wěru / nynj tobě gſem Cýſařem / owſſem přigjmám tě wedlé zaſlaužení twého. Zůřiwěgj Král Ferdynand ſe proti němu vkazowal/ poněwadž wyhledáwal Saſký, y geho wſſecky Děti, wſſeligakým ſpůſobem wyhladiti. Chycen a zagat byl mezy giným Arnoſſt Knjže Brunſſwický Syn Filipůw. Starſſj pak Syn Kurffirſſta gſa raněn, do Witemberka vgel.

Cýſař Witězſtwj nad Saſkým obdržew/do Witemberka s Wogſkem ſe wyprawil/ a we Třech Dnech potom/ to geſt, 4. Dne Měſýce Mage, Saſkýho k ſmrti odſaudil/ ale na Přjmluwu Kurffirſſta Brandeburſkého, s giſtegmi weyminkami (Kůru wſſak zbawje) žiwot zaſe darowal / a Arnoſſta Brunſſwického propuſtil/ gako y na proti tomu/ Saſký Albrechta Brandeburſkého.

Prazané wyprawili Poſly k Králi Ferdynandowi / aby z toho, co gſau koliw před ſebe brali, ſe wymluwili/ poněwadž giſtau Smlauwau Knjžeti Saſkému zawázánj gſau. Přitom žádali, aby od Wálky s Saſkým začaté, vpuſſtěno bylo. Gesſtě Poſlowé z Prahy newygeli/ w tom Kurýr z Leženj přigel, a žeby Knjže Saſké zagaté bylo, oznamowal. W čemž změnili Páni Vſtanowenj / a aumyſl ſwůg prwnj/ a Krále Ferdynanda žádali/ aby to Wogſko do Vher proti Turku obrátil / že nechtěgj oni poſledujmi býti.

Odepſal gim Ferdynand z Leženj před Witemberkem při počátku Měſýce Mage/ domlauwagje gim/ že hrubě w nebytnoſtj geho Hoſpodařili/ a wſſemi

ſpůſoby

spůsoby proti němu se rotili/ napomjnagjce gjch/ aby Záwasky proti němu a Cýsaři včiněné, změnili/ a Pečetj gednomu každému nawrátili/ a Weypis těch Smluw aby gemu odeslali. Což gestližeby včiniti se zbraňowali/ žeby na to pomysliti musyl/ gakby ge strestati a w Poddanost vwesti mohl.

Kdy se pak Ferdynand z Leženj Cýsařského s Lidem nawracowal/ w Litoměřicých se pozdržel/ a při počátku Měsýce Cžerwna Listy do Cžech rozepsaw/ Stawy, aby od Záwasku proti němu včiněného, odstaupili, napomjnal. Gako y to/ aby každý aumysl swůg skrze Psanj gemu oznámil, přjsně poraučel: Připowjdagjc těm/ kteřjby od předsewzetj swého vpustili, wssecko prominauti/ a ničjm zlým gim toho nespomjnati. Pokutowati pak ty/ kteřjž Sprawau wládnau/ a Panowánjm geho pohrdali. Pražanům také přikázal/ aby Sseſtého Dne Cžerwence na Hradě Pražském se postawili.

A přitáhl Woganský do Prahy/ a posadil se na Magestátě/ zgewně hlasem pohwěgssenym počjnal Pražanům předkládati / gak často/ a z husta /proti němu/ a Důstogenstwj ge* prowinili/ a aby na wssecky Artykule odpowjdali, poraučel.

Pražané widauce swé prowiněnj, a Krále rozhněwaného/ aby s njmi ne wedlé Práwa a Sprawedlnostj/ ale raděgi lásky a Milostdenstwj nakládal, pokorně žádali/ Syn Krále Ferdynanda, a Augustus Bratr Mauryců, tolikéž se za ně snažně přimlauwali.

Na Přjmluwu tak Wzáctných Lidj Král pamatowaw / a wjcegj k Milostdenstwj, nežli k Přjsnostj, nakloněn gsa/ aby Desátého Dne Cžerwence na Sněmě neyprwé přjsstjm, Záwazek mezy sebau včiněný zrussili/ wssecky Zápisy a Privilegiá na Swobody gim dané, aby gemu odewzdali, nařjdil: Proto, žeby některé naprawiti/ giné zanechati/ a giné změniti a vmysl měl / poněwadž ge některá k swéwolnosti weliké přiwedli. Zámků a důchodů wssech aby pustili/ a Cla odwozowali/ wssecky Smlauwy mezy sebau včiněné/ obzwlásstně pak s Janem Frydrychem aby zrussili a w nic obrátili/ Plat z Piwa/ aneb Posudnj/ w kteréž se za Tři Léta dáwati vwolili/ na potomnj časy odwozowali.

Děla pak/ Rusy / a giné Wogenské Nástroge / na Hrad Pražský aby doprawili/ a obzwlásstnj pak/ kteréž kdo Doma má, na Rathauz donesli.

Což když včinj/ že mnozý při zdrawj zachowani budau / gjnj pak wedlé zásslauženj potrestánj. A ti kteřj se nepostawili/ že Hrdlo stratili, wyhlásyl. Tudy mnoho z Rytjřstwa a Měst milostj při Králi wyhledáwali.

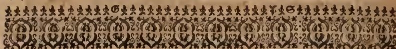
Kasspar Flug/ genž se za Heytmana potřebowati dal, do Achtu dán/ a na Hlawu geho Pět Tisýc Dukátůw položeno bylo.

A tak Opatrný a starostliwý Wlasti Otec, poněkud nepokogné Králowstwj Cžeské naprawil/ a k Swornostj přiwedl.

1548. Dwadcátého Cžtwrtého Dne Vnora / Cýsař Karel Pátý na mjstě Jana Frydrycha Kurffiřsta Saského, wywolil za Kurffiřsta Mauryce/ a Frydrycha, gako y Potomkůw geho, takowého Důstogenstwj zbawil.

Téhož Léta/ Kostel Swaté Panny Barbory na Horách Kuttnách zawřjn a dokonán gest / za Mincmeystra Pana Jana Zwitence/ a na Těchowicých / tu Sobotu před Swatým Hawlem.

Antonin.

PO Smrti Giřjho Antonin na Oppatſtwj Sedlecké doſedl/ a nemnoho, gako y Předek geho, Kláſſteru co dobreho poſlaužil. Doſtana ſe pak potomné za Oppata na Zbraſlaw / tam žiwot ſwůg dokenal.

Za žiwobytj geho a Sprawowánj při Sedlcy Léta 1548. wyſſel Oheň v Swatého Petra na Pořjči w Nowém Městě Pražſkém / od něhož wſſecka Saukenická Vlice shořela / a Domůw giných přes Třidcet.

1549. Byl Sněm Držán na Hradě Pražſkém / na němž Král Ferdynand žádal Stawůw / aby Maxymilián Syn geho Neyſtarſſj, na Králowſtwj Cžeſké Wolen byl/ což y obdržel; A tak Den Swaté Konkordye za Krále Wolen byl/ a na zegtřj wyhláſſen.

1550. Stala ſe Smlauwa, aneb Sména s Antoninem Oppatem a Sſeffmiſtry na Horách Kuttnách o Wes Weletow / a Dědiny Gruntljk, pod Sſpicemberkem ležjcý. A to takowá :

Že chtěge Antonin Oppat Wes Weletow/ někdy od Kláſſtera Sedleckého zaſtawenau/wedlé Mageſtátůw G.M. Cyſařůw Rijmſkých, wyplatiti/ a Kláſſteru připogiti. Sſeffmiſtřj ſe na odpor poſtawili/a toho včiniti Mageſtátem ſobě od G.M. daným/ (w kterémž ſe dokládá / že žádný té Wſy wyplatiti nemůže od Hornjkůw/gedině G.M. Králowſká k ſwému wlaſtnjmu Směnj a vžjwánj) zbraňowali. W čemž aby dalſſjho nedorozuměnj mezy njmi nepozůſtáwalo/ Dědiny a Platy gjch/ w Gruntljku ležjcých/ Oppatowi poſtaupili / a Oppat od Wſy Weletowa vpuſtil. Náleželi owſſem ty Dědiny ke Dworu Gruntljku Kláſſtera Sedleckého / a od Oppata Jodoka Prokopowi Alderowi odprodané byli,pod giſtý Plat/ kterýž z njch wycházeti měl/a potomné k Obcý Hor Kutten obrácen byl. Pak aby o Weletow wětſſjho zaneprázdněnj nebylo/ zaſe takowý Plat y s Grunty, Kláſſteru Sedleckému poſtaupili/a on Weletowa Hornjkům/připowjdagjce obě ſtrany/y na mjſtě budaucých ſwých/na takowe Grunty ſe wjce nepotahowati/ nynj / y na čaſy budaucý.

Ta pak Smlauwa byla obnowená Léta 1557. za Jakuba Oppata/ s powolenjm Krále Ferdynanda Prwnjho : A wložena we Dcky Zemſké/ do Kwaternu Trhowýho Nowýho Bjljho/ Léta 1561. we Cžtwrtek před Swatým Wjtem.

Téhož Léta : Na Den Očiſſťowánj Panny Marye/začala ſe zaſe Mſſe ſwatá ſlaužiti w Sſtrospurku / kteráž přes Dwadceti Let Bludy Luterowými / Kalwjnowými/a Zwinkliowými, zaſtawená ležela.

Téhož Léta / w Praze a Žatci. Syta přſſela.

Téhož také Roku / in Carinthia Měſýce Dubna / pěkné a wýborné Obilj přes dwě Hodiny prſſelo na Cžtyry Mjle zdýlj zſſjřj. Kteréhož Lidé nemalo k Pokrmu a wyžiwenj ſwému nazbjrali.

Wypiſuge Lupáč/ že toho Léta narodil ſe Rocaut/kterýž mluwil neginác než gako Cžlowěk.

1551. Cžtrnáctého Dne Měſýce Března / in Oppido Bernburgenſi, když Kněz na Kazatedlnjcy Slowo Božj mluwil / Obraz Kryſta Vkřižowaného aſý

Cžtyry

Cžtyry Hodiny Krwj se potil. Kterýž když někteřj otjrali / z nowu se Krew na něm wyrážela.

Téhož Léta / Klec Železná z Poručenj Krále Ferdynanda včiněná / a na Rýnku Staroměſtſkém poſtawená byla. W njž pro ohawné a nečiſté chowánj, obnaženj / a Fěrtauſſky toliko okolo Paſu zakrytj, ſedati / a za hřjchy ſwé odbegwati muſyli.

Téhož Léta: Wypowěděnj byli Predykanti Ewangeličtj od Cýſaře z Auſſpurku / tak aby we třech Dnech do konce, a na miſto ſe wyſtěhowali / a w žádný pod Cýſařſkau Sprawu náležegjcý, Zemi ſe nezdržowali.

1552. Antonin Oppat nemoha, aneb nechtěge Nowých Dworůw wyplatiti / ge Panu Hynkowi doprodal / na takowý ſpůſob / že on Pan Hynek Martinický / Dědicowé a budaucý geho těch Dworůw Nowých, ſewſſemi Dědinami, Lukami, Rybnjčky, Potoky, y giným ſewſſjm k njm přjſluſſenſtwjm / kromě Leſu nad Horuſſicy ležjcýho / gakožto prawý a pořádný Držitel, w držení zůſtáwati má, a magj / na čaſy budaucý a wěčný / ꝛc.

Téhož Léta: Padla Syra z Oblakůw nad Měſty Pražſkými 15. Dne Měſýce Mage.

Téhož Léta / Jan Frydrych Knjže Saſký od Cýſaře přemožený / a Strážj w zagetj dobře opatřený, propuſſtěn byl / a takowého Wězenj ſproſſtěn. Byw Wězně u Cýſařſkým Pět Let / a Dni Dwadceti Pět.

1553. Edvardus Rex Angliæ vmřel / a zůſtawil po ſobě Ioannam Suffolciam. Marij pak a Alžbětu Seſtry ſwé Dědictwj a Nápadu zbawil. Bůh wſſak, a náchylnj k Marij Stawowé, k tomu dopomohli / že geſt k Sprá- wě a Wládařſtwj Králowſtwj Englického přiſſla. Ioannam, Ducem Northumbriæ, geho Syny / Bratra y giné Auředniky a Správce Zemſké / gako y Preceptora Edvardi Ioannem Czecum, do Wězenj dala. Wjru Katolickau, gyž do Konce ſkůro vmořenau, rozmnožowati počala / Filipowi Cýſaře Karla Synu zaſnaubená byla / a ſedliwě w nowé wyſkytlj Ewangeliky ſtřjbila / tak že Ioannes Foxus nemalo Mučedlnjkůw Bludných w Angljj včiněných, w Knjžce ſwé ſpomjná.

Téhož Léta: Žádali Stawowé Cžeſſtj Arcyknjžete Ferdynanda za Přjmluwu k Králi / aby Strana pod Obogj mezy ſebau z každého Stawu po dwau Oſobách woliti mohla, kteřjby k Adminyſtrátorowi a Koncyſtořj dolegſſj přidáni byli / tak aby Adminyſtrátor bez Raddy gegjch ničehéhož činiti / aneb před ſebe bráti nemohl.

Jakub.

Naſledowal Oppatſtwj Sedleckého po Antoninowi Jakub / Cžlowěk bezpochyby Cti a Sláwy Božj Rozmnožitel horliwý býti muſyl / poněwadž ſe některé Památky hodné wěcy po něm nacházegj. Že pak Starý Piwo ráb pigjwal / Jakub Starý Piwo gey nazýwali.

Ten Oppat w Koſtnicy při těmž Kláſſteře pod Oltářem naſſel 10000. Dukátůw / které wſſak na dobré a chwalitebné Skutky obrátil.

Nebo neyprwé Zwon ſljti / dwa Wornáty neypěkněgſſj nakladně Krumplo-

wati/ Berlu, a Korunu ozdobiti / gako y Kalichy některé pěkné / z nichžto ge⸗den s Drahým Kamenjm gest vdělati dal. Gehožto Duſſi Pán Bůh rač mi⸗loſtiw býti / a lehkého odpočjnutj propůgčiti.

1554. Marya Englická mage Gvilforda Syna Ducis Nothumbriæ y s Johannau Manželkau geho w Wězenj / ſtjti poručila. Gako y potomně 21. Dne Vnora Ducem Suffoleiæ k podobné Smrti odſaudila/ a Checa Preceptora wypuſtiti nařjdila.

Téhož Léta / Philippus Caroli V. Filius, 9. Dne Cžerwence do Engelandu přigel/ a Cžtwrtého potomně Dne Uvintoniam ſe wyprawil : A přigda s welikým množſtwjm Rytjřſtwa / do Koſtela Hlawnjho od Biſkupa Uvintonyenſkého, a některých giných, Slawně přiwjtán byl.

Na druhý Den k Králowně přiſſel/ a Den Swatého Jakuba, hlučně We⸗ſelj ſtrogil.

Toho také Léta/ 12. Dne Liſtopadu/ začal ſe Sněm w Londýně/ přigel k němu Cardinalis Polus, a wſſech wůbec napomjnal / aby k Gednotě a ſpolečno⸗ſtj Wjry Katholické ſe přiwinuli. Po wykonané Řeči / geho žádali wěti⸗wě a pokorně Stawowé Ewangeličtj / aby ab omnibus ex comunicationibus, & cenſuris Eccleſiaſticis abſoluti, za prawé a wpřjmné Cýrkwe Swaté Katho⸗lické Syny vznánj a přigatj byli / čehož y vžili. Nebo na druhý Den / Král y Králowna před Kardynálem na Kolena padli / a Kardynál wſſecky ab ex-comunicatione & Eccleſiaſticis cenſuris abſolwirowal. Při čemž ſe weliká Slawnoſt, Spjwánj, a Djkůw činěnj Bohu Wſſemohaucýmu dálo.

1555. Wypowěděno bylo od Krále Ferdynanda okolo 200. Kacýřſkých Predykantůw z Králowſtwj Cžeſkého.

Téhož Léta/ 23. Dne Března/ vmřel Julius Papež/ a na geho mjſto doſedl Marcellus Cervinus. Kterýž potomně Gméno ſwé při Auřadu zachowal. Ale málo kolikſy Dnj ſprawowaw, w Pánu dokonal / a na mjſto geho Ioannes Petrus Caraffa, Starec w 80. Letech doſedl/ a Pawel Cžtwrtý nazwán byl.

Při počátku Měſýce Vnora / vpáleno geſt pět Biſkupůw / proto, že Včenjm Kalwjnowým w Engelandu nakaženj gſauce / k Prawé Cýrkwi nawrátiti ſe nechtěli.

1556. Král Ferdynand žádal Pomocy od Rakuſſanůw proti Turku. Dolegſſj Rakuſſané k Wjdni ſe ſgeli/ a při Ferdynandowi ſnažně wyhledáwali/ aby gjm Swobody w Náboženſtwj propůgčil/ prawjce/ že chtěgj Králi a Pánu ſwému we wſſem nápomocnj býti : Ale wſſak nic neobdrželi.

Téhož Léta : Žádali y Bawořj Knjžete ſwého / aby gjm Swobody w pro⸗wozowánj Náboženſtwj vdělil. W čemž on obáwage ſe negaké Roztržitoſtj/ a wida, že y Král Ferdynand něco tomu podobného včinil / dwě wěcy gim do⸗wolil :

předně / aby pod Obogj Přigjmati / a Maſo z přinucené potřeby w ča⸗ſých zapowěděných gjſti mohli/ a to geſſtě do giſtého čaſu / dokudby gináče w té wěcy nařjzeno nebylo.

Téhož Léta/ Vmřel Swatý Ignatius Lojola, Fundator Patrum Societatis Ieſu, w Řjmě : Wěku ſwého Let mage 63.

Téhož Léta/ Biſkup Kantuaryenſký Bludůw Kalwjnowých naſledownjk/ Oxoniæ in Anglia Ohněm ſpálen byl/ 21. Dne Dubna.

Téhož Léta/ w Středu 1 w Nocy na Cžtwrtek před Swatým Hawlem / v⸗mřel Bohuſlaw Oppat Klaſſtera Plaſkého. Kteréhožto Léta/ na geho mjſto doſedl w Pondělj před Swatým Martinem Kněz Wolff.

1557. Wykopána byla Těla Mrtwá Bucera, a Pawla Fága z Země, w Engelandu/

Engelandu/ a gakožto zgewných Kacyřů, Ohněm spálena/ a Kostel w němž po hřebenj byli/ wedlé Obyčege Katholického reconciliтowán, a znowu posweсen.

Téhož Léta/ Narodil se Matyáše Arcyknjže Rakauský, Cýsaře Maxymiliána Druhého Syn Cžtwrtý, w Wjdni.

1558. 24. Dne Února / Karel Pátý wyslal Legáty swé do Frankfurtu/ kdež byli Kurffiřstowé a Knjžata Řjšská shromážděná / žádagjc, aby Bratra geho Ferdynanda za Cýsaře přigawssy, w Správu wssj Řjsse uwedli / že en gakožto mnohými a rozličnými prácemi zemdlený, to Důstogenstwj z sebe složiti/ a w Pokogi Bohu za hřjchy swé Pokánj činiti mjnj.

Žádosti geho Kurffiřstowé powolili / a 13. Dne Března Ferdynandowi wssecku Správu a wládu Cýsařstwj Řjmského odwedli.

Toho Léta / Karel Pátý málo času po prácých swých odpočjwage/ wěčného, a nikdý nepomjgegjcýho odpočinutj 21. Dne Zářj, s tjmto Swětem se rozlaučiw, dosáhl/ a Pochowán byl w Aufspurce 24. Dne Února/ Léta 1559.

Téhož Léta : Přigel do Prahy Král Ferdynand/ před Slawnostj Swatého Martina. proti němuž wygeli , Syn geho Ferdynand / s Pány a Rytjřstwem/ wjc než we třech Tisýcých Konjch. S gakau Slawnostj odewssech Starých y Mladých / Žen y Panen / ano wsseligakého Stawu a Důstogenstwj Lidj přiwjtán byl / wiz Paprockýho Lib: 5. Foli: 140.

Toho také Léta / Alžběta Králowna Englická po Smrti Marye Sestry swé na Králowstwj Englické Korunowána byla. S Králem Hysspanským mnoho Wálek wedla/ a w ničem se gemu Poddati nechtěla / až y w gednom Listu napsati směla/ ad græcas fient Regis mandata Calendas.

Ta Alžběta byla splozená od Gindřicha, toho Gména Osmého/ z Anny Bolenský/ a zase Wjru prawau Katholickau potupjc, wssechna k Kacyřstwj se přiwinula/ a celé Králowstwj Englické, Bludy Kalwjnowými a Cwingliánowými nakazyti dopustila. Hospodařili ukrutnj Kacyři gak se gim nejlépe, wedlé Učenj swého bezbožného, ljbilo. Kostely laupali/ Obrazy Swatých , anó samého Boha, a Syna geho Gežjsse Krysta, z Kostelůw wyhazowali/ pálili/a do Pole nosýc, za Cýl, k němuž by o Záwod střjleli, wystawowali.

Když se ty nesslechetnosti dály/ přihodilo se/ že in eadem Regione Angliæ , kterauž Stařj Cambriam, a nynějssj Uvalliam nazýwagj/ Starý a mnoho Letý Jesenowý Strom, welikým a hrozným Powětřjm zlámán byl/ tak že Pařez sedm Noh zwegssj od Země pozůstal/ w kterémž se Obraz Krysta Ukřižowaného , gedné Nohy zdýli, Mistrowský učiněný, spatřowal/ a welikau gasnost z sebe wydáwal/ gsauce barwy gako by Ořechowé. A což diwněgssjho gest/ y druhá Cžastka Stromu od Pařezu ulomeného, podobnau Figuru na sobě ukazowala.

Kterýžto Diw aby se dále mezy Křestianstwem rozessel / několik Let ten Krucyfix spatřjn begwal. A kteřj pro dalekost Cesty k němu přigjti nemohli/ na Papjře Wykontrfektowaneg, wzhljdagjc/ Boha w Skutcých geho wychwalowali.

Téhož Léta : Shořelo něco Klásstera Sedleckého/ od Strany k Kostelu Swatých Filipa a Jakuba se chéglicý.

Téhož Léta : Držán byl Sněm na Hradě Pražském/ w Přjtomnosti Cýsaře Ferdynanda. Swolená na něm Berně Polaulетnj proti Turku / z gednoho Tisýce Kop Grossů Cžeských/ Sest Kop Grossů Cžeských.

Gednáno / aby Statkowé Kapitolnj odcyzowánj nebyli / a kteřj odcyzenj gsau/ w tom odcyzenj aby zůstali.

1559. Pawel toho Gména Cžtwrtý Papež, umřel.

Toho Léta : Na Den Rozeslánj Apoštolůw / uderil Hrom do Wěže Kathauzu

hauzu Nowoměstského / gij kazyl / Rádnj Swětnicy spálil / Hodiny polámal / až y Zwon welikým horkem se slil, a rozpustil.

1560. Ioannes Angelus Medices Medyolánský, wolen byl na Biskupstwj Rzjmské / a Pius quartus gmenowán.

1561. Držán byl Sněm w Nornberce od Knjžat, Augspurskau Konffesy následugjcých. Na kterémž, gak geden z Sekty Cwingliánské pjsse, hrubě na tom stáli / aby Cwingliány, y s gegjch Včenjm potupili / a za Kacyře wyhlásyli. Wssak pro některá Knjžata, která při njch stála / nigakž k tomu přigjti nemohlo.

Téhož Léta: Hořelo na Wlaském Dwoře nad Ssmytnami v Hory Kuttny.

1562. Založená gest Koleg Patrum Societatis Iesu, w Starém Městě Pražském v Mostu / od Ferdynanda Prwnjho.

Téhož Léta / Pan Jan z Sswambergka wyhlássen za Mincmeystra Králowstwj Czeského na Horách Kuttnách.

Téhož Léta: Weliké rozbroge a roztržitesti od Kalwinystůw a Kacýřůw w Frankreychu powstáwali / kterjž hůře nežli Turcy a Pohani nad Kostely / wěcmi Poswátnými / Kalichy / Welebnau Swátostj / a Duchownjmi Lidmi vkrutenstwj swé prowozowali.

W Pařjži také ozbrogenj a ozbraněnj na Kázanj / (kteráž se na dwauch, od njch zaražených mjstech, toliko držjwali) přicházeli / a patrné znamenj rozbroge a nepokoge na sobě vkazowali. Nebo na Den Swatého Jana Ewangelisty, wykonawsse bezbožné Kázanj swé / na kterémž se gich nemalo shromáždilo / když Katolicy v Swatého Medarda na Nesspor zwonili, a se shromáždili / na ně neważnj Kalwinystowé / mage w gedny Ruce Meč / a w druhý Ručnicy / shřmotem do Kostela se walili / vbohé na Modlitbach trwagjcý bili / mordowali / Obrazy sekali / a neydůstognégssj Oltářnj Swátost, před kteraužse Angelé třesau, na Zem vwrhnauc, Nohami posslapali / a mnohé zmordowawssi, do Studnice wházeli.

Táž bezbožná Kalwinská zběř / dostawssi se Aureliam wedlé obyčegé swého vkrutenstwj, a bezbožnost w Kostelých a w Klássteřjch prowozowala / nebo nagedno Oppatstwj se dostanauce, Kostel wyplundrowala / Obrazy posekala / popálila / Okna zwyrážela / Kosti a Reliquiæ S. Aniani ejusdem Civitatis Episcopi wykopala / Ohněm pálila / a Prach semotam rozházela / a což neghorssjho gest, Welebnau Oltářnj Swátost, a prawé Krysta Gežjsse Tělo / kteréž pro nás na Křjži pnělo / způsobami Chleba zastřčené, wezmauce na Zem powrhla / Nohami po něm sslapala / a z Ručnic, gako k něgakému Terči, neważně střjlela.

Tělo Francisci 2. Galliarum Regis, w Kostele Swatého Křjže pohřbené wyzdwjhnauc, Ohněm spálili. Což y Ludovico XI. ejusdem Galliæ Regi včinili.

Toho Léta a času: W gednom Městě dostawsse něgakého giž Starého, a Lery sessilého Mnjcha, do Žaláře gey wsadili / a vřezawsse Přirozenj geho, vwařiti rozkázali / kteréž vbohý Mnich na poli mrtwý snjsti / a mjsto Pokrmu vžjwati musyl. Wssak na tom dosti neměli / ale Břjcho mu wykuchagice / kdeby ten tak lahodný a rozkossný Pokrm ležel, widěti chtěli / Pohanůw / Tyranůw / a Lidogedcůw vkrutněgssj.

Téhož Léta / w Středu po Narozenj Blahoslawené Panny Marye / držán byl Sněm na Hradě Pražském / w přjtomnosti Ferdynanda Cýsaře / a Krále Maximiliána Woleného. Na němž Zawřjno bylo / aby Maximilián včinje Stawům Powinnost / a Potwrdjc Privilegia a Swobody gegjch w Neděli neyprwé přjssti Korunowán byl / a Králowna Manželka geho w Pondělj.

Téhož Léta / přigelo Poselstwj Turecké Imbraim Strass, Rodem Polak,

do Měſt Pražſkých / magje Služebnjkůw 23. Konj 29. a Welblaudůw 6. A nenagdauc Cýſaře w Praze / do Frankffurtu za njm poſpjchal / a Poſelſtwj ſwé před Cýſařem, a Králem Maximiliánem, Slowanſkým Gazykem wyprawowal. Darowal potomně Cýſaři, Gménem Pána ſwého, dwa Kefflíky Kriſſtálowý, nádherně Perlami ozdobený / Koně Tureckého, ſewſſjm Zlatým Kýſtuňkem / a Cžtyry neglepſſj Welblaudy.

Přihodilo ſe toho čaſu / že Auguries Giſinies z Busbeku, Legát Cýſaře Řjmſkého / Trý Knjžat před Ferdynandem a Maxymiliánem gedaucých vkázaw / Bawořſké totižto, Saſké, a Julichſké, k Jmbraymowi Legátu Tureckému řekl: Že gednokaždé Knjže z njch tak možné a bohaté geſt / žeby mohlo na ſwůg wlaſtnj Náklad, doſti weliké Wogſko ſebrati / a s Turkem Walku wéſti / gjmžto podobných, a tak mocných Knjžat, že geſſtě mnohem wjce geſt / gako Sedum Kurffiřſſtůw, a giných Knjžat Řjžſkých w Zemi Německé / kteřjžto kdyby wſſickni, ſpolčjce ſe weſpolek proti Tureckému Cýſaři wytáhli, coby hadal / gakby mocy geho odpjrali.

Žaſinal ſe Jmbraim, a powěděl: Že z toho, co tu nynj widj, ſnadno ſaudici může / gaká geſt moc Knjžat giných, geſſto tu přjtomnj negſau / a že muſý welmi mocná Řjſſe býti.

Ale gemu že ſe widj / že Gednota Řjžſká y s těmi Sedmi Kurffiřſſty, podobná geſt oné Sani, aneb Potwoře o Sedmi, aneb wjcegj Hlawách / a tolikéž Ocaſých / kterážto když chce progjti ſkrze Plot / tedy rozdjlné Hlawy rozdjlnými děrami léſti chtěgj / Tělo pak s Ocaſy nikam nemůže / než muſý na ně zůſtati.

Ale Cýſař geho, že geſt podobný Sani, o gedné toliko Hlawě / kteraž má mnoho Ocaſů / a ta když koliw chce ſkrze ten Plot progjti / hned za nj celé Tělo y Ocaſowé ſnadno prolezau. Tau Odpowědj Pohanſkau, newpřjmnoſt, neſwornoſt, a roztržitoſt Křeſtianſkau vkázaw / Legata Cýſařſkého nemalo zahanbil.

Toho také čaſu / Král Maxymilián wolen byl za Cýſaře Řjmſkého w Frankffurtě.

Téhož Léta / Antonin Arcybiſkup Pražſký / w Sobotu po Nowém Létě / wygel z Prahy do Trydentu, na Sněm Duchownj.

Kteréhožto Léta / byl Mor weliký w Czechách / tak že toho čaſu w ſamém Měſtě Kauřjmě, přes Sedm Set Lidj zemřelo.

1563. Benedykt Děkan Hor Kutten / pro ſwá bauřliwá Kázanj, dán byl do Wězenj, na Rathauze Starého Měſta Pražſkého. W kterémžto dwě Létě zůſtáwage / z Czeſké Země, a ze wſſech Zemi G. M. C. wypowědjn.

Téhož Léta / Danyel Chotěborſký, Děkan Horſký / když s welikau nechutj, a mnohým hánliwým mluwenjm, na Proceſý, na Den Božjho Těla (od Měſſťanůw gſa přinucen) ſſel / Domůw ſe nawrátiw, ſcepeněl.

Téhož Léta / Pan Jan Erazym z Sſwamberka, Mincmeyſtr Králowſtwj Czeſkého / Prwnj Raddu ſadil v Hory. A Prymaſa včinil Pawla Klobaučnjka.

Téhož Léta: Hořelo na Wlaſkým Dwoře v Hory Kuttny / nad Reytunkem.

Téhož Léta / w Auterý Den Narozenj Panny Marye / Maxymilián Druhý Řjmſký a Czeſký Král, za Krále Vherſkého w Preſſpurce od Biſkupa Woſtřehomſkého Korunowán.

1564. Cýſař Ferdynand, toho Gména Prwnj, vmřel / na Den Swatého Jakuba Apoſſtola.

Téhož Léta: Negakého Sſewce Manželka v Hory Kuttny Porodila čtwero Djtek / dwý Pacholátek / a dwý Děwčátek.

Téhož Léta: Na týchž Horách Kuttnach Annu Rybnikářku Czaroděgnicy

 Kljſſtěmi

Klisstěmi trhali, dřeli / a potom y spálili. Nebo se mimo giné čáry k dcwjcimordům přiznala.

Toho také Léta: Na tých Horách Kutnách w Rasstu / propadla se Sýň y s Lidmi / kteřj tam pili / ale žádnému se nic neublížilo.

Kterého žto Léta / y Wjžka na Kostele Swaté Panny Barbory, Plechem pobitá gest. Gako y negaká Chudá Žena porodila Dceru / kteráž měla dwě Twáře / čtyry Oči / čtyry Vssy / a dwa Nosy.

Adam.

Po Jakubowi nacházý se w Počtu Oppatůw Sedleckých Adam, genž byl Přewořem na Zbraslawi. O němž nic giného přirwesti se nemůže / než že se o něm w Knihách Zápisnjch zmjnka děge. Ten také Prwnj Rok Panowánj swého w Pánu dokonal.

Za geho wssak Správy / Léta 1564. Narodilo se Djtě na Horách Kutnách o dwau Hlawach.

1565. Pius quartus Romanus Pontifex Měsýce Prasynce vmřel / a na geho mjsto Pius quintus dosazen byl / Léta 1567. Měsýce Ledna / bywssi Mnich Řádu Swatého Dominika, nazwaný Michael Giselerius.

Téhož Léta / w Praze na Rynku Nowoměstském, stat gest geden Synek Pražský / proto, že swé Matce zlořečil, a gi y bjti chtěl.

Téhož Léta / Cýsař Maxymilián dal Žateckým Magestát a dowolenj / aby mohli zase Město swé zawjrati / kterého ž od Léta 1547. zawjrati nesměli pro swé prowiněnj / kterýmž Cýsaře Ferdynanda / gakožto Pána swého, nemalo vrazyli.

Téhož Léta: Skali v Hory dwa Hawýře / proto, že gednoho Hawýře, na bjlo gdaucýho, Rygmi vmlátili / a za vmrlýho odessli.

Toho Léta: Pan Joáchym z Hradce / geda z Wjdně w Komornjm Woze / když do prostřed Mostu Dunagského přigel / Most se nenadále zlámal / a on y s těmi, kteřj s njm na Woze seděli, do Dunage vpadl, a w nj se vtopil. Kočj toliko gediný wyplowal / a Reythaři na před vgeli.

Téhož Léta / Ferdynand Cýsař pohřben gest w Praze na Zámku.

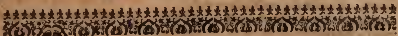
Téhož Léta / Solimán Cýsař Turecký k Sygetu přitáhl / geho sylně dobegwal / až y naposledy dostal. Při kterémž Hrabě z Serynu, znmužilý a sedmarý Wogák, s mnohými, wzácného Rodu Lidmi, zahynul. Gehož Hlawa neyprwé s Hlawami giných Wogákůw Sygetských Osmého Dne Zářj, nedaleko od Stanu Cýsaře Tureckého na Kůl wstrčená byla / a Praporce Sygetsstj okolo njch Sspicemi do Země.

Hlawa pak Hraběte z Serýnu, darowána byla Basseti Mustaffowi Budjnskému od Mechmeta Beka Bassete Sokolowického Bratra geho, Dewátého Dne Zářj. Kterauž on w Rauchu obaliw / skrze dwa Sedláky do Rábu do Leženj Maxymiliánowého odeslal. Kterážto bywssi Manželce geho na Essakaturnow odeslána / w Klásstere Swaté Heleny, wedlé Manželky, Dcery, a dwau Synůw swých, Pochowána byla.

Téhož

Téhož Léta / Kněz Jan Habaro Děkan z Hory Kutny / kázal welké Kázanj w Klássteře Sedleckém.

Téhož Léta: Na Turkanku zenaue Sstolu / na kterauž G. M. C. nakládal / nassli Gednorožcowý Roh / kteryž y hned Cýsaři odeslali.

Ondřeg.

Ondřeg Wydmon po Adamowi Opatstwj vgal. Kterýž také nic obzwlásstnjho Klássteru neprokázal / nýbrž welikau, a pláče hodnau, nedbánliwost na sobě vkázal. A to proto / že gsaucy Pěti dosti Bohatých Klássterůw Oppatem / Osseku totižto / Zbraslawě / Sedlce / Skalice / a Nowý Celli / nic ani w gednom / ani w žádným newystawěl / nezopravowal / ani nezachowal. Nýbrž Ossek za času swého Rzádu zmrhal / a k Arcybiskupstwj přigjti dopustil. Žiwot swůg w Nowý Celle Léta 1591. skonal.

1566. W Městě Antorffu Kalwjnská Luteránská a Kacýřská Zběř, zmužilost swau, wěčné Památky hodnau, vkázala / když Obrazy z Kostelůw wyházyc, s njmi Hrdinský Ssermiclowala. Cžjmž potomně Wálku probudjc, s žiwými, a ne Něměmi Obrazy, Fechtowati musyla.

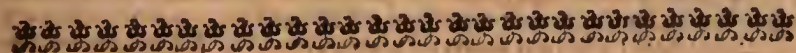
Téhož Léta / Pan Jan Erazym z Sswamberka, Mincmeystr Králowstwj Cžeského, obnowil Raddu na Horách Kuttnách, a to naposledy. Nebo Pan Karel z Bibersteyna, za Mincmeystra dosazen byl.

1567. Rytjři Zlatého Rauna, wedlé žádosti Krále Katolického, přjsahau se zawázali / že chtěgj stále a neproměnitedlně Wjru Katolickau zachowati / a poslussenstwj wsseligaké Králi Sspanyelskému zdržeti.

1568. Frydrych Král Franský, pro zachowánj Wjry Katolické Rzjmské w Králowstwj swém nařjdil Dekrétem / aby Minystrowé Hugonaurůw z Králowstwj geho se wystěhowali. Druhým pak Dekrétem, wssecky Auřady Kacýřům odňal.

Téhož Léta / Komora Cžeská s Gich Milostmi Pány Mjstodržjcými, v Hory Kuttny byla / nebo tehdáž w Praze hrubě mřelo.

Kteréhožto času / Karel z Rzásny, bywssi Auředujkem Mince 6. Let a 21. Nedělj / wyhlássen gest od týž Komory za Hoffmistra / a na geho mjsto dosazen za Auředujka, Samuel z Wodolina.

Ondřeg Druhý.

Po Ondřegowi Wydmonowi, dostal se za Oppata Ondřeg Ekkard / a ten do konce nic Klássteru neučinil / ale raděgi gey přewelice zlehčil. Nebo w Staw Swatého Manželstwj wstaupil / a gednu ctnau, Sslechetnau, a Krásnau Panenku, gménem Esteru, z Města Hory Kuttny, za Manželku pogal. Kteráž gsauce s njm několik časůw, žiwot swůg skonala / a

pod Lýpau na Krchowě před Koſtnicý, kde ten weliký Kámen, wedlé žádoſti ſwé, Pohřbená byla.

Nebo z té přjčiny k Pohřebu ſwému to mjſto wywolila/ aby Oppat Ondřeg Oknem z Pokogjku ſwého wykaukna/ a mjſto Pohřbu gegjho ſpatřiw, na nj ſpomenul/ a Pánu Bohu za nj ſe pomodlil.

1569. Když Frydrych Král Franſký předeſſlého Léta Hugonauty wypowěděl z Králowſtwj ſwého/ tehdy přjtomného weliké Wálky ſkrze to pocházeli/ tak že Pius quintus y Král Hyſſpanſký, Krále Franſkého retowati muſyli. W čemž mu wſſak Pán Bůh ſſtěſtj vdělowal/ že Nepřátely ſwé, a Wjry Kryſtowé, ſnadno přemáhal.

Téhož Léta: Na Horách Kuttnách, négakého Haſſplýře Zaubka Kljſſtěmi trhali, dřeli, Hnáty lámali, a čtwrtili/ nebo ſe k Dewatenácti mordům přiznal.

1570. We Wſy Krchlebjch za Nymburkem, zabil Hrom négakého Mlatce/ kterýž gſa rozhněwán/ že mu čaſně Swačiny nepřineſli/ řekl: Geſtli dnes wjce mlátiti budu/ přálbych, aby mně Hrom zabil. W tom vdeřil/ vbohého z Stodoly daleko wyrazyl/ a Stodolu zapálil.

Téhož Léta: Na Zámku Waldemburgku/ w Knjžetſtwj Wittemberſkém/ když někteřá Hrabata a Panſtwo o Maſopuſtě Mumrag drželi/ a ſebe w diwné žiwočichy a Přjſſery přetwářeli/ Diábel přjčina a počátek takowého gegjch přetwářenj, k njm ſe připogil/ a Šaty na njch, kteréž dobře ſmolau napuſſtěné, a Kaudeli ochlupacené měli, zapálil. Kterýchž oni vhaſyti nikoliw nemohſſe/ dwý Hrabat, a něco giných Panůw, tu hned zahynauti muſylo.

1571. Nedaleko od Lytomyſſle, zabil Hrom négakého Pacholka na poli/ kterýž w čas Hřjmánj welice zlořečil.

Téhož Léta/ Karel Arcyknjže Rakauſké/ Knjže Korytanſké a Styrſké, Syn Cýſaře Ferdynanda/ konal Swadbu s Annau Albrechta Knjžete Baworſkého Dcerau.

Téhož Léta: Wlaupali ſe na Horách Kuttnách do Kapli Koſtela Náměſtſkého/ ginák Marky Božj/ wyſtawiwſſe Mřjže z Oken/ a co tam Klénotůw bylo, wſſecky pobrali.

1572. Cýſař Rudolff, toho Gména Druhý/ Syn Cýſaře Maxymiliána Neyſtarſſj w Letech 21. na Vherſké Králowſtwj Korunowán byl 2. Septemb:

Téhož Léta: Strhla ſe baučka nad Zámkem Konopiſſtſkým. Kdežto když w gedné Wěži Sedm Oſob welmi zlořečilo a láło/ Hrom do nj vdeřil/ a w nj négakého Martina Melmuka zabil/ giné zranil/ a Schody, kudy ſe na Wěž chodilo/ na drobné kuſy roztřjſkal.

1573. Okolo Sedlčan a Pjſku, ſpadli weliké Kraupy/ kteréž Woſenj na poljch, a Trávu na Lukách potlaukli/ a Dřjwi w Zahradách, y po Leſých ſpřeráželi/ Zagjce, Zwěř, y Ptactwo, kde které zaſtjhli, pobili.

Téhož Léta: Dobylo ſe Dewět Wězňůw/ prolomiwſſe Zed v Sſatlawy. na Horach Kuttnách.

1573. Vmřelo Děťátko Pana Zdiſlawa Bořity z Martinic/ kterýž těch čaſůw Mincmeyſtrem Králowſtwj Cžeſkého gſa, na Horách Kuttnach zuſtáwal. A ležj nedaleko Welkého Oltáře, w Koſtele Swatých Filipa a Jakuba, Kláſſtera Sedleckého. Na Stěně na Tabulce Moſazné takowý ſe Nápis nacházý:

Hæc monumenta dedit generis Zdislaus aviti
A Martinicz nomen nobilitatis habens.
Ipſius hoc tumulo jacet optatiſsima proles
Cuius humum corpus, mens tenet aſtra poli.

1574. W Neděli

1574. W Neděli před Swatým Jakubem / bylo na Hradě y w Městech Pražských Publikowánj, a wyhlássenj, dowolenj Pij 4. Pont: Romani Czechům vděleného / aby mohli na žadost Ferdynanda Cýsaře pod Obogj spůsobau přigimati. Před kterýmžto Wyhlássenjm 21. Iulij Antonin Arcybiskup Pražský wůbec wěděti dal / a wsseho Kněžstwa napomjnal / aby se w Pátek a w Sobotu Postili / a za to modlili / aby to Dowolenj Kalicha slaužilo ke cti a Sláwě Božj / k rozmnoženj Cýrkwe / k Swornosti / mjru a Pokogi wěrných Křestianůw.

1575. Rudolff Arcyknjže Rakauské na Hradě Pražském wolen za Krále Czeského / a téhož Léta Korunowán.

1576. Rudolff Král Czeský Wolen za Cýsaře Rzjmského.

Téhož Léta: We Středu po Swatém Buryanu / Poselstwj Knjžete Moskewského Jorana Bazylowice do Prahy přigelo / a stálo na Hradčanech, w Domě Pana Jana Mladssjho z Lobkowic. Cýsař Rudolff gsa toho časů w Praze / za Cýsařem Maxymiliánem Otcem swým ge do Rzezna wyprawil.

Téhož také Léta / Cýsař Maxymilián w Rzezně vmřel.

1577. Konal Swadbu w Městě Břehu Jáchym Knjže Lehnické a Břeské, Knjžete Girjho Syn / s Annau Marygj Jáchyma Arnossta Knjžete z Anhaltu Dcerau.

Téhož Léta / Rudolff toho Gména Druhý Cýsař Rzjmský, do Prahy přigel, s Marygi Markau swau / s Annau Králownau Francskau Sestrau swau / gako y s Matyássem a Maxymiliánem Bratřjmi swými.

Toho Léta: Wykonáwal se Pohřeb Cýsaře Maxymiliána w Praze / kteréhožto když z Kostela Teynského na Hrad Pražský nesli / a Penjze mezy Lidmi rozhazowali / weliká roztržitost a Bauřka mezy Lidem se stala / tak že gak Prelati / Oppatowé / w Korunách / tak y ginj semotam se rozběhli / a po Domjch schowáwali.

1578. 31. Dne Měsýce Prasynce / Gindřich toho Gména Třetj Král Francský a Polský, založil w Paržji nowau Rzeholu a Rzád Swatého Ducha / do kteréhožto 26. Osob Vrozených Knjžat Wlaských a Francských vwedl: A to z přjčiny té; že gest mnohá dobrodinj od Boha Wssemohaucýho na ten Swátek přigal. Nebo na ten Den se narodil / na ten Den za Krále Polského wolen byl, / na ten Den za Krále Francského wyhlássen a Korunowán / a na ten Den že Korunny wěčného Blahoslawenstwj očekáwal.

1579. Práwa Městská Králowstwj Czeského we Cztwrtek po Swatém Mathaussy gsau Wyeisknutá a dokonaná / Prácy a Nákladem Melantrycha z Awentýnu / a Adama z Weleslawina.

1580. Fraciscus David, když w Sedmihradské Zemi kázal a včil / že Krystus wzýwán býti nemá / aniž gakau péči o Cýrkew swau wede / od Knjžete Sedmihradského k wěčnému Wězenj přisauzen byl: W kterémž wsteklssi se, we dwau Nedělich sceperřl.

Téhož času: Bylo milostiwé Léto od Stwořenj Swěta, Stý Gedenáctý / od Mogžjsse Ssedesátý Prwnj / od začátku Kázanj Krystowé Třidcátý prwnj.

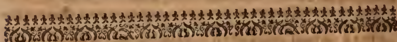
Téhož Léta / Greg: Pont: Rom: wydal Kladbu w Rzjmě na Husence / Wyklessence / Luterány / Cwingliany / Kalwjny / Hugonauty / a wssecky giné Kacýře / kteráž potomně s dowolenjm Arcybiskupa Pražského w Praze Wytlačená / na Dwéře Kostela Hradu Pražského, Jezuwitského, a Swatcho Jakuba, přiwěssena byla.

Téhož Léta / Antonin Arcybiskup Pražský vmřel / kteregž we Stu Letech na Arcybiskupstwj Pražské od Ferdynanda Cýsaře dosazen byl,

1581. Martin Rodem z Mohelnice / za Arcybiskupa Pražské Wolen byl.

1582. Když o tom / zdaliby Felix Papež in novo Martyrologio položen byti měl, Kardynálowé pochybowali / nalezena byla Truhla 28. Dne Cžerwence / to gest, před tím Dnem / w kterémž památku geho Swětiti obyčeg měli / w Ržjmě w Kostele Swatých Kozmy a Damiána, s takowým Nápisem:

Hic jacet corpus S. Fælicis Papæ & Martiris, &c.

Bartholoměg Druhý.

Bartholoměg Makeš, po Ekkardowi Stolice Oppatstwj Sedleckého dossáhl. Klássteru nic obzwlásstnjho neučinil / než toliko Gména swého w Knihách Zápisnjch zanechal.

W čašu pak Sprawowánj geho, zběhli se mnohé wěcy w rozličných mjstech. Gako:

1583. Wyssel Oheň w Starém Městě Pražském w dlauhý Střjdě / njmž wyhořelo w krátkém čase okolo Desýti Domůw.

Kteréhožto Léta / 12. Octobris, přiwezen byl do Prahy vmrlý Pan Wratislaw z Pernstegna / Neywyssj Kancléř Králowstwj Cžeského / a Druheg Den na Hradě Pražském pochowán.

1584. Pan Ladislaw z Lobkowic vmřel. A Carolus Boromæus s tímto Swětem se rozlaučil.

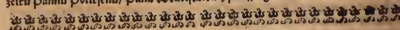
1585. W Ponděli po Neděli Cantate, Pan Wylým z Rozmberka Neywyssj Purgkrabě Pražský / a Pan Linhart z Harrachu / přigatj byli do Towaryšstwa Rytjřůw Zlatého Rauna od Krále Hyssp anského / skrze Arcyknjže Ferdynanda / w Kostele Swatého Wjta na Hradě Pražském / před Oratorium Cýsařským na Kruchtě.

1586. Držán byl Sněm na Hradě Pražském / w Pondělí po Swatém Martinu / w Přjtomnosti Cýsaře Rudolffa. Na němž mezy ginými wěcmi nařjzeno bylo / aby se Město Hora Kuttna wizytowala / nečádowé při nj naprawowali / a Auředníjcy pro neupřjmnost, aby byli trestáni.

Téhož Léta / 30. Iulij, wyssel Oheň w Hradcy Králowém / od kteréhožto shořelo Domůw 65. Piwowáru 6. Masný Krámy oboge.

1587. Maxymilián Arcy Knjže Rakauský, Wolen byl za Krále Polského, na Sněmě Warssawském 22. Auguſt: Ale nehrubě mu se dobře zwedlo / nebo když do Polska s Lidem swým přigel / zle byl od toho nemrawného Polského Lidu přiwjtán.

Téhož Léta / 11. Ianuarij, Pan Wylým z Rožumberka pogal sobě za Manželku Pannu Polixénu / Pana Wratislawa z Perssstegna Dceru.

Jiřík.

Jiřík Taxerus Proffes Klásstera Wyssebrodského / na Oppatstwj Sedlecké nastaupil. Kterýž neyprwé w Wyžssjm Brodě / potom w Zlaté

w Zlaté Korunė/a naposledy w Sedlcy Opatem gsa/žiwot swůg dokonal. A pochowán gest před Oltářem, wedlé samé Zakrystye/ gakožto wsse kámen Mramorowý patrnėgi vkazuge/ Léta 1595.

Za sprawowánj geho Léta 1588. swedená byla bitwa v Pičjna mezy Maximiliánem woleným Králem Polským/ a Janem Záwogským Kancljřem Králowstwj Polského/ w kteréžto Lid Maximiliánůw poražen/ a on sám od Kancljře gat.

Téhož Léta Martin Arcybiskup Pražský, na den Očisstiowánj Panny Marye vmřel.

Téhož Léta Pawlač z gedné Wėže na druhau w Mėstė Kaukjmi gest vdėlaná.

1589. We čtwrtek den Swatého Wawřince/ Mėsto Gitčin nad Cydlinau wssecko téměř y s předměstjm wyhořelo/ a do sedinnácti/ osob při tom zahynulo.

Téhož léta we čtwrtek den S. Bartoloměge / Syn negaký Matku swau 80. let stářj z Prahy wylaudil/ a potom Regčem zabiw/ do Zemė zakopal. Za kterýžto skutek, když se na něg pronesl/ neyprwé dřjn: a Kljssťėmi trhán / potom v Ssibenice na Hák powėssen/ a naposledy čtwrcen byl.

1590. Řžád Křižownjkůw Némeckých potwrdil Klemens toho gména třetj Biskup Řjmský/ kterýž se začal Léta 1589. při oblezenj Mėsta Ptolomaidy/ a prwnjm gegich Mistrem byl Henrych z Walpoldu

Téhož Léta den Rozeslánj Apossstolůw Páné w hodinu 22. wyhořelo při Mėstė Nymburce na před Mėstj Zalabským okolo třidcyti domůw a dwořůw.

Toho Léta 29. Iunij bylo weliké Zemė třesenj w Kaukjmi we 22. hodinu / gako y potomné po druhé 15. Septem: tak že Klásstera Swatého Martina dwa Kameny welicý wypadli/ a z sscjtu na domė Jana Lana Korauhwička.

Téhož roku na Sstėdrý den, spadli sstjtowé a Lunety z domu Steysskowského na Horách Kutnách / kteřjžto okolo čtyrmecýtma lidi obogjho pohlawj zabjtili.

1591. Kostel Swaté Trogice při Mėstė Kaukjmi stawėti se začal/ a krow nowý na Kostele Swatého Sstėpána, w témž Mėstė vdėlán/ a Cyhlami přikryt.

1592. Mėsto Sussyce po druhé wyhořelo.

1593. Přigelo do Prahy Knjže Bawoṙské / kdežto s náležitau vctiwostj od Cýsaře přigato bylo.

Toho také Léta Iwan Knjže Moskewské / žádal od Papeže Řehoře, toho gména 14. aby tytule Králowského vžjwati mohl: Wssak nic neobdržel: gedno/ že byl Schismaticus, potom aby skrze to negaké různice mezy Poláky a Moskwany nepowstali.

1594. Jan Sstele, Králi Vherskému, když geg zamordowati chtėl/ dwa Zuby wyrazyl. Pro kterýžto potomné skutek/ 29. Decemb: od čtyr Koňůw za žiwa roztržen byl.

Téhož Léta Hrabé z Hardeku Ráb pewnost a Klič wsseho Křestianstwa Turkům poddal.

1595. Ferdynand Hrabé Tyrolské, Cýsaře Ferdynanda Syn vmřel.

Téhož Léta Hrabé z Manzsfeldu swedsse bitwu s Turky v Ostřehoma/ a pole obdržewsse/ poslal Cýsaři Rudolffowi do Prahy na znamenj wjtėzstwj tři Beky/ totižto/ Antyochenského/ Mezopotámského/ a Bėlehradského Beglerbeka. A čtrnácte Koni Tureckých welmi spanilých. Padlo w té bitwé Turkůw 14090. wzato gim Praporcůw 27. a mnoho set Welbl audůw a Oslůw. Stanůw náKladných a ozdobných 600. kteřjž wssyckni Damasskem a ginými Hedwabnými materyemi podssytj byli. Dostali také Stanu Beglerbeka/ kterýž byl Sy-

nan Basse předesslého roku do Uher odeslal/ten pro geho obwzlásstnj ozdobu/ za mnoho Tisýc ssacowán byl.

Téhož Léta Karel Hrabě z Manzffeldu zmužilý/o gak pro swé hrdinské skutky, kteréž w Uhřjch proti Turku prokazowal/ 27. April: na Hradě Pražském od Cýsaře Rudolffa za Knjže wyhlássen.

Téhož Léta Theodorus Knjže Moskewské, slyssýc o wjtězstwj nad Turky obdržaném/ wyslal Posly swé k Cýsaři Rudolffowi do Prahy, naznamenj powděčnosti.

Téhož Léta dobyli zase Křestiané Ostřehoma/ kterýž 52. Létě w Rukauch Pohanských zůstáwal. 14. Augu: Karel z Manzffeldu zmužilý wegák, w Komárně bog swůg dokonal/ a smrti, nad niž nic sylněgssýho na swětě nenj, přemocy nemoha gj se poddati musyl.

Jan Cžtwrtý.

Jan Mácer Giřjka w počtu a důstogenstwj Oppatůw Sedleckých následowal. O němž aby co Klássteru prospěl/nic se neuachazý za geho žiwobytj.

1596. Pozdwjhlo se Sedlákůw w Rakauských okolo 18000. proti Wrchnosti swé/a nemalé vkrutenstwj a mordy w též Zemi působili. Wssak potomně odpána Rolnice, welmi wesele těžbenj gsauce/do Stodol, k Pluhům/a prácým swým puzenj byli/ gichž se welmi málo nawrátilo/nebo na wětssjm djle po mordowánj/ a počátečnjcý takowých roztržitostj; po Stromjch při cestách a sylnicých wěssenj byli.

Frantissek.

Frantissek Pecelius Proffes Klásstera Zbraslawského/Opatstwj Sedlecké obdržel/podobným způsobem gako předek nic obwzlásstnjho Klássteru neprokázal. Wssak za sprawowánj geho/když něgaký Ssaffář k tomu genm radil / aby tak welikého Rrchowu (poněwadž se na něm žádný neklade) datemně ležeti nenechawal/ nýbrž radégi zwořati poručil. W čemž když geho vposlechl/a Rrchow (gakž gesstě v samých Zdj Zahradnjch Záhony znáti) worati poručil/ té nocy na Ssaffáře něco přisslo/ a gey dosti sstodně pomačkalo. Očemž Opat zwěda/wjcegj Rrchowa worati nedopustil.

1597. 17. Febr: Zygmund Knjže Sedmihradské do Prahy přigel we 40. Wozých/kdežto několik Neděl zůstáwage/s Cýsařem častá a teyná rozmlauwánj mjwal.

Téhož Léta Měsýce Ledna, Legacý od Weywody Walaského, a Knjžete Sedmihradského/do Prahy byla wyslaná; Turecká také do Sedmihradské Země přigela/a o pokog gednala.

Téhož Léta Patres Iesuitæ do Glacka ſe doſtali/ a Kláſſter Canonicorum Regularium Blahoſlawené Panny Marye na Hůrce pod Zámkem ležjcý doſáhli.

1508. 29. Martii, Pan Sſwarcemburku, čaſu tannjho Rábu zaſe doſtal/ a Cýſaři Rudolffowi s welikau pochwalau, a wſſeho Křeſtianſtwa weſeloſtj nawrátil/ kterýž Sultán tři Léta a ſedm Měſýcůw pod ſwau mocy měl. Zmordowáno Turkůw 1600. a Křeſtianůw 500. Ženy, Panny, co neypředněgſſj, ze Zdi ſkákali/ a tak o žiwoty ſwé přiſſly. Giných okolo 400. do Sklepůw ſe ſchrániko/ ale z nich některj Prachem zmordowánj / a ginj od Pana Balſſjho zagatj byli.

Téhož Léta Wogácý Pana Balſſjho/ 28. Máge/ magjce napomoc 600. lidu rozličného Národu/ z Nayhayzlu wypadli/ a Měſtečko pewné Mohutſs, opodál za Budjnem, nočnjho čaſu dobyli/ a w něm 9000. Turkůw pobili/ 7. Praporcůw/ 60. Sſiffůw/ a množſtwj znamenitých Konj doſtali.

Téhož Léta 16. Srpna/ ſtrhli ſe mnozý Rybnikowé nad Kaukjmem / gako y potomně Straſſyk/ kterýž to mnoho ſſkody nadělal. Sladowny, na nichž mnoho kop Korců obilj bylo, pobral/ Koſtela v Sſpitála Swaté Marj Magdalény, gako y dwora kus wzal/ na Zahradách a Lukách, mnoho ſſkody nadělal/ gako y potomně pod Měſtſký Rybnjk roztrhal/ kterýmž ſe též mnohé ſſkody ſtali.

Walentin.

Walentjn z Sſenbeku, po Františſkowi vwweden byl/ Kláſſteru mnoho dobrého prokázal/ nemalo Roli/ z nichž žádnj platowé newycházeli, Klaſſteru připogil/ ſtará ſtawenj z oprawowal/ y některá nowá přiſtawěl. Dwa Kalichy vdělati dal / a k ſlužbám Božjm horliwě nachýlen byl. Nebo y potomně, když ſe do Zlaté Koruny za Opata doſtal / nemálo Kláſſter ten rozwalený a rozbořený z oprawowal a oſſtechtil. Že pak potomně, k čemuž přirozenj lidſké ſchopné geſt, pychau gſa nadutý/ Aúřadu wyžſſjho wyhledáwal/ a Wizytátorſtwj Řádu Swatého Cyſtercyenſkého kwaltem doſáhnauti chtěge/ na Zbraſlaw přigel/ a bratřj k tomu nakloniti chtěl. Ale oni toho na ſebe přigjti nechtěgjce a nemohauce / weſpolek s Řýzem z Kláſſtera do Prahy k Legátu Stolice Apoſſtolſké gdauce/ na něg ſobě ſtěžowali a žalowali/ pročež y do Kladby vpadl. Ale potomně na mnohé přjmluwy téhož Legáta v P. P. Kapucýnůw, w Praze té Kladby zbawen byl. Než k hanbě ſobě to přičjtage/ gako y pro giné přjčiny, gichž nenj potřebj tuto kláſti / z Kláſſtera wyſſel/ a nad Bohem ſe zapomenaue/ Sekty Pikhartſké ſe přichytil / a w Byteſſi na Morawě Dwůr ſobě kaupil. Za ſprawowánj geho Léta 1599. Cýſař Rudolff Pana Sſwarcemburku, pro geho hrdinſké činy/ w Praze na Rytjřſtwo paſowal/ a mnohými dary obdarowal.

Téhož Léta/ 7. Řjjgna/ Legacý Moſkewſká, přigela do Plzně / kdežto Cýſař Rudolff ſe zdržowal/ a obětugjce Cýſaři ſlawné dary/ Zlatý, totižto Buzykán/ Koſſjk Zlatý drahým kamenjm wykládaný/ Obraz Swatého Mikuláſſe Zlatem protkáwaný/ genž byl deſet loket zdýlj/ mnoho Kobercůw Perſyánſkých/ čtyry Sſawle/ z nichž gedna každá za 12000. Tolarů ſſacowaná byla/ a k tomu mnoho mincowaného Zlata, Žádali Cýſaře aby ſe s njmi proti Sultánowi ſpolčil.

Téhož Léta 23. Srpna/ Měſto Beraun wyhořelo.

1600. 15. Julii, Přigela Legacý od Krále Franckého do Prahy k Cýſaři Rudolffowi/ žádagjce aby Cýſař Koruny Francké přjtelem byl.

Téhož Léta Perſké Poſelſtwj přigelo do Prahy k Cýſaři Rudolffowi/ a zůſtáwalo tam dwa Měſýce/ včiněn na ně náklad přes 3000. Zlatých / a dáno mu na ceſtu když odgjždělo/ 2000. Zlatých. Žádoſt geho byla/ aby ſe Cýſař s nim a giným Potentáty proti Turku ſpolčil.

Téhož Léta Michal Weywoda Walaſký/ 13. Ianu: když Kardynala Battory/ kterýž chtěl Sedmihradſkau Zemi Cýſaři Rudolffowi od cyzyti/ a Turku ſkrze diwné Praktyky připogiti/ Léta 1599. s wogſkem tcho porazyl a zabil / Legacy ſwau do Plzně, po tak ſſtiaſtném wjtězſtwj, k Cýſaři Rudolffowi wyſlal/ a gemu klýče od Země Sedmihradſké/ čtyry Praporce/ Koně Kardynálowého/ Meč y Buzykán Prezentyrowal.

1601. Pewnoſt a Měſto Bělehrad od Křeſtianůw Turkům odňato/ a Cýſaři Rudolffowi zaſe odewzdáno/ pilnoſtj a rozſſaffnoſti Picca di Mercurio Generala Leytenonta.

Téhož Léta Paradis, kterýž Kanyž Turkům poddal 19. Octobris, w Wjdni Rakauſké ſtat byl/ a neyprwé mu ruka vťatá. Fendrychowi geho a dwaum giným tolikéž hlawy ſtiaty. Laytenontowi neyprwé Jazyk wytažen / a potom s druhým oběſſen byl.

1602. Cýſař Rudolff den Swaté Mařj Magdalény, wypowěděl Mageſtátem ſwým z Králowſtwj Cžeſkého, wſſecky Pikharty/ aneb (gak ſe oni gmenowali) Bratry. Zbory gegich zawřjti, zatarasowati, a kolým zabiti poručil: A wſſem Obywatelům Králowſtwj Cžeſkého, wſſeligakého Stawu přikázal/ aby žádný takowých bludařůw nepřechowáwal/ včenj, ſpěwůw, a giných takowých s ceſtnoſti gegich prowozowati nedopauſſtěl/ pod nemiloſtj a ſkutečným treſtánjm.

Téhož Léta včiněno bylo pſanj z Kancelláře G. M. C. Hradu Pražſkého Panu z Martinic/ kterýmž Cýſař Rudolff wěc ſobě welmi wděčnau býti oznamowal/ že Pan z Martinic poddané ſwé, k Wjře Swaté Katolické wede/ nabjzegje aby w před ſe wzetj ſwém zmužile a ſrdnaté kráčel a poſtupowal/ a žádnému ſobě nigakž překážeti nedal.

1603. W Středu po Neděli Iudica, Cýſař Rudolff přjſně ſwému Podkomořjmu, ſkrz pſanj poručil/ aby žádných Pikhartůw a Kalwjnůw, w žádným Městech Raddy nedoſazowal/ nýbrž raděgi y ty, kteřj ſau, wymjſyl/ a na mjſta gegich lidi náboženſtwj Katolického/ aneb prawého pod obogjho doſadil.

1604. In die Peneh: Mlegn Pana Bohuſlawa Haſnſſtegnſkého z Lobkowic blјž Měſta Boleſlawě shořel/ a w něm dwý djtek ohněm zahynulo.

1605. W Pondělj po třech Králjch, widjna byla Důha gaſná / a ſtála doſti dlauho/ ne ginač než gako letnjho čaſu.

Téhož Léta držán byl Sněm duchownj na Hradě Pražſkém/ na den S. Wáclawa/ Michala a Jeronýma/ w přjtomnoſti Prelátůw/ Opatůw/ a Kněžj wjce gj nežli 200. za Arcybiſkupa Pražſkého Zbinka Berky.

1606. Pan Karel Mrácký z Dube/ kaupil Panſtwj Swogeſſycký za 22000 ſſz: Miſſenſkých.

1607. O Swátcých Wánočnjch, hořelo w Pardubicých / od kterehožto ohně mnohé ſſkody Lidé pocýtili.

Téhož Léta widjna byla Měſýce Zářj Kométa / w Králowſtwj Cžeſkém, s welikým nad mjru Ocaſem.

1608. Mathyáš Arcyknjže Rakauſké, wolen byl za Krále Vherſkého/ a s nemalým

malým počtem Lidu Wogenſkého do Czech wtrhl/ a před Prahau leže/ Korunu Vherſké y Czeſké wyhledáwal. Včiněn byl Czekancem Králowſtwj Czeſkého.

Téhož Léta, z nařjzenj Cýſaře Rudolffa, při obnowenj Raddy w Starém Měſtě Pražſkém/ tito Artykulowé Aukadu oznámenj byli.

1. Poſtrannjch ſchůzek ſtrany zapowěděného náboženſtwj Pikhartſkého aneb Bratrſkého/ aby žádným wymyſſlenym ſpůſobem nedowolowali: A takowau oſobu, buď Panſkého neb Rytjřſkého ſtawu, že gména poznamenanau podali.

2. Když ſe Proceſſy wykonáwá/ aby Oſoby Aukadnj ſe wſſecky ſcházeli/ a takowých Proceſſy náſledowali/ do Chrámu Páně w Neděli a Swátečnj dni chodili/ Swátky Panny Marye a Apoſſtolſké aby ſwětili/ Poſty od Cýrkwe vſtanowené, držeti a zachowáwali.

3. Aby ſe na ſprawowánj Far/ Koſtelůw, a Sſkol nepotahowali/ než w tom co ſe ſlužeb Božjch, včenj Cýrkewnjho y Sſkolnjho dotýče/ Farářem ſprawowali.

4. Farářům/ poněwadž gſau hodnj mzdy ſwé / ta aby poctiwá wedlé ſtawu gich a vrčitá byla/ aby nebyli powinnj běhati a žebrati.

5. Bakalářj a Miſtřj Sſkolnj, aby ſe w Sſkolách a Koſteljch Faráři ſprawowali.

6. Aby Farářům Spráwcůw Sſkolnjch bezděk nedoſazowali, neodgjmali/ a ginam nepřenáſſeli.

Téhož Léta In vigilia S. Bartho: w nocy wyhořelo v Hory Kuttny 15. Domůw. A in vigilia S. Ægidij w Starém Koljně 21. kdežto y mnoho Dobytka zahynulo.

1609. Rozepſán byl Sněm po druhý Stawům Králowſtwj Czeſkého od Cýſaře Rudolffa/ poněwadž z prwnjho, kterýž ſe byl začal 28. Ian: Stawowé pod Obogj pro ſwau welikau ſpautu a twrdoſſjgnoſt ſe byli rozgeli.

Téhož Léta Stawowé pod Obogj zmocniwſſe ſe Cýſaře Rudolffa/ ze wſſech ſtrán oblehſſe/ a w wlaſtnjm pokogi Arreſtowawſſe/ k tomu vbohýho přiwedli/ že gim Mageſtát na Náboženſtwj gegich/ aby ge ſwobodně prowozowati mohli/ vděliti muſyl. Kterémužto, gakožto nepořádnému, Pan Zdeněk z Lobkowic/ Neywyžſſý Kanclýř Králowſtwj Czeſké/ nynj Knjžecým tytulem ozdobeny/ Pan Wyljm Slawata/ a Pan Jaroſlaw z Martinic / nynj Hrabata Swaté Řjmſké Řjſſe/ nikoliw ſe podepſati nechtěli.

Téhož Léta Cýſař Rudolff, nařjdil Dekrétem ſwým / aby Pražané wſſech Měſt/ Aukadnj, Kollegiati/ Miſtřj, Bakalářowé a Studyozowé/ Cechmiſtřj/ a Cechowé s ſwými Korauhwemi, bezewſſech weymluw při Proceſſy Božjho Těla nagjti ſe dali.

Jan Pátý.

Po Sſembekowi Jan Hartman, Stolice Opatſtwj Sedleckého doſáhl/ pro krátkoſt žiwota ſwého/ aby co paměti hodného včinil/ ničehož ſe nenacházý.

Mathauss.

Hartmana w Opatstwj následowal Mathauss Sartorius, ale ten dlauho nepanowal. Nebo w potržce Passowské / když bezbožná chása proti Katolickým powstala / obáwage se, aby od hlůzy w Klásstere wyplundrowán a snad y zabit nebyl / na cestu se wyprawil / a přigeda do Přelauče / snad drobet podraussený / negakau osobu, z wozu wystřelje, prostřelil. Kterýmžto skutkem přjčiny k tomu podal, že chása zběhssi se / autok na něg včinila / vkrutně posekala / ano y žiwota zbawjc / nemalo wěcý od něho pobrala. Towaryss pak geho K. Tobiáss / obáwage se aby y on s nim nezahynul / na vtjkánj se dal / wssak nic méně od bezbožné chásy postjžený zabit / a do wody wwržen byl. Opat pak do Klásstera přiwezený / v Okaupu pod Obrazem B. Panny Marye / S. Panny Barbory / a S. Panny Kateřiny pochowán byl. Ocho smrt a odgezd, některým v Hory Kuttny dobře oči protřel, a Měssťům pofspikowal.

Za sprawowánj geho Léta 1610. 16. Iulij, poručeno bylo Braunowským od G. M. C. aby Kněze Kacýřského / kteréhož wedlé swé wlastnj wůle do Kostela B. Panny Marye na předměstj vwedli / zase wybyli.

Téhož Léta Carolus Boromæus Cardinalis w počet Swatých vweden gest.

1611. W Auterý Massopustnj / Passowsstj s Arcyknjžetem Leopoldem w pád do Prahy včinili / při kterýmžto nemálo Lidu z obogj strany zahynulo / nebo trwala bitwa od 13. hodin až do 17. w kteréžto Hrabě z Turnu / Mates Hendrych prostřelen byl.

Téhož též Léta / zgjtřiwssi se zlobiwá chása / na Klásstery se dala / a w Klásstere Karlowským, a Matky Boží Sněžný / wssechny Mnichy, kteřjž tam byli, pomordowala / Slowanský pak / Zderazský, a Swaté Anéžky v Mostu wyplundrowala.

Téhož Léta 24. Března / Mathyáss Král Vherský do Prahy přigel / a w Pátek po Božjm Těle, potwrdil Stawům Králowstwj Czeského, wssecka Prywilegia a obdarowánj y na Náboženstwj / wedlé Rewersu, gegž včinil neyprwé w Gihlawi proti Pasowským / Czechům na pomoc geda / a potom na Hradčanech / téhož Léta.

1612. Cýsař Rudolff vmřel na Hradě Pražským / a pochowán w Kostele téhož Hradu / 3. Ržjgna / kdež kralowal 37. Let.

Téhož Léta Mathyáss Král Vherský, a wolený Cýsař Ržjmský / korunowán byl w Franckfurtě nad Meynem. 25. Dubna.

Téhož Léta Cýsař Mathyáss odewzal wssecky Kollatury w Králowstwj Czeském Arcybiskupu Pražskému.

Téhož Léta w Pátek den pamatný Mládátek, weliké Powětřj w Praze y gin de po Czeské Zemi bylo / a mnoho sskod nadělalo.

Jan Ssestý.

Jan přjgmjm Radotinský / že byl ze Wsy Radotjna rodilý / za Opata zwolen. Než ten pro swé krátké žiwobytj / kteréž mu se práwě

wé, gako pára nad Hrncem zatočiko/nic giného po sobě nezanechal/kromě samé⸗ho gmena swého.

Michal.

MIchal Cuculus rodem Srb, po Janowi na Opatstwj do⸗sedl/a na něm málo něco poseděw/do Klásstera Welehradského za O⸗pata wyslán byl. W Klásstere Sedleckém zůstáwage / geden Ornát Tupltykýrowý vdělati dal.

Za geho Wládařstwj Léta 1613. měli w Práze welmi hrubě na Hlýzy/pro⸗čež y Sskoli Jezuwitské zawřené byli/a mládež rozpusstěná.

Bartholoměg Třetj.

M. Bartholoměg Pica, rodem Čzech z Hradce Gindřichowa a Proffes Klásstera Welehradského / po Kukulusowi na Opatstwj dosazen a potwrzen byl. A 1622. Léta na den wssech Swatých, od důstogného a welebného R. Giřjho Vratta, Wizytátora Kžádu Cysterčyen⸗ského, na ně korunowán.

Za spravowánj geho, mnohé a diwné wěcy se zběhli/ a neyprwé;

1614. Držán byl Sněm Městě Budégowicých Čzeských.

Téhož Léta Pan Ladislaw Berka vmřel.

Téhož Léta přissel mor na Slepice w týchž Čzechách tak že ssest y sedm gich dohromady wegdauce/a hlawy mezy sebe wstrčjce/ wssechny padali a měli.

Toho také Léta byli wyhnánj Židé z Frankffurtu nad Mewnem. Ti pak kteřjž toho přjčinau byli/zle odměny dostali od Cýsaře Mathyásse.

Tehož Léta Jan Arcybiskup Pražský, psanjm swým poručil / aby Hrobsstj Kněze pod Obogj wybyli/ ano aby y Kostel gim spečetěn byl.

1615. Začal se Sněm w Praze 10. Čzerwna.

Tehož Léta Klásster P. P. Kapucýnůw w Raudnicy / od Pana Zdeňka z Lobkowic/Neywyžssjho Kralowstwj Čzeského Kanclýře / založen byl.

Tehož Léta 19. Vnora/okolo dewáté a desáté hodiny na noc / stalo se w Čze⸗chách weliké Země třesenj.

Tehož také Léta w Pátek po Božjm Těle / Mlinář něgaký při Městě Rau⸗čjmi/chtěge kunst swůg vkázati/wlezl do Trauby Rybnjka welkého / pochlau⸗bage se, že se w nj obrátj. Ale že Člowěk samoděc nesstěstj swého wyhledáwati nemá/w nj zůstal a se vdusyl/tak že gey potomně wodau wyrazyti museli.

Tehož Léta Město Klatowy wyhořelo/toliko tři domy zůstali.

Toho též Léta Augustus Kurffirsst Saský vmřel/a w Frýberce w Missni po⸗chowán byl.

1616. Korunowaná byla Anna za Králownu Čzeskau 10. Ledna / od Jana Lohelia Arcybiskupa Pražského/a o Masopustě po korunowánj byla držána sla⸗wná Turnay na Hradčanech/ před domem Rožmberským. od Panůw Stawůw

Králowſtwj Cžeſkého/ku poctiwoſti Anně Králowy/ kteráž mnoho tiſýc Zlatých ſtála. Králowna pak Anna gſauce w domu Rožmberſkém/ s Fraucymerem ſwým na takowé kratochwjle z okna ſe djwala. Potom Cýſař Mathyáš, s Pány Stawy a Dwořany ſwými do Kraužku honiky do Kmintány. Trwal ten Turnay od rána až do ſamé nocy/w přjtomnoſti mnoha tiſýc Lidu.

Téhož Léta weliké ſucho bylo w Cžechách/tak že mjſty Země ſe zajmala/ a plamenem gako z Syry pocházegjcým, hořela/ od toho také horka/ ſlabá Auroda na Obilj ſe vkázala.

Téhož také Léta 4. Srpna/ když Slunce zapadalo/ ſpatřjn byl na Západ Oblak krwawý/ ſám toliko oſobě/ fforma geho byla na ſpůſob Lwa / a okolo něho z každé ſtrany dlauzý dwa bjlý Prowazkowé/táhli ſe k půlnočnj ſtraně/a trwalo to a ſý za půl hodiny. A nedaleko od něho, vkázal ſe giny černý/na ſpůſob Orla. Ten bezpochyby zázrak předpowjdal nynégſſj Králowſtwj Cžeſkého pád a ſkázu: nebo Prowázkowé od Lwa, k půlnocy pocházegjcý/přitáhli Worla/to gt: G. M. C. kterýž nepoſluſſenſtwj a wyſokomyſlnoſt Lwowu ſpokogil, a poněkud vkrotil.

1617. Rozepſán byl Sněm od Cýſaře Mathyáſſe, na Hrad Pražſký/ k Pondělj po druhé Neděli po Swaté Trogicy/ſtrany wolenj Potomka/ na němž wolen byl G. M. Arcyknjže Ferdynand.

Toho též Léta bylo Turecké Legátſtwj w Praze v Cýſaře Mathyáſſe/ a ložyrowalo na malé ſtraně blJž Moſtu v tři Kozlů.

Téhož Léta P.P. Societatis držeji ſlawnau Komedyj na Paláce Hradu Pražſkého, o Konſtantýnowi Welikým/w přjtomneſti G. M. C. G. M. Cýſařowny Krále Ferdynanda. Arcy Knjžete Maximiliána/ Kardynála Klezle/ a giných mnohých přednégſſjho Stawu Panůw.

1618. Cýſař Mathyáš wygel z Prahy do Wjdně. Po kterémžto odgezdu/ některj z Stawůw Ewangelitſkých/z ſtarodáwnj Praktyky a Conſpiracy, proti Domu Rakauſkému vkowaný, do Kollege Karla čtwrtého ſe ſgjždeli/a wſſelijak o wyhlazenj tohož Domu Praktycyrowali. Wſſak aby ſe nezdáli proti G. M. C. čeliti/ na očiſtu w Neděli Křižowau/po wſſech Koſtelých ſwých/Německy y Cžeſky/ takto ſe omluwiti wynaſnažowali.

Gakož geſt wſſemohaucý Pán Bůh náš, z milosti ſwé ſwaté to dáti ráčil/ že gſme po welikých a nevſnesytedlných přjkořjch/w náboženſtwj naſſem pod Obogi/za ſlawné a Swaté paměti Cýſaře Rudolffa, té miloſti/ abychom wſſickni, gak Staw Panſký/Rytjřſký a Měſtſký/y Lide poddanj / k Konffesy Cžeſké ſe přiznáwagjcý/ ſwobodné náboženſtwj pod Obogi ſpůſobau, požjwati mohli, doſáhli: Kteráž zwláſſtnjm Mageſtátem/ porownánjm ſtrany pod Obogi Conjunkcý s Pány Slezáky, ſtwrzená/ a od G. M. Cýſaře/ nynégſſjho Krále a Pána naſſeho neymiloſtiwégſſjho, potwrzená geſt.

Té ſwobody od čaſu tohož powolánj/až poſawád za několik Let gſme w mjrném pokogi vžjwali: A žádný ſe o připrawenj nás o tuž miloſt Božj a ſwobodu Křeſtianſkau, zgewné nepokauſſeli. Nynj pak docházegj gich miloſti zpráwy/ kterakby některj/ cti a chwáli y prawdy Božj protiwnjcy/w tomto Králowſtwj powſtáwati/pokog/láſku/ a ſwornoſt mezy námi ruſſyti/ſkrze lſtiwé obmyſlné a rozličné Praktyky/náboženſtwj pod Obogjmu naſſemu/ne gedny těžké natiſky a z ſužowánj neſneſytedlné činiti vſylowali/Koſteli ke cti a chwále Božj/s welikým nákladem wyſtawené/ na potupu náboženſtwj naſſeho Křeſtianſkého Nepřátelſký zawjrati/bořiti/ a z gruntu wywraceti/lidi wězenjm ſtěžowati/ k odſtupowánj od prawdy Božj/mocý nutiti/ a ſummau znamenité těžké přjkořj/ wſſe na patrné přetrženj a zruſſenj Mageſtátu a ſwobod naſſých, činiti měli.

Za kte-

Za kterýmižto přjčinami / ráčili gsau se Páni Stawowé, gak dnů nedáwno minulých tak předesſle kolikráte / wedle mocy sobě dané / do Kollege Weliké Cýsaře Karla čtwrtého, s geti / a to na G. M. Cýsařskau wznášſeti / a posawád na milostiwé opatřenj G. M. Cýsařské ponjženě a pokogně očekáwati.

Wšſak pod tim od Nepřátel prawdy Božj / a nepokogných lidj / newinně žeby se proti G. M. Cýsařské, Králi a Pánu swému neymilostiwěgšſjmu, sgjžděti, puntowati / těžce donesſenj a wykládánj gsau. Což Gich milosti Pánem Bohem y wšſym swětem sobě oswědčugj / že se gim w tom křiwda děge / a na to gsau nikdá nemyslili / ani to na srdce gich wstaupilo / aby co neymenšſjho proti G. M. Cýsařský mysliti, aneb skutečně před sebe bráti měli. Nežli cti a chwály Božj wyhledáwagjc / při náboženstwj swém Křesťianském / se wšſemi námi w Králowstwj tomto Czeském / wedle Magestátu zůstawenj býti / a se wšſemi giným, odporného z druhé strany náboženstwj, pokog, lásku a swornost zachowati žádagj.

Kteréžto ohlášſenj, ráčili gsau Gich milosti láskám wašſjm wznámost dáti wwesti / z přjčiny té: pokawádžby kdo onich co / komu koliw z wás / zwlášſtě z prostěgšſjch Lidj mluwil a roznášſel / žeby se proti G. M. C. Králi a Panu swému neymilostiwěgšſjmu puntowati, aneb co giného neslušſného před tim, nynj y potom před sebe bráti měli / abysſte tomu newěřili / Gich milosti za takowé neměli a nedrželi. Anobrž, že se to wšſe pro čest a slávu Božj, a zastawenj takowých nátiskůw, w náboženstwj pod Obogj / nás wšſech k dobrému děge / tomu dokonále wěřili: Gich milosti zastáwali / a od nich se žádnému odtrhowati nedali. A poněwadž pro čest a chwálu Božj, opět dne zeytřegšſjho, tjž wšſyckni třj Páni Stawowé, s Pány Deffensory, w též Kollegi weliké, shromážděnj býti / a tu takowé nátisky w náboženstwj, y giné potřebné wěcy wšſech nás se dotýkagjcých wážiti / a w tom dalšſjho při G. M. C. opatřenj wyhledáwati magi: Protož wás wšſech, gakožto spolu Audůw Křesťianských, žádati račj / abysſte se wšſj pobožnostj a důwěrnosti ku Pánu Bohu se obrátili / a geho Božkau welebnost, wraucnými a kagjcými srdcy prosyli / aby Pán Bůh předně pro čest a slávu giména swého swatého / a potom pro spasytedlné nasſe dobré / G. M. C. Krále a Pána našſeho srdce k milosti a lásce k nám wěrným poddaným swým nakloniti / s G. M. Cysařowau dlauhowěkau čiuiti / a nad námi šſťiastného panowánj propůgčiti ráčil. Též modliti se máme za gich milosti Pány Stawy / kteřjž pro čest a slávu Božj / nelitugjce swé práce a nákladu / takowau péči o nás a wšſeckni stranu pod Obogi nésti račj / aby Pán Bůh wšſemohaucý Gich milosti posylniti / potwrditi a vpewniti / práce a snažnosti gich ke cti a chwále swé požehnati / y Gich milostem to wšſe šſťiastně k dobrému a šſťiastnému koncy přiwesti dáti / a gináč hognau swau milosti, zde časně, y potom wěčně odplatiti a wynahraditi ráčil. Nepřáteli pak geho Božské milosti / G. M. C. a nasſe zahanbiti a naprawiti / a nám wšſem pokoge, na dlauhe časy popřjti ráčil: tak abychom wšſyckni w lásce a swornosti zůstáwati / a geho swaté welebnosti slaužiti mohli.

W Ponděljí pak Křižowý do Kollege se sešſli / w nj neyprwé Kázanj / potom spěwy prowozowali / a naposledy k swému Praktycyrowánj se obrátili. Též y dne Auterniho včinili. Ale we Středu zawřewšſe giž swau přewrácenau Radu / shřmotem, různicemi, a s zbranj na Hrad Pražský se vbjrali / a wedle času a přjležitosti swé / do Kancelláře G. M. C. Czeské wešſli / a po dosti obšſjrném rozmlauwánj a zwuku / tři Pany / Pana Wylima Slawatu / Pana Jaroslawa z Martinic / a Pana Filipa Fabrycyusa / z též Kancelláře Czeské / dwaceti osm loket z wegšſj / na dokonalau zkázu wyhazeli. Kteřjžto Božj ochranau a pomocý opatřenj gsauce / při žiwotech zachowánj byli. Ačkoliw Pan Slawata

w hlawu raněný/několik Neděl ležel/ Pan z Martinic ten den z Prahy vgel/ a Pan Filip hned gak na Zem dopadl/ ochopiw ſe, prwé běžel/ a Roč jho ſobě zgednaw/ k Wjdni poſpjchal. Z tého tak hrozného ſkutku/ weliký ſtrach po wſſj Cžeſké ſe Zemi rozneſl/ano y ty tyranſké lidi tak podnikl/že y hned po ſpáchanem ſkutku/neginač než gako poſſetilj z Zámku vtjkali/geſſto gich žádný nehonil. Neměli na tom doſti že ge z Okna na dokonalau ſkázu wyházeli/ ale y geſſtě z Okẽ Palácе Hradu Pražſkého, k nim ſtřjleti ſe neoſtegchali.

Po tak vkrutně ſpáchaném ſkutku/Dyrektory a Spráwce Zemſké, že třj Stawůw zwolili/a gim wſſj wládu a ſpráwu Králowſtwj Cžeſkého poručili/ kteřjžto hned na Bubny bjti, a Lid proti G. M. C. nagjmati/Katholiky ſužowati/a wſſeligaká protiwenſtwj gim činiti počjnali.

Tu Sobotu před památkau ſeſlánj Ducha Swatého/ Patres Jeſuitas, z Cžeſké Země na wěčnoſt wypowěděli/a hned wſſecky Dwéře Koleyſké y Koſtelnj w Praze ſtrážj oſadjc/ nic wynáſſeti nedopauſſtěli. W Koſtele Wogácy, neginač než gako Pohané s neodkrytýma hlawami, s zwukem a hřmiotem ſem y tam ſe taulali. Dyrektorowé pak s Woyſkem dálegi proti G. M. C. procedyrowali/a ge po Cžeſké Zemi ſem y tam wyſýlali.

Měſýce Srpna Cardinalis Clezelius wzat byl do Areſtu / a do Jnſſpruku Měſta Tyrolſkého wezen / kdežto ho Hrabě z Dampiru doprowázel.

Okolo Měſýce Zářj/ wytáhlo něco Lidu Wogenſkého G. M. C. z Wjdně / k Německému Brodu / obzwláſſtně z Regimentu Sſtandetowcho/ a potom k Cžáſlawi. Proti kterémužto Hrabě z Turnu s Cžeſkým wytrhl. Slezacý Cžechům na pomoc gedauce/ y do Kláſſtera Sedleckého Lozyrowánj byli/a w něm wedlé liboſti a wůle ſwé žiwi gſauce/ Victualia a neceſſaria na Opatowi wymocňowali. Cžehož potomně od Lidu G. M. C. při Cžáſlawi proſtřjbenj gſauce/hodnau a náležitau odplatu doſáhli: Nebo mnozý z nich welice ſtlučenj, do Hory přiwezenj bylі.

Okolo toho čaſu, Hrabě z Manzfeldu Měſto Plzeň oblehl/dwa Měſýce a některý den okolo něho ležel/ nepřátelſky dobýwal/mnoho ſſl od ſtřelbau a kuſy nadělal/a we Středu den Obětowánj Panny Marye/to geſt: 21. Liſtopadu dobyl/ dobyté vkrutně a tyranſky ſſacowal. Kakó y Koſtel Swatého Bartholoměge/w němž od založenj geho, žádný z Predykantůw včenj ſwého neprowozowal/ neposwátného Německého Pacholka, Kázanim poſſkwrnil.

Po wykonané v Cžáſlawě porážce hnul ſe Lid Cýſařſký/a položil ſe okolo Pelhřimowa/za nim táhl Cžeſký/a položil ſe okolo Hořepnjka/kdežto několik Neděl proti ſobě ležjc/když ſe Leženj Cýſařſké nakazylo/a Lid welice mřjti počal/hnuli ſe k Buděgowicům/a Cžechowé za njmi poſpjſſyli. Kteréžto v honiwſſe v Lomnice na někaké Hrázy/nenadále na ně vhodili / a nemalau ſſkodu gim včinili.

Cžechowé také toho Léta Měſto Buděgowice oblehli/a okolo něho mnoho čaſu leželi/ale wſſak nigakž dobyti nemohli.

Téhož Léta 15. Praſynce/Dyrektorowé Cžeſſtj, od Opata Sedleckého, 2000. ſſz: miſs: ne pro obhágenj Wlaſti (gakž oni gmenowali) ale proti G. M. C. požádali. W čemž když Opat aby mu wěc někak vpokogil/ do Měſt Pražſkých ſe wyprawil. Lid za tim Krayſký z Kolјna mladého wypadſſy/na Kláſſter Sedlecký autok včinil, geg wylaupal/wěcy Koſtelnj, Ornáty, Knihy, gako y giný wſſeligaký nábytek pobral a ginam odneſl/Dwéře, Truhly, wyſekal/a gak ſe mu neylépe widělo a zdálo, w něm hoſpodařil. Kněze gednoho nemocného, a na lůži ležjcýho bigjc, z lůže shodil/a druhý ſotwa nad Koſtelem oſeděl. Na druhý pak den opět přjgdauce/cokoliw geſſtě pozůſtalo, dobral/a mnohem hůře nežli prwnj den hoſpodařil.

Poklad Koſtelnj, negaký Wácſlaw Wltůw / tehdegſſý Rychtář Malinſký / do Koſtela w nocy wſkoče / a Zámek kladnj Sekerau, odedwekj hrobu Páně (kterýmž ſe gedna malá Kaplička gmenuge) odrazywſſe, wzal / do Maljna přines / a do hromady plew zakopaw / přes ſedmnácte Neděl w domě ſwým zachowal. Při kterýmžto pokladu / při kterýmž ſe mnoho Reliquij nacházý / gako y w celým domě weliká ſwětla čaſu nočnjho wjdaná byla / tak že mnohdykráte, gakoby dům hořel / w něm zůſtáwagjcý ſe domnjwali. Kako y gednoho čaſu týž Wácſlaw / takowé ſwětlo ſpatřje / a za gine, než že dům hořj, nemagje / na Zwonicy běžel, a ſſturmowati chtěl.

Ten potomně poklad / aby takowau ſwětloſtj pro zrazen nebyl / od něho Opat wyzdwjhl / a w mjſto bezpečněgſſý ſchowati poručil / kdež až do Léta 1625. zůſtáwal.

Přitom Kláſſtera laupánj / spohanilá chaſa, když Ornáty z Koſtela pobrala / neypěkněgſſý na Kráwy wſtrkala / a ge do nich oblj kla / a Zwonček, gehož ſe k pozdwihowánj Welebné Oltářnj Swátoſti užjwá / k Ocaſu přiwážje / a ſem y tam wodje / kratochwjl ſobě půſobila.

O tom z wědauce Dyrektorowé, na wyhledáwánj, a žádoſt Opata, Patentem ſwým, gehož datům 21. Praſynce / Léta 1618. nařjdili / a mocy Opatu, y tomu kohožby on na ſwým mjſtě poſtawil, udělili / aby takowé pobrané Kláſſterſké wěcy / kdeby koliw nagjti mohl / Kláſſteru zaſe připogil. Ale (co Wlk uchwátj, nerád wrátj) ničehož ſe dopraſti nemohl. A ačkoliw někteřj pro ſſoruņu w Koſtljně mladým do Sſatlawy dáni byli / ale wſſak zaſe wypuſſtěnj.

Nebylo na tom doſti, že ten ubohý Kláſſter tolikráte ſplundrowali a wydrancowali / ale y na wětſſý wſſeho Řádu zhaubu a potupu, nepořádnj Dyrektorowé z mocy řádu wyňali / a Hornjkům ſenwſſemi ſtatky geho za ſumu 30000. ſſz: miſſ: prodagje / potomně Léta 1620. we Dcky Zemſké wložili. W němž oni Hoſpodařjce / Kněžj w Konwentě na ſſoch zůſtawili / a giſtý deputát každoročně gim nařjdili / wſſak ſlabě odwozowali / ano y to co gim Lidé z Almužny udělowali / čeládka od nich wyſtawená gim to brala a kradla. Sami pak Opatſtwj ſtatkůw, a giných duchodůw, gak ſe gim neylépe widělo, užjwali.

Nežubozý Kupcý / když ſtatek ſtrżje, čimby ho zaplatili, neměli / na dluh k wěcem Koſtelnjm ſe utekli / a nákladnau, při Koſtele Swaté Panny Barbory, Monſtrancý a Kadedmicy / giž pobožnj Předkowé gegich nádherně ſpůſobiti dali / na Rathauz a do Raddy obeſſlje / ortelowali / a na ſmrt od ſaudili / na zem uwrhli / nohami kopali / Sekerama ſekali / a tak z ohawenau do pytle wſtrčje / do Prahy wezli / a nj, gako y giným wěcmi Kláſſter zaplatili. Ta Monſtrancý, gakž mi ſe ſprawa od Lidj hodnowěrných dáwala / 120. Hřiwen wážila / ginj prawj 110. Liber.

W tom nechwalitebným ſkutku, y Kaukowſſtj Páný Hornjky náſledowali / a Kalichy Koſtelnj rozſſmelcowati dawſſi / Koli za ně na kaupili / ano y giná Měſta welmi pilně užjwala.

Téhož Léta Ferdynand Král Cžeſký, za Krále Uherſkého w Preſſpurce byl korunowán.

Téhož Léta ſpatřjna čaſu Adwentnjho předimná Kométa / kterážto weliký očas gako negaké Pýto před ſebau ukazowala.

1619. Cýſař Mathyáš Měſýce Března / mezy oſmau a dewátau hodinau, před polednem w Wjdni Rakauſké umřel / gſauce wěku ſwého ſtáři Let 62. a 15. dnj. Otewřeno potomně po Polednj bylo tělo geho / wykuchané, a wonnými maſtmi wymazané / kteréž ačkoliw doſti čerſtwé býti ſe zdálo / wſſak Pljce a mozek poněkud ſkažený ſe nacházel. Položené ſauc na černým Zlatohlawě / wſſem

w hlawu tanený/několik Neděl ležel/ Pan z Martinic ten den z Prahy vgel/ a Pan Filip hned gak na Zem do padl/ schopiw ſe, prwé běžek/ a Kočj ho ſobě zgednaw/ k Wjdni poſpjchal. Z toho tak hrozného ſkutku/ weliký ſtrach po wſſj Cžeſké ſe Zemi rozneſl/ano y ty tyranſké lidi tak podnikl/že y hned po ſpáchaném ſkutku/neginač než gako poſſetilj z Zámku vtjkali/geſſto gich žádný nehonil. Neměli na tom doſti že ge z Okna na dokonalau ſkázu wyházeli/ ale y geſſtě z Okna Paláce Hradu Pražſkého, k nim ſtřjleti ſe neoſtegchali.

Po tak vkrutně ſpáchaném ſkutku/Dyrektory a Spráwce Zemſké, ze třj Stawůw zwolili/a gim wſſj wládu a ſpráwu Králowſtwj Cžeſkého poručili/ kteřjžto hned na Bubny bjti, a Lid proti G. M. C. nagjmati/Katholiky ſužowati/a wſſeligaká protiwenſtwj gim činiti počjnali.

Tu Sobotu před památkau ſeſlánj Ducha Swatého/ Patres Jeſuitas, z Cžeſké Země na wěčnoſt wypowěděli/a hned wſſecky Dwéře Kolegſké y Koſtelnj w Praze ſtrážj oſadjc/ nic wynáſſeti nedopauſſtěli. W Koſtele Wogácy, neginác než gako Pohané s neodkrytýma hlawami, s zwukem a hřmotem ſem y tam ſe taulali. Dyrektorowé pak s Wogſkem dálegi proti G. M. C. procedyrowali/a ge po Cžeſké Zemi ſem y tam wyſýlali.

· Měſýce Srpna Cardinalis Clezelius wzat byl do Areſtu / a do Jnſſpruku Měſta Tyrolſkého wezen/ kdež ho Hrabě z Dampitu doprowázel.

Okolo Měſýce Zářj/ wytáhlo něco Lidu Wogenſkého G. M. C. z Wjdně k Německému Brodu / obzwláſſtně z Regimentu Sſtandetowého/ a potom k Cžáſlawi. Proti kterémůžto Hrabě z Turnu s Cžeſkým wytrhl. Slezacý Cžechům na pomoc gedauce/ y do Kláſſtera Sedleckého Lozyrowánj byli/a w něm wedlé libosti a wůle ſwé žiwi gſauce/ Victualia a neceſſaria na Oparowi wynucowali. Cžehož potomně od Lidu G. M. C. při Cžáſlawi proſtřjbenj gſauce/hodnau a náležitau odplatu doſáhli: Nebo mnozý z nich welice ſtlučenj, do Hory přiwezenj byli.

Okolo toho čaſu, Hrabě z Manzffeldu Měſto Plzeň oblehl/dwa Měſýce a někteří den okolo něho ležel/ nepřátelſky dobýwal/mnoho ſſl od ſtřelbau a kuſy nadělal/a we Středu den Obětowánj Panny Marye/to geſt: 21. Liſtopadu dobyl/ dobyté vkrutně a tyranſky ſſacowal. Tako y Koſtel Swatého Bartholoměge/ w němž od založenj geho, žádný z Predykantůw včenj ſwého neprowozowal/ neposwátnýho Německého Pacholka, Kázanjm poſſkwrnil.

Po wykonané v Cžáſlawě porážce hnul ſe Lid Cýſařſký/a položil ſe okolo Pelhřimowa/za nim táhl Cžeſký/a položil ſe okolo Hořepnjka/kdežto několik Neděl proti ſobě ležjc/když ſe Leženj Cýſařſké nakazylo/a Lid welice mřjti počal/hnuli ſe k Budějowicům/a Cžechowé za njmi poſpjſſyli. Kteréžto v honiwſſe v Lomnice na něgaké Hrázy/nenadále na ně vhodili / a nemalau ſſkodu gim včinili.

Cžechowé také toho Léta Měſto Budějowice oblehli/a okolo něho mnoho čaſu leželi/ale wſſak nigakž dobyti nemohli.

Téhož Léta 15. Praſynce/Dyrektorowé Cžeſſtj, od Opata Sedleckého, 2000. ſſz: miſs: ne pro obhágenj Wlaſti (gakž oni gmenowali) ale proti G. M. C. požádali. W čemž když Opat aby in wěc něgak vpokogil/ do Měſt Pražſkých ſe wypravil. Lid za tím Krayſký z Kolina mladého wypadſſy/na Kláſſter Sedlecký autok včinil, geg wykaupal/wěcy Koſtelnj, Ornáty, Knihy, gako y giný wſſeligaký nábytek pobral a ginam odneſl/Dwéře, Truhly, wyſekal/a gak ſe mu neylépe widělo a zdálo, w něm hoſpodařil. Kněze gednoho nemocného, a na lůžku ležjcýho bigjc, z lůže ſhodil/a druhý ſotwa nad Koſtelem oſeděl. Na druhý pak den opět přjgdauce/co koliw geſſtě pozůſtalo, dobral/a mnohem hůře nežli prwnj den hoſpodařil.

Poklad

pokład Koſtelnj, něgaký Wáclaw Witůw/ tehdegſſj Rychtář Malinſký/ do Koſtela w nocy w ſkoče/a Zámek kladnj ſekerau, odedwřkj hrobu Páně (kterýmž ſe gedna malá Kaplička gmenuge) odrazywſſe, wzal/ do Maljna přines/a do hromady plew zakopaw/přes ſedmnácte Neděl w domě ſwým zachowal. Při kterýmžto pokładu/ při kterýmž ſe mnoho Reliquij nachází/gako y w celým domě weliká ſwětla čaſu nočnjho widaná byla/tak že mnohdykráte, gakoby dům hořał/ w něm zůſtáwagjcý ſe domnjwali. Kako y gednoho čaſu týž Wáclaw/ takowé ſwětlo ſpatřjc/ a za gine, než že dům hořj, nemagjc/ na Zwonicy běžel, a ſſturmowati chtěl.

Ten potomně pokład/ aby takowau ſwětloſtj prozrazen nebyl/ od něho Opat wyzdwjhl/a w mjſto bezpečněgſſj ſchowati poručil/ kdež až do Léta 1625. zůſtáwal.

Přitom Kláſſtera laupánj/spohanilá chaſa, když Ornáty z Koſtela pobrala/ neypěknegſſj na Kráwy wſtrkala/a ge do nich oblýkla/a Zwonček, gehož ſe k po zdwjhowánj Welebné Oltářnj Swátoſti vžjwá/ k Ocaſu přiwážjc/a ſem y tam wodjc/kratochwjl ſobě půſobila.

O tom z wědance Dyrektorowé, na wyhledáwánj, a žádoſt Opata, Patentem ſwým, gehož datům 21. Praſynce/Léta 1618. nařjdili/ a mocy Opatu, y tomu kohožby on na ſwým mjſtě poſtawil, vdělili/aby takowé pobrané Kláſſterſké wěcy/kdeby koliw nagjti mohl/Kláſſteru zaſe připogil. Ale (co Wlk vchwátj, nerád wrátj) ničehož ſe doptati nemohl. A ačkoliw některj pro ſſormu w Koſljně mladým do Sſatlawy dáni byli/ale wſſak zaſe wypuſſtěnj.

Nebylo na tom doſti, že ten vbohý Kláſſter tolikráte ſplundrowali a wydrancowali/ale y na wětſſj wſſeho Řádu zhaubu a potupu, nepořádnj Dyrektorowé z mocy řádu wyňali/a Horníkům ſe wſſemi ſtatky geho za ſummu 30000. ſſz: miſſ: prodagjc/potomně Léta 1620. we Dcky Zemſké wložili. W němž oni Hoſpodařjce/Kněžj w Konwentě na ſſoch zůſtawili/ a giſtý deputát každoročně gim nařjdili/ wſſak ſlabě odwozowali/ano y to co gim Lidé z Almužny vdělowali/čeládka od nich wyſtawená gim to brala a kradla. Sami pak Opatſtwj ſtatkůw, a giných duchodůw, gak ſe gim neylépe widělo, vžjwali.

Než vbozý Kupcý/když ſtatek ſtrzjc, čímby ho zaplatili, neměli/ na dluh k wěcem Koſtelnjm ſe vtekli/a nákladnau, při Koſtele Swaté Panny Barbory, Monſtrancý a Kadedníci/ giž pobožnj Předkowé gegich nádherně ſpůſobiti dali/na Rathauz a do Raddy obeſſljc/ortelowali/a na ſmrt od ſaudili/na zem vwrhli/nohami kopali/ſekerama ſekali/a tak z ohawau do pytle wſtrčjc/do Prahy wezli/a nj, gako y giným wěcmi Kláſſter zaplatili. Ta Monſtrancý, gakž mi ſe zpráwa od Lidj hodnowěrných dáwala/ 120. Hřiwen wážila/ ginj prawj 110. Liber.

W tom nechwalitebným ſkutku, y Kaukowſſtj Pány Horníky náſledowali/a Kalichy Koſtelnj rozſſmelcowati dawſſi/Koli za ně na kaupili/ano y giná Měſta welmi pilně vžjwala.

Téhož Léta Ferdynand Král Cžeſký, za Krále Vherſkého w Preſſpurce byl korunowán.

Téhož Léta ſpatřjna čaſu Adwentnjho předíwná Kométa/kterážto weliký očas gako něgaké Pýro před ſebau vkazowala.

1619. Cýſař Mathyáš Měſýce Března/ mezy oſmau a dewátau hodinau, před polednem w Wjdni Rakauſké vmřel/ gſauce wěku ſwého ſtáři Let 62. a 15. dnj. Otewřeno potomně po Polednj bylo tělo geho/wykuchané, a wonnými maſtmi wymazané/ kteréž ačkoliw doſti čerſtwé býti ſe zdálo/wſſak pljce a mozek poněkud ſkažený ſe nacházel. Položené ſauc na černým Zlatohlawě/wſſem

wůbec k ſpatřenj zanecháno bylo. Wedlé něho tři Koruny a Sceptra ležela / Rjmſká na prawé straně / Vherſká a Czeſká na lewé / s Zlatým Raunem, Mečem a Dýkau. Růženec aneb Roſarium, s Zlatým Křjžkem w Ruce držel / magjc proti obličegi Oltář w nohách včiněný / a čtyry Swjce rozſwjcený.

Když tak vět dni lidem k ſpatřenj zanechán byl / 25. dne Března / w ſaumrak do Kláſſtera Panenſkého, Králowé nazwaného, s náležitau Pompau doneſſen byl. Kdežto s Cýſařowau Annau Manželkau ſwau / málo před tim s timto ſwětem rozlaučenau odpočjwal. Služby pak Božj za Duſſi geho / teprwa 24. Dubna / při ſtánku žaloſti, ginák Caſtro doloris ozdobně a nákladně wyſtawenêm konané byli.

Po ſmrti Cýſaře Palatinus a Kurffirſſt Saſký / mjſto držjcý Cýſařſtwj Rjmſkého na ſebe přigawſſy / wſſechněch ſkrze pſanj napomjnali / aby mjr pokog a ſwornoſt mezy ſebau zachowali / žádnými roztržitoſtem a bauřkám přjčiny nepodáwali / nybrž, kdyby co wynacházeli / žeby k nebezpečenſtwj Swaté Rjmſké Rjſſe ſlaužiti chtělo, oznámili / že chtěgj te wěcy, gakožto wěrnj a prawj ochráncowé w ceſtu wkročiti / a geſtliby komu gaká křiwda w čem včiněná byla, gj pořádně wyſlyſſjc / ſprawedliwě naprawiti.

W tom Kurffirſſt Mohutſký, wedlé Auřadu ſwého, wſſecky Kurffirſſty k 20. Iulij k wolenj Cýſaře Rjmſkého, ſkrze pſanj powolal.

O tom zwědauc Dyrektorowé Czeſſtj, pſanj Kurffirſſtu Saſkému včinili / a žeby nepořádné to ſwolánj bylo / dokazowati ſe ſnažowali / pokládagjce, žeby powinnoſt wolenſtwj, ne oſoby, ale ſamé wěcy ſe držela / což geſt, ne na Ferdynanda woleného a korunowaného Krále Czeſkého / ale brž na ſamé Králowſtwj Czeſké přináležela / protož aby Kurffirſſte na vgmu téhož Králowſtwj Czeſkého nic před ſebe nebral. Odpowěděl Kurffirſſt Saſký: Co geſt Kurffirſſt Mohutſký před ſebe wzal / že nepochybuge, než že z toho doſtatečně odpowjdati mocy bude. Žádoſt gegich přjliš těžká že geſt / kterážto vwážení welikého potřebuge / a na něho ſamého nepřináležj / než na wſſecky Kurffirſſty ſe wztahuge.

Czechowé pak Sněm k 23. Czerwency / do Prahy rozepſali / a na něm wedlé ſwého obyčege / proti Králi Ferdynandowi ſněmowali.

Když ſe ty wěcy tak dáli / Král Ferdynand včinil pſanj k mjſtodržjcým Králowſtwj Czeſkého / oznamugjc o ſmrti Cýſaře Mathyáſſe / a napomjnagjc gich / poněwadž Králowſtwj Czeſké wſſecko na něg, gakožto pořádně woleného a korunowaného připadlo / že gich z powinnoſti a Auřadůw gegich nepropauſſtj / nýbrž raděgi w nich / aby do dalſſjho nařjzenj zůſtáwagjc Králowſtwj / wedlé rozſſaſſnoſti ſwé ſprawowali / Auředníky a Správce Zemſké / gako y wſſecky ſtawy k ſmutku, wedlé obyčege, z ſmrti Králowſké pocházegjcýmu, napomenuli. Při tom aby gim y to oznámili / gakož přiwolenj a korunowánj ſwém, wſſecka Prywilegia a obdarowánj gich potwrditi chtjti ráčj / potwrzenj takowé, co neyděwegi k Neywyšſſjmu Purgkrabjmu Pražſkému odeſlati ráčj / w němž ſe wſſecko coby ku pokogenj těch roztržitoſtj / k pokogi a vtiſſenj Králowſtwj Czeſkého ſlaužilo / obſſjrněgj obſahowati bude. Czemuž také plněgi a podſtatněgi z Pana Adama z Walſſtegna wyrozuměti mocy budau.

Protož že ſe gináče nadáti neráčj / než že Stawowé Králowſtwj Czeſkého / poněwadž wſſecko co gim přiſljbiti ráčil / wykonati a vmyſl má / takowé dobrodinj wděčně přjgmau / a na proti tomu wſſeligakau ſſetrnoſt a poſluſſenſtwj G. M. prokážj.

Hrabě z Turnu pogaw s ſebau ſſeſtnácte tiſýc Pěſſjho y Gjzdného Lidu / k Morawě, aby gi k Czeſké Konffederacý přiwedl, poſpjchal / a 22. Dubna k Gjhlawi ſe přibljžil / kterež ſnadno, gakožto ten, na kterýchož očekáwali, doſtal. Od-

tud

tud se k Třebjči, a potom do Znoyma obrátil/a ge sobě z dáwnj Correspondency podmanil. Z druhé strany také táhli Slezácý k Opawě/a něco w Morawě sobě podmanjc/k Holomaucy se přiwalili/a gich aby sobě z Plzně přjklad brali, a sskod sobě činiti nedopausstěli, napomjnali.

Kardynal z Dytrychssteyna wida takowú moc/a neweda kaggi odolati/wyslal k Hraběti z Turnu, aby mu oznámili/že syce k nim přistaupiti chce/wssak aby se nedomnjwal/že z strachu a s'aurážkau důstognosti, a welebnosti Cýsařské to činj: Též y ginj Obywatelé Katoličtj včinili. Jako Knjže Karel z Lichtenssteyna/rc. A nařjdjc o dowáženj prowiantůw do Města Brna/ že se tam w krátkých dnech wyprawiti/a k předřečené Konffederacý přistaupiti chtěgj, přislibili.

O čemž Pan z Lobkowic / gakožto Heytman Margkrabstwj Morawského zwěděw/ psanj Hraběti z Turnu včinil/a geho, z gakéby přjčiny, netoliko na pomezy, ale do samého Margkrabstwj Morawského wtrhl, se tazal. Odpowěděl z Turnu/že o swe vgmě ničehož před sebe neberě / ale z giných raddy wssecko wykonáwá/a že nemálo Stawu wyšssjho mládeže při sobě ma/ s kterýmižto ne gako s nepřáteli/nýbrž gako s Přáteli/Vgcy/Stregcy/rc. přigel/ žádage a wyhledáwage toho/ aby Obywatelé Margkrabstwj Morawského, k gednotě gegich přistaupili/a Zemi Cžeskau, před wsseligakýma nepřáteli obhagowati napomáhali.

Ewangeličtj za tim Stawowé w welikém počtu do Města Znoyma se scházeli/a do Brna na Sněm k poslednjmu dni Dubna se strogili. Odrazowal gim z Turnu/a gich aby buď dokonce od předsewzetj swého vpustili/a gestli wssak geti chtěgj/wogsko s sebau wzali, napomjnal. Předkládagjc, kterakby od Pana Albrechta z Walssteyna, a Pana z Náchodu weliké nebezpečenstwj gich očekáwalo. Když se tehdy o Konffederacy gednalo/Pan z Walssteyna/kterýž prwé w Gjhlawi ležel/a s poručenj Panůw Morawanůw, odtud wytahnauti musel/ s Lidem Morawským okolo Holomauce ležel. Mluwilo se wůbec, žeby se k nim y Hrabě z Dampjru připogiti a vmysl měl/tau Intenti aby na Brno a Holomúc, kdyžby se tam Stawowé byli sgeli, vdeřili. Ale stal se mězy Wogáky rozbrog / tak že swým Wůdcům na wětssjm djle byli Mantynyrowali / a gich předsewzetj následowati nechtěli.

Gjzda owssem, Pana z Náchoda byla obkljčila /a k čemu by s njmi směřowal, wyzwěděti žádala. On gim psanj Neywyššjho Heytmana Margkrabstwj Morawského vkázal/ oni na ně nic dbáti nechtěli/ prawjce/ že ne Heytmanowi, než Stawům přisáhali/a protož se schwátánjm, opustiwsse Wůdce swé, zase k Brnu obrátili.

O tom zwědauce Ewangeličtj w Znogmě zůstáwagjcý Stawowé / zanechagjc w Znogmě dwau Kompanij wogska / S slegnice s osmi sty Koňmi s sebau wzali/a do Brna pospjchali/a přigewssy tam/Měsstiany Brněnské powolali/a zdaliby s njmi držeti chtěli/na nich se doptáwali. Kteřjž když připowěděli/ na wogsko zawoláno/a sedm Kompanij Gjzdy, do Města pusstěno. Což když se stalo/Brány wssecky vzawjrali/a gistá mjsta stráži osadili/ sami pak shromáždiwsse se na Vhelným Trhu/pod ssyrým Nebem přisahami wssychni spolu se sobě zawazowali.

Wyslali potom k Kardynálowi z Dytrychssteyna / kterýž Generálem Lidu Wogenského Morawského byl/a geho, zdaliby co o předsewzetj Pana z Walssteyna, a Pana z Náchoda wěděl/ přjkrými a hrubě protiwnými slowy tázali/ a aby Generálstwj z sebe složil, poraučeli. Kterýžto nenadáljm gegich přjchodem /

gsa zděssen / odpowěděl / že on o žádným gegich předsewzetj nic newj / a Generálstwj w krátkých dnech s sebe složiti chce.

Odtud se obrátili k Panu Karlowi z Žerotina / a podobným spůsobem, zdaliby co o předsewzetj Pana z Walssteyna / a Pana z Náchoda wěděl, se wyptáwali. Cžemuž když odpjral / k Knjžeti Karlowi z Lichtenssteyna se vbjrali / a na něm též wyzwěděti žádali / kterýž když popjral / a že s njmi držeti chce, přisljbil / od něho se odebrali.

Zatim Auřad a Měsstiany předwolali / a gich se, proč gsau bez wědomj Drawůw 120. Knechtůw sebrali / a Zámek Sspilbergk njmi osadili / Auřadu se dotazowali. Odpowěděl : Auřad / že s powolenjm a wědomjm Města se to stalo / odpjrali Měsstiané. Powolané tedy Knechty, Auřad obdaňkowati musyl. Stawowé ge zase, dawsse gim přjsahu, werbowali / a na týž Zámek Sspilbergk wyslali / a Klýče, gak Zámku tak y Města Auřadu wzali / a Negwyššjmu Sstubnyffukowi, kterýž před tim s tisýcy Koňmi do Města přitáhl / spráwu wssecho odwedli. Málo chybilo, že gest se něco podobného nestalo / co w Praze při počátku takowých roztržitostj.

Třetjho dne mage dwanácte osob z Stawůw / k Kardynálowi z Dytrychssteyna wysláno bylo / kteřjžto gemu na mjstě ginych potaučeli / aby bez wědomj Drawůw z Města newygjžděl / a že se do Arestu běře oznámili / což se y s Panem Karlem z Žerotjna zběhlo : A hned k domům gegich Companie Gjzdy losyrowaná byla.

Na druhý den sessli se zase Stawowé / a o změněnj wsseligakých Auřadůw / a Katolikůw od nich odehnánj / Jezuwjtůw wyhnánj / Kostela Swatého Jakuba wzetj, a Ewangelitským odewzdánj / gako y Sněmu swolánj rokowali.

Swolawsse tedy Sněm / wyslanj Cžechowé přjčinu přjgezdu swého oznamowali / a aby Morawane s njmi se proti Wrchnosti spolčili, žádali a wyhledáwali / čehož wssecho snadně vžili a dosáhli.

Při kterémžto shromážděnj, y Jezuwjty na wěčnost z Margkrabstwj Morawského wypowěděli. Po kterémžto Jezuwjtůw odgezdu / weliký oheň w Městě Brně wyssel / tak že se Stawowé ginač nedomnjwali / než gakoby Jezuwjti takowým ohněm winnj byli / a protož ge y hned honiti poručili. Vhonjce třidceti dwě osobě / swázané do Brna přiwedli / wězenjm a stražj opatřili. Ale wssak potomně newinné nagdauc / zase propustiti poručili / a aby žádný pod stracenjm hrdla do Morawy se nenawracowal, přjsně nařjdili.

Tohoto týž Jezuwjti Léta z Slézska při Sněmu Wratislawském wypowěděnj byli / gako y z Králowstwj Vherského.

Mezy tim Hrabě z Turnu s mnohým Lidem do Rakaus wtrhl / a Město Lábu oblehl. Kteréžto pod dlauhém obleženj, skrze smlauwu dostaw / a něco swého, a něco Rakauského Lidu w něm zanechaw / k Wjdni se obrátil / a 6. dne Cžerwna, na Předměstj se položil. Ale wssak nic při nj zegskati nemohl / ačkoliw y z Kusů k Městu hřjmati počal / gako y do Rytrsstuben Cýsařského střjlel.

Při kterémžto obleženj když zůstáwal / Cžechowé genž byli Buděgowice oblehli / od nich odtrhli / a Zlate Strezky, znamenitý od Passowa Pas Bokoyowi odňali. Bukoy na to nedbage / giný sobě, ač s welikau prácy wyhledal. Cžechowé pak w zatého pro weliký Prowiantůw nedostatek zachowati nemohauce / od něho pustiti musyli. A tak Bokoy obogjho vžil.

W tom znamenitá pomoc Bokoyowi Lidu Wogenského do Buděgowic, z rozličných Kragin se wyprawila. Kteréžto on dostana / na Manzffelda s Cžechy, blјž Netolic ležjcýho, wedlé obyčege Woganského s mnohými fforteli, vdeřil / gey porazyl / mnoho zmordowal / dwa kusy gim odňal / sedm Fendrychů s Praporcy dostal / a čtyry Karnéry Regtharstwa / a sto čtyrydceti Pesselikohobrůw zagal.

za gak. Bagaſſe/a nábytek geho wſſeligaký doſáhl. Manſſfeld pak ledwa ſám čtwrtý s welikým ſtrachem do Prahy vtekl.

O tom Czechowé zwědauce/aby deſátý a pátý pohorowě byl, Patentem nařjdili. Wrch Swatého Wawřince w Praze ſylně oſadili/a Hraběti z Turnu aby ſe od Wjdně do Czech wyprawil, ſtjžně pſali. O čemž Hrabě vſlyſſaw/ s hanbau od Wjdně odtáhl/a 22. Czerwna/ k Gindřichowu Hradcy přitáhl/a k Lidu Czeſkému, kterýž okolo Soběſlawě ležel, poſpjchal.

Toho též Léta Stawowé Czeſſtj, genž ſe pod Obogj gmenowali / začali ſobě nowau Mincy/kteráž na gedné ſtraně měla Korunu Czeſkau s nápiſem/ Moneta Regni Boemiæ. Na druhé Lwa s nápiſem : In Deo fortitudo : Cžtyrmecýtma kreycarůw/ dwanáct/tři/a geden platicý.

Král zatim Ferdynand do Frankffurtu na Sněm ſe vbjral/a tam zůſtáwage 9. Zařj/ na Králowſtwj Řjmſké s náležitau pompau korunowán byl.

Při kterýmžto korunowánj/ rozhazowali ſe Lidem Penjze Zlatý y Střjbrný / menſſj y wětſſý/okraublj y čtwerhranný.

Na wětſſých z gedné ſtrany byl Obraz Ruky wycházegjcý z Oblaků/ a Korunu držjcý s podpiſem/ legitimè certantibus. Na druhé ſtraně naſpáno Ferdi: 2. Hunga: Boe: Rex, coronatus in Regem Rom: 9. Septem: 1619.

Na menſſých byla litera F. s Korunau a s počtem 2. Z druhé ſtrany Wěnec/ a w něm napſáno Coronatus in Regem Rom: 9. Septem: 1619.

Po Korunowánj znamenité hodowánj bylo/ pekl ſe pro Lid obecnj / celý y s hlawau/ Rohami/ Ocaſem, Nohami/weliký Wůl/gſa Zagjcy/Berany/ Huſami/ Slepicemi/ꝛc. nadity/ kterýžto chaſa mezy ſebau roztrhawſſe / y Prkna z Kuchyně roznesli.

Před Rathauzem včiněná byla Fontana na ſpůſob negaké Skáli / naplněná gſa bjlým y čerweným Wjnem. Kteréžto z auſt dwau hlawy Orlice / kteráž to mezy dwěma Lwy/Sceptrům/Jablko/a Meč držjcými ſtála / doſti hogně přes tři hodiny teklo/ tak že ſe každý gak náležj napiti mohl. Až potomně welikým tlačenjm a hlukem, gak Orlicy, tak y Lwy dolu ſházeli a roznoſyli.

Po odgezdu do Frankffurtu Krále Ferdynanda / z Wjdně Arcyknjže Leopold/kterýž mjſto držjcým w Wjdni byl/obáwage ſe zrady/ a chtěge Měſto w pokogi zachowati/ 11. Czerwna/gak Katholikům, tak y neKatolikům/aby zbraně ſwé w gjſté mjſto ſložili, poručil/a to pod ſtracenjm hrdla y wſſeho gměnj ſwého. Kteřjby pak takowé wěcy prodáwali/aby Krámy ſwé zawřeli/a takowých wěcý newykládali.

Czechowé okolo toho čaſu w Praze ſpolu s Morawany/Slezáky a Lužičany Konffederacy mezy ſebau včiněnau, twrdili / k nj přiſáhali / a poſlednjho dne Czerwence, wůbec publikowali/gako y potomně tlačiti dali.

Při kterémžto publikowánj/hromobitj/blegſkánj/krupobitj/zamračenj/ wětrowé a baurky tak weliké ſe ſtrhli/že Božj dopuſſtěnj bylo/a ſami při též Konffederacý w Saudnicy ſedjcý/tomu doſti nadiwiti ſe nemohli.

Czaſu letnjho při Měſýcy Srpna/Hrabě z Dampiru, přitáhna do Morawy / porazyl Lid Morawſký za Nykl ſſpurkem v Wiſtrnic/ge zapálil / tak že Morawané čaſu nočnjho vtjkagjcý/ raněnj y zdrawj na Wozých y na Konjch s welikým ſtrachem okolo Reyhradu vtjkagjcý, ku Brnu poſpjchali. Dálegi pak w témž Margkrabſtwj zůſtáwage/mnohé ſſkody ohněm y mečem činili.

Málo potom čaſe Bokwoy s lidem ſwým z Czech do Rakaus ſe hnul/kdež mu hrubě wogſko mřelo/a na ceſtě zmrlé, gako Howada negaká nezakopané leželo / a podmaniw ſobě Měſta/ witoraž/Cžtwerl/ꝛc. a ge Lidem ſwým oſadiw/ bezpečný Pas do Rakaus včinil. Přitáhna pak k Wjdni w malém čaſe welikau bi-

 trw

trcu, s Lidem Vherſkým Morawſkým/ꝛc. mezy moſty ſwedl: kdežto, y nemalau ſſkodu wzal.

Téhož Léta Cžechowé Frydrycha Falckraběte z Regnu/26. Srpna/ za Krále Cžeſkého nepořádně woleného/ 4. Liſtopadu / též nepořádně na Králowſtwj korunowali/a Alžbětu Manželku geho 7. eiusdem.

Tohotéž Léta 21. Praſynce/ po polednj z poručenj Frydrycha Falckraběte/ Kalwinſká chaja do Koſtela Hradu Pražſkého Swatého Wjta, ſe wypravila / aby w něm Bog s Obrazy a o Sudima Swatých prowedla.

Kdežto přjgdauce / Krucyfix, kterýž na Trámě proti welkému Oltáři s ginými Obrazy ſtál, dolu ſtrhli. Z kterěhožto pádu/takowý zwuk a hřmot poſſel/ gakoby celého Koſtela ſtawenj na hromadu padalo. Načež bezbožnicý nic nedbagjce/geden na něg nohama ſſlapal/a podobnau řečj zatwrdilým Židům, tomu gehož ten Obraz wypodobňowal/promluwil řkaucý: **Tu giž leżjš vboheg/pomáheg nynj ſám ſobě.**

Obraz Swatého Jana Ewangeliſty/a Blahoſlawené Panny Marye/geden na druhý wložili/mezy ſebau mluwjce: **Wy gſte geden druhého za žiwobytj milowali/ milůgte ſe y po ſmrti.**

S onym pěkným B. Panny Marye Obrazem/kterýž čaſtokráte, Panj Sławatowá ozdobitj poručila/mnohé poſměwačné a ne náležité wěcy prowozowali.

Mřjži Železnau od Hrobu Swatého Jana Nepomuckého wen wyhodili; Hroby Swatých Patronůw Cžeſkých oblaupili/a mnohé hrozné a potupné, gak proti Bohu/tak y geho Swatým wěcy mluwili. Welký Oltář/y Stolice/kteréž w Kůru byli, wyházeli/ Obrazy poſekané/polámané z ohawené/ wen z Koſtela na Kolečkách wywáželi a pálili.

Krucyfix Oken pěkný a kunſtowně vděkaný/kterýž Cýſař Rudolff w Normberce vdělati dal/a na Hrobě Cýſařſkým poſtawiti/ aby dokonce ſkažen, s ginými nebyl/ Wyljm z Lobkowic geg wyproſyl/a do domu ſwého weſti poručil. A tak bezbožnj pobožných wěcý tuſſytele/až do ſame nocy w tom Chrámě Páně hoſpodařili.

Na druhý pak den dwa Oltáře w Kaple Panůw z Perſſtegna wylámali / a z nich welmi mnoho SS. Lidj/hlaw a Koſtj na zem wyházeli/lámali / nohama po nich ſſlapali. Kteréžto pěkně Axamitem a ginými ozdobami o kráſſlené bywſſy/z Towaryſſek Swaté Worſſyli/ S. Mauryce/a geho Towaryſſůw byli. Kteréžto potomně onoho Kalwinſkého Predykanta Sculteta dwě Děwky z poručenj geho pobrali a popálili. A ačkoliw ſe někteřj Katolicy o to ſnažili/ aby gich něco doſtati mohli/ ale wſſak ničehož vžiti nemohli.

Takowé Reliquiæ a Koſti Swatých/gak w té Kaple, tak y ginde wyházugjce potupně/a newážně mezy ſebau mluwili: **Co gſau to za Swatý, kterých nynj Koſtj wyhazugeme/že ſe nebránj a diwůw nečinj? Neměli někdy žádného pokoge od Kněžj a Pápežencůw/ wždycky na ně Orate pro nobis, Orate pro nobis, wolali, nynj giž aſpoň gednau pokoge vžigj.**

Když tehdy tak Koſtel wyčiſtili/na Sſtědrý wečer geden ſtůl do Kůru wneſli/a geg dwanácti Seſlemi obſtawili/a na něm den Božjho Narozenj/památku (wſſak ohawně) poſlednj Wečeře wykonáwali/a to takowým ſpůſobem. Král ſám o kruhlý Koláč na kuſy lámal/giný ty kuſy na mjſu neb ſſál kladl / potom ſobě každý ſám z Mjſy wzal/a truňk Wjna na to ſe napil.

Na takowé Wečeře wykonáwánj/ djwalo ſe množſtwj weliké Lidu Cžeſkého

y giného/Luteránského y Husytského/s welikau žalostj a podiwenjm mezy sebau mluwjcý / že gsau gak žiwi takowého poslužowánj newiděli / a že tomu nigakž wěřiti nemohau / aby člowěku k spasenj napomáhati mohlo.

Na druhý den Wánočnj / to gest, na Swatého Sstěpána, w týmž Kostele S. Wjta, z obau stran Kůru prkny a latěmi zabili / tak že Hrob S. Jana Nepomuckého / a Hrob S. Wjta w zawřenj zůstal. Coby za přjčinu bylo, rozličné správy ssli. Někteřj prawili / žeby něgaká osoba z weliké opowážliwosti / na Hrob Swatého Jana Nepomuckého wstaupila / a tu od Boha ztrestána gsauc / padnauti a náhle vmřjti měla: Ginj prawili / že při Hrobu S. Wjta takowý diw se stal. Ginj zase / že sau Hrob Swatého Wjta odewřeli / a w něm Rameno geho Swaté w Střjbrné Truhlicy wzali. Na kteréžto otewřenj, aby se Lidé nedjwali / proto, že gsau zawřeli. Nechť gest pak co chce / datemnj to zawřenj nebylo.

27. Prasynce / zase do Kostela přissli / a hospodařiti chtěge / Oltář B. Panny Marye w Kaple S. Zygmunda / který Ferdynand prwnj, a Maximilián druhý, Cýsařowé Řjmsstj, a Králowé Cžesstj, w Witemberce malowati dali / wyhodili: A o to se zdáliby y kámen onen nákladně a mjstrowsky nad Hrobem Cýsařským vdělaný a postawený / wywrcy měli, radili. Někteřj k tomu směřowali / ginj pak na proti se stawěli.

Téhož dne Frydrycha Falckraběte, domnělého Krále Manželka / porodila Syna / z čehož mu weliká radost possla / tak že chtěl, aby tu celau noc po wssj Praze, a při wssech Kostelých zwonili / na Zámku z Kusůw střjleli / a Musstetýřj wypalowali. Ale wssak ho z toho potomně swedli.

Okolo toho času psáno bylo z hůry Panům Staroměstským / aby Obraz Gežjsse vkřižowaného / kterýž od mnoha let na Mostě stál, dolu swrhli; že Král na toho Lazebnjka (Obraz tak nazýwagjc) hleděti nemůže. Ale Páni k tomu powoliti nigakž nechtěli / prawjce, že gest s powolenjm a Consensem wsseho Města a wssj Obce tu postawen / gestli ho chce Král poručiti dolu swrcy / a tudy něgakau roztržitost mezy lidem spůsobj / že oni z toho nechtěgi odpowjdati. A tak w celosti swé zůstal.

Týž Falckrabě 29. Prasynce / málo před wečerem wozyl se po Městech Pražských na Sanjch / mage čerwený Aramitowý Kožjch / Klobauk bjlý / a Peřj žlutý. Potom k Hraběti z Turnu k Wečeři gel / a tam s Brattrem swým, a s Knjžetem z Anhaltu dosti dlauho na noc hodowal.

Z Panstwa k každému přjliš známým a přátelským se vkazowal / tak že když při něm Audyency měli / Klobauk před njmi snjmal / a wycházegjcý z pokoge swého wyprowázel. Když gaké odpowědi dáwati měl / tehdy od Fraupowa Kancljře swého na wsse se doptáwal / a taddy od něho wyhledáwal / takto k němu mluwě; Co Pán radj? Co Pán poraučj?

Když Panj Cžesský k Manželce geho přicházeli, a gi nawsstěwowali / s njmi wesel byl / na Palácě nowým, od Cýsaře Rudolffa wystawenym / tance wedl / a giné kratochwjle prowozowal. Ano y času gednoho, když v Bauchwala Běrky na dobré wůli byl / a mezy ginými s Fraucymorem Cžeským tancowal / welice sobě stěžowal / že new j gak gest toho zasllaužil / že mu se Fraucymor ljbati a objjmati nedá. Na procházku sám častokráte gen s Pacholaty a Lokagi, až k samy Woboře chodjwal. Ano gednim slowem mluwě / žádné Reputacý Králowské na sobě nevkazowal.

Po wyčisstěnj ohawném Kostela Hradu Pražského / wydaná gest obnowa Ceremonyj Cýrkewnjch / genž se po wssech Kostelých Králowstwj Cžeského zachowáwati měla / kteráž slowo od slowa takto z nj.

Obnowa w Ceremoniich Cýrkewnjch od Frydrycha domnělého Krále Cžeſkého vſtanowná.

1. Magi Zwonowé z Koſtelůw wyzdwjženj/a ke dworu odeſlánj býti.

2. Kamennj Oltářowé, poněwadž geſſté od Papežencůw ſwěcenj gſau / magi z gruntůw zbořenj býti/a na mjſto Oltáře dřewěnný ſtůl/a Skřině neb truhla černým Plátnem až do země přikrytá býti/a když ſe wečeře Páně drží/ má na nj bjle Plátno proſtřjno býti.

3. Wſſyckni Obrazowé/Krycyfixy a malowánj/ gakožto Modlářſtwj od Papežſtwa pocházegjcý/magi z cela a dokonce ſhlazená býti. Na mjſto Hoſtye/ má ſe bráti Chléb aneb o krauhljch Koláčůw užjwati: tak aby na dlauhé ſkýwy krágenj /a do mjſy kladenj/a potom teprw do rukau lidem dáwánj byli. A oni aby ſami gjſti a gich požjwati mohli. Podobně ſtrany Kalicha.

4. Mjſto Zlatého Kalicha/Dřewennj, na ſauſtro udělanj Koflíkowé, aby užjwánj byli/ a Kalichowé ke dworu odeſlánj.

5. Slowa o Wečeři Páně, nemagj wjce ſpjwaná, ale čtená býti.

6. Modlitba před užjwánjm Wečeře Páně / má wypuſſtěná býti.

7. Komžj/Korauhwj, a ginſſých Ornátůw, poněwadž to geſt wěc Papežſká/nemá ſe wjce užjwati.

8. Nemá ſe také wjce žádných Swěc rozſwěcowati/a na Oltář ſtawěti.

9. Před těmi, kteřjž k ſtolu Páně přiſtupugj/taucha nemá držána býti.

10. Nemá také před Oltářem klaněnj ſe djti/gakoby tu Kryſtus přjtomen byl.

11. Nemagj tolikéž Communicanti wjce klečeti.

12. Křjžůw dělánj po požehnánj má ſe zanechati.

13. Kněžj nemagi wjcegi před ſtolem ſtáti, a k lidem zadkem ſe obraceti.

14. Collecti a Amen, nemagi ſe wjcegi ſpjwati, než čjſti.

15. Nemagj ſe wjcegi ſpowjdati/nežli ſlowy toliko, aneb ſkrze pſanj ohřjſſých ſwých ponawrhnauti.

16. Když to gméno Gežjš ſe gmenuge/nemagi ſe klaněti/ neb geſt to Modlářſká wěc/ nápodobně když ſe Klobauk s njmá.

17. Na Kazatelnjcy aby ſe nedálo modlenj zgewně/než tjſſe.

18. Přiſluhowánj na Poſteljch při nemocných, do konce ſe zapowjdá/ obzwláſſtně w čas morowé rány/ nebo geſt wěc nebezpečná.

19. Křtitedlnjce magi w Koſteljch z gruntu wywrácené býti. Na mjſto těch má ſe Moſazných Měděnic užjwati.

20. Žádná Epitaphia/ aneb Oltářowé nemagj w Koſteljch trpjni býti.

21. Trogice Swatá žádným ſpůſobem nemá býti malowaná neb rytá.

22. Katechyſmus má w deſatero Božj Přikázanj proměněn býti. Přikázanj Orytinách má ſe na před wyſtawiti/ deſáté pak a dewáté ſpogiti.

23. Wypſánj a ſlowa o wjře o wečeři Páně/gako když ſe odpowjdá/ Geſt prawé Tělo a Krew Pána naſſeho Gežjſſe Kryſta/ magi býti wypuſſtěná/ a na mjſto gich/ geſt widitedlné znamenj/ užjwáno býti.

24. Nemá ſe na žadnau Epiſſtolu a neb Ewangelium kázati / ale nějaký text z Biblie aneb Protokůw wzat býti/nebo geſt Papežſký wýklad.

1620. Tu Sobotu před Hromnicemi / když Kommiſařj do Měſta Gjčina nad Cydlinau/kdežto Panj z Wartmberkowá s wogáky byla/minjce ſe brániti, přigeli/a týž ſtatky Panj z Wartmberkowý odnjti/ a Panu Gindřichowi Slawatowi, neb Manželce geho, odweſti chtěli/ Prach ſe w dolegſſých Sklepjch zapálil/

pálil/ Dům rozbodil/a mnoho Panſtwa y giných lidi zaťjtil: gako/Pana Gindřicha Slawatu/ P. Sſtubenberka/P. Adama Boddaneckého z Hadkowa/Rohoſlawa Synagého/P. Pawla Komornjka od Deſk/ Wáclawa Podblatſkého Sekretáře Pana Slawaty/ P. Ladiſlawa Bukowſkýho. Adama, Pachole Jeronýma Budowſkého/ Buryana, Pjſaře Adama Náchodſkého / Adama Pjſaře Mathyáſſe Náſednického/Jana z Krbůw z Gjčina/Wáclawa Bubenjka/Wáclawa Pražáka Saukenjka. P. z Wartmberkowan/Wolpru němcan/Děwečka P. z Wartemberkowý/Rudolffa Gerſſtorffa/ P. z Wartemberkowý Hoffmiſtra y Pachole téhož Gerſſtorffa/ Trubače P. Albrechta Berbiſſtorffa/Jozeffa Firera z Wogáků Wartemberſkých. Wogáků vmrlých nalezeno ſedmnáct/ mezy kterýmižto y Karel Gitj z Karlzperka doſazen byl/ a giný někteřj.

Tyto pak oſoby opálené a potlačené ſe naſſli. P. Hannybál mladſſý z Walſſtegna/P. Albrecht Berbrſtorff Rytmiſtr/P. z Wartemberka/Cyhlář z Hradce/Adam Semiſlſký Pjſař ze Dřewenice/Jan Kžeháček z Gitčina/Jareš Waſeckář/Buryán w Kaſſtilůw/Ondřeg z Koprachtic/Wáclaw Kžeznjk od Hory Kutny/Gitjk Pekař z Cžeſkého Brodu/Kryſtoff Služebnjk P. z Wartemberku/Pawel Služebnjk, Ladiſlawa Bukowſkého/Pachole P. Slawaty/Jan Hradecký Pachole Pana Slawaty.

Tehož Léta Stawowé Cžeſſtj Ewangeličtj 28. Dubna/ zwolili ſobě a wyhláſyli za potomka Králowſtwj Cžeſkého Frydrycha Hentrycha Syna ſtarſſýho, Frydrycha domnělého Krále/který ſſeſt Let wěku ſwého počjtal. Kdežto dálo ſe z Kuſůw ſtřjlenj a Pankytyrowánj.

Bukwoy za tím okolo Kremže s Lidem ſwým leže / na Manſſfelda, kterýž w Longboyzu, nedaleko od Kremže s nemalau ſylau ſe zdržowal, vdeřil / geg porazyl/wen z Měſtečka wybil/ſám ge wogſkem ſwým oſadil/několik čaſůw w něm lozyrowal/a w Rakauſých, gakožto w Zemi tehdáž nepřátelſké, nenabyté ſſkody činil/žádného, ani Katolika, ani ne Katolika/ neſſanugjc ani nevſſetřugjc. Tak že ſamému Kláſſteru Swětelſkému (ač giných pro krátkoſt neſpomjnám) málo která Weſnice w celoſti zůſtala / ale wſſecky téměř ohněm zkažené ležely. Lidi pak z nich rozpláſſenj/zmučenj, ſtryzněnj, zedřenj/ſſnytkowanj, proſtřjlenj/ genž ſe byli do Kláſſtera pro ochranu zběhli / tak Kláſſter ſmradem ſwým nakazyli/ že gich w malém čaſe přes dwamecýtma ſet w týmž Kláſſteře zemřelo a pohřbeno bylo.

Vherſſtj někteřj Stawowé na Sněmě w Neyſolu / na kterýmž gak Cžeſſtj, Morawſſtj/Slézſſtj/Lužičtj/ tak také y Benáčtj/Polſſtj/Turečtj Anbaſſatorowé byli/ Bethléma Gábora, Knjže Sedmihradſké, za Krále Vherſkého nepořádně zwolili / a wyhláſyli / kterýžto ſe pſal, ano y na Mincy takowý nápis bjti dal.

Gabryel z Božj milosti Vherský/Dalmácký/Charwátský/a Slowanský Král/zč.

Téhož Léta Poſelſtwj Turecké do Prahy přigelo/ wſſak nedlauho ſe tam zdržewſſi/zaſe domůw ſe wyprawilo. Cžechowé pak nic méně w předſewzetj ſwém kráčeli/a Králi a Pánu ſwému wſſeligak ſe na proti ſtawěli.

Tohotéž Léta/Poddanj P. Wáclawa ze Wchynic/okolo Měſýce Cžerwence/ na Zámku Chlumeckým oblehli.

Kteréhožto Léta y Kurffirſſt Saſký Budiſſyn w Lužicých, z dowolenj Cýſařſkého, ſylně oblehl/a po mnohém ohněm y Kulemi do něho ſtřjlenj, mocně dobyl.

W Rakauſých mezy Witorazy a Swětlau/ což ſem ſám ſpatřil/ nalezená byla Žena w poli proſtřelená/ a giž napoli shnilá / při kterežto Děťátko malé žiwé ſpatřjno bylo/ a Prſy gegi w vſtech ſwých držełlo/ a gich gakoby požjwalo. Bůh bezpochyby ſwůg diw prokázati chtěl/ kterak newinňátka předjwným ſpůſobem chrání a opatruge.

Když tak Bokwoy okolo Kremže s Armadau ſwau dosti drahný čas ležel / Knjže Bawořſké s welikau ſylau wýborného Lidu wogenſkého, aby křiwdu Cýſaře Ržjmſkého, kterauž bezewſſý příčiny od poddaných ſwých giž na třetj Rok snáſſel, ſkrotil/ na pomoc geda/ a Měſt w hořegſſých Rakauſých / gako Lince / Steyru/ rc. ſe zmocniw/ a ge mocy ſwé podmaniw/ k Swětlj přitáhl/ a tam koliký dni ležel / s Bukwogem, genž v Kremže loſyrowal / rozličná, kam by ſe hnauti měli, gednánj mjwal. Hnuli ſe potomně k Hornu/ kdežto oblehnauce Město/ a widauce žeby Měſſtiané gim odpjrali/ z Kuſſů wypalowati počali/ Měſſtiané vznagjce, žeby daremnj gegich bráněnj bylo / a žeby ſwau ſpaukau wjcegj Srſſně rozdrážbili/ gim ſe poddali.

Cýſařſſtj oſadiwſſe Město/ hnuli ſe k Eknburku/ kdežto ſwedſſy s Lidem nepřátelſkým bitwu/ gey porazywſſe, a pole obdržewſſe/ do Czech ſe puſtili: Czechowé zatim Drozdow w kterým Heytman Nynam ležel, oblehli. Cýſařſſtj čim délegj tim dálegi do Czech ſe vbjrali / tak že Czechowé od Drozdowa vſtaupiti muſyli. Cýſařſſtj Pjſek, Strakonice, a giná Města ſobě podmanili. Czechowé obáwagjce ſe, aby Prahy neſtratili/ na před poſpjchali. Cýſařſſtj zaſtjhſſe ge v Rakownjka/ znamenitau bitwu s njmi ſwedli/ kdež gich nemalo z obogj ſtrany zhynulo/ tak že y ſám Bokwoy hrubě těžce raněn byl.

Po té porážce tlačili předce na Czechy/ a za njma až na Bjlau Horu ſe doſtawſſe/ opět znamenitau bitwu 8. Liſtopadu ſwedli/ ge na hlawu porazyli/ pole obdrželi/ Knjžete z Anhaltu Syna gali / Prahy ſe zmocnili/ tak že wſſyckni gako Kobylky rozljtati a rozprchati ſe muſeli.

Frydrych Falckrabě domněljKrál/ z Prahy y s ſwýma Dworžany/ y s Manželkau/ Djtkami/ a Fraucymorem/ gako y mnohým Czeſkým y ginym Panſtwem vtjkal/ a pryč vpřjmo z Prahy y z Czech poſpjchal. Vherſký Wogſko, y giné ſſe rozprchalo/ tak že gim Moſt Pražſký mali gſa/ Wltawau bějſti, a w nj mnozý vtunauti, zůſtati/ a gako Kapřjkowé plowati muſyli. Lid pak Cýſařſký Prahu opanowal.

Po té tak wzácné a práwě Božſkým přepuſſtěnjm vdělené Wiktorſj / y do giných Měſt Lid Cýſařſký ſe rozložil, a ge dobře ſtřjbil/ Zámky a twrze plundrowal/ a za prowiněnj gegich, ſluſſně a náležité potreſtal: Kako y Poděbrady Město wypálil. Náſledugjcých pak čaſůw y giné Země / gako Morawu / Slezáky/ rc. Cýſařſkému důſtogenſtwj záſe přpogil.

Toho též Léta/ když Vhřj od Prahy vtjkali/ w Městečku Maljně / wyljhlo ſe Kohauté, v něgakého Homoláka/ a gak ſe wyljhlo/ hned hlaſem kokthati počalo. Kterýmžto kokthánjm, weliké neſſtěſtj Hoſpodáři ſwýmu předpowjdalo.

Nebo ſám brzy potom zaſtřelen/ Manželka hořem vmřela/ Dům
shořel/ a djtě v ohně ležjcý, neshořelo.

Kapitola Sſeſtá.

Poſlaupnoſt Opatůw po ſplundrowánj Kláſſtera/ a některé wěcy paměti hodné w ſobě zawjragjcý.

PRawdiwé owſſem Páně přjſljbenj geſt/ že s Cýrkwj ſwau až do ſkonánj Swěta zůſtáwati bude/ a že ani Brány Pekelné proti nj neodolagj/ poněwadž Kláſſter Sedlecký, gakožto wěrnau, milau, a vpřimnau Cýrkwe Swaté Dcerku / ačkoliw w mnohá protiwenſtwj padnauti dopuſtil/ wſſak nikoliw neopuſtil. Ačkoliw wlnobitjm wſſeligakého přjkořj ſe zmjtala/ wſſak nikoliw neutonula/ ale wždycky k ſtanowiſſti bezpečnému přicházela. Což ſe y Léta 1620. Skutkem wyplnilo že domnjwagjce ſe, a o tom dokonále ſmegſſlegjce / wſſeligaké pobožnoſti ruſſitelowé/ že tu gedinkau wſſe obecné Cýrkwe Swaté Katolické Ržjmſké/ w Czáſlawſkém Kragi Dcerku zkazý/ když gj w moc náſylnjkům gegim odwedau a odewzdagj/ gěſſto gi tudy wjcegi oſſlechtili a ozdobili/ a ſami na ſebe tu neřeſt, kterauž gi ſprzniti vſylowali, vwalili/ aniž diw/ kdo komu Jámu kopá/ ſám do nj vpadá.

Po ſplundrowánj Kláſſtera/ Bartholoměg Pjka/ zaſe za Opata doſazen byl. Za kterehožto ſprávy:

1621. 28. Vnora/ ſtala ſe Reconciliatio, poſſkwrněného Koſtela Hradu Pražſkého/ a Conſecratio ſummi Altaris, od Pana Arcybiſkupa Pražſkého/ Jana Lohelia.

Téhož Léta Frydrych Falckrabě od Regna/ proto, že geſt Králowſtwj Czeſké ſobě nenáležité oſobil/ z něho wyhnaný/ od Cýſaře Ferdynanda s Knjžetem Karnowſkým, a s Knjžetem z Anhaltu w Praze do Achtu wyhláſſen.

Téhož Leta 31. Března/ Filip Kral Hyſſpanſký mezy dowátau a deſátau hodinau ráno vmřel/ zanechagjc po ſobě Syna Filipa čtwrtého / Mládence w 16. Letech.

Téhož Léta/ 21. Czerwna/ wykonaná byla Exequti nad ſwatočeſtnými, a od bognými některými Czechy/ na Rynku Starého Měſta Pražſkého / na kteremžto blјž Rathauzu/ obzwláſſtnj Theatrům včiněno/ a černým Suknem obeſtřjno bylo. W přjtomnoſti mnoha tiſýc Lidu. A to takowá.

Joachýmowi Ondřegowi Hraběti z Sſljku/ Ruka vťatá/ Hlawa ſtiatá/ a na Rožen y s Rukau poſtawená / a to na Wěži Moſtké, Starého Měſta Pražſkého.

Wácſlawowi Budowcowi hlawa ſtiatá, a na Rožen poſtawená.

Kryſtoffowi Harantowi Hlawa ſtiatá.

Kaſſparowi Kaplјřowi Hlawa ſtiatá/ a na Rožen poſtawená.

Prokopowi Dwořeckému/ Hlawa ſtiatá/ a na Rožen poſtawená.

Frydrychowi z Bilé/ Hlawa ſtiatá/ a na Rožen poſtawe-ná.

Gindřichowi Ottowi/ Hlawa ſtiatá/ a na Rožen poſta-wená.

Myljmowi konec Chlumſkému Hlawa ſtiatá.

Bohuſlawowi z Michalowic/ Hlawa ſtiatá/ Ruka vťatá/ a s hlawau na Rožen poſtawená.

Diwiſſowi Czernjnowi Hlawa ſtiatá.

Walentinowi Kochanowi/ Hlawa ſtiatá/ a na Rožen po-ſtawená.

Tobiáſſowi Sſteffkowi/ Hlawa ſtiatá/ a na Rožen poſta-wená.

Janowi Sſultyſowi od Hory Kuttny/ Hlawa ſtiatá/ do Hory, aby na Plaňýři poſtawená byla, odeſlaná. Ale wſſak po-tomné na Koljnſké Bráně poſtawená byla.

Maximiliánowi Hoſſtiálkowi z Zatce/ Hlawa ſtiatá/ a do Zatce odeſlaná.

Janowi Jeſſenyuſowi Doktorowi/ neyprwé Jazyk vře-zán/ potom Hlawa ſtiatá/ a napoſledy tělo na čtwrti rozſekáno.

Giřjkowi Hanenſſildowi/ Hlawa ſtiatá/ Ruka vťatá/ a na Rožen poſtawená.

Leandrowi Rypkowi Juryſtowi/ Hlawa ſtiata/ Ruka v-ťatá/ a na Rožen poſtawená.

Wáclawowi Maſſtěrowſkému/ Gindřichowi Kozkowi/ Ondřegowi Kocaurowi/ Giřjkowi Ržečickému/ Michalowi Wittmanowi/ Symeonowi Wokáčowi/ Hlawy ſtiaty.

Martin Fruweyn málo před tim, obáwage ſe něgaké těžké pokuty/ ſedě na Bilj Wěžj, z nj wyſkočil/ a Hlawu ſrazyl. Po ſmrti geſt čtwrcen/ Hlawa a Ruka na Koňſkým trhu/ na ſprawe-dlnoſti přibitá/ a čtwrti geho za čtyrma Branami Měſt Praž-ſkých na Kolj wſtkané.

Jan Kuttnaur/ a Symeon Suſſycký/ z Oken Rathauzu Staroměſtſkého powěſſenj.

Natanael Wodňanſký/ na Sſibenicy na Rynku Staroměſt-ſkým powěſſen.

Jozef Kubjn/ Wáclaw Bořecký/ a Jan Sſwehla/ wy-mrſkánj a wypowěděnj.

Mikuláš někdegſſj ſtarſſj Serwus/ Starcho Měſta Praž-ſkého/ za Yazyk k Sſibenicy přibit.

Ginj, ktakž wyſſſiho tak y Měſtſkého ſtawu/ kteřj obáwagjce ſe náležitého treſtánj, vtekli na Tabulce po pſánj/ a na Sſibenicy Starého Rynku Pražſké-ho powěſſenj byli.

Těhož

Téhož Léta Lid Knjžete Bawořſkého/ Plzeň Měſto z mocy Manſſfeldſké wyňal/ a Cýſařſké připogil.

Toho též Léta Bokwoy/ G. M. C. Lidu Wálečného Generál/ Preſſpurk/ Trnawy/ rc. doſtal/ a Nowý Zámky w Vhřjch tu Sobotu před Swatým Duchem oblehl/ wſſak doſtati nemohl/ nýbrž y ſám téhož Léta a při týchž Nowých Zámcých zahynul.

1622. Měſto Třeboň, kteréž ſe welmi dlauho pod ſprávau Capitana Sidonahágila/ k ruce G. M. C. 2. Března ſe poddalo. Kteréhožto Léta Don Baltazar mnoho čaſů v Tábora ležew/ a nenabyté ſſkody Táborſkým činiw/ Měſta doſtal.

Toho také Léta: vweden byl do Hory Kutthy, za Arcyděkana mezy Katholickými neyprwněgſſjho/ K. Mathauš Appián.

Téhož Léta Cýſař Ferdynand, toho gména druhý/ w Staw S. Manželſtwj s Pannau Leonorau/ Kněžnau Mantuanſkau, wſtaupil. A w Tyrolu Měſtě Jnſſpruku/ od gednoho Biſkupa Wlaſkého, w Koſtele Františſtánůw woddán byl. Po kterýmžto woddánj/ Te Deum laudamus ſpjwáno/ traubeno/ a na wlaſký Bubny bubnowáno bylo.

Toho také Léta w Czechách wſſecko draho bylo/ Wjna Žedljk za 30. krey: Žitta Strych za 50. ſſz/ a to proto/ že Mince nad mjru zwýſſena byla/ a dobroty w ſobě welmi málo měla.

Též toho Léta Don Gonſalvo de Corduba, mezy Kléwem a Mělem a potom při Honuytu w Brabantě, Hrabě z Manſſfeldu, a Knjže Kryſtyána z Brunſſwjka porazyl/ a znamenité wjtězſtwj obdržel.

1623. Cýſař Ferdynand w Autery po Neděli Kwětné/ to geſt/ 11. Dubna/ s welikým Komonſtwem do Prahy přigel/ a s znamenitau ſlawnoſtj přiwjtán byl.

Téhož Léta okolo čaſu podzymnjho a zymnjho/ Bethlem Gabor Knjže Sedmihradſké, weliké ſſkody w Morawě činil/ mnohá Měſta ſobě podmaňowal/ weliké množſtwj Lidu zagjmal/ do Turek odeſlal/ a Pana Albrechta z Walſſteyna, welice těžce v Hodonjna oblehl.

1624. Vweden byl Praporec Knechtůw, z Regimentu Kollatowſkého, na Grunty Kláſſterſké/ kteřjžto přes dwaceti ſſeſt Neděl na nich ležjce/ Kláſſter prwé od Nepřátel ſplundrowaný, na neywýš ochudili.

Téhož Léta o Maſopuſtě/ K. Symeon Ewſtachyus Kapihorſký/ ſlaužil prwnj Mšy ſwau na Horách Kuttnách/ w Koſtele S. Jakuba/ gjnák v Wyſſkého/ wedlé obyčege Katholického Ržjmſkého/ wedlé kteréhožto od mnoha let ſlaužená nebyla. A to za Arcyděkana K. Mathauſſe Appiána.

Kteréhožto Léta y Neywyšſſj Leytenont Lažanſký v Hory nagjmal/ a wbohé Hornjky k welikým ſſkodám přiwedl. Při kterýmžto čaſe/ y měla před tim Mince předeſſla/ zapowěděná gſauc/ gjná na lepſſj Walor bitá býla. Tak že předeſſlý Tuplſſedeſátnjk/ kterýž prwé 2. fl. 30. krey: platil/ toliko 20. krey: platiti měl. Frydrychowých a Stawowſkých 24. krey: po 15. krey: G ſſiroký Tolar/ který 10. fl. platil/ 1. fl. 30. krey: platiti měl/ a tak dále.

1625. Arcy Knjže Ferdynand 8. Praſynce/ w Edmburce na Králowſtwj Vherſké korunowán/ a Ferdynan toho gména třetj Král Vherſký nazwán.

Téhož Léta 21. Ledna/ Kněz Bartholoměg [Pjka/] Opatſtwj Sedleckého zbawen byl.

Téhož Léta in vigilia Aſſumptionis B. V. M. nalezeno bylo Zlato roſtlé na Poli/ nedaleko od Maljna/ od Czeládky Kláſſterſké woragjcý.

Toho též Léta Měſýce Czerwence/ ke dwanácté hodině na noc na půl Orlo-

Dd ij gi/

gi/ vhodil dwakrát Hrom, Neyprwé do Domu Wácslawa Wssetečky na Páchu při Hoře Kuttné/ a potom na Wěž Klásstera Sedleckého / gjž welice hrubě potřjskal/ Dráty od hodin zvtrhal/ a ze Zdi Kamenj wyrážew/ dolu do Kapli Swatého Ondřege, skrze Klenutj se spustil.

Michal.

Mychal Trbusstjc Proffes Klásstera Zdárského/ a Přewor Klásstera Plaského/ 29. Září za Oppata wolen byl / ale toho na sebe přigjti nechtěl.

Kterehožto Léta in Vigilia Simonis et Judæ, Poddanj Pana z Wattemberka, shlaučiwsse se wespolek, Zámek geho oblehli/ a na den SS. Ssimona a Judy Wrata do Zámku wyrazywsse/ neyprwé Pána/ potom Panj dolu na Plac swedli/ a oba nemilostdně Kygmi a Sochory až do smrti vtlaukli. Proto / že ge k Náboženstwj Katholickému nabjzel a ponaukal.

Téhož Léta 24. Rjjgna / weliké Hromobitj, bleyskánj a krupobitj okolo Hory Wesnic bljž ležjcých a Městeček bylo. Tak že na mnohých mjstech, gak se spráwa dáwala, Stromowj w lesých roztřjskalo.

Téhož Léta 13. Listopadu/ Doktorowá Kaprowá / gsauce k giným wjcegi nežli k wlastnjmu Manželu, nakloněná/ nawedla gednoho Stawu Rytjřského/ Rodem Zábského/ aby Manžela gegjho zabil. On gsauce láskau k nj zapálen/ náwod gegi wyplnil/ a za Doktorem Kaprem z Prahy na Počernice gedaucým, se wyprawil/ a na mjstě, genž mu se přjležité widělo a zdalo/ z Pistole zastřelil. O čemž když se dowědělo/ gak on tak y ona do wězenj dáni byli.

Toho také Roku 8. Prasynce/ držáno bylo Te Deum laudamus na Hradě Pražském, a z Kusůw střjleno/ proto že G. M. C. Syn Arcy Knjže Ferdynand byl Korunowán na Králowstwj Vherské. Týž Tryumffa Te Deum laudamus držáno bylo v Hory Kuttny 14. Prasynce.

Toho také Léta / poslednjho Prasynce / přigeli třj Patres Iesuitæ do Hory Kuttny/ a prwnjho dne Ledna/ Léta 1626. do Kostela Swaté Panny Barbory vwedenj byli. Dálo se střjlenj y hodowánj.

Téhož Léta Pan Albrecht z Walssteyna za Knjže Kjjšské wyhlássen/ a Dux Fridlandiæ gmenowán. Kterýžto potomně následugjcých Let y giných Knjžetstwj/ gako Mechlburského/ rc. dosáhl.

1626. 13. Ledna/ stala se Inquisicý na Horách Kuttnách w Knehách / kteréž wssecky Měssťianům pobrané/ a Jezuwjtům na Trávnjk do Domu, w kterémž se zdržugj/ odeslané byli.

Jan Sedmý.

TEhož Léta Kněz Jan Greyffenffelz/rodem z Plzně/Profes Kláſſtera z Braſlawſkého/ za Opata Sedleckého / w Kláſſteře z Braſlawſkém zwolený y Korunowaný/na Sedlec přiwezen byl 21. Ledna.

Toho také Roku Wylým Knjže Baworſké / Otec, Maximiliána nyněgſſjho Knjžete Bawořſkého/ kterež Cýſař Ferdynand Kurffirſſtem, na mjſtě Seregce geho Frydrycha Falckraběte nad Rýnem, včinil/ vmřel.

Téhož Léta ſtala ſe Inquiſicý w Knihách w Městě Kauřjmě.

Toho též Roku 30. Czerwna/ Doktorowá Raprowá, za ſwé zlé činy/ po wykonaných giných Ceremonijch/ na Staroměſtſkým Rynku ſtiatá byla / do Truhli wložená/ a v Swatého Benedykta pohřbená.

3. Ledna/ Žábſký Kalán/ Doktorowý Raprowý, před bjlau Wěžj w Praze ſtiat.

19. Března/ Hrabě Wolff Zykmund z Lozenſſteyna/ G. M. C. Ferdynanda druhého Marſſálek vmřel w Wjdni.

Toho Roku Bethlém Gábor Knjže Sedmihradſký/pogal ſobě za Manželku Kateřinu, Joachyma Frydrycha Kurffirſſta Brandeburſkého, Dceru.

W Neděli Maſſopuſtnj přitáhl Praporec Knechtůw Praynerowſkých do Czáſlawě, z přjčiny tý, aby Měſſtiané Czáſlawſſtj k wjře Katholické přiſtaupili.

Téhož Léta 14. Září / při Jarmarce ſtala ſe rumtegſſka od Sedlákůw ſpilých w Městě Kauřjmi/ ſkrze kteraužto do čtrnácti Domůw z otwjráno bylo /, Fara wſſechna wytlučená/ a geden Žoldnýř při tom zabit.

Téhož Roku gako y náſledugjcýho 1627. w Městě Kauřjmi wſſyckni Wjru Katholickau/ Ženy y Muži/ mládež y Czeládka/ obogjho pohlawj na ſe přigali /, když ſem tam za Děkana zůſtáwal.

1627. 1. Vnora/ ſpatřjny byli tři Slunce nad Městem Kauřjmem/ okolo hodiny ſedmnácté.

Téhož Léta 12. Vnora/ Karel Knjže z Lichtenſſteyna/ w Praze vmřel.

Téhož Léta 1. Dubna/ Slyſſáno bylo weliké hřjmánj.

12. Dubna/ Wezeno bylo Tělo Knjžete Karla z Lichtenſſteyna, ſkrze Kauřjm do Rakaus.

30. Dubna/ weliké množſtwj Sněhu okolo Kauřjma napadlo.

2. Máge/ přeneſſenj bylo Swatého Norberta (kterýž z Magdeburku do Prahy přiwezen byl) z Teyna do Kláſſtera Strahowſkého, s welikau a znamenitau pompau. Ku kterémužto weliký počet Kněžſtwa, wyšſſjho y nižſſjho důſtogenſtwj z rozličných mjſt a Měſt ſe ſgel. Penjze Střjbrné rozhazowali / a mnoho tiſýc nákladůw na ně včinili. Opatowé pod Korunama to Swaté Tělo na Noſydlách, k tomu připrawených, na ramenau až na Strahow neſli.

2. Zářj/ chaſa Sedlſká od Janowic, čaſu nočnjho na Swogſſjce přitáhla / a Pannu Dorotu Marij ſſlechtičnu Mráckau wyplundrowala / wſſechno gi pobrala/ y Koně ze Dwora wywedla.

21. Liſtopadu/ korunowaná byla za Králownu Czeſkau / Leonora G. M. C. Ferdynanda Manželka. A potomně 25. téhož Měſýce Ferdynand, toho gména třetj Král Vherſký/ na Králowſtwj Czeſké.

 15. Pra

15. Prasynce/ G. M. C. Ferdynand byl na Poděbradech.

25. Prasynce/ weliké hromobiti a bleystánj bylo w Czechách.

1628. 2. Ledna/ G. M. C. Ferdynand byl v woběda w Collegi[Patrum Societatis w Starém Městě Pražském.

8. Ledna/ bylo weliké w Czechách hřjmánj/ a Dúha krásná spatřjna.

Okolo času Massopustnjho/ pozdwjhli se Sedlácy na gruntech Pana Trčky/ okolo Wopočna/ Nowého Města/ Smiřic/ etc. kteřjžto ačkoliw počali sskody mnohé činiti/ wssak potomně od Lidu wogenského skrocenj gsauce/ někteřj na Kola/ ginj na Kožny se dostáwali/ ginym pak w Praze Nosy y vssy řezali/ někteřj se rozprchali a rozvtjkali.

4. Dubna/ Frydrycha Falckraběte Bratr/ s Hentrychem Juliusem Knjžetem z Sassu do Prahy přigel/ ale Audyency při G. M. C. vžiti nemohl.

16. Dubna/ G. M. C. Ferdynand s Cýsařowau/ s Králem Ferdynandem Synem swým/ y Arcykněžnama Dceřama swyma obědwal v Kapucynůw na Pohořelcy.

25. Dubna/ G. M. C. Ferdynand založil prwnj Kámen Kostelu/ kterýž se stawj na Bjlé Hoře/ na památku slawného G. M. propůgčeného wjtězstwj. Kterážto Ceremonye welmi solenniter, a s znamenitau Processy se wykonáwala.

30. Dubna/ Brod Czeský wssechen wyhořel. Kdoby ho zapálil/ wěděti se nemůže/ při kterémžto ohni/ když negaký Martin Papaussek Serwus Aurádnj/ z Synowské náchylnosti Matku swau nemocnau, aby neshořela/ wyswoboditi chtěl/ ohněm zachwácený, y s Matkau vhořel.

1. Máge/ Kral Ferdynand Vherský a Czeský se osypal.

Téhož Leta/ Panj Elisska z Zerotjnka/ dala okrassliti Kaplu Swatého Ondřege/ při Klásstere Sedleckém.

15. Czerwna/ G. M. C. Ferdynand z Prahy do Wjdně wygel.

Toho také Léta, byla weliká Mokra w Králowstwj Czeském/ tak že Obilj na wětssým djle wssechna lehla/ sprahla/ a dozráti nemohsse/ sspatný aužitek Hospodářům přinesla.

A tak tuto Hystorygi Klássterskau zawjrám/ a gestli Bůh dalssýho zdrawj poprege/ na dalssý Léta psati nezanedbám. Zatim kdo gikoliw čjsti bude/ tomu sstěstj a Božského požehnánj winssugi a žádám.

Laus Deo eiusq; Virgini Matri.

